

NELJAPÄEV, 3. VEEBRUAR 2011

ISTUNGI JUHATAJA: **Silvana KOCH-MEHRIN**

asepresident

1. Osaistungjärgu avamine

(Istung algas kell 09.00.)

2. Esitatud dokumendid: vt protokoll

3. Campania jäätmekriis (esitatud resolutsiooni ettepanekud) (vt protokoll)

4. Arengukoostöö rahastamisvahend – Rahastamisvahend demokraatia ja inimõiguste edendamiseks kogu maailmas (määruse (EÜ) nr 1889/2006 muutmine) – Arengukoostöö rahastamisvahend (määruse (EÜ) nr 1905/2006 muutmine) – Rahastamisvahendi loomine koostööks tööstusriikidega (määruse (EÜ) nr 1934/2006 muutmine) (arutelu)

Juhataja. – Järgmine pävakorrapunkt on ühine arutelu järgmistel teemadel:

– arengukomisjoni nimel Charles Goerensi esitatud soovitus teisele lugemisele arengukoostöö rahastamisvahendi kohta [16447/1/2010 - C7-0424/2010 - 2010/0059(COD)] (A7-0009/2011);

– väliskomisjoni nimel Barbara Lochbihleri ja Kinga Gáli esitatud soovitus teisele lugemisele nõukogu esimese lugemise seisukoha kohta eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1889/2006 rahastamisvahendi loomise kohta demokraatia ja inimõiguste edendamiseks kogu maailmas [16446/1/2010 - C7-0427/2010 - 2009/0060B(COD)] (A7-0014/2011);

– arengukomisjoni nimel Gay Mitchelli esitatud soovitus teisele lugemisele arengukoostöö rahastamisvahendi kohta (määruse (EÜ) nr 1905/2006 muutmine) [16442/1/2010 - C7-0426/2010 - 2009/0060A(COD)] (A7-0006/2011);

– rahvusvahelise kaubanduse komisjoni nimel Helmut Scholzi esitatud soovitus rahastamisvahendi loomise kohta koostööks tööstusriikidega (määruse (EÜ) nr 1934/2006 muutmine) [16442/1/2010 - C7-0426/2010 - 2009/0060A(COD)] (A7-0005/2011).

Charles Goerens, raportöör. – (FR) Austatud juhataja! Täna on teisele lugemisele esitatud ettepanek määruse kohta, millega kehtestatakse Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna (AKV) riikide banaanisektori kaasnevate meetmete programm.

Lubage mul meelde tuletada, et me nõudsim eesimesel lugemisel võimalikult paljusid kaasnevaid meetmeid banaane eksportivatele riikidele, kelle olukord muutub hullemaks, kui jõustub WTO raames USA ja Ladina-Ameerika tootjatega sõlmitav leping, mis lõpetab kaubandusvaidluse banaanidelt makstava tollimaksu üle. Lepingu kohaselt vähendatakse banaanide impordimakse järk-järgult 2017. aastaks 176 eurolt tonni kohta 114 euronni tonni kohta.

Kuid AKV riikidest pärit banaanide puhul on endist viisi ette nähtud tollimaksuvaba pääs Euroopa Liitu. Nende riikide olukorra halvenemine pärast kaubanduslepingu jõustumist

on sundinud neid pidama Euroopa Liiduga läbirääkimisi banaanisektori kaasnevate meetmete üle.

Meie arengukomisjon, mille raportöör ma olen, suutis tagada, et esimesel lugemisel võeti vastu järgmised esialgsesse teksti tehtavad muudatused.

Esiteks, rõhk on asetatud vaesuse kaotamisele ja elutingimuste parandamisele, mis on soovitatud meetmete peamine eesmärk.

Teiseks, nende meetmetega saavad toetust peamiselt väiketootjad ja -ettevõtjad.

Kolmandaks, määruses pööratakse erilist tähelepanu keskkonna-, tervise- ja tööstandarditele.

Neljandaks on sisse viidud läbipaistvad kriteeriumid vahendite jaotamiseks.

Viimaseks, kokku on lepitud vahehindamises, mis tuleb korraldada 18 kuud enne programmi lõppu.

Lisaks on Euroopa Parlament ja nõukogu jõudnud kokkuleppele kaasnevate meetmete 2010. ja 2011. aasta rahastamises. Kõik need edusammud vastavad igati AKV riikide ootustele. Ainsana valmistab probleeme horisontaalne küsimus, mis puudutab delegeeritud õigusaktide kohaldamist arengukoostöö rahastamisvahendi puhul. Meie nõudmisi toetab meie tõlgendus Lissaboni lepingu artiklist 290.

Euroopa Parlament soovib, et tal oleks sõnaõigus nende strateegiliste otsuste puhul, mille komisjon võtab seoses välistegevuse rahastamisega. Seni on nõukogu keeldunud andmast parlamendile väljateenitud rolli korraldada rahastamisvahendite toimimist.

Asjad tuleb selgeks rääkida ning ma väidan väga kindlalt, et me ei ole nõus sellega, et meid nimetatakse probleemitekitajaks. Parlament ja arengukomisjon tõestavad seda on igapäevase töö käigus. Seepärast kutsun oma kolleege üles jääma kindlaks esimesel lugemisel vastu võetud seisukohale ning hääletama ülekaalukalt teksti poolt, mille olen neile heakskiitmiseks esitanud.

Barbara Lochbihler, raportöör. – (DE) Austatud juhataja! Inimõiguste tagamine, demokraatlike struktuuride edendamine ja arendamine ning korrupsiooniga võitlemine on nende inimeste peamised nõudmised, keda me Tuneesia, Egiptuse ja Jeemeni tänavatel meelt avaldamas näha võime. Nad teevad seda rahumeelselt ning loodavad seeläbi saavutada muutust, nii et Magribi ja Araabia maailma inimesed saaksid maksta panna oma õiguse sõna- ja pressivabadusele, oma õiguse vabadele valimistele ja oma õiguse kodanike osalusele. Nende õiguste rakendamine on just see, mida selle demokraatia ja inimõiguste edendamiseks ette nähtud rahastamisvahendiga soovitakse parandada. Siiani on selle vahendi kasutamine nimetatud riikides olnud piiratud, sest sealsed tingimused on sellised, et üldiselt võivad eriarvamusel olevad inimesed oodata tagakiusamist ja piinamist.

Mul on väga hea meel asjaolu üle, et nagu me eile töörühma kohtumisel kuulsime, on Euroopa Komisjon teinud juba üksikasjalikke plaane kasutamaks rahastamisvahendit nii, et tulevikus on olemas lühiajalised, keskpikad ja pikaajalised projektid, mida saab kasutada Tuneesia demokraatlikuks muutmise toetamiseks. Oleks hea, kui me suudaksime tulevikus välja töötada selle põhjal mudeli, mida saaks kasutada ka siis, kui teistes riikides peaks selline põhjanev muutus toimuma. Ma loodan väga, et Euroopa Komisjon võtab arvesse Tuneesias käinud parlamendidelegatsiooni soovitusi, näiteks neid, mis puudutasid kohtusüsteemi reformi.

Demokraatia ja inimõiguste edendamise rahastamisvahend on üles ehitatud nii, et sellega suudetakse toetada neid ühiskondlikke organisatsioone, mis töötavad inimõiguste olukorra parandamise nimel. Nendeks võivad olla valitsused, rahvusvahelised inimõiguste institutsioonid või üksikisikud, kes vajavad toetust inimõiguste kaitsjatena. Kokkuvõttes on tegemist hea struktuuriga, sest see muudab võimalikuks tegutseda teatavates olukordades asjaomase valitsuse nõusolekuta. Ma ei arva, et see sekkuks mingil moel siseküsimustesse, sest inimõigustele on omane, et me peame olema võimelised hakkama vastu riigi sunnile ja riigi vägivallale rahvastiku vastu – iga üksiku kodaniku vastu.

Loomulikult peame vaatama läbi kõik projektid ning samuti inimõiguste ja demokraatia rahastamisvahendi prioriteedid ning hindama neid korrapäraselt ja kriitiliselt. Praegu on rahastamisvahend veel suhteliselt uus. Seega ei olnud hindamine mõttekas, sest see ei annaks meile oluliselt midagi. Seda tähtsam on nüüd valmistuda tulevaseks laiaulatuslikuks hindamiseks ja teha see teoks. Eesmärk peab olema selgitada üksikute meetmete mõju ning võimaldada meil vajaduse korral järele mõelda prioriteetide ja töömeetodite üle.

Kõnealune rahastamisvahend lähtub aluspõhimõttest, et kõik rahastamisvahendid peaksid üksteist vastastikku täiendama. Kuid ikkagi juhtub tegelikult nii, et seda suhteliselt väikesemahulist rahastamisvahendit kasutatakse selliste projektide jaoks, mida võiks ilmselgelt toetada geograafilisest rahastamisvahendist. See küsimus kerkib ka inimõiguste valdkonna dialoogide puhul. Sellepärast ei tohiks me kohe kindlasti nõustuda mingite kärbetega selle väikese rahastamisvahendi puhul ning me peame seisma ka selle eest, et seda vahendit ei kasutataks selliste projektide rahastamiseks, mis ei ole asjakohased.

Peale selle sooviksin öelda üht-teist delegeeritud õigusaktide teemal – tegemist on küsimusega, kus me peame jõudma kokkuleppele kõikide rahastamisvahendite puhul. Paljude poliitikavaldkonda puhul – näiteks keskkond ja transport – ei ole küsimustki sellest, mida võib käsitada delegeeritud õigusaktina. Kuid välispoliitikas on see vägagi vaieldav. Siiski on äärmiselt oluline – eelkõige pärast Lissaboni lepingu jõustumist –, et meil kui Euroopa Parlamendil oleks kaasotsustusõigus välispoliitikas rahastamisvahendite programmide strateegilise fookuse tasandil.

Kinga Gál, *raportöör*. – (HU) Austatud juhataja, lugupeetud Euroopa Komisjoni esindajad, kallid kolleegid! Kõik see, mida minu kaasraportöör Barbara Lochbihler ütles, on äärmiselt oluline, kui me mõtleme sellele, et praegune pingeline rahvusvaheline olukord – pean silmas eile käsitletud Põhja-Aafrika juhtumeid ning Tuneesiat ja Egiptust – näitab, et tähelepanu, mida me pöörame näiteks sellele inimõiguste rahastamisvahendile, on tõepoolest oluline ning selle vahendi mõju võib tegelikult konkreetses kohas olla tähtis. See on just esimene oluline põhjus, miks parlament nõuab selle rahastamisvahendi puhul kontrolliõigust.

Eelmise aasta oktoobris esimese lugemise käigus toimunud arutelul käsitletud sisuliste küsimuste puhul, mille eesmärk on edendada kohalike valitsusväliste organisatsioonide ülitähtsat tegevust, olid institutsioonid üksmeelel. Nüüd, teisel lugemisel, tuleb käsitleda küsimuse teist poolt, milleks on nimelt saavutada institutsioonidevahelises arutus kokkulepe parlamendi õiguse üle teostada demokraatlikku kontrolli. On üldiselt teada, et rahastamisvahendite küsimus – sealhulgas selle demokraatia ja inimõiguste edendamise rahastamisvahendi küsimus – on olnud institutsioonidevahelise võitluse objekt juba terve aasta.

Lissaboni lepinguga tugevdati Euroopa Parlamendi õigust teostada demokraatlikku kontrolli. See tähendab tegelikult delegeeritud õigusakte, mida meie arvates tuleb nüüd praeguses

situatsioonis jõustada ja kohaldada. See konkreetne pakett – delegeeritud õigusaktide juhtum – võib olla esimene oluline näide sellest, et Euroopa Parlamendi roll on 1. detsembrist 2009 tõepoolest suurenenud. Seega teisel lugemisel ja suure tõenäosusega ka sellele järgneva lepitusmenetluse käigus võitleme meiega selle eest, et tunnistatakse Euroopa Parlamendi õigust demokraatlikule kontrollile ning mina ja mu kolleegid usuvad, et see on asjakohane just nimelt demokraatia ja inimõiguste edendamise rahastamisvahendi puhul. Seda sellepärast – nagu me just kuulsime –, et kõnealuse rahastamisvahendi eesmärk on aidata kaasa inimõiguste ja õigusriigi edendamisele ja demokraatia kaitsmisele ning me edendame konkreetseid õigusi, näiteks võitleme naiste ja laste õiguste eest, ning oleme vastu surmanuhtlusele, piinamisele ning julmale, ebainimlikule ja alandavale kohtlemisele. Meie eesmärk on aidata inimõiguste kaitsjaid nende töös, mida nad teevad kõige võimatumatel tingimustel. See on teine põhjus, miks see rahastamisvahend on eriti oluline. Sellest saavad toetust valitsusvälised organisatsioonid, mis mõnes riigis on tõsiselt ebasoodsas olukorras. See kõik tõestab, et meil, Euroopa Parlamendil, peaks olema sõnaõigus strateegia ja raamprogrammide vormimisel ning tulevikuplaanide kavandamisel, sest me suudame astuda tõsisemaid samme iga-aastase seire kaudu, selmet meie arvamust küsitakse lihtsalt kaheaastaste rahastamistsükli tagant. See on see, millele me palume teie toetust, nii et me võiksime nüüd, pärast Lissaboni lepingu jõustumist, toimida tõepoolest ka aluslepingust lähtuvalt ning ma usun, et nii Euroopa Komisjon kui ka nõukogu mõistavad selle olulisust eesiseva lepitusmenetluse jooksul.

Helmut Scholz, raportöör. – (DE) Lugupeetud juhataja, austatud volinik, kallid kolleegid! Rahastamisvahendit koostööks tööstus- ning teiste suure sissetulekuga riikide ja territooriumitega muudetakse selle parlamendi ametiajal fundamentaalselt. Kavatsime ühiselt eraldada kuni 348 miljonit eurot koostööks sellistes valdkondades nagu teadusuuringud, akadeemilised vahetusprogrammid – sealhulgas Erasmus Mundus –, kultuur, keskkonnakaitse ja taastuvenergia ning samuti kahepoolsete kaubandussuhete stimuleerimiseks. Erilist tähelepanu tuleks pöörata väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele.

Uue aspektina on nüüd võimalik rahastada ICI Plusi kaudu projekte arenguriikides – ning eelkõige selliseid projekte, mis ei kuulu arenguabi meetmete üldmõiste alla. Nende hulka kuuluvad sellised projektid ja meetmed nagu Euroopa õpilaste saatmine Aafrika, Aasia või Ladina-Ameerika ülikoolidesse – ning see on täiesti uus element. Praegusel ajal, mil ELil lasub suurem kohustus korraldada oma koostöö partnerluse vaimus üha kasvava arvu riikidega, on eriti tähtis jätta neile riikidele ruumi, et nad saaksid ise oma arengusuunad seada.

Määruse ümbersõnastatud versioonis tuleb selgelt sõnastada selle geograafilise reguleerimisala laienemisest tulenevad võimalused ja probleemid. Määruses sätestatakse sõnaselgelt, kes, mis eesmärgil ja millistel tingimustel võib saada rahalist abi. Määruses täpsustatakse teise uue elemendina, et rahaliste vahendite eraldamisel tuleb tagada partnerriikide vastavus Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni põhilistele tööstandarditele ning see, et nad näevad vaeva kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamisega, mis on oluline kliimamuutusevastases rahvusvahelises võitluses.

Samavõrd tähtis on, et õigusriigi põhimõtte austamine ja inimväärikuse tagamine töös lisatakse koostöö eesmärkide hulka. Kuna me kavatsime minna teisele lugemisele, siis lubage mul veel kord väita, et minu arvates on ülimalt tähtis tagada, et rahalise abi andmisel ei tehtaks mingeid mööndusi Euroopa Liidu aluspõhimõtetes. Arenguriikides projektide edendamisel tuleb tulevikus tähelepanu pöörata poliitika sidususele ning eelkõige poliitika

ühtlustamisele meetmetega, mille eesmärk on võidelda toidukriisiga. Esimesel lugemisel toimunud täiskogu hääletusel otsustati – olenemata väikesest enamusest –, et ühtegi siiani arenguabiks eraldatud rahalist vahendit ei tohiks kasutada ICI Plusi jaoks.

Teisele lugemisele minnes oleme selles küsimuses ja ka kõikide rahastamisvahendite puhul üha enam üksmeelel. Pärast edukaid kompromisslääbirääkimisi nõukogu ja Euroopa Parlamendi vahel oleme kohandanud ICI Plusi tulevikuprobleemidele. Kõik sisulised küsimused on nüüdseks saanud täiskogu enamuse heakskiidu. Siiani on kõik hästi läinud – või nii vähemalt tundub. Siiski ei ole veel selge, kuidas me tuleme tulevikus toime Lissaboni lepingu jõustumisest tuleneva volituste jagamisega kahe seadusandliku ELi organi vahel ning seda eelkõige liidu pädevusse antud rahvusvahelise kaubanduspoliitika valdkonnas. Siin on kaalul demokraatia ning konkreetsemalt delegeeritud õigusaktid – Euroopa Parlament ning Euroopa Komisjon ja nõukogu on selles küsimuses endist viisi eriarvamusel.

Milles on küsimus? Tahame teha seda, mida peame oma kohuseks valijaskonna ees. Tahame kontrollida, kas mitmeaastane strateegiline planeerimine Euroopa välisteenistuses ja Euroopa Komisjonis meie eeskirjade rakendamiseks on kooskõlas seadusandja tahtega. Varem on komisjon kahjuks liiga sageli võtnud hoiaku, et te võite paberile ükskõik mida kirja panna. Lissaboni lepinguga antakse meile uus roll ja ülesanne seadusandjana ning me nõuame vetoõigust. Välispoliitika rahastamisvahendite raportöörid, komisjonide esimehed ja fraktsioonide juhid on juba kokku leppinud, et me peame võitlema selle demokraatliku õiguse eest.

Austatud volinik, lugupeetud kolleegid! Senine käitumine näitab, et mitte kõik kolm Euroopa Liidu organit ei ole seda põhimõtet tunnustanud. Seepärast kaitseme täna jõuliselt oma kontrolliõigust, sest tulevikus peab Euroopa Komisjon tuginema oma planeerimistegevuses sellele, mida seadusandja on sätestanud, mitte aga oma teatistele.

Karel De Gucht, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Olen siin, et asendada teisel välissuhete rahastamisvahendeid käsitleval arutelul Andris Piebalgsi, kes on välismaal täitmas pikalt plaanitud kohustusi.

Kõigepealt sooviksin tänada raportööre Kinga Gáli, Barbara Lochbihlerit, Gay Mitchelli, Helmut Scholzi ja Charles Goerensit. Oleme nende dokumentide puhul väga edukat koostööd teinud ning kui delegeeritud õigusaktide küsimus kõrvale jätta, on kolm asjaomast institutsiooni sisulistes küsimustes suuresti üksmeelel.

Ülejäänud lahendamata küsimused tulenevad uues lepingus sätestatud laiematest institutsioonidevahelistest suhetest. Oleme nüüd keerulises poliitilises ja tegevuslikus pöördepunktis, mida välismaised partnerid ei mõista, sest alusaktide rakendamine on ELi siseküsimus.

Kuigi kaubandusvolinikuna ei vastuta ma ühegi kõnealuse rahastamisvahendi eest, toetatakse nende abil siiski väga mitmeid ELi poliitikaeesmärke, sealhulgas kaubandust, ning need rahastamisvahendid võimaldavad meil jääda välispoliitikas aktiivseks.

Pärast viimast arutelu oktoobris sai aasta otsa, ilma et esimesel lugemisel oleks kokkuleppele jõutud. Olukord on teile tuttav. Parlament ootab, et strateegiadokumentide ja mitmeaastaste tegevuskavade vastuvõtmise suhtes kohaldataks aluslepingu artiklit 290, milles nähakse ette delegeeritud õigusaktide menetlus. Kuid esimese lugemise kohta võetud seisukohas lükkas nõukogu tagasi teie muudatusettepanekud, mis olid seotud delegeeritud õigusaktidega.

On väga tähtis, et jõuaksime kokkuleppele varsti, eelkõige ICI Plusis ning banaanisektori kaasnevates meetmetes. Vastupidisel juhul ei suuda komisjon asjaomast eelarvet rakendada.

Konkreetselt ICI Plusi puhul arvan, et kõik on ühel meelel, et see rahastamisvahend on kavandatud eesmärgiga edendada ELi huve tööstusriikides, kellest mõned on põhilised strateegilised partnerid ega oota, millal me suudame oma haldusküsimused lahendada. Meie jäetud tühimike täitmiseks on tihe konkurents, olgu siis energiakoostöö, ettevõtlustoetuse, digitaalarengu tegevuskava vms valdkonnas.

Banaanisektori kaasnevate meetmete puhul võin rõhutada vaid seda – lootes oma mõningale mõjuvõimule kaubandusvolinikuna –, et need on terviklikult seotud Genfi banaanikaubanduslepinguga, millega lõpetati meie pikim kaubandusvaidlus WTOs, ning üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppega, mis kehtis peaaegu 20 aastat.

Kaasnevate meetmete eesmärk on toetada kümnet banaane eksportivat AKV riiki, et nad suudaksid kohaneda Genfi lepingu tulemusel vähenenud soodusmarginaaliga. Seepärast on äärmiselt tähtis, et säilitaksime ELi usaldusväärset läbirääkijana rahvusvahelise kaubanduse küsimustes, pidades kinni oma kohustustest ning praegusel juhul võlgne me seda eelkõige banaane eksportivatele AKV riikidele.

Vaadelgem maailma toidukaubanduse laiemat pilti ning neid raskusi, millega peavad silmitsi seisma mõned riigid, kes sõltuvad suurel määral ühe või paari toote eksporditulust. Leian tõesti, et siin on tegemist kiireloomulise küsimusega.

Mõistan parlamendi soovi olla kaasatud strateegiliste dokumentide koostamisse ja mitmeaastasesse programmitöösse. Euroopa Komisjon on esitanud ettepanekud eesmärgiga edendada parlamentaarset kontrolli ning pakub muid kompromisslahendusi, kuid ei parlament ega nõukogu ole nende puhul vedu võtnud.

Olen täna siin, et kinnitada taas kord seda pühendumist, mida Catherine Ashton ja Andris Piebalgs väljendasid teile eelmise aasta oktoobris praktiliste poliitiliste lahenduste otsimise puhul. Tehkem nii, et nõukogu, komisjon ja parlament koostöös saavutaksid kokkulepitud tulemused nüüd, teise lugemise jooksul, ning pühendagem kõik eesmärgipäraselt selle saavutamisele.

Kui viivitame veel kauem, toob see endaga kaasa eelarvelised, poliitilised, õiguslikud ja isegi sotsiaalmajanduslikud tagajärjed. Kui Lissaboni lepinguga muudeti komiteemenetluse süsteemi ja anti Euroopa Parlamendile uued volitused, anti ühtaegu ELile ka suurem roll ja uued struktuurid, et teha välispoliitikat sidusamal ja laiaulatuslikumal viisil, kaasates sellesse ka rohkem kodanikke. Ma tänan teid tähelepanu eest ning ootan põnevusega arutelu.

Maurice Ponga, *fraktsiooni PPE nimel.* – (FR) Lugupeetud juhataja, austatud kolleegid. Täna langetab Euroopa Parlament teist korda oma otsuse arengukoostöö rahastamisvahendi üle, millega kehtestatakse banaanisektori kaasnevad meetmed põhilistele banaane eksportivatele AKV riikidele. Kõnealused kaasnevad meetmed on õigustatud, sest AKV riikidele antud tariifsed soodustused vähenesid pärast seda, kui 2009. aasta detsembris sõlmiti Ameerika Ühendriikide ja Ladina-Ameerika riikidega Genfi leping. Siis andis Euroopa Liit lubaduse anda AKV riikidele 190 miljonit eurot, et aidata neil selle uue konkurentsiga toime tulla.

Esimesel lugemisel muutsime nii Euroopa Komisjoni ettepaneku vormi kui ka sisu. Nõukogu ei nõustunud meiega vormis ning seepärast esitati määrus täna teisele lugemisele. Nõukogu

ei tahtnud tõepoolest lubada delegeeritud õigusaktide menetluse kasutamist strateegiadokumentide ja mitmeaastaste näidisprogrammide puhul ning keeldus seega rakendamast Lissaboni lepingus sisalduvaid muudatusi. Parlament otsustas tegutseda kiiresti ning see on ülimalt oluline.

Saadame seega AKV riikidele tugeva poliitilise sõnumi. Euroopa Parlament toetab neid ning teeb kõik endast oleneva, et tagada 190 miljoni euro eraldamine võimalikult kiiresti. Samas edastame sõnumi ka nõukogule. Euroopa Parlament kaitseb talle Lissaboni lepingus ette nähtud eelisõiguseid. Pall on nüüd nõukogu väljakupoleel. Euroopa Liit võttis kohustuse AKV riikide ees. Seepärast peaks nõukogu toetama ELi kohustuste täitmist, nagu parlament on seda teinud.

(Sõnavõtja nõustus vastama sinise kaardi küsimusele kodukorra artikli 149 lõike 8 alusel.)

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). - Austatud juhataja! Kas Maurice Ponga on mõnikord mõelnud, et ELi maksumaksja ja eelkõige Briti maksumaksja võib eelistada 190 miljoni euro külmutamist määramata ajaks?

Maurice Ponga (PPE). – *(FR)* Lord Dartmouth! Ma tänan teid küsimuse eest. Ütleksin vaid seda, et on olemas kehtivad rahvusvahelised kokkulepped, mis nõuavad, et Euroopa Liit investeeriks oma suhetesse AKV riikidega ning see on üks neist kokkulepetest, mida Euroopa Liit peab pidama prioriteetseks. Mina isiklikult ei ole kunagi arvanud, et see 190 miljonit tuleks külmutada.

Patrice Tirolien, fraktsiooni S&D nimel. – *(FR)* Lugupeetud juhataja! Täna meie parlamendi ühehäälselt vastu võetud otsus näitab, kui oluline on rakendusvolituste küsimus selle parlamendi jaoks. Kuid pöördudes tagasi banaanisektori kaasnevate meetmete juurde, on see kokkulepe häbiväärne banaane eksportivate AKV riikide jaoks. Tõepoolest – aasta pärast seda, kui need riigid said Euroopa Komisjonilt seaduslikult kompensatsiooni, ei ole nad raha ikka veel kätte saanud, kuigi Genfi leping halvendab nende olukorda märgatavalt.

Seepärast pöördun täna nende poole, kui ma ütlen, et just sellepärast soovime veelgi enam jääda kindlaks oma nõudmisele, et sel parlamendil oleks sõnaõigus ELi strateegiate ja üldiste välisabisuuniste puhul. Me ei kavatsegi langeda komisjoni ja nõukogu seatud lõksu. Euroopa otsuste läbipaistvus peab olema meie töö üks eesmärk. Selline on aluslepingu eesmärk ja ajaloost tulenev põhimõte.

Nirj Deva, fraktsiooni ECR nimel. – Lugupeetud juhataja! Sellel teemal on nii tehniline külg kui ka inimlik, vaesusega seotud külg. Selles ühises arutelus sooviksin ma kõigepealt öelda nõukogule, et parlamendi ülesanne on jälgida ja kontrollida ning uurida avatult, läbipaistvalt ja vastutustundlikult seda, kuidas me kulutame maksumaksja raha rahvusvahelise arengu heaks.

Kui nõukogu ei suuda seda tunnistada ega nõustu, et delegeeritud õigusaktid peaksid läbima parlamendi sisemised menetlused, nii et parlament saaks abiks olla oma kontrolliõiguse kaudu, siis mida põrgut me siin teeme? Miks me oleme siin, kui meil ei lubata anda oma hääletajatele, valijatele ja maksumaksjatele aru selles raha kasutamise kohta, mille nad annavad heas usus komisjoni kaudu rahvusvahelisele arengule kulutamiseks?

Teiseks, banaanide küsimuses – kus parlamendi seisukohti tuleks samuti arvesse võtta – on Euroopa maksumaksja juba mõlemas mõttes kaotanud. Meil oli vabakaubandusleping, mis on praeguseks prügikasti visatud, ning nüüd ei ole meil midagi muud üle jäänud, kui maksta neile banaane eksportivatele riikidele taas kord hüvitist ja kompensatsiooni.

William (The Earl of) Dartmouth, *fraktsiooni EFD nimel*. – Austatud juhataja! Kõigi nelja täna parlamendile esitatud rahastamisvahendi kohta on olemas usaldusväärselt kõlav põhjendus.

Kuid kokkuvõttes on nende kõigi ühine eesmärk edendada ja propageerida Euroopa Komisjoni poliitilist ja välispoliitika tegevuskava. Volinik tegi selle enne väga selgeks talle omase täpsuse ja selgusega ning ma tänan teda selle eest.

Nüüdseks teame kõik, kes selle kõige eest maksma hakkab: kitsikuses olev maksumaksja ja loomulikult Briti maksumaksja – ja nagu ikka, ebaoproportsionaalselt. Nende rahastamisvahendite täpne maksumus ei ole ikka veel teada, hoolimata minu kolleegide eile ja täna hommikul tehtud parimatest jõupingutustest.

Komisjon on meie inimeste rahaga taas kord pillav ja vastutustundetu ning seepärast ei kavatse me toetada ühtegi ettepanekut.

(Sõnavõtja nõustus vastama sinise kaardi küsimusele kodukorra artikli 149 lõike 8 alusel.)

Jörg Leichtfried (S&D). – *(DE)* Lugupeetud juhataja, austatud lord Dartmouth. Mulle torkas just pähe, et te püüate alati viidata oma sõnavõttudes Briti maksumaksjale. Sooviksin teada, kas te tõepoolest näete end esindavat Ühendkuningriigi väikest inimrühma või kas te tunnete end üldse Euroopa Liidu esindajana?

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Austatud juhataja! Ma mainisin oma sõnavõttus nii ELi kui ka Briti maksumaksjat. Mind valisid siiski britid, mitte aga kuskil mujal elavad inimesed. Seega pean oma esmaseks kohuseks esindada Briti maksumaksjat. Muretsen loomulikult ka teiste riikide – ka teie riigi, nimelt Austria kui panustava riigi – kitsikuses olevatele maksumaksjate pärast, kelle raha samuti raisatakse nende edevate ja õrnade impeeriumide ehitamiseks.

Franziska Katharina Brantner, *fraktsiooni Verts/ALE nimel*. – Austatud juhataja! Soovin käsitleda mõnda punkti. Kõigepealt sooviksin tõstatada välisvaldkonna rahastamisvahendite paindlikkuse küsimuse.

Viimaste nädalate ja kuude jooksul oleme näinud paljusid ettenägematuid katastroofe ja sündmusi ning välistegevuse rubriigis ei ole meil enam peaaegu üldse rahalisi vahendeid, kuid finantsraamistiku lõpuni on veel mitu aastat. Samas on meil üks paindlik rahastamisvahend, nimelt stabiliseerimisvahend, mida siis sageli kasutatakse muudel eesmärkidel, mitte aga selleks, milleks see algselt loodi.

Arvan, et võime nõustuda, et me vajame välispoliitika rahastamisvahendite puhul suuremat paindlikkust, ent me peame rõhutama, et suudame selle saavutada vaid koos samaaegse demokraatliku kontrolliga. Vaidleme praegu selles küsimuses ning me peame andma märku, et kuigi rahastamisvahendite puhul vajame tulevikus suuremat paindlikkust, ei suuda me seda saavutada tugevdatud demokraatliku kontrollita, mida me endale küsime.

Teiseks, me peame läbi mõtlema, kuidas me teeme oma tööd ja pakume abi raskes olukorras olevatele riikidele. Alles eile seostas ÜRO taas kord omavahel abi ja konflikti ning märkis, et loomulikult on just konfliktisooni riikidel kõige raskem vaesusest välja rabeleda.

Siiani ei ole ELi rahastamisvahendeid tegelikult kohandatud. Mõnes sellises raskes olukorras olevas riigis on meil ELi missioonid, kelle töö on paralleelne meie rahastamisvahendite rakendamise, kuid mitte alati ei tehta koostööd. Seega peame mõtlema, kuidas neid kahte korralikult kombineerida.

Viimaseks sooviksin kiiresti mainida, et sündmused Põhja-Aafrikas on meile näidanud, kui tähtis on edendada inimõigusi ja demokraatiat, ning mulle isiklikult on need sündmused näidanud, kui tähtis on aidata kaasa soolise võrdõiguslikkuse suurendamisele. Tulevikus peame olema selles valdkonna strateegiate läbivaatamisel julgemad.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Austatud juhataja, lugupeetud volinik, kallid parlamendiliikmed! Arvan, et peaksime selgitama, et kõnealuste rahastamisvahendite puhul on meie jaoks oluline teha vahet seadusandlikel ja täitevvõimu ülesannetel. Parlamendi ülesanne ei ole tegeleda üksikasjaliku korraldamisega või projekte realselt rakendada.

Teisest küljest ei tohiks seadusandluse tulemuseks olla aastateks antud vabad käed ilma igasuguse sekkumisvõimaluseta, kui kavandatud tegevus ei ole kooskõlas seadusandja tahtega. Sellest tulenevalt ning olenemata asjaolust, kas tegemist on juriidilises mõttes delegeeritud õigusaktiga, peab meil olema võimalus tühistada otsuseid, kui seadusandja arvates ei viida neid ellu seadusandja mõttest lähtuvalt.

Sellepärast – ja olenemata õiguslikust hinnangust, mille alusel tegutseti või olenemata sellest, kas seda tehti delegeeritud õigusaktidega kooskõlas või mitte – peavad komisjon ja nõukogu selles küsimuses mõistliku ja objektiivse lahenduse leidmiseks midagi ette võtma.

Soovin heaks kiita Franziska Katharina Brantneri öeldu. Parlament rakendas demokraatia ja inimõiguste edendamise rahastamisvahendi aastaid tagasi, andes seeläbi võimaluse minna mööda valitsustest ja diktaatoritest eesmärgiga toetada kodanikuühiskonda ja demokraatlikke jõudusid. Alles nüüd mõistame, et vastupidiselt seadusandja tahtele ei ole komisjon ja nüüd ka välisestus kunagi seda rahastamisvahendit sel viisil kasutanud, millel on otsustav roll selles, et leiame endid Põhja-Aafrikas just sellises seisus. Kuna tegemist on poliitilise ebaõnnestumisega – ebaõnnestumisega seadusandja soovi elluviimisel –, tuleb määrust muuta ning me kavatseme selle eest võidelda.

Ana Gomes (S&D). – (PT) Austatud juhataja! Välja Mubarak ja kohe! Vastupanu jõud hüüavad At-Tahriri väljakul ikka veel niimoodi ning mina hüüan koos nendega. Egiptuses, Tuneesias ja muudes Araabia riikides miljonite julgelt tänavatele tulnud inimeste osavõtul toimuvad demonstratsioonid, mille eesmärk on lõpetada aastakümnetepikkune rõhumine ja korrupsioon, näitavad, et inimõiguste ja demokraatia poole püritakse kogu maailmas ning ka seda, kuidas kõik need, kes nõuavad stabiilsust diktaatorluse alalhoidmiseks, kaovad ajalukku.

Demokraatia ja inimõiguste edendamise rahastamisvahend on Euroopa Liidu vahend, mida saab ja tuleb kasutada valitsuste heakskiiduta, et toetada inimõiguste kaitsjaid ja neid, kes edendavad soolist võrdõiguslikkust, õigusriigi põhimõtet, vabu valimisi ja demokraatiat. Seepärast tuleb seda rahastamisvahendit rahaliselt tugevdada, muuta paindlikumaks, et tulla toime hädaolukordadega, ning paremini koordineerida geograafilise suunitlusega rahastamisvahendite abil, kui püütakse saavutada samu eesmärke. See peab olema piisava parlamentaarse kontrolli all. Sellest siis ka selle parlamendi nõudmine kasutada delegeeritud õigusaktide menetlust.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Lugupeetud juhataja, austatud volinik! Ana Gomesil ja Barbara Lochbihleril on õigus, kui nad väidavad, et me peaksime toetama Egiptuse ja Tuneesia sündmusi ning need sündmused peaksid pälvima meie tähelepanu. Ning täna arutlusel olevate rahastamisvahenditega tõepoolest pakutakse seda võimalust, eriti demokraatia ja inimõiguste ülemaailmse edendamise rahastamisvahendi kaudu. Olen

veendunud, et seda tuleks tugevalt toetada, sest nagu Ana Gomes ütles, on tõepoolest tegemist universaalsete õigustega ning kui see nii on, siis on õigus elada demokraatlikus ja inimõigusi austavas riigis midagi üsna ilmselget.

On tähtis, et teine rahastamisvahend võimaldaks anda seda abi olenemata kolmandate riikide valitsuste ja muude riigiasutuste nõusolekust. See on väga tähtis asjaolu. Meie abi vajavad Valgevene ja Ukraina, samuti teised idapartnerid ning ma arvan, et neid rahastamisvahendeid tuleks kasutada ka just nimelt nende riikide abistamiseks.

Rui Tavares (GUE/NGL). – (PT) Austatud juhataja! Me arutame siin mitmesuguste rahastamisvahendeid käsitlevate pakettide üle, näiteks arengukoostöö rahastamisvahendit käsitleva Charles Goerensi raporti üle, minu kolleegi Helmut Scholzi raporti ja teiste raportite üle. Enamiku raportite eesmärk on kehtestada konkreetseid meetmed, millega võiks parandada miljonite inimeste elu: teisisõnu kehtestatakse õiguspraktika selle primal moel.

Kuid nõukogu jääb endale kindlaks ega võimalda kaasotsustamismenetluse lõpetamist, mis on nende rahastamisvahendite puhul vajalik. Just siin muutub kaasotsustamise menetlus kaasotsustamatuse menetluseks nõukogu vaikiva veto kaudu, mida ei saa põhjendada millegagi aluslepingu sõnastusest ning mida põhjendatakse vaid kapriisse pahameelega ja delegeeritavaid õigusakte kirjeldava Lissaboni lepingu artikli 290 esoteerilise tõlgendamisega.

Sellega seatakse ohtu inimelusid. Näiteks põgenike ümberasustamispoliitika puhul ei ole me saanud anda täiendavaid rahalisi vahendeid ümberasustavatele riikidele ja põgenikelaagrite sulgemiseks, mis aga tähendab inimelude kahjustamist, kui nõukogu kavatses oma jonniga jätkata. On aeg sellele lõpp teha ja lasta delegeeritud aktidel kaasotsustamismenetlus normaalselt läbida.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Austatud juhataja! Loomulikult kavatsen ma toetada esitatud ettepanekuid, sest parlament peab kaitsma oma õiguseid, kui me räägime aluslepingutega antud volitustest. Tahan öelda, et me peame suurendama oma kontrolli ning mitte piirduma üksnes delegeeritud õigusaktide eelkontrolliga, mille üle me praegu vaidleme.

Peame tegema ka järelkontrolli, sest mõnesse programmi maetakse miljardeid eurosid, mis lõpuks maanduvad diktaatorite taskusse, kes rahastavad oma toredat eluviisi, samal ajal kui meie endi riikides elavad miljonid inimesed tõepoolest väga kehva elu.

See tähendab ka seda, et me kasutame Euroopa maksumaksjate raha, et rahastada selliste diktaatorite luksuslikku eluviisi, kes oma enda rahvast rõhuvad, samal ajal kui meie enda kodanikel ei lähe üldsegi mitte hästi. Seepärast peame kõrvaldama palgi meie enda silmast ning alles siis nägema pindu oma venna silmas ning see annab meile lõppkokkuvõttes tõelise, tugeva kontrolli nende rahaliste vahendite üle.

Barbara Matera (PPE). – (IT) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Peame taas kord tõestama oma rolli nii Euroopa Liidus kui ka väljaspool seda.

1948. aasta inimõiguste ülddeklaratsioonis, meie enda põhiõiguste hartas ja piirkondlikes dokumentides ausse tõstetud inimõiguste ja põhivabaduste edendamine on üks osa meie välis- ja sotsiaalpoliitikast. Määrus (EÜ) nr 1889/2006 rahastamisvahendi loomise kohta demokraatia ja inimõiguste edendamiseks kogu maailmas peab olema tõhus ja praktiline vahend, mis on piisavalt paindlik, et toime tulla erakorraliste kriisiolukordadega.

Kui Euroopa Liit annab oma panuse neisse tsivilisatsioonidevahelistesse võitlustesse oma väliskoostöö strateegiate kaudu ja seotud rahastamisvahendite nõuetekohase kasutamise kaudu, st liidu välistegevuse suurema tõhususe ja nähtavuse kaudu maailmas, ei saa eirata oma kõige esinduslikuma organi, nimelt Euroopa Parlamendi vastutust ja sellest tulenevalt ka tema kontrolli.

Seda asjaolu silmas pidades kiidan ma heaks kavandatud muudatusettepanekud, mis on ilmselgelt kooskõlas muutustega, mis toimuvad meie pidevalt kasvavas Euroopas.

(Sõnavõtja nõustus vastama sinise kaardi küsimusele kodukorra artikli 149 lõike 8 alusel.)

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Lugupeetud juhataja! Ma sooviksin teada, kas Barbara Matera oskab meile öelda, kas Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioon on valmis toetama konkreetselt abi andmist eelkõige demokraatia ja inimõiguste küsimuses idariikidele, mille all ma pean silmas Ukrainat, Valgevenet ja teisi idapartnerlusse kaasatud riike?

Barbara Matera (PPE). – (IT) Lugupeetud juhataja, austatud kolleegid! Jah, loomulikult. Minu fraktsioon – Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioon – näeb iga päev vaeva selle nimel, et tagada põhiliste inimõiguste austamine kogu maailmas.

Usun, et minu auväärsete, siin minust palju kauem töötanud kolleegide sõnavõtted kinnitasid ja toetasid selle parlamendi poliitikat. Rõhutan asjaolu, et ma kuulun Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni. Oleme vankumatud Euroopa pooldajad ning veendunud rollis, mida meie parlament suudab täita kogu maailmas.

Richard Howitt (S&D). - Lugupeetud juhataja! Soovin avaldada oma toetust sellele, mida minu kolleegid on juba öelnud rahastamisvahendite parlamentaarse kontrolli kohta ning eelkõige demokraatia ja inimõiguste edendamise rahastamisvahendi kohta. Soovin tänada volinikku meile osutatud konstruktiivse koostöö eest. Inimõiguste kaitsjad on iseenesest ohus ning vajalik on teatav privaatsus. Tagagem, et see koostöö jätkub tulevikus.

Kui tahta projekte kritiseerida, siis võib öelda, et me viime ellu väga kvaliteetseid projekte, kuid need jaotuvad laiali üle maailma ega ole piisavalt integreeritud muude programmidega.

Välis teenistuse loomine annab meile võimaluse seda viga parandada. Peame tagama, et me seda ka teeksime. Mure selle pärast, et mõned praegu juriidilise haridusega inimeste koostatud programmid ei pruugi tulevikus kvaliteetsed olla, on teema, millega me peame tegelema, et säilitada see kvaliteet ka tulevikus.

Peale selle me teame, et Egiptuses ja mujal Araabia maades praegu toimuvat silmas pidades suureneb tulevikus vajadus demokraatia ehitamise ja valimiste vaatlemise rahastamise järele. Oleme nõudnud määrukses kindla protsendimäära kehtestamist. Vastasel juhul jätkaks see muud inimõiguste projektid rahastamisest ilma. Meil võib siiski vaja minna rohkem raha ning kui me räägime uuest finantsraamistikust, siis ei tohi me kasutada vana ja kulunud väidet, et peaksime sellest määrusest lahti saama. Praegu on seda vaja rohkem kui eales varem.

(Sõnavõtja nõustus vastama sinise kaardi küsimusele kodukorra artikli 149 lõike 8 alusel.)

Nirj Deva (ECR). - Austatud juhataja! Soovin tänada eelnevat sõnavõtjat, et ta lubab mul esitada küsimuse.

Austan väga Richard Howitti teadmisi inimõiguste vallas ning tema varasemat tööd. Minu küsimus on järgmine. Meil on oma arusaamad võrdsusest, aususest ja õiglusest, mis pärinevad sügavast kristlikust või humanistlikust traditsioonist, kuid kuidas me saame eeldada, et teised kultuurid, kelle usk või veendumused on teistsugused või kellel puuduvad igasugused veendumused, mõistavad täpselt seda, mida me öelda soovime, ilma et neile tunduks, nagu topiksime neile pähe uskolonialistlikke ideid? Kuidas me saame seda teha?

Richard Howitt (S&D). - Austatud juhataja! Sellele küsimusele on poole minuti jooksul väga raske vastata. Vastus – mida Nirj Deva ja kogu saal teadma peaks – on järgmine: mõtte- ja usuvabadus on põhiline inimõigus kõikide rahvaste, kõikide uskude, kõikide riikide ja kõikide inimeste jaoks.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Austatud juhataja! Arenguabi on alati kulukas, sageli kahjuks ebatõhus ning mõnikord isegi kahjulik, sest liigagi sageli ei lahendata sellega asjaomase riigi konkreetseid probleeme. Harva püütakse läheneda probleemile pikas plaanis ning tegevus on kehvasti kooskõlastatud. Minu arvates on kaheldav, kas ELi hõlmava arengukoostöö ja inimõiguste edendamise rahastamisvahendiga suudetakse olukorda parandada, eelkõige kuna ELis puudub järjekindel kooskõlastamine.

Abi andmine väikestele Aafrika põllumajandustootjatele, viies nad samas oma subsideeritud põllumajandustoodetega hävingu äärelle, tähendab lõppkokkuvõttes seda, et me pillume miljardeid eurosid tuulde. See ei muutu olulisel määral seni, kuni me jätkame suurte äriühingute toetamist ELis ja kaudselt arenguriikides.

Hiinale antav arenguabi, mida Pekingi valitsus kasutab toormaterjali ja uute turgude kindlustamiseks, konkureerib meie traditsiooniliste arengukoostöö meetoditega. Ka selles valdkonnas peame välja tulema uute ideedega. Lisaks on samavõrd oluline muuta arenguabi sõltuvaks koostööst põgenike probleemi vallas, kehtestades võib-olla tagasivõtulepingud.

Thijs Berman (S&D). - (NL) Lugupeetud juhataja! Meie parlament palub sama, mida iga parlament maailmas: nimelt demokraatlikku kontrolli poliitika väljatöötamise ja rakendamise üle. Euroopa Liit peaks olema selles küsimuses eeskujuks. Lissaboni leping kujutab endast väga suurt sammu Euroopa Parlamendi mõjuvõimu suurendamisel.

Suur enamus sellest parlamendist ei ole andnud alla nõukogu ja komisjoni püüetele piirata parlamentaarset kontrolli, mis on vastuolus aluslepingus sätestatuga. Meie parlament ei soovi norida üksikasjade kallal. Tahame vaid mõjutada poliitikat ning selle väljatöötamist ja rakendamist. Seega on küsimus strateegilistes valikutes, poliitika sisus.

Teistes riikides lähevad inimesed tänavatele, et seda mõjuvõimu nõuda, ning me peaksime neid igal võimalikul viisil toetama. Kuid sageli muutub võitlus demokraatia pärast rasketeks läbirääkimisteks ja tühipaljasteks avaldusteks. See ei mõjuta siiski mingil viisil põhilist veendumust, sest igasugune võim nõuab maksimaalset demokraatlikku kontrolli. See on kõigi kodanike õigus, olenemata sellest, kas nad elavad Kairos, Tunisises või Brüsselis.

Nick Griffin (NI). - Lugupeetud juhataja! Täna hommikul – nagu igal tööpäeval sel ajal – saatis üks noor naine minu valimisringkonnas kooli oma kaks väikest last ja naasis siis koju.

Varem viis Jenny nad kooli autoga, kuid ta ei jaksa enam osta rohkem kütust, kui on vaja selleks, et sõita kaks korda nädalas Manchesteris tema läheduses asuvasse odavaimasse selvehalli.

Täna hommikul – nagu igal hommikul – on Jenny näljane, sest hommikusöögi puhul peab ta valima: sööb kas tema või tema kaks väikest tüdrukut. Neile kõigile ei jagu piisavalt saia ja moosi.

Samal ajal siin, ELi planeedil, arutavad parlamendiliikmed sellise rahastamisvahendi kohendamist, millega kaasneb 1,1 miljardi euro maksumaksja raha kulutamine demokraatia ja inimõiguste edendamiseks peamiselt kolmandates riikides. Enamik neist kohendustest vähendavad rahvusriikide järelevalvet, sest komisjon pillub tuulde meeletu koguse Briti maksumaksjate raha. Milline raiskamine ja milline silmakirjalikkus kisendada naiste õigustest Aafrikas, kui tuhanded Jennyd ei saa isegi oma lapsi korralikult toita.

George Sabin Cutaş (S&D). – (RO) Austatud juhataja! Tõenäoliselt ei oleks me arutanud koostöö üle arenguriikidega, kui Euroopa Liidu asutajariigid ei oleks nõudnud, et Rooma lepingus mainitaks konkreetselt nende valduses olnud asumaid, kusjuures see fakt juba iseenesest heidab varju demokraatia mõistele. Euroopa Liidu alustalad on järk-järgult muutunud poliitikaks, mille põhieesmärkideks on saanud vaesuse kõrvaldamine ning inimõiguste, põhivabaduste, korraliku töö ja hea valitsemise edendamine.

Tänapäeval on arenguriigid Euroopa Liidu strateegilised partnerid. Seepärast usun, et rahastamisvahend, mis on mõeldud ametliku arenguabi kriteeriumidele mittevastavatele arenguriikidele, hõlbustab majandusalast, rahalist, tehnilist, kultuurilist ja akadeemilist koostööd. Lisaks võib see suurendada kahepoolset kaubandust, investeringuid ja majanduspartnerlust ning aidata edendada dialoogi avaliku sektori osaliste ja valitsusväliste organisatsioonide vahel nii Euroopa Liidus kui ka partnerriikides.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Austatud juhataja! Meie naaberriikide diktaatoreid kukutatakse ning on hea, et nad lahkuvad võimult. Kuigi meie kõrged esindajad Euroopa Liidus ei saa toetada demokraatia eest võitlevaid inimesi või ei ole selleks valmis, on hea vähemalt seegi, kui me tegutseme ja pakume abi, isegi kui me ei räägi. On siiski väga tähtis, et seoksime pakutava abi nõudega järgida meie väärtusi, sealhulgas demokraatiat, õigusriigi põhimõtet ja põhilisi tööstandardeid. On oluline, et Euroopa Liit pakuks abi. Peale selle ei pea me neid inimesi mitte üksnes aitama, vaid ka tagama, et nad mõistaksid neid väärtusi, mis on meid tugevaks muutnud.

Sellisel juhul saan ma aru, et kõnealust abi peab lõppkokkuvõttes kontrollima ja haldama demokraatlik parlament. Tulevikus ei tohi lubada, et Euroopa Liidu tegevust kontrolliks bürokraatlik organisatsioon. Parlamendile tuleb anda võimalus täita oma rolli parlamentaarse organina ning see tähendab õigust võtta vastu otsuseid.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Lugupeetud juhataja! Parlament peab saama kontrollida võrdsetel alustel nõukoguga selliste strateegiliste otsuste vastuvõtmist, mis käsitlevad seda, kuidas koostöö rahastamisvahenditest eraldatud summasid kulutatakse. Samas peab EL siiski muutuma paindlikumaks ja kiirendama mehhanisme partnerriikidega kaubandussuhete arendamiseks. Toetan seda, et liit valiks oma majandussuhetes parterriikidega pragmaatilise lähenemisviisi.

Arvan, et eriti tähtis on rakendada rahastamisvahendid sellistes riikides nagu Türkmenistan ja Iraak, kes suudavad pakkuda energiaallikaid, näiteks Nabucco projekti kaudu. Lisaks sooviksin siinkohal mainida, et Rumeenia ja Türkmenistani presidendi ühisavaldus tähistas energiapartnerluse loomist maagaasi ja toorõli kasutamiseks ja transportimiseks, kusjuures see partnerlus hõlmab muu hulgas kogemuste ja seadmete vahetamist. Ka Rumeenia on olnud kaasatud stabilisatsiooni- ja rekonstruktsioonimissioonidesse Iraagis.

Ivo Vajgl (ALDE). - (SL) Austatud juhataja! Oluline osa sellest rahast, mis on meie käsutuses rahastamisvahendite kaudu ja mõeldud arenguriikide arenguks, jõuab teatavate kanalite kaudu tagasi meie ettevõtete või monopolide kätte. Arvan, et nende rahastamis- ja poliitikavahendite peamine eesmärk peaks olema tagada, et vahendeid kasutatakse nende isikute arenguplaanide järgi, keda me soovime toetada.

Mitu sõnavõtjat on juba märkinud, et me rahastame sageli riike, mis on kõike muud kui demokraatlikud. Kui me räägime vaeseimate riikide arengu rahastamisest, siis ma arvan, et peaksime olema ettevaatlikud, et mitte pikendada monokultuurset trendi, vaid suurendada nende riikide nüüdisaegse arengu võimalusi.

Karel De Gucht, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Ma olen hoolikalt kuulanud suurt hulka sõnavõtte. Komisjon loodab, et me leiame nende oluliste rahastamisvahendite puhul lahenduse.

Peame siiski suutma täielikult rakendada välissuhete rahastamisvahendeid. Meie välistegevuse nõuetekohane elluviimine ei tohiks institutsioonidevahelise vaidluse tõttu ohtu sattuda. Sel viisil on keeruline säilitada usaldusväarsust välismaailma ees ning selle tulemusel väheneb meie kui globaalse osaleja ja kaubanduslääbirääkija tähtsus.

Komisjon on valmis leidma kiire lahenduse, mis sobib kõikidele asjaomastele institutsioonidele.

Praeguste rahastamisvahendite puhul, mis kehtivad aastani 2013, st veel kaks aastat, käsitatakse mitmeaastaseid strateegiadokumente eelarve rakendamiseks vajalike rakendusmeetmetena. Selliste meetmete puhul rakendatakse komiteemenetluse süsteemi.

Strateegiadokumendid on tehnilised ning seega on ei ole nad oma laadilt sobivad selleks, et esitada need siduva õigusakti kujul. Praegused rahastamisvahendid kehtivad veel ainult kaks aastat ning kehtestada on vaja veel vaid mõned strateegiadokumendid. Komisjon leiab, et praegu selle süsteemi muutmine tähendaks märkimisväärseid muudatusi rahastamisvahendites, mille kehtestamine võtaks liiga kaua aega ja häiriks ELi väliskoostööd märgatavalt.

Komisjon on juba kaasanud parlamendi strateegiadokumentide demokraatliku kontrolli protsessi. Komisjon on valmis seda protsessi tugevdama, andes parlamendile sisulised kontrolliõigused. On veel liiga vara öelda, millised hakkavad olema uued rahastamisvahendid, sest nende tarvis toimuvad laiaulatuslikud konsultatsioonid sidusrühmadega ja komisjon peab nende kohta esitama ettepanekud.

Kui Lissaboni lepingu artiklis 290 kehtestatud kriteeriume järgitakse täiel määral, siis võidakse kaaluda delegeeritud õigusaktide kasutamist uute rahastamisvahendite puhul, kuid komisjon ei ole selles küsimuses veel kindlat seisukohta kujundanud.

Charles Goerens, raportöör – (FR) Lugupeetud juhataja! Ka mina soovin tänada kõiki sõnavõtjaid, kes rääkisid rahastamisvahenditest üldiselt ning ka neist rahastamisvahenditest, mis olid seotud konkreetselt raportiga, mille teile täna hommikul esitasin.

Arvan, et Elmar Brok leidis õiged sõnad meie soovi väljendamiseks. Me ei taha põhjustada probleeme, kuid samas ei soovi me anda komisjonile vabu käsi Euroopa Parlamendi võetud põhilepingute rakendamisel, ilma et parlamendil puuduks sellest ülevaade. Selle asemel et nõuda kas kõike või mitte midagi, soovis parlament saavutada mõistlikku lahendust, mis hõlmaks põhjalikku järelevalvet strateegiliste õigusaktide üle. Me ei nõua ei vähem ega rohkem.

Soovin öelda paar sõna ka nende kohta, kes olid oma sõnavõttudes kriitilisemad. Konkreetsemalt nende kohta, kes kõnelesid arengukoostöö poliitikast üsna skeptiliselt ning kes viitavad alati maksumaksjale, et loobuda igasugusest selle tegevuse toetamisest.

Minu arvates rahastab maksumaksja eelarvet. Eelarve on vahend, mille kaudu näidata üles solidaarsust nendega, kellel ei lähe nii hästi. Sellest tulenevalt annab eelarve tänu maksumaksja panusele meie riikidele võimaluse aidata ühiskonna nõrgemaid. Alternatiiv oleks eirata vahenditest ilmajäänud inimeste peamisi põhiõigusi.

Soovitan siiski neil parlamendiliikmetel tutvuda ÜRO arenguprogrammi aruannetega, et nad mõistaksid, et need, kes annavad endast koostöö ja välissolidaarsuse mõttes kõige rohkem, on just need, kes kulutavad kõige rohkem oma riigis sisemisele solidaarsusele. Teisisõnu puudub sisemine vastuolu sisemise ja välise solidaarsuse vahel.

Need, kes soovivad, et ülejäänud maailm usuks, et kogu välissolidaarsusele kulutatud raha on raisatud ja nelja tuule poole laiali pillatud, peaksid veel kord tutvuma ÜRO inimarengu aruandes sisalduva statistikaga.

Barbara Lochbihler, raportöör – (DE) Austatud juhataja! Arvan, et selle arutelu jooksul on saanud igati selgeks, miks meie siin parlamendis neid delegeeritud õigusakte soovime. Me ei taha sobrada üksikasjades, kuid meil peab olema võimalus kasutada seda vahendit vastutustundlikul ja teavitatud viisil, et saaksime vajadusel parandada seda, mis on valesti läinud. Kui me räägime parlamendi suhetest välisorganitega, näiteks inimõiguste organisatsioonidega, keda see võib mõjutada, ning kui me ei suuda jõuda kokkuleppele – kuigi ma loodan, et seda ei juhtu – ja kui konkreetsed projektid jäävad ellu viimata, siis ma usun, et parlamendi seisukohta toetatakse ja mõistetakse. Ei vasta tõele, et parlamenti ja tema ideed ei mõisteta.

Soovin öelda üht-teist ka kriitika kohta, mille kohaselt parlament kulutab liiga palju raha inimõigustele ja demokraatia arendamisele. Minu arvates on asjalood vastupidi. Kui me vaatleme seda inimõiguste ja demokraatia edendamise rahastamisvahendit, mis on olemas alates 2004. aastast, siis võime juba praegu näha, et üsna vähese rahaga võib väga palju korda saata. Me ei saa vaadata ainult tervikpilti, vaid peame keskenduma üksikasjalikult sellele, mida on nende projektidega saavutatud. Projektid on tulnud pooleli jätta vaid paaril üksikul korral.

Kui me tõesti soovime näha, et ELi põhiväärtused võetakse üle, kui me tõepoolest soovime, et inimesed elaksid vabaduses, vaesusest ja hirmust puutumata, peame edendama inimõigusi. See rahastamisvahend täiendab suurepäraselt meie poliitikat, mille kohaselt me nõuame teistelt riikidelt inimõiguste toetamist. Me ei kuluta liiga palju raha. Vastupidi – me vajame palju selgemat rahalist toetust.

Kinga Gál, raportöör – (HU) Lugupeetud juhataja! Ma tänan oma kolleege ja volinikku nende seisukohtade eest, mida nad väljendasid selle arutelu käigus, ning loomulikult tänan ma oma kolleege meie otsust toetavate sõnade eest. Elmar Brok väljendas üsna selgelt, et me tõepoolest soovime vahet teha täidesaatvatel ja seadusandlikel kohustustel. Meie eesmärk ei ole neid omavahel segada, vaid – nagu mõlemad raportöörid ja minu kolleegid on siin öelnud – parlamendil peab olema võimalus sõna sekka öelda kavandamisel ja strateegia koostamisel, et muuta projektide elluviimine tõepoolest edukaks ja suunata raha sinna, kus seda kõige enam vajatakse.

Just vahendite kasutamise üle avaldatud arvamuste kohta soovin ma öelda, et mina ei usu, et ükski maksumaksja kahtleks selles, kui oluline on, et meil oleks võimalus aidata või

päästa inimesid, inimõiguslaste elusid selle demokraatlike ja inimõiguste kaitseks ette nähtud rahastamisvahendi kaudu. Seega ma usun, et see on just sobilik vahend, mille kiidaks heaks iga maksumaksja. Ma suhtun väga tõsiselt sellesse, mida ka volinik ütles – nimelt et parlamendile on antud pärast Lissaboni lepingu jõustumist uued volitused ja suuremad õigused. Sellepärast meeldiks meile väga, kui nõukogu ja komisjon näitaksid üles avatust, nii et lõpuks ometi oleks võimalik jõuda hea kompromisslahenduseni, sest me kõik oleme huvitatud sellest, et need vahendid toimiksid tõhusalt, mistarvis on vaja kõiki kolme institutsiooni.

Gay Mitchell, *raportöör* – Austatud juhataja! Ma saan aru, et mulle on antud natuke lisa-aega, sest ma ei saanud arutelu alguses sõna võtta. Lubage mul selle pärast vabandada – jäin liiklusummikusse.

Esiteks on minu briti kolleeg kritiseerinud olukorda demokraatia ja inimõiguste tähtsuse vaatenurgast. Kui demokraatia ja inimõigused toimiksid meie endi liikmesriikides, siis ei peaks meie lapsed minema kooli, kõhus vaid sai ja moos, aga just selline on tegelik olukord.

Leian, et olenemata sellest, kas me räägime Ühendkuningriigist või mõnest muust liikmesriigist, on just nende liikmesriikide ülesanne tagada, et sellist olukorda ei tekiks. Õelgem selgelt välja, milles asi tegelikult on: mitte üksnes demokraatias ja inimõigustes. 22 000 last sureb iga päev – iga päev! – siit vaid väikese lennureisi kaugusel. 22 000! Hea uudis on see, et varem oli see arv 34 000. Meil ja teistel on õnnestunud vähendada seda arvu 22 000-le demokraatia ja inimõiguste abil ning seda liiki rahastamisvahendite abil, mille liit on heaks kiitnud.

Ärgem sundigem neid inimesi võistleva meie enda liikmesriikide lastega, kes lähevad kooli, olles söönud vaid saia ja moosi – kusjuures ka selle mõistan ma hukka. Las meie liikmesriikide valitsused võtavad end kokku ja tegelevad nende lastega.

Praegusel juhul on arutluse all rakendamine või delegeeritud õigusaktid. Kummaga on tegu, kas rakendamisega või siiski delegeeritud õigusaktidega? Teisel juhul on tegemist õigusega.

Teen ettepaneku jääda kindlaks parlamendi esimese lugemise tulemusele ning seega öelda, et me esitame uuesti – oleme uuesti esitanud – kõik muudatusettepanekud. Nõukogu ei ole neid heaks kiitnud. See on põhimõtteline küsimus, mis mängib tulevikus olulist rolli välisestevuse valdkonna institutsioonidevahelistes suhetes.

Parlamendi kavandatud muudatusettepanekud ei puuduta arengukoostöö rahastamisvahendi või muude rahastamisvahendite sisu, vaid parlamendi rolli õigusaktide rakendamisel.

Eesmärk on kaitsta Euroopa Parlamendi demokraatlikke eesõigusi, nagu need on sätestatud Lissaboni lepingus. Kaasseadusandjana peame suutma nõukoguga võrdsetel alustel kontrollida arenguabi kulutamist käsitlevate strateegiliste otsuste vastuvõtmist ja elluviimist: kui palju, kuhu ja kuidas. Tehnilises mõttes tagatakse muudatusettepanekutega, et teatavaid komisjoni võetavaid otsuste eelnõusid käsitataks Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 290 määratletud delegeeritud õigusaktidena.

See annaks kahele seadusandliku võimu esindajale võimaluse mitte nõustuda õigusaktides sisalduvatele nõuetele mittevastavate otsuste eelnõudega. Selle vetoga tagataks, et komisjon võtab ELi abi kavandamisel arvesse parlamendi soovitusi.

Lubage mul rõhutada, et me ei räägi üksikasjades sorimisest, nagu minu kolleeg enne ka ütles, vaid konkreetsetest programmidest ja projektidest. Muudatusettepanekutega tagatakse, et seadusandjatel säilib kontroll rahaliste vahendite eraldamist ja valdkondlikke prioriteete puudutavate strateegiliste otsuste üle.

Kõik esitatud muudatusettepanekud sisaldasid juba parlamendi esimese lugemise seisukohas, mille täiskogu võttis 21. oktoobril 2010 vastu suure enamusega.

Kuid nõukogu on kõik demokraatlikku kontrolli ja delegeeritud õigusakte käsitlevad muudatusettepanekud kindlalt tagasi lükanud, esitamata alternatiivset lahendust, mis täidaks parlamendi nõudmisi.

On kahetsusväärne, et nende paljude kuude – peaaegu aasta – jooksul alates küsimuse esmakordsest arutamisest parlamendikomisjonis ei ole institutsioonidevahelistes läbirääkimistes mingeid edusamme tehtud. Võin sellele parlamendile kinnitada, et me oleme tõesti kõvasti püüdnud. Läbirääkimised nõukogu ja komisjoniga – kes peaks neile läbirääkimistele justkui kaasa aitama – algasid 2010. aasta veebruaris. Meil toimus kolm dialoogi ja hulk kohtumisi tehnilisel tasandil, kusjuures nende kõigi sisuks olid vaidlusalused delegeeritud õigusaktid. Selles küsimuses ei ole üksmeelt saavutatud. Alles eelmise aasta lõpus esitasid komisjoni läbirääkijad kompromisettepaneku. Parlament esitas kohe omapoolse ettepaneku, kuid see ei leidnud nõukogu seisukohas kajastamist. Saame aru, et nõukogus seda ametlikult liikmesriikidele ei edastatud.

Olenemata nõukogu jäigast seisukohast, mida toetab komisjon – sellest on mul eriti kahju, sest selline käitumine ei ole tavapärane –, jääb parlament oma seisukohale kindlaks. Juriidiliselt on meie väited põhjendatud. Strateegiadokumendid on mitmeaastased programmid, mille üle otsustatakse näiteks arengukoostöö rahastamisvahendis ning mis vastavad delegeeritud õigusaktide menetluse kohaldamise kriteeriumidele. Nad täiendavad põhiõigusakti ja on üldiselt kohaldatavad. Need artiklis 290 nimetatud kriteeriumid on kohustuslikud, kui need tingimused on täidetud. Nõukogul ja parlamendil peab olema vetoõigus.

Küsimus ei ole poliitilises kauplemises või mis tahes erikokkuleppes, sest see oleks vastuolus aluslepinguga. Tegemist on seadusliku kohustusega. Poliitiliselt on meil täielik toetus meie esimeeste konverentsilt, mis on kahel korral otsustanud – viimati selle kuu alguses –, et läbirääkijad peaksid kõikides dokumentides nõudma delegeeritud õigusaktide menetluste kohaldamist selliste otsuste puhul, mis puudutavad eesmärke, prioriteetide valikud, oodatavaid tulemusi ja raha eraldamist laiemas plaanis.

Samuti on üksmeel parlamendikomisjonid. Rahvusvahelise kaubanduse komisjoni ja välisasjade komisjoni raportöörid – kes vastutavad koostööks tööstusriikidega loodud rahastamisvahendi eest ning inimõiguste ja demokraatia edendamiseks loodud rahastamisvahendi eest – on otsustanud kasutada minuga sama lähenemisviisi. Kõik delegeeritud õigusakte käsitlevad muudatusettepanekud, mis esitati esimesel lugemisel, tuleks taas esitada. Meie seisukoht on selge ja lihtne ning täielikult kooskõlas esimeeste konverentsi volitustega. Me ei kavatse lasta end lõhestada ega eirata meie kui seadusandliku võimu rolli.

Olen veendunud, et uue menetluse kasutuselevõtt oleks ka nende huvides, kes peaksid meie rahastamisvahenditest abi saama. Parlament võiks täita oma valvekoera rolli palju tõhusamalt ning tagada, et raha kulutatakse aluslepingus määratletud liidu arengukoostöö põhieesmärkidele, milleks on vaesuse vähendamine ja lõppkokkuvõttes selle kaotamine.

22 000 last ei pea iga päev – iga päev! – surema. Nõuame õigust selles küsimuses sõna sekka öelda.

(Sõnavõtja nõustus vastama sinise kaardi küsimusele kodukorra artikli 149 lõike 8 alusel.)

Nirj Deva (ECR). - Lugupeetud juhataja! Sooviksin lihtsalt oma auväärset kolleegilt ja sõbralt Gay Mitchellilt küsida, kas ta nõustub minuga, et 2005. aastal loobus parlament kaasotsustamise 14 valdkonnast, mis puudutasid neid rahastamisvahendeid.

Praegu püüame tegelikult seda heastada, sest me ei kaotanud mitte üksnes võimalust vaadata, mis komisjonis toimub, vaid jääme ilma ka usaldusväärsest ja läbipaistvusest. Seega ma sooviksin küsida Gay Mitchellilt ...

(Juhataja katkestas kõneleja.)

Gay Mitchell, raportöör. – Lugupeetud juhataja! Olen nõus Nirj Devaga, et me loobusime teatud õigustest. Olin arengu ja koostöö rahastamisvahendi raportöör. Meil kulus selles rahastamisvahendis kokkuleppele jõudmiseks kaks ja pool aastat, sest me lihtsalt ei loobunud parlamendi teatud põhiõigustest, kuid lõpuks me saavutasime kompromissi.

Lõpuks jõudsid parlament, komisjon ja nõukogu institutsioonidevahelisele kokkuleppele, milles öeldi, et meil saab näiteks arengukomisjoni kaudu olema kontrolliõigus arengukoostöö rahastamisvahendi üle ning me leppisime kokku tingimustes, kuidas seda kokkulepet järgida. Need rahastamisvahendid lähtuvad sellest kokkulepest, mida peaks ka edaspidi rakendama.

Helmut Scholz, raportöör. – *(DE)* Lugupeetud juhataja! Austatud Karel De Gucht! Teil on täiesti õigus, et välismaailm ei mõista, miks me ei suuda nõukoguga kokkuleppele jõuda. Nõukogu isegi mitte ei osale sel arutelul ning mul on sellest väga kahju, sest see ei tähenda teise lugemise lõpetamise mõttes midagi head. Peame siiski küsima, mis ei tunnistata aluslepingus kehtestatud tavapärasest põhimõtet ja tavapärasest õigust. Usun – ja Elmar Brok arutles selle üle põhjalikult –, et küsimus on meile sekkumiseks võimaluse andmises.

Ehk võin teile tuua veel ühe sisulise näite. Komisjoni mitmeaastases tegevuskavas minu tööstusriikidega toimuvat koostööd hõlmava rahastamisvahendi kohta ei olnud alusdokumendiks mitte muudetud määrus, vaid globaalse Euroopa strateegia. Kui selles öeldakse, et mitmeaastase tegevuskava eesmärk on edendada Euroopa ärilisi ja kasumlikke eesmäärke, siis on selline sõnastus saanud majanduskriisi ja sellega kaasnenud kaubandusprobleemide tõttu aegunud. Teksti kohaselt on rahastamisvahendi eesmärk lahendada probleemid, millega ELi äriühingud teatavatele turgudele sisenemisel silmitsi seisavad.

Võin vaid korrata, et see ei ole mitte see, mida seadusandjad selle rahastamisvahendiga saavutada soovisid ning nad ei ole selleks otstarbeks plaaninud mingit maksumaksja raha. Meie arvates peaks rahastamisvahend koostööks tööstusriikidega olema nüüdisaegne koostööprogramm, mitte aga relv vallutamiseks. Teiseks võib tuua järgmise, selgema näite: meie jaoks ei ole Kagu-Aasia riigid pelgalt noored partnerid, nagu komisjon väitis. Kesk-Aasiaga tehtava koostöö osana peab rahastamisvahend keskenduma vaid ELi juurdepääsule sealsetele gaasivarudele.

Kui me vaatame Magribi piirkonda ja sündmusi Lähis-Idas, siis pole kahtlust, et me peame koostöö puhul valima pikaajalise laiaulatusliku lähenemisviisi. Loodan, et uus määrus suudab tulevikuprobleemidega toime tulla. Samuti loodan, et kõnealune rahastamisvahend julgustab võrdsetel alustel suhteid ELi ja kolmandate riikide vahel, aitab kaasa avatuse

tekkimisele kogu maailmas ning edendab kodanike huvides olevate säästva arengu protsesside vastutustundliku toetamist.

Juhataja. – Ühisarutelu on lõppenud.

Hääletamine toimub täna kell 11.30.

Ioan Enciu (S&D), kirjalikult. – (RO) Demokraatia ja inimõiguste edendamise Euroopa rahastamisvahend on üks väheseid ELi välispoliitika vahendeid, mille alusel eraldatakse rahalisi vahendeid karmilt ning seda seetõttu, et selle rahastamisvahendi puhul ei lubata erandeid reeglile, mille kohaselt ei ole ELi-poolseks rahastamiseks abikõlblikud maksude, lõivude ja muude tasudega seotud kulud. Ma usun, et olukorras, kus me peame silmitsi seisma inimõiguste kaitse halvenemisega maailmas, on hädavajalik, et Euroopa Liit kinnitaks taas kord oma rolli ülemaailmse liidrina demokraatia ja põhiõiguste küsimuses. Seejuures on eriti oluline muuta Euroopa rahastamisvahendid kohanemisvõimelisemaks, et liidul ja Euroopa rahastamisvahenditest abi saajatel oleks teatav paindlikkus oma projektide juhtimisel. Teisalt jälgitaks seda ELi rahaliste vahendite eraldamise suhtes kohaldatavat paindlikku lähenemisviisi põhjalikult, et ennetada kuritarvitamist. Kui jätta kõrvale erand – ja see erand peaks säilima –, mis käsitleb maksude, lõivude ja muude tasude rahastamise heakskiitmist, mida tehakse iga juhtumi puhul eraldi, peab Euroopa Parlamendil olema õigus jälgida komisjoni tegevust ja tema vastuvõetud strateegiadokumente.

Zuzana Brzobohatá (S&D), kirjalikult. – (CS) Soovituses esitada arengukoostöö rahastamisvahendi loomise määrus teisele lugemisele mainitakse suurt üksmeelt meetmete puhul ning põhimõtteliselt pärinevad kõik muudatusettepanekud esimeselt lugemiselt. Mina isiklikult pean esmatahtsaks lahendada arenguabi mitmeaastase rahastamisega seotud süsteemsed küsimused ning nõustun raportööriga, et me peame leidma viisi, kuidas rahastada kulusid aastatel 2012 ja 2013. Soovituses öeldakse, et määruuses vähendatakse radikaalselt mitmeaastase finantsraamistiku rubriigi 4 ülemmäära suhtes jäävat varu, mis ei jäta piisavalt tegutsemisruumi toimetulekuks tekkida võivate kriisidega ja neile reageerimiseks. Lisaks käsitletakse soovituses seadusandlike küsimusi seoses nõukogu menetlusliku lähenemisviisiga, mida parlament kritiseerib, sest kui me räägime strateegiliste otsuste vastuvõtmisest sellises küsimuses, kus ja kuidas arenguabi kulutama hakatakse, peaksid parlamendil olema nõukoguga samasugused järelevalveõigused. Seepärast toetan kooskõlas Lissaboni lepingu sõnastuse ja mõttega seda, et arengukoostöö rahastamisvahendit käsitlevasse määruusesse lisataks kiiresti nõuetekohaselt integreeritud menetlus selliste delegeeritud õigusaktide vastuvõtmiseks, mis on seotud muude selliste välistegevuse rahastamisvahendite kavandamisega, mida praegu läbi vaadatakse, st stabiliseerimisvahendi, inimõiguste ja demokraatia edendamise rahastamisvahendi ning tööstusriikidega toimuvat koostööd käsitleva rahastamisvahendiga.

Jiří Havel (S&D), kirjalikult. – (CS) ELi arengupoliitika üks peamine eesmärk on vähendada vaesust ja see lõppkokkuvõttes kaotada. Aastateks 2010–2013 banaanisectori kaasnevateks meetmeteks – mille komisjon 17. märtsil 2010. aastal heaks kiitis – kavandavad 190 miljonit eurot peaks selle eesmärgi saavutamisele ilmselgelt kaasa aitama. Samuti vastab tõele, et varem koostati plaane selles valdkonnas rohkem ärilisest kui arengu vaatenurgast lähtuvalt ning just arengu vaatenurk on see, mis peaks uues ettepanekus kajastamist leidma. Samuti tundub õige toetada banaanisectori kaasnevaid meetmeid, et parandada nende banaane eksportivate AKV riikide inimeste elustandardit, keda mõjutavad ELi imporditud banaanidele kehtestatud tollimaksud. Sellest olenemata esinevad komisjoni ettepanekus teatavad puudused: näiteks kavandatud meetmete mõju hinnangu puudumine,

ülekannete ajakava, ELi reservide küsitav laiaulatuslik kasutamine ja asjaolu, et rubriigi 4 vahendeid ei ole ikka veel piisavalt, millele komisjon oma hindamisaruandes institutsioonidevahelise kokkuleppe toimimise kohta väga õigesti tähelepanu juhtis. Kokkuvõttes leian, et Charles Goerensi esitatud raport sisaldab täpset probleemi analüüsi nii ärilisest kui ka arengu vaatenurgast, peegeldades eelarvekomisjoni 13. aprillil 2010 heakskiidetud märkusi, ning lisaks sisaldab see raport asjakohaseid soovitusi banaanisektori kaasnevate meetmete kohta. Seepärast teen ettepaneku esitatud versioon heaks kiita.

Anna Záborská (PPE), kirjalikult – (SK) Ma mõistan komisjoni soovi saavutada suurem paindlikkus selliste poliitiliselt tundlike projektide rahastamisel, mille eesmärk on toetada demokraatiat ja inimõigusi. Samas olen täiesti veendunud, et kui meie parlament peaks andma komisjonile vabamad käed selliste projektide rahastamisel, peab parlamendile jääma järelevalve roll. Lõppkokkuvõttes vastutame meie inimeste ees ELi eelarve eest. Rääkides rahastamisvahenditest demokraatia leviku, õiguskindluse ja inimõiguste austamise toetamiseks, peaksime rääkima ka nende rahastamisvahendite tõhususest ning sellest, kas me saaksime edendada demokraatiat ja inimõigusi veelgi tõhusamal viisil. Arutus kristlaste tagakiusamisest kogu maailmas kinnitas ELi välisasjade kõrge esindaja meile, et igasse kahepoolsesse koostöölepingusse lisatakse nüüd säte demokraatia ja inimõiguste kohta. Tingimus, et mis tahes rahalise abi andmine või kaubanduslepingu sõlmimine sõltuks nende kohustuste täitmisest, võib aidata levitada demokraatiat ja põhiliste inimõiguste austamist rohkem kui mitmesuguste mõistlike või vähem mõistlike projektide toetamine.

5. Elektri- ja elektroonikaseadmete romud (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjonis Karl-Heinz Florenzi koostatud raport (A7-0229/2010) ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv elektri- ja elektroonikaseadmete romude kohta (uuesti sõnastatud) (KOM(2008)0810 – C6-0472/2008 – 2008/0241(COD)).

Karl-Heinz Florenz, raportöör. – (DE) Austatud juhataja, lugupeetud härra Potočnik! Kõigepealt tahan tänada kõiki Euroopa Parlamendis ja komisjonis töötavaid häid inimesi, kes mind selles etapis aitasid. Töö ei olnud just lihtne. Koostöö komisjoniga sujus suurepäraselt ja ma tahan veel kord siiralt tänada oma meeskonda, kes töötas selle raporti kallal ööpäev läbi.

Elektroonikaromude temaatika ei tähenda liigsete keskkonnastandardite rakendamist. Ühest küljest on tõsi, et tegemist on keskkonnastandarditega, kuid teisest küljest puudutab see ka Euroopa toormaterjalivarude kaitsmise küsimust. Me kõik teame, et need varud muutuvad lähitulevikus napiks. Mis kasu on kõrgtehnoloogiast, kui meil ei ole enam mingit toormaterjali?

Seetõttu peame käsitlema raportit ka majanduslikust vaatenurgast ja seda tehes selgub kahjuks, et me oleme ebakindlad mitmes valdkonnas. Euroopa riikides kehtivad erinevad kogumismäärad. Põhjamaad on 16 kilogrammiga ühe elaniku kohta kõige eesrindlikumad. Halvimad näitajad on minu kodumaal, kus romusid kogutakse aastas vaid üks kilo. Olukorras, kus näitajad on 16 kilogrammi ja üks kilogramm, on oluline rääkida heade tulemustega riikidest, kuid me peame nimetama ja hurjutama ka viletsate saavutustega riike ning ma kavatsengi seda teha.

Me peame selle direktiiviga lõpuks ometi kehtestama ühtsed kriteeriumid, sest siiani ei ole neid olnud. Kõik riigid teevad, mida heaks arvavad, ja lähtuvad oma määratlustest. Just

seetõttu on tegelikult võimatu anda kohtu alla nii kehvade kogumismääradega riike. Nad ju käituvad oma standardite järgi õigesti. Olukord Euroopa Liidus peab muutuma, sest me tegutseme siseturul. Vahel tundub, et oleme selle unustanud.

Me ei tohi loobuda sellest tohutust kasust, mida Euroopa Liit võimaldab. Sellepärast on hea, et sellest n-ö augulisest Šveitsi juustu tükist kujundatakse viimaks ometi midagi, milles on rohkem juustu ja vähem auke. Komisjon on nüüd õigel teel, kuid kahjuks on ta viimastel aastatel kontrollimise unarusse jätnud. Oleksin tahtnud näha selles vallas komisjoni suuremat pühendumist. Kuid see on minevik ja me loodame, et tulevik on helgem. Tõesti on keeruline, kui liikmesriigid käivad oma rada ja isegi mu enda kodumaa ei ole just kuulekas.

Selgemate kogumiseesmärkide määratlemisega astume õige sammu. Õige on ka ebaseaduslikule ekspordile lõpu tegemine. Võin teile tuua näiteid, mida kuulates tõuseksid teil juuksed peas püsti. Ühe riigi suures sadamas kontrolliti 420 kvaliteetseid elektroonikaromusid sisaldavat konteinerit ja neist 360 olid ebaseaduslikud. Kui me tekkinud olukorda lõpuks kontrolli alla ei saa, esitavad meie lapsed meile kunagi väga ebameeldivaid küsimusi. Üks tonn trükkplaate sisaldab 200 grammi kulda, samal ajal kui ühes tonnis maagis on seda vaid kaks grammi. Me ei saa sellist käitumist endale tulevikus lubada ja ma loodan, et Euroopa kodanike teadlikkus neist majanduslikest külgedest paraneb.

Seetõttu on vajalik eesmärgipärasem kogumissüsteem. Täpsemalt, sellega peab olema võimalik anda tasuta ära väikeseid seadmeid, mida on nii lihtne prügikasti visata. Me võime kehtestada erandeid väga väikestele ettevõtetele, kuid üldiselt peame elektroonikaseadmete prügikasti heitmise asemel lihtsustama nende tagastamist, sest meil on vaja väärtuslikku toormaterjali. See on meie põhieesmärk.

Samuti peame tegema lõpu ebaseaduslikele vedudele ja muutma direktiivi reguleerimisala. Praegu on nii, et kui te toodate lampi, peate selleks, et lampi müüa, selle registreerima kõigis 27 liikmesriigis ainuüksi jäätmedirektiivi tõttu. Süsteemi tuleb ajakohastada ja muuta see vastuvõetavamaks. Praegu me seda teemegi.

Janez Potočnik, komisjoni liige. – Lugupeetud juhataja! Ka mina tahan esmalt tänada raske töö eest Euroopa Parlamenti, eelkõige aga raportööri Karl-Heinz Florenzit, tema meeskonda, variraportööri ning keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni.

Nende kohusetunne ja huvi asja vastu kajastub parlamendikomisjonis vastu võetud ja viimastel nädalatel esitatud muudatusettepanekutes. Mul on hea meel näha, et paljude muudatusettepanekutega toetatakse täielikult neid sihte, mida komisjon taotles elektri- ja elektroonikaseadmete jäätmete direktiivi kohta tehtud ettepanekutega. Nimelt seda, et lõigata igati kasu elektroonikaromude direktiiviga ette nähtud keskkonnaelistest, nähes ette ranged ning kõikide liikmesriikide jaoks mõistlikud kogumis- ja taaskasutuseesmärgid, kindlustada nõuete rakendamist ja täitmist, kehtestades üksikasjalikud eeskirjad ELi jäätmete ebaseadusliku ekspordiga võitlemiseks ning vähendada riigiasutuste tihedama koostöö kaudu märkimisväärselt Euroopa tootjate ebavajalikku halduskoormust.

Elektroonikaromude direktiivi karmistades saame aidata olulisel määral kaasa sellele, et kujuneb ressursitõhus ringlussevõtmise traditsiooniga ühiskond. Me räägime Euroopa kõige kiiremini kasvavast jäätmevoost, mis võib väga ulatuslikult vähendada meie sõltuvust sissetoodud või uuest toormaterjalist.

Sellel väga rõõmustaval taustal, mida iseloomustab Euroopa Parlamendi ja komisjoni laiaulatuslik kokkulepe, lubage mul teha mõned sissejuhatavad märkused kolme konkreetse teema kohta.

Komisjonil on hea meel, et Euroopa Parlament nõustub kõigiti uue kogumiseesmärgi rangusastme ja kehtima hakkamise kuupäevaga. Eesmärk on nii karm selleks, et tuua kasu meie keskkonnale ja parandada meie majanduse ressursitõhusust, ning see on saavutatav igas liikmesriigis, mis on samuti oluline. Parlamendikomisjon on teinud ettepaneku muuta eesmärgi sõnastust ja mainida selles selgelt ära lõppsiht – koguda kokku osa tekkinud elektroonikaromudest. Komisjon saab sellega nõustuda, kui kehtestatakse asjakohane metoodika tekkinud elektroonikaromude koguse arvutamiseks. Komisjon on valmis aitama kaasa kõnealuse metoodika väljatöötamisele parlamendikomisjoni ettepaneku kohaselt.

Mis puudutab direktiivi reguleerimisala, siis on tehtud ettepanek tühistada seos elektroonikaromude direktiivi eranditega. See on komisjonile vastuvõetav, sest komisjoni ettepaneku põhieesmärk siin oli teha elektroonikaromude direktiivi reguleerimisala arusaadavamaks, mitte seda muuta.

Lõpetuseks, seoses fotogalvaaniliste moodulitega – mis on üks konkreetne kõnealuse direktiivi reguleerimisalasse kuuluv küsimus – on komisjoni soovitus jätta need sõnaselgelt direktiivi reguleerimisalast välja. Nagu te teate, on see kooskõlas parlamendikomisjoni ettepaneku ja kehtiva direktiiviga. Me oleme siiski teadlikud järjest juurde tekkivatest muredest seoses päikesepaneelide võimaliku keskkonnamõjuga, eelkõige etapis, mil neist on saanud jäätmed. Vabatahtlik kokkulepe, mille päikesepaneelide tootjad hiljuti esitasid, ei vasta ilmselgelt säärate lepete suhtes kohaldatavatele nõuetele.

Õige pea avaldatakse komisjoni teenistuste hinnang sellele kokkuleppele. On selge, et me peame nõuetekohaselt hindama päikesepaneelidest tulenevaid keskkonnamõju ja võimalusi paneelide utiliseerimiseks, enne kui asume kaaluma nende viimist elektroonikaromude direktiivi reguleerimisalasse.

Kokkuvõtteks märgin, et nagu te teate, pakuti uus elektroonikaromude direktiiv välja uuesti sõnastamise menetluses, mis seisneb olemasolevate dokumentide täpsustamises asjakohaste uute või muudetud sätetega. Oleme endiselt veendunud, et uuesti sõnastamise menetluse rakendamisel peaksime põhimõtteliselt kinni pidama kokkulepitud menetlusnormidest. Vaid nende sätete mõju on tõesti hinnatud. Kuid me mõistame kavatsusi, mis on mõningate parlamendikomisjoni esitatud muudatusettepanekute taga, ja nõustume nende suunaga.

Nüüd kuulan huviga teie arutelu ettepaneku ja esitatud muudatusettepanekute üle ning teen komisjoni nimel täiendavaid märkusi oma lõppsõnas.

Richard Seeber, *fraktsiooni PPE nimel.* – (DE) Austatud juhataja! Alustuseks tahan tänada Karl-Heinz Florenzit selle teema ülimalt pragmaatilise käsitluse ja tema visaduse eest. Kõigepealt soovin esitada ühe küsimuse Janez Potočnikile. Te ütlete, et me peame kohtlema liikmesriike nende jäätmekogumisvõime järgi. On tõsi, et Euroopa Liidu juhtlause on „Ühinenud mitmekesisuses”, aga kas saab tõesti olla õige, et üks liikmesriik kogub 16 kilogrammi jäätmeid elaniku kohta ja teine ainult ühe kilogrammi? Kas see pole mitte mitmekesisuse väärtõlgendus?

Ma kutsun teid avalikult üles suhtuma liikmesriikide jäätmeküsimusse rangemalt. Meie siin Euroopa Parlamendis oleme ametis õigusaktide kehtestamisega, aga liikmesriigid teevad, mida ise soovivad. Seda ei tohi tulevikus sündida. Tahan tuletada teile meelde intervjuud, mille andsite Napoli prügikriisi ajal. Tol ajal mõisteti Itaaliat hukka, kuid endiselt

ei ole esitatud ühtki nõuetekohast kava. Te peate olema karmim. Komisjoni kui aluslepingute täitmise üle järelevalve teostaja ülesanne on tuletada teistest maha jäänud liikmesriikidele meelde nende kohustusi.

Kõnealuses valdkonnas kasvab turg kiiresti ja Euroopa tulevik sõltub sellest, kuidas me jäätmeprobleemi lahendame. Liikmesriikidel tuleb õigusakte nõuetekohaselt rakendada. Kui nad suhtuvad sellesse liiga leebelt, ei saa me edasi liikuda.

Oleksin tahtnud paluda teil seada realistlikud eesmärgid, eelkõige seoses kõige väiksemate äriühingutega, ning hõlmata ka tarbijad. On selge, et igaüks peab võtma enda kanda osa vastutusest. Kuid me peame vastutavatele isikutele – ja õigusaktide rakendamise eest vastutavad liikmesriigid – nende kohustusi meelde tuletama.

Kathleen Van Brempt, *fraktsiooni S&D nimel.* – (NL) Lugupeetud juhataja! Energia valdkonna tippkohtumise eelõhtul ning ajal, mil komisjon ja Euroopa Parlament panevad suurt rõhku energiatõhususele ja toormaterjali heale haldamisele, peaks kõnealune direktiiv olema selline, millega viiakse need kiiduväärt ideed tegelikult ellu. Niisugune on Euroopa Parlamendi soov ja seda silmas pidades oleme teinud tööd oma muudatusettepanekute kallal. Küsimuse all on meie pidevalt kasvav romude mägi, aga mitte üksnes romud. Kõik need elektroonikatooted sisaldavad hulka materjale, mida on meil hädasti tarvis ringlusse võtta ja taaskasutada.

On täiesti selge, et esimene direktiiv seda eesmärki ei täitnud. Kui mõtleme tõsiasjale, et vaid üks toode kolmest läheb uuesti ringlusse või korduskasutusse ja me isegi ei tea, kust leida pooli sääraseid tooteid, peame püstitama rangemad kogumise ja paremad ringlussevõtmise eesmärgid. Eelkõige peame tagama selle, et piiratakse niisuguste toodete eksporti mujale maailma. Õigupoolest soovime, et need tooted jääksid siia ja me saaksime toormaterjali endale jätta. Lisaks teevad meile suurt muret eetilised ja ökoloogilised probleemid, kuidas käideldakse niisuguseid tooteid eelkõige arenguriikides.

Teisisõnu tahab Euroopa Parlament selgeid ja väga konkreetseid eesmarke. Tahan sõnaselgelt tänada kolleege, variraportööre ja loomulikult raportöör Karl-Heinz Florenzit suurepärase koostöö eest. Tänu sellele õnnestus meil esitada sidus dokument. Me oleme parlament, mis jääb nõukoguga peetavatel läbirääkimistel endale kindlaks. Olgu see teile hoiatuseks, nõukogu, sest me tõepoolest tahame need ideed ellu viia.

Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsiooni jaoks Euroopa Parlamendis on ülimalt oluline, et erilist tähelepanu pöörataks ebaseaduslikule ekspordile ja võideldaks ka väikeste elektroonikaromude eest. See on erakordselt tähtis. Enam ei visata suuri külmpappe tee äärde, aga endiselt ei utiliseerita nõuetekohaselt meie väikeseid seadmeid.

Austatud volinik! Kuulasin väga hoolega teie juttu fotogalvaaniliste paneelide kohta. Te teate, et minu fraktsioon on pikka aega ja visalt võidelnud nende suhtes spetsiaalse erandi kehtestamise vastu. Siin me fotogalvaaniliste paneelide küsimust arutanud ei ole, aga ma nõuan teilt sõnapidamist. Te ütlesite, et annate hinnangu, millel on osa nõukoguga peetavas arutelus selle üle, kas fotogalvaanilised paneelid tuleks direktiiviga hõlmata või mitte. Igal juhul palun kolleegidel igati toetada meile täna esitatud põhjalikku dokumenti.

ISTUNGI JUHATAJA: Roberta ANGELILLI*asepresident*

Vladko Todorov Panayotov, *fraktsiooni ALDE nimel*. – (BG) Austatud juhataja! Igal aastal makstakse Euroopas üle 130 miljardi euro selleks, et tuua sisse tööstusele vajalikke strateegilisi metalle. Neid kulusid saab märkimisväärselt vähendada Euroopa elektroonikaromude direktiivi parandatud redaktsiooniga, mille me keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjonis suvel suure hääaltenamusega vastu võtsime.

Seetõttu pean kiitma raportöör Karl-Heinz Florenzit ja teisi raportööre nende erakordselt oskuslikult ja vastutustundlikult tehtud töö eest. Täna teile hääletamiseks esitatav kompromisstekst tähendab olulist edusammu Euroopa elektroonikaromude käitlemises. Lisaks saab Euroopa tänu uuele ja rangemale konkreetsele eesmärgile ning paremale romude kogumise süsteemile, kus vastutus on selgelt välja toodud, lahendada oma olulise ja ütleksin, et strateegilise probleemi. Seda seetõttu, et suur osa Euroopa elektroonikaromudest sisaldab väärismetalle – kulda, plaatinat, pallaadiumi, vaske, niklit –, mille saab romudest eraldada ja mitu korda uuesti kasutusele võtta. Näiteks Eurostati andmetel viskasid Euroopa Liidu riigid 2006. aastal ära peaaegu 307 miljonit tonni ringluse võtmiseks sobivaid jäätmeid ja seadmeid.

Raport tähendab märkimisväärset edasiminekut peale rangema kogumiseesmärgi ka parema keskkonnakaitse seisukohast. Seetõttu palun kõikidel kolleegidel toetada kogu raportit.

Michail Tremopoulos, *fraktsiooni Verts/ALE nimel*. – (EL) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Püüame praegu lahendada probleemi, mis tuleneb elektroonikaromude pidevalt suurenevast hulgast. Prognooside kohaselt peaks romude kogus 2020. aastaks jõudma 12,3 miljoni tonnini. Direktiivi ülevaatamine on suurepärane võimalus teha lõpp ohtlike ainete lekkimisele ametlike kogumispunktide puudumise, ebaseadusliku käitluse ja ebaseaduslike vedude tõttu.

Peamised probleemid, millega tuleb tegeleda, on järgmised: esiteks tõsiasi, et kuigi 65% turul olevatest elektroonikaromudest kogutakse kokku eraldi, töödeldakse ja deklareeritakse neist vähem kui pool. Ülejäänud romud jõuavad keskkonda või eksporditakse kolmandatesse riikidesse. Teiseks, praegune kodumajapidamistes tekkinud romude kogumismäär neli kilo inimese kohta aastas ei kajasta tarbimist teatud liikmesriikides ning kujutab seega mõnes riigis väga leebet ja teistes ülemäära nõudlikku eesmärki. Kolmandaks, eri riikides kehtib toodangu registreerimiseks ja dokumenteerimiseks isesugune kord, ning lõpuks ei täideta kohustusi.

Teinud oleme me järgmist: esiteks me laiendasime direktiivi reguleerimisala igasugustele romudele mõne üksiku erandiga. Teiseks suurendasime kõnealuste romude kogumiseesmärki 2016. aastaks 85%ni. Kolmandaks seadsime eraldi eesmärgi võtta 5% elektroonikaseadmetest tervikuna korduskasutusse. Neljandaks peavad liikmesriigid eraldama küllaldaselt vahendeid kodumajapidamistest romude kogumiseks. Viiendaks ei peaks jaemüüjad olema kohustatud mitte üksnes võtma romusid uue toote ostmisel tagasi, vaid nad peaksid koguma ka väga väikeses koguses romusid.

Tootja ei pea olema riigist, kus ta soovib andmeid registreerida. Lõpuks soovime, et vedude üle teostataks põhjalikku järelevalvet. Kuid eelkõige tahame me edendada kaua vastu pidavate seadmete tootmist.

Julie Girling, *fraktsiooni ECR nimel*. – Lugupeetud juhataja! Ka mina soovin väljendada tänu kõikidele variraportööridele ja raportöörile endale kõnealuses valdkonnas tehtud töö eest. Direktiivi eesmärgid on selged ja põhimõtteliselt toetab minu fraktsioon neid rõõmuga. Elektroonikaromud on Euroopa kõige kiiremini kasvav jäätmevoog ja meil lihtsalt peab olema sobiv direktiiv sellega toimetulemiseks.

Mõistagi on veel palju üksikasju, millega tuleb siin tegeleda. Esiteks tahan mainida kulusid. Ringlussevõtt, korduskasutus ja lõplik utiliseerimine ei ole odav ega tasuta tegevus. Kõige tähtsam on tootja-maksab-põhimõte. Me ei tohi kehtestada süsteemi, millega suurendatakse tavalise maksumaksja kulusid, eriti praegusel eelarvekokkukohiu ajajärgul.

Teiseks tahan rõhutada vajadust jääda liikmesriikide jaoks paindlikuks. Jah, ma olen täiesti nõus sellega, et tuleb seada kaugeleulatuvad eesmärgid, kuid ärgem ajagem segamini eesmärgi ja nende täitmist. Ärgem kirjutagem liiga täpselt ette seda, kuidas liikmesriigid peaksid sihte saavutama.

Nii nagu Kathleen Van Brempt, tahan minagi märkida väikeste elektroonikaromudega seotud vajadusi. Kahjuks on tegemist valdkonnaga, mis on unarusse jäetud. Arvan, et väljapakutud rangete eesmärkidega tagatakse see, et tulevikus kogutakse protsentuaalselt suurem osa väikestest elektroonikaromudest. Ootan seda aega väga.

Sabine Wils, *fraktsiooni GUE/NGL nimel*. – (DE) Lugupeetud juhataja! Seadmeromude kogus kasvab kiiresti. ELis tekib igal aastal miljoneid tonne elektroonikaromusid ning need kujutavad endast inimestele ja keskkonnale tõsist ohtu.

Mul on hea meel, et Karl-Heinz Florenzi raportis tunnistatakse seda probleemi ning et keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjonis õnnestus meil teha mõned rõõmustavad parandused, mida toetasid kõik fraktsioonid. Oluline on, et elektroonikaromude eksporti käsitlevad eeskirjad oleks karmimad. Loodan, et te, kallid kolleegid, annate oma poolthääle sellele õigusaktile, mis eelkõige aitab kaitsta inimesi asjaomastes riikides.

Kuid endiselt ei nõustu ma sellega, et päikesemoodulid jäetakse direktiivi reguleerimisalast välja. Suhtun väga kriitiliselt sellesse, et tootjad tooteid vabatahtlikult koguvad. Mõned tootjad kasutavad oma päikesemoodulites kaadmiumit, mis on mürgine aine. Täiendavat ohtu kujutab tõsiasi, et mooduleid eemaldavad tihti isehakanud entusiastid.

Ringlussevõtmise käigus võib inimestele ja keskkonnale ohtlikuks osutada ka nanomaterjal. Osale nanomaterjalist on lisatud selged juhised, milles on märgitud, et materjal kahjustab tervist. Seetõttu palun komisjonil nanomaterjali põhjalikult uurida. Kui ei ole võimalik üheselt tõendada, et need tooted ei ole ohutud, ei tohi neid turule lubada. Sel põhjusel esitasime koos Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsiooniga kaks muudatusettepanekut ja ma tahan paluda teil neid toetada. Need on muudatusettepanekud 101 ja 102.

Oreste Rossi, *fraktsiooni EFD nimel*. – (IT) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Arutatav meede hõlmab mõningaid kriitilise tähtsusega küsimusi, mille saab lahendada vaid juhul, kui neid käsitletakse uuesti teisel lugemisel.

Lisaks vastuvõetamatutele eeskirjadele, mis on kahjulikud nii tarneahela lõpus asuvatele tarbijatele kui ka turustajatele, kes peavad edaspidi vanad seadmed taaskasutusse võtma ja hindama, kas neid on võimalik korduskasutada, suurendatakse kogumismäära juba praegu ebarealistlikult 65%lt koguni 85%ni. Kuna jäätmekäitlus jääb liikmesriikide vastutusalasse, siis kuidas saame me sundida tootjaid ja turustajaid võtma taaskasutusse

85% romudest? Kui tarbijad käitlevad seadmeid ise, andes need ära või müües neid edasi, siis kuidas saavad teised inimesed nende taaskasutusse võtmise eest vastutada?

Dokumendiga nähakse ühtlasi ette kohustus võtta 5% romudest korduskasutusse. See tähendab, et ohtu seatakse keskkond ja tarbijad, sest turule suunatakse tagasi vanad ja palju energiat kulutavad seadmed, mis võivad olla ohtlikud. Kui parlamendikomisjonis vastu võetud redaktsioon jääb muutmata ja sellele ei lisata muudatusettepanekuid, hääletame selle vastu.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Lugupeetud juhataja! Elektri- ja elektroonikaseadmete romud kujutavad endast Euroopa Liidu kõige kiiremini kasvavat jäätmevoogu. See on mitmetasandiline probleem, sest ühest küljest puudutab see keskkonna- ja inimeste tervise kaitset ning teisest küljest ressursside ja loodusliku materjali tõhusat haldamist.

Elektroonikaromude direktiivi läbivaatamise käigus tuleks kaaluda eesmärgi, mis ei ole mitte üksnes kaugemaleulatuvad, vaid uute liikmesriikide vaatenurgast ka realistlikumad. Elektroonikaseadmeid, näiteks arvuteid, televiisoreid ja külmkappe, vahetatakse uutes liikmesriikides välja palju harvemini ning neid kasutatakse hoopis kauem kui teistes riikides.

Raportööri esitatud muudatusettepanekud on samm, millega püütakse lahendada ebaproportsionaalse meetoodika ja Euroopa Liidu uute liikmesriikide ebasoodsa kohtlemise probleemi. Sellise süsteemi puhul võetakse palju enam arvesse nii turul kui ka üksikute liikmesriikide suhtumises esinevaid erisusi.

Ma arvan siiski, et uute antud valdkonda reguleerivate eeskirjadega tuleks panna suuremat rõhku romude kogumise tegelikule kontrollimisele ja õigusaktide täitmisele. Paljudes riikides tuleb ette palju eeskirjade eiramise juhtumeid, näiteks koostatakse arvete müügi käigus fiktiivseid dokumente romude kogumise kohta. See on üldlevinud olukord, kus dokumente võltsitakse eesmärgiga tõendada seadmete kogumist ja töötlemist, suurendada töödeldud seadmete kaalu või väljastada tunnistusi selle kohta, et koguti teistsuguseid seadmeid kui tegelikult. Lisaks tähendab ebapiisav järelevalve ja kontroll seda, et mitmes riigis tegutseb n-ö hall turg, kus kogutud seadmeid demonteeritakse selleks mitte ette nähtud töötlemiskohtades. Sääraste juhtude ennetamisel tuleb olla kindlameelne ja mitte lubada niisuguse praktika väljakujunemist.

Linda McAvan (S&D). – Austatud juhataja! Tahan voliniku tähelepanu juhtida sellele, et oma kodukohas pean ma elektriseadmete ringlusseandmiseks need ise kohalikku kogumispaika toimetama. Neid on minu kodulinnas umbes neli-viis ja need on avatud vaid kindlatel aegadel.

Kui ma tahan ringlusse anda pappi, paberit, plasttooteid või klaasi, siis neid kogutakse minu kodutee ääres. Kui tahan patareisid ringlusse anda, siis võin oma vanad patareid iga jaemüüja kätte viia. Kui me tahame, et elektriseadmete romude kogumiseesmärgi suurendamiseks, peab seda laadi kogumine olema laiaulatuslikum. Elektriseadmete ja eelkõige väikeste elektriseadmete utiliseerimine tuleb üldsusele lihtsamaks teha.

Kui eesmärk neli tonni inimese kohta ette nähti, osutus see täiesti ebapiisavaks. Eesmärk täideti väga lihtsalt vaid sellega, et inimesed andsid ringlusse oma külmkapid või suured elektriseadmed. Me vajame palju rangemat eesmärki, et turgu suunata ja olla veendunud, et luuakse ettevõtted, mis on suutelised eraldama neist toodetest kasulikud osad.

Austatud volinik, möödunud nädalal te teatasite oma ressursitõhususe strateegiast. Kõnealune direktiiv on selle lahutamatu osa. Kõikide elektroonikaromude kokkukogumine

ja neist suurema osa ringlusse võtmise peaks olema tavaline, mitte erandlik tegevus. Kahjuks on see Euroopas praegu erandlik. Tulevikus peab see saama normiks. Kardan, et meil ei õnnestu kunagi teie pikaajalist ressursitõhususe strateegiat edukalt ellu viia – võidelda Karl-Heinzi tõstatatud toormaterjali puudumise probleemidega –, kui see direktiiv toimima ei hakka.

Chris Davies (ALDE). – Lugupeetud juhataja! [*sõnavõtu algus läks kaduma, sest mikrofon oli välja lülitatud*] ... uuesti sõnastatud direktiiv, aga hea hulk meist siin töötas algse redaktsiooni kallal ning praegu on hea võimalus kaotada mõned lüngad ja kehtestada direktiiv, mis on meie arvates alati meie tähelepanu väärinud. Kuid kuna me soovime kindlustada elektriseadmete nõuetekohast ringlussevõttu, siis peame kustutama lünga, mille tõttu jõuavad nii paljud elektriseadmed arenguriikidesse, kus neid lammutavad lapsed lõkketulede ääres ja prügimägedel.

Tootjatele, kes meile nüüd kirjutavad ja paluvad meil üht või teist lünkakaotavat muudatusettepanekut mitte toetada, ütleksin, et tehke oma ettepanekud. Nende tooted jõuavad mainitud prügimägedele ja nemad peavad pakkuma välja viisid, millega kindlustatakse, et seda ei juhtu.

Ühtlasi on meil võimalik viia lõpuni mõned pooleliolevad asjad. Printereid tootvate ettevõtete ärimudel on rajatud printerite suhteliselt odava hinnaga müümisele ja klientide sidumisele lepinguga, mille alusel need jätkavad kallite printerikassettide ostmist. Neil käib pidev sõda kassette korduskasutusse andvate tootjatega, kes võtavad need printerikassetid, täidavad uuesti tindiga ja müüvad teile tagasi oluliselt madalama hinnaga.

Peaaegu kümme aastat tagasi avastasime, et printerite tootjad olid leidnud uue viisi sõja edendamiseks, takistades printerikassettide ringlussevõtmist elektroonikaga: kui kassetid tindiga täita, lähevad need rikki. Seega me lisasime regulatsiooni artikli 4, mille eesmärk oli tagada, et turule ei saa tuua tooteid, mida ei ole võimalik ringlusse võtta.

Kuid printereid tootvad ettevõtted leidsid viisi, kuidas sellest mööda minna. Nad tegid ühes valitsuses teise järel lobitööd ja väitsid, et printerikassette tuleb käsitada tarbekauba, mitte elektri- ja elektroonikaseadmete romudena. Nii et nüüd oleme me olukorras, kus osas liikmesriikides loetakse printerikassetid elektroonikaromudeks, teistes aga mitte.

Praegu on võimalus see lünk kaotada, et kindlustada turul tihedam konkurents ja soodustada nõuetekohast ringlussevõttu. Ootan kolleegidelt nende muudatusettepanekute toetamist.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Lugupeetud juhataja! Kahtlemata tähendab kõnealune direktiiv sammu õiges suunas, sest sellega püütakse muuta kogumiseesmärkide suurust, kehtestada eeskirjad elektri- ja elektroonikaseadmete piiriüleseks veoks ning ühtlustada kohustatud isikute suhtes kehtivaid haldusnõudeid, et vähendada bürokraatiat.

Just liigse bürokraatia tõttu olen ma Euroopa Liidu tasandil määratud tootja definitsiooni vastu, võttes arvesse ka seda, et liikmesriigid võivad hakata nõudma kehtestatud kohustuste täitmist. Praegusel juhul peaksime lähtuma põhimõttest, et toimivat asja pole mõtet parandada.

Mis puudutab direktiivi reguleerimisala, siis mina isiklikult eelistan piiratud reguleerimisala, sest piiramata reguleerimisalaga võidakse hõlmata seadmeid, mida ei ole võimalik mõistlikult ringlusse võtta või millel on pikk tööiga, ning seeläbi võidakse seada ohtu kokkulepitud kogumiseesmärkide täitmine. Kõnealuses küsimuses leian, et meie seatavad

eesmärgid ei peaks olema mitte üksnes kaugeleulatuvad, vaid ka realistlikud ning me ei tohiks kohalike omavalitsuste koormat suurendada.

Paul Nuttall (EFD). – Austatud juhataja! Mobiiltelefonid, telefonilaadijad, mängukonsoolid, kaamerad, saunad, termomeetrid, külmkapid, sügavkülmikud, röstid, veekeetjad, mikrolaineahjud, triikraud, õhuvärskendajad, kellad, käekellad, elektrilised hambaharjad, DVD-mängijad, tolmuimejad, laste mänguasjad, videomängud, meditsiiniseadmed, televiisorid, kaugjuhtimispuldid, kalkulaatorid, kütteseadmed, pesukuivatid ja -masinad.

Nimetatud said vaid mõned seadmed, kuid kindel on, et kõnealuse romude direktiivi tõttu tõuseb nii kõikide nende kui ka paljude teiste seadmete hind. Ja mõelda vaid – Euroopa Liit on valmis meid sedalaadi õigusaktidega üle kuhjama just ajal, mil meie majandus on sügavas languses ja inimesed näevad vaeva ots otsaga kokku tulemisel!

Seetõttu õhutan kõiki siin istungisaalis viibijaid väljendama poolehoidu palehigis töötavate maksumaksjate, samuti väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate vastu ning heitma see tulevane õigusakt prügikasti.

(Sõnavõtja nõustus vastama sinise kaardi küsimusele kodukorra artikli 149 lõike 8 alusel.)

Chris Davies (ALDE). – Austatud juhataja! Paul Nuttall väidab meile, et elektriseadmete romude ringlussevõtu nõue tõstab toodete hindu.

Kas ta võiks meile siis öelda ka, kes – kui see ei ole tootja – peaks maksma nende toodete utiliseerimise eest? Miks suhtub ta nii vaenulikult kogu Euroopa, nii oma kodumaa kui ka teiste riikide kohalikesse maksumaksjatesse ja omavalitsustesse, kes peavad kandma säärase romude käitlemise koormat, sest tootjad tema sõnul ei peaks seda kinni maksma?

Paul Nuttall (EFD). – Lugupeetud juhataja! Ma naudin väga piikide murdmist Chris Davisega. Paistab, et need pisikesed sõnasõjad leiavad aset iga kord, kui ma kõnetooli asun. Ta teab sama hästi kui minagi, kellel kulud tekivad – lõppkokkuvõttes kannab need maksumaksja. Praegu pistame rinda sügava majanduslangusega, millesugust pole me näinud 1930. aastatest alates. Ma seisan rasket tööd tegevate maksumaksjate eest.

Teiseks, tegelikult on asi siin selles, et küsimuse peaks lahendama riigi tasandil rahvas – poliitikud –, kes vastutavad oma valijaskonna ees, mitte komisjon, mis koguneb salaja ega kannab vastutust kellegi ees. See on peamine.

(Sõnavõtja nõustus vastama sinise kaardi küsimusele kodukorra artikli 149 lõike 8 alusel.)

Karl-Heinz Florenz (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Tahaksin pöörduda kolleegi poole nimepidi, kuid kahjuks ma ei tea teda, sest ei ole enne elektroonikaromude teemal toimuvat arutelu temaga kunagi kokku puutunud. Võib-olla ei tunne ma teid ära teie uue soengu tõttu. Kuid, millise vastuse kavatsete anda kodanikele, kui viie-kuue aasta pärast selgub, et meie toormaterjal on otsas ja minema visatud või reostab meie veekogusid? Te peate seda selgitama.

Minu teine märkus on järgmine. Palun lugege direktiiv läbi. Seal ei mainita poole sõnagagi maksumaksjate kohustust süsteemi rahastada. Tegelikult on see tootjate ülesanne. Süsteemi praegu karmistatakse ja laiendatakse ning seda tulebki teha. Soovin kuulda teie vastust neile kahele märkusele.

Paul Nuttall (EFD). – Lugupeetud juhataja! Kõigepealt kordan oma äsjaseid sõnu. Me kõik teame, kelle kanda lõpuks kulud jäävad – kelle kanda need alati jäävad. See ei pea tingimata olema direktiivis kirjas, sest seda ei ole kunagi seal kirjas. Te ei ütle rahvale ialgi, et kavatsete makse tõsta. Te ei räägi neile kunagi, et lööte nende tasku pihta.

Näiteks minu kodumaal kulub meil sellesse n-ö klubisse kuulumiseks 50 miljonit naelsterlingit päevas. Põhiline siin on see – ja ma pöördun tagasi just selle juurde, mida ma Chris Daviesele ütlesin –, et otsuseid peavad langetama rahvusriikide tasandil poliitikud, kes vastutavad oma valijaskonna ees. Minu kodumaa, Suurbritannia valijad ei saa volinikke ametist tagandada. See on ülimalt ebademokraatlik ja väär.

Catherine Soullie (PPE). – (FR) Austatud juhataja, lugupeetud volinik! Seda, mida ma öelda tahan, on minu kolleegid siin juba korduvalt maininud.

Ajal, mil Euroopas kaalutakse ühist strateegiat, et varustada end toormaterjali ja eelkõige haruldaste muldmetallidega, ei saa me mööda vaadata suurepärasest võimalusest, mida pakub meie romude tark taaskasutus. Euroopa standardite karmistamine eesmärgiga parandada kogumisahela toimimist, elektroonikaromude kao ja ebaseadusliku ekspordiga seotud probleemide lahendamine ning rangemate kogumiseesmärkide seadmine – see peaks olema kõnealuse õigusakti keskmes.

Ärgem unustagem, kes kannab põhilist vastutust käsitletava õigusakti edukuse või läbikukkumise eest – selleks on tarbija. Kui me tahame rakendada tõhusat regulatsiooni, peame kindlasti ka üldsusele vastutuse panema. Selles vallas, lugupeetud härra Florenz, on teiste süsteemide kõrval väga kasulikuks meetmeks osutunud nn ökomaks. Mõistagi peavad elektroonikaseadmete tootjad osalema aktiivsemalt kogumis- ja ringlussevõtmisüsteemis, kuid me ei saa kodanikke täielikult vabastada nende tekitatud jäätmetega kaasnevast vastutusest. Meie kodanikest peavad saama Euroopa keskkonnapoliitikas kaasalööjad, mitte pealtvaatajad.

Elisabetta Gardini (PPE). – (IT) Lugupeetud juhataja, kallid kolleegid! Nõustun paljuga kuuldust. Leian, et tegemist on tähtsa ja põhjaneva direktiiviga. Seetõttu me loomulikult hääletame selle poolt. Olen siiski ka veendunud, et teatud küsimused tuleb üksikasjalikumalt läbi arutada ja ma loodan, et see osutub võimalikuks teisel lugemisel.

Näiteks ootan ma komisjonilt direktiivi piiramatu reguleerimisala mõju hindamist, sest kuigi teoreetiliselt võib tunduda, et sellega kaitstakse keskkonda paremini, arvan ma, et see võib tekitada praktikas probleeme. Kogemused kehtiva direktiiviga näitavad, et piiratud reguleerimisala tagab suurema kindluse ja õigusakti on lihtsam rakendada.

Peale mõjuhindangu on ka teisi küsimusi. Arvan, et me peaksime suhtuma hoolikamalt tootjate, turustajate ja jaemüüjate koorma kergendamisse. On õige, et nad tuleks kaasata ja panna neile vastutus, aga me peaksime olema ettevaatlikud, et neid mitte üle koormata, eelkõige haldusnõuetega.

Leian, et meetmeid ja kriteeriume tuleb kohandada ning võtta nii arvesse riikide erinevaid süsteeme. Liikmesriigid ei jagune lihtsalt headeks või halbadeks. Nagu me kuulsime ja juba uurisime – kuigi ma arvan, et me peaksime sellesse teemasse veel põhjalikumalt süvenema – kehtivad liikmesriikides erinevad süsteemid ja valitsevad erinevad asjaolud, mida tuleb hoolikalt analüüsida, et ükski riik ei saaks automaatselt eelist ja teised ei jääks automaatselt kaotaja ossa. Seetõttu pooldame kõnealust direktiivi, kuid me vajame veel aega ja üksikasjalikumat arutelu.

Sirpa Pietikäinen (PPE). – (FI) Lugupeetud juhataja! Komisjon on täiesti õigesti tegutsedes koostanud nii ressursitõhususe tegevuskava kui ka toormaterjalistrateegia, sest toormaterjal ja selle kasutus muutub üha piiratumaks, samal ajal kui materjali hinnad tõusevad.

Me teame, et kahetsusväärset suur osa elektroonikaromudest ja eelkõige väikestest seadmetest, näiteks mobiiltelefonidest, jõuavad peale ELi ka kolmandate riikide prügimägedele, kus need lõpuks ära põletatakse. Seetõttu on kõnealune oluline meede elektroonikaromude ringlussevõtu valdkonnas hea samm õiges suunas, sest see võimaldab meil parandada ressursitõhusust ja tagada toormaterjali tagastamine tootjatele.

Loodetavasti jõuame selle direktiivi abil tulevikus parema aruandlussüsteemini, et me saaks ka tegelikult teada, kui hästi erinevad liikmesriigid ja selles vallas tegutsejad direktiivi eesmärgi täidavad. Me peame kindlustama väljapakutust veelgi parema lahuskogumise ning seadma selleks julgemaid ja kaugemale ulatuvaid sihte. See direktiiv on hea algus, kuid ma loodan, et tulevikus saame rohkem vastutust turustajatelt tootjatele üle kanda.

Pilar Ayuso (PPE) – (ES) Austatud juhataja! Meie eesmärgid peavad olema kaugeleulatuvad, kuid tuleb ka tunnistada, et igas liikmesriigis valitsevat olukorda arvestades ei ole raportööri ettepanekut praegu lihtne rakendada. Hispaania delegatsioon toetab siiski tema ettepanekut esimesel lugemisel.

Kuid me pooldame seda, et ringlussevõtu ja töötlemiskulusid arvestataks eraldi. Me anname vastuhääle muudatusettepanekule 52, millega soovitakse tühistada artikli 14 lõige 1, ning poolthääle muudatusettepanekutele 91 ja 103. Me leiame, et tarbijatel on õigus teada, millised on töötlemiskulud ja nad koguni peaksid seda teadma, sest see innustab neid endid õigusakte täitma ning on kasulik ka selleks, et turustusahel oleks piisavalt läbipaistev.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Austatud juhataja! Palun vabandust viivituse pärast. Tahan tänada Karl-Heinz Florenzit suurepärase ja oskusliku töö eest. Elektroonikaseadmete romud kujutavad endast ELi kõige kiiremini kasvavat jäätmevoogu. Me peame tegema kõik endast oleneva, et tagada romude nõuetekohane ringlussevõtt mitte üksnes eesmärgiga ennetada keskkonna- ja tervisekahju, vaid ka eesmärgiga vähendada toormaterjali kadu. Olemasoleva mõjuhinnangu järgi kogutakse praegu 85% tekkivatest elektroonikaromudest, kuid üksnes 33% neist käideldakse direktiivi nõuete kohaselt. Kahjuks on Euroopa Liidust väljaliikuv ebaseaduslik jäätmevedu laiaulatuslik ja seetõttu on oluline, et uue direktiiviga suudetaks seda takistada. Romusid tuleb koguda lahus, sest nii saame tagada, et need jäävad liikmesriiki ja võetakse seal ringlusse. Kahjuks on senised kogemused näidanud, et liikmesriigid ei tõlgenda kehtivat direktiivi ühtmoodi ning seetõttu tahan teha ettepaneku, et tulevikus ei võetaks lähtealuseks mitte romude jaotamist erinevatesse kategooriatesse, vaid direktiiv peaks hõlmama põhimõtteliselt igasuguseid elektri- ja elektroonikaseadmete romusid. Leian, et kõnealune õigusakt on eriti oluline kõige hiljem liiduga ühinenud riikidele, sest nemad on jäätmete lahus kogumises teistest veel endiselt maas.

Carl Schlyter (Verts/ALE). – (SV) Austatud juhataja! Me elame tõepoolest raiskavas ühiskonnas, kui me romusid prügiks peame. Suur osa neist jäätmetest sisaldab rohkem kulda ja hõbedat kui kulla- või hõbedakaevandustes leiduv maak. Küsimus ei ole kuludes, mis kogumisega kaasnevad. Küsimus on puhtalt tulus. Sellega vähendatakse meie sõltumist oluliste kaupade sisseveost ning me ei vii enam keskkonda raskemetalle ja teisi mürgiseid aineid. Romude töötlemisega saame vaid kasu. Sellele ei tohiks üldse viidata kui kuluartiklile.

Kahetsusväärne on siiski, et erandi moodustavad fotogalvaanilised elemendid, sest kui me direktiivi neile ei laienda, loome eeliseid kaadmiumit sisaldavatele fotogalvaanilistele

elementidele ja moonutame nii konkurentsi selles tööstusharus. Oleks parem, kui fotogalvaanilised elemendid oleks direktiiviga hõlmatud, et nende suhtes toimiks aus konkurents ja turule ilmuksid kiiremini kaadmiumit mitte sisaldavad seadmed. Samuti peame andma poolthääle muudatusettepanekutele, mis sisaldavad nanojäätmete paremaks kontrollimiseks vajalikke nõudeid. Lõpetuseks, oluline on, et liikmesriigid ja komisjon tagaksid nüüd ekspordieeskirjade karmistamise ja täitmise. Me peame tegema lõpu romude vaestesse riikidesse ekspordimisele.

Alfreds Rubiks (GUE/NGL) . – (LV) Austatud juhataja! Olen üks neist, kes kindlalt toetavad käsitletava dokumendi vastuvõtmist. Pooldan ka käsitlust, mille eesmärk on seada lahuskogumise sihtarv konkreetse ajavahemiku järgi. Lätis kogume praegu vaid 25% turule lastud elektri- ja elektroonikaseadmetest. Seda on liiga vähe. Toetan ka regulatsioonis ette nähtud kaugleulatuvaid eesmärke, kuid samas valmistab see mulle muret, sest liikmesriikide vahel võivad tekkida suured erinevused ning seetõttu palun ma komisjonil ja kõigil asjaomastel isikutel, sealhulgas liikmesriikidel, pöörata suurimat tähelepanu järelevalvele kõnealuste dokumentide rakendamise üle. Mõistagi soovime Lätis võimalust saavutada mõnevõrra väiksemad sihid: 2016. aastaks 45 ja 2020. aastaks 65%.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Lugupeetud juhataja! Elektroonikaromude direktiivi muutmiseks on Euroopa Parlamendi asjakohastes komisjonides peetud ulatuslikke konsultatsioone. Komisjoni koostatud eelnõu on Euroopa Parlamendi liikmete muudatusettepanekute alusel järk-järgult täiendatud ja praeguse kompromissversiooniga tuuakse elektroonikaromude kogumise probleem veelgi enam esiplaanile.

Artikli 47 redaktsioon, mille on välja pakkunud keskkonnakomisjon, on minu arvates eriti kasulik muudatus, sest sellega saab tööstusharule kehtestatud rahaliste kohustuste kaudu edendada elektroonikaromude kogumissüsteemi, selle asemel et kohaldada trahve määratud kogumiseesmärkide täitmata jätmise eest. See võib osutada eriti soodsaks ja tarvilikuks riikides, kus ei ole veel loodud piisavat infrastruktuuri elektroonikaromude kogumiseks.

Tahan toetada ka uut artiklit 93, millega reageeritakse tõsiasjale, et paljud vastutavad isikud, eelkõige Interneti kaudu kauplevad jaemüüjad, hoiavad kõrvale oma kohustuste täitmisest. Uue regulatsiooniga püütakse see probleem delikaatselt ja asjakohaselt lahendada.

Janez Potočnik, komisjoni liige. – Lugupeetud juhataja! Paljud austatud parlamendiliikmed mainisid rakendamist, mis on tõesti probleem. Kahjuks ei ole see keeruline üksnes käsitletavas, vaid terves keskkonnavaldkonnas. Tahan öelda, et ma tean oma aluslepingust tulenevat kohustust ja kavatsen selle täielikult täita.

Me koostame tänavu aasta jooksul rakendamisteatise, milles käsitletakse seda küsimust terviklikumalt. Me juba arutame seda põhjalikult koos direktoraadiga, sest minu arvates on tegemist ühe säärase teemaga, millele me peaksime edaspidi keskenduma, arvestades mõistagi täna arutatavaid ettepanekuid. Muide, uuesti sõnastatud ettepanek kindlasti lihtsustab rakendamist.

Teiseks, eesmärgid. Kaugleulatuvate eesmärkide olemasolu on ülimalt oluline. Paljud teist mainisid, et tegemist on kõige kiiremini kasvava jäätmehooga. Paljud märkisid ka, et me elame elektri- ja elektroonikaseadmete maailmas ning sellega peame eesmärkide üle otsustades kahtlemata arvestama.

Kolmandaks, kulud. Mis tahes ettepanekut tehes peame ühtlasi võtma arvesse kulude koormat ja muutma asjad võimalikult lihtsaks. Kuid ma tahan väga selgelt öelda, et tegelikud

kulud tekiksid meie ühiskonnal ja majandusel siis, kui me antud küsimustega ei tegeleks. See oleks tõeline kulu, millega me kaugemas tulevikus ei suudaks toime tulla.

Neliteist päeva tagasi avaldasime me niinimetatud jäätmearuande. Tolsamal päeval külastasin ma ka Unicori. See on üks neist kõrgtehnoloogiaettevõtetest, mis tegelevad elektri- ja elektroonikaromude ringlussevõetuga. Mind hämmastas see, mida ma seal teada sain ja nägin. Väga oluline on näiteks mõista, et iga päev kasutatavad mobiiltelefonid sisaldavad tegelikult väärismaterjali kullast kuni plaatina ja roodiumini, mis on tulevikku silmas pidades ülimalt tähtsad. Kui me jätkame praegu tooraine eraldamist ja jäämegi seda tegema, ei teki meil asjadest kunagi puudust. Hoidsin käes 20 kilo kulda, mis oli saadud mobiiltelefonidest. Seda oli väga raske tõsta, aga ausalt öeldes oli seda veel raskem maha jätta!

Mitmed teist puudutasid oma kõnes kõige olulisemat terminit, mida selles valdkonnas tuleb käsitleda, ja see on ressursitõhusus. Olen seda tõsiasja juba palju kordi maininud, aga on väga oluline, et me seda kunagi ei unustaks. ÜRO andmetel kasvas rahvaarv 20. sajandil neli korda, toodang 40 korda, süsihappegaasi heide 17 korda, energia tarbimine 16 korda, kalapüük 35 korda ja veekulu üheksa korda. Kui keegi arvab, et olukord saab 21. sajandil samamoodi jätkuda, siis ta lihtsalt eksib rängalt.

Me peame asju muutma. Seetõttu, nagu ma mainisin, on nüüd, mil me elame üha rohkem elektri ja elektroonikaga seotud maailmas, kõnealuste küsimuste lahendamisel väga oluline teile täna esitatud ettepanek, mida te hiljem arutama asute. Paljud teist rääkisid ka paremast aruandlusest ja sortimisest. Kõigele sellele tuleb tähelepanu pöörata.

Kokkuvõtteks tahan lihtsalt öelda, et pärast esimest lugemist on meil minu arvates olemas hea tekst, mis väärib edasiarendamist teisel lugemisel ja kujundamist millekski, mis on kindlasti veelgi parem.

Karl-Heinz Florenz, raportöör. – (DE) Austatud juhataja, lugupeetud härra Potočnik! Nõustun teie viimaste märkustega, eelkõige nendega, mis puudutasid ressursitõhusust. Kuid mõne eeloleva kuu jooksul on kogu tähelepanu otsuse tegemisel suunatud teile, sest nüüd tuleb leppida kokku ühises seisukohas. Te peate pidama nõukoguga läbirääkimisi ja jõudma otsusele ning pean teile ütlema, et viimase seitsme kuu jooksul ei ole nõukogu ühtki millimeetrit liikunud ja see ei ole olnud eesistujariigi Belgia süü.

Mõned riigid on väga põikpäised, ning arvestades Euroopa Parlamendi üksmeelsust tahan paluda parlamendiliikmeid, kes täna kõnealuse raporti toetuseks nii kirglikult sõna võtsid, minna koju ning avaldada oma valitsustele pisut survet ja selgitada, et asjad ei jää nii, nagu need on varem olnud.

Võin nimepidi tuua välja mõne vana sõbra, kes tõesti hakkaks selle probleemiga maadlema. Seetõttu, lugupeetud härra Potočnik, arvan ma, et mõne järgneva kuu jooksul peame küsimust põhjalikult arutama. Te peate nõukoguga endist viisi karm olema. Oluline on juhtida tähelepanu ka sellele, et ilmselgelt soovitakse jäätmepoliitika kohta riiklikku regulatsiooni.

Kuid sellel on soovitud vastupidine mõju, sest siseturg tekkis kaua aega tagasi ja nüüd peame me selle korrektselt üles ehitama. Probleemiks ei ole mitte kogu siseturg, vaid pool sellest. Tahan veel kord toonitada, et suhe 16 kilogrammi ühe kilogrammi vastu, nagu Richard Seeber selgesti märkis, näitab, et meil on veel palju teha. Ent kui me suudame saavutada siin kokkuleppe, oleme õigel teel.

Austatud härra Potočnik, kahtlemata te teate, mida te peate tegema. Tahan rõhutada, et te teete suurepäraselt tööd ja me anname teile ka edaspidi mõne müksu, võib-olla pisut karmiltki, et juhatada teile kätte õige suund.

Juhataja. – Ühendatud arutelu on lõppenud.

Hääletamine toimub täna kell 11.30.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL), kirjalikult. – (CS) Elektri- ja elektroonikaseadmete romude kogumine on praegu väga aktuaalne teema. Seetõttu on seda valdkonda käsitleva direktiivi ajakohastamine hädavajalik. Leian, et mõne sissejuhatavas osas hääletamisele pandava muudatusettepanekuga on väga viletsal moel püütud ühendada komisjoni ettepanekuid ning teisi romude kogumist, sortimist ja ringlussevõttu lihtsustavaid ettepanekuid. Isegi kui need selles valdkonnas kaost ei tekita, siis muudavad nad asjad igatahes keerulisemaks. Kahjuks ei saa me praeguses küsimuse lõpphääletuse etapis enam suurt midagi ära teha. Huvitav on see, et enamiku fraktsioonide esindajad on paljude suhteliselt mõistlike muudatusettepanekutega nõus. Kui sellest nõusolekust kujuneb lõpphääletusel toetushääli, võidakse direktiiviga järsult suurendada nii elektri- ja elektroonika- kui ka lihtsamalt töödeldavate seadmete kogumist. Üheks põhipunktiks on artikli 14 lõige 1, millega – juhul, kui võetakse vastu muudatusettepanek 91 või segasemalt sõnastatud muudatusettepanek 103 – saaks edendada elektri- ja elektroonikaseadmete ringlussevõttu ja kogumist. On oluline, et üldiste jõupingutuste tulemusena koostataks direktiiv, milles sätestatakse selgelt eri asutuste kohustused, kuid mis võimaldab samas võimalikult tõhusat ringlussevõttu. Sellest vaatenurgast on mittesoovitavad niihästi veider idee jagada valgustusseadmed mitmesse kategooriasse kui ka ülemäärane hulk erandeid terves suurte seadmete kategoorias.

Pavel Poc (S&D), kirjalikult. – (CS) Elektri- ja elektroonikaseadmete romud on kõige kiiremini kasvav jäätmevoog. Praegu kujutavad need endast keskkonnale ja rahvatervisele märkimisväärselt suuremat ohtu kui kulutatud tuumakütus. Direktiivi läbivaatamine oli hädavajalik. Suurt osa elektroonikaromudest ei käidelda kooskõlas kehtiva redaktsiooniga, mistõttu jõuavad need prügimäele või viiakse romud ELi välja. On murettekitav, et meil ei ole aimugi, mis saab enam kui pooltest Euroopa elektri- ja elektroonikaseadmete romudest. Taoline olukord ei ole jätkusuutlik, sest aastane romude kogus ühe elaniku kohta võib praeguselt neljalt kilolt 2020. aastaks suureneda 24 kiloni, kui ei sätestata ega täideta kogumis- ja ringlussevõtueesmärke. Elektroonikaromude ringlussevõtt võib tuua tootmisprotsessi tagasi rohkem kulda kui saadakse ELi kaevandustest. Sama kehtib muu väärstoormaterjali kohta. Seetõttu on mul igati hea meel uute alaliste töökohtade loomise üle ja eelkõige selle üle, et vähendatakse ELi sõltumist sissetoodavast väärstoormaterjalist. Siiski suhtun väga laitvalt päikesepaneelide väljajätmissse. Kuna kaadmiumtelluurpaneelide suhtes kehtestati erand ka teatavate ohtlike ainete kasutamise piiramise direktiiviga, siis tähendab see samm, et veelgi on suurendatud ülimürgise kaadmiumiga tekitatava keskkonnasaaste ohtu, mille vastu võitleb EL teiste õiguslike meetmetega. Niisuguse vastuolu taga peituvad lobitöö tegijate huvid, mis ei näita heast küljest ei ELi ega ka Euroopa Parlamenti ning millest Euroopa tööstus lõppkokkuvõttes kasu ei lõika.

Jim Higgins (PPE), kirjalikult. – Toetan tänast elektroonikaromude raportit, aga me peame tagama, et me ei kehtesta niigi raskes olukorras olevate väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate ning jaemüüjate suhtes ülemäärast koormavaid eeskirju. Meil tuleb kindlustada olukord, kus elektroonikaromude tagasivõtu kohustus lasub tootjatel, mitte jaemüüjatel. Mind rõõmustab rangemaid sätteid sisaldav ettepanek, millega püütakse takistada kõnealuste romude ebaseaduslikke vedusid ja kaotada lüngad õigusaktidest. Praegu saab niisugusi

seadmeid ebaseaduslikult vedada kolmanda maailma riikidesse ja visata seal ära, kui neid deklareeritakse kui kasutatud, aga töökorras elektri- ja elektroonikaseadmete, mitte elektroonikaromudena. Mõistagi on tähtis ka see, et asutused nõudeid põhjalikumalt rakendaksid ning et elektriseadmete ringlussevõtt oleks kooskõlas õigusaktidega eesmärgiga ennetada klorofluorosüsivesiniku kontrollimatut lekkimist keskkonda. Kurjategijad lõikavad sageli kasu ebaseaduslikelt vedudelt, sest pettuses osalevad kaubitsejad tõmbavad asutusi tihti haneks sellega, et ei märgista kaupu elektroonikaseadmetena, teesklevad, et tegemist on mõeldud korduskasutusse võetavate seadmetega või peidavad neid veo ajaks konteineri keskele. Kontrollimata saadetised jõuavad üldjuhul Ghana Vabariiki, Nigeeriasse, Indiasse või Pakistani. Me peame teisel lugemisel tegema koostööd ja tagama, et säärasele ohtlikule tegevusele tehakse lõpp. Samuti peame kindlustama selle, et Euroopa väärismetallid jäävad Euroopasse.

Rovana Plumb (S&D), *kirjalikult*. – (RO) Elektri- ja elektroonikaseadmete romud kujutavad endast ELi kõige kiiremini kasvavat jäätmevoogu. Elektroonikaromude nõuetekohane käitlemine aitab võtta korduskasutusse mõningaid väärtuslikke ressursse ning sellel on konkreetne mõju keskkonnale, kodanike tervisele ja loodussäästlikumate töökohtade loomisele. Komisjoni mõjuhinna kohaselt tekib ELis praegu ligikaudu 24 kilogrammi elektroonikaromusid elaniku kohta aastas ja sellest vaid 65% kogutakse kokku. Elektroonikaromude ringlussevõtuga saab luua viis kuni seitse korda rohkem töökohti kui on põletussektoris ja kümme korda rohkem töökohti kui on ladustamissektoris. Direktiivi läbivaatamine on aidanud seada uued elektroonikaromude kogumis-, ringlussevõtu- ja korduskasutuseesmärgid (ringlussevõtu sihtarvuks on 50-75% sõltuvalt kategooriast, mida nüüd on algse kümne asemel kuus, ja uueks korduskasutuseesmärgiks on 5%). Ühtlasi on see aidanud töötada välja karmimad meetmed, millega takistatakse elektroonikaromude eksporti arenguriikidesse. Täpsemalt on määratletud tootjate, tarbijate ja kohalike omavalitsuste kohustused, et tagada jäätmete keskkonnasõbralik töötlus. Elektroonikakaupade tootjatel tuleb eraldada vahendid romude töötlemiseks. Selle kasulikuks tagajärjeks on ökodisaini normide täitmine ja säärase toodete loomine, mida on lihtne parandada ja ringlusse võtta.

Csanád Szegedi (NI), *kirjalikult*. – (HU) Leian, et elektri- ja elektroonikaseadmete romude nõuetekohane käitlemine on ülimalt oluline. Hädavajalik on suurendada lahus kogutavate romude määra, kusjuures oluline on asjakohaste dokumentide abil jälgida kogu ringlussevõttu. Selleks on vaja ka, et tööstuses valitseks vastutustundlik suhtumine. Suurte tootmis- ja tööstusettevõtete tegevust tuleb põhjalikumalt kontrollida. Samas tuleb mõista, et kõikides liikmesriikides, peamiselt liiduga hiljuti ühinenud riikides ei ole veel piisavat arvu ringlussevõtu süsteeme ning seega tuleb rõhku panna nende väljaarendamisele, et kindlustada kogutud elektroonikaromude tõesti nõuetekohane töötlemine.

János Áder (PPE), *kirjalikult*. – (HU) Elektri- ja elektroonikaseadmete romude direktiivi praegune uuesti sõnastamine on ülimalt oluline mitte üksnes keskkonnakaitse ja rahvatervise, vaid ka tänapäeval nii sageli jutuks tuleva ressursitõhususe seisukohalt. On üldteada, et igal aastal lahkub Euroopa Liidust lugematu arv elektroonikaromude ebaseaduslikke saadetisi ning seetõttu on meie tööstuse põhihuvides tagada see, et liikmesriigid jätaks väärtusliku toormaterjali Euroopa Liitu, kogudes üha suuremates kogustes tekkivad elektroonikaromud nõuetekohaselt kokku ja võttes need võimaluse korral ringlusse. Loomulikult on tarbijate harjumused riigiti erinevad, nii et eduka kogumise huvides ei tohiks sellest tõsiasiast eesmärke seades mööda vaadata. Näiteks Ungaris ei vaheta keskmine tarbija oma televiisorit välja pärast kahe-kolme aasta möödumist, ja kui

ka vahetab, viib ta suure tõenäosusega vana televiisori suvilasse, mitte kogumispunkti. Seda kõike arvestades on raportöör probleemi tunnistanud ja tal on õnnestunud kindlustada olukord, kus vastu on võetud laiaulatusliku toetuse pälvinud kompromiss, milles ei ole kogumiseesmärkide aluseks võetud mitte turule lastud toodete, vaid tekkinud elektroonikaromude kogus. Kuigi kõnealuses valdkonnas tuleb endiselt käsitleda hulka tehnilisi üksikasju, leian, et tegemist võib olla õige suunaga. Seda eriti seetõttu, et isegi komisjoni mõjuhinnangus leitakse vastuoluliselt, et algne kogumiseesmärk on täidetav vaid vanades, mitte aga uutes liikmesriikides.

Marian-Jean Marinescu (PPE), *kirjalikult.* – (RO) Elektri- ja elektroonikaseadmete romude direktiivi ettepanek on sellisel kujul, nagu komisjon selle Euroopa Parlamendile esitas, ebaselge. Seetõttu saavad liikmesriigid tõlgendada erinevalt seda, millist liiki seadmed on direktiiviga hõlmatud.

Lisaks peab komisjon kehtestama ühtse meetodika igas liikmesriigis tekkinud romude koguse määramiseks. Kuid tekkinud romude kogus sõltub tarbijaturu eripärast, toote olelusringist ja iga riigi elanikkonna harjumustest.

Sätetamata on ka aruandlusvahemik tekkinud romude protsentuaalse koguse arvutamiseks. Direktiivist tulenev lisaväärtus seisneb võimalikus kasus tervisele ja keskkonnale. Elektroonikaromude nõuetekohane käitlemine võib aidata saavutada ringlussevõtu määraks isegi 50–75% ja korduskasutuse määraks 5%. Selle eesmärgi täitmiseks peavad vastutuse võtma nii elektroonikakaupade tootjad kui ka tarbijad. Tootjad peavad eraldama vahendid romude töötlemiseks, tarbijad aga utiliseerima elektroonikaromusid õiguspäraselt töötlemispunktides.

(Istung katkestati kell 11.10 ja seda jätkati kell 11.30.)

ISTUNGI JUHATAJA: EDWARD McMILLAN-SCOTT

asepresident

6. Eelmise istungi protokoll kinnitamine: (vt protokoll)

7. Teade (vt protokoll)

8. Hääletused

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on hääletamine.

(Hääletuse tulemused ja muud üksikasjad: vt protokoll)

8.1. Tamás Deutschi parlamendiliikme puutumatus eäravõtmise taotlus (A7-0015/2011, Francesco Enrico Speroni)

8.2. Arengukoostöö rahastamisvahend (A7-0009/2011, Charles Goerens)

8.3. Rahastamisvahend demokraatia ja inimõiguste edendamiseks kogu maailmas (määruse (EÜ) nr 1889/2006 muutmine) (A7-0014/2011, Barbara Lochbihler)

8.4. Arengukoostöö rahastamisvahend (määruse (EÜ) nr 1905/2006 muutmine) (A7-0006/2011, Gay Mitchell)

8.5. Rahastamisvahendi loomine koostööks tööstusriikidega (määruse (EÜ) nr 1934/2006 muutmine) (A7-0005/2011, Helmut Scholz)

8.6. Banaanikaubanduslepingud

8.7. Banaanikaubanduslepingud (A7-0002/2011, Francesca Balzani)

8.8. Nõukogu määruse (EÜ) nr 1964/2005 (banaanide tariifimäärade kohta) kehtetuks tunnistamine (A7-0003/2011, Francesca Balzani)

8.9. Elektri- ja elektroonikaseadmete romud (A7-0229/2010, Karl-Heinz Florenz)

8.10. Olukord Tuneesias (B7-0078/2011)

8.11. Tuberkuloosivaktsiini algatus

8.12. Euroopa Politseikolledži 2008. aasta raamatupidamiskontode sulgemine

– Enne otsuse hääletust

Véronique Mathieu (PPE). – (FR) Austatud juhataja, lugupeetud kolleegid! 7. oktoobril 2010 otsustas Euroopa Parlament keelduda heakskiidu andmisest Euroopa Politseikolledži 2008. aasta eelarve täitmisele. Otsuse poolt oli 618 ja vastu 0 parlamendiliiget, erapooletuid oli 7.

Euroopa Parlamendi kodukord näeb ette, et kui heakskiitu ei anta, tuleb ametlik ettepanek raamatupidamiskontode sulgemiseks esitada mõnel järgmisel osaistungjärgul. Täna hääletusele pandud otsus on seega tehniline meede, mille eesmärk on kõnealuse eelarveaasta raamatupidamiskontode sulgemine, mitte heakskiidu andmine. Seda tahtsingi selgitada.

8.13. Euroopa Järelevalveasutuse (Euroopa Pangandusjärelevalve) eesistuja ametissenimetamine

– Enne hääletust

Olle Schmidt (ALDE). – Lugupeetud juhataja, me peaksime nüüd ametisse nimetama uute finantsjärelevalveasutuste kolm eesistujat. Tahaksin juhtida Euroopa Parlamendi tähelepanu asjaolule, et ükski neist kolmest pole naine. Minu arvates on väga kummaline, et komisjon ei leia ühtki naiskandidaati, kes oleks pädev mõnda neist asutustest juhtima.

(Aplaus)

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Austatud juhataja, tahaksin esitada Marta Andreaseni kandidatuuri mõnele neist ametikohtadest.

(Aplaus ja nõusolevad hüüded EFD fraktsioonist)

Enikő Győri, nõukogu eesistuja. – Austatud juhataja, eile õhtul oli meil siin saalis erakordselt viljakas arutelu järelevalveasutuste uute eesistujate ja tegevdirektorite ametissenimetamise protsessi üle. Avaldan täiskogule ja Euroopa Parlamendi liikmetele, kes arutelus osalesid, siirast tänu.

Parlamendiliikmed juhtisid tähelepanu mõningatele küsimustele, mis vajavad selgitamist ja läbivaatamist, et me jõuaksime oma ühise eesmärgini: luua hästitoimiv järelevalvesüsteem, mis on suuteline oma tööd korralikult tegema.

Nõukogu jagab teie seisukohta, et äärmiselt tähtis on tagada, et asutused saaksid toimida sõltumatult, et neil oleksid võimekad ja piisavate volitustega juhid ning piisavad rahalised vahendid.

Euroopa Parlament suutis oma sõnumi eesistujariigile edasi anda ning sõnum leidis heakskiitu. Olen kindel, et meil õnnestus jõuda selles küsimuses heale kokkuleppele. Kutsun teid kõiki kandidaatide poolt hääletama.

Juhataja. – Ehk olete teie valmis seda tööd tegema?

Michel Barnier, komisjoni liige. – (FR) Austatud juhataja, lugupeetud parlamendiliikmed! Hääletus, millel te suure vastutustundega osalete, on väga tähtis.

Me valime kolme järelevalveasutuse – panganduse, kindlustuse ja turgude järelevalvega tegeleva asutuse – eesistujad, misjärel saavad kolm uut asutust tööle hakata, moodustades koos Süsteemsete Riskide Nõukoguga esimese tõelise Euroopa finantsturgude järelevalve struktuuri. Väga suurt osa selles on mänginud just parlament, sest asutused loodi ja nende volitusi suurendati Euroopa Parlamendi positiivse hääletuse tulemusel.

Te annate oma hääled väga vastutustundlikult ja me austame teie hääletusotsust. Kuna see küsimus oli komisjonis minu vastutusallas, tuli mul teha valik 275 minust sõltumatult üles seatud kandidaadi seast. Taotlusi said vabalt esitada kõik inimesed eri liikmesriikidest ja reguleerivatest asutustest. Tegemist oli avatud ja läbipaistva protsessiga, milles võis osaleda igaüks, kes seda soovis.

Protsessi lõpul kohtusin ma isiklikult eelvaliku läbinud inimestega. Olle Schmidt, pean teile tunnistama, et ka minul oli kahju, et kolmest ametikohast ühe – Euroopa Pangandusjärelevalve Asutuse juhi ametikoha – puhul võttis üks kahest eelvaliku läbinud kandidaadist, kõrge kvalifikatsiooniga naine, viimasel hetkel – vahetult enne jõule – oma kandidatuuri tagasi. Esimene kohustus, mille ma tahan võtta, on tagada, et käimasolev tegevdirektorite ametissenimetamise protsess – alles täna hommikul kohtusin ma ühe asutuse puhul eelvaliku läbinud kandidaatidega – oleks tasakaalustatum ja et esindatus oleks mitmekesisem, eriti soolise võrdõiguslikkuse seisukohast. See on Euroopa Parlamendi õigustatud nõudmine.

Lähtusime kandidaatide valimisel nende oskustest, teadmistest, pühendumisest Euroopale ja sõltumatusest. Sama kavatsen ma teha tegevdirektorite valimisel, et neil kolmel asutusel saaks olema vajalik usaldusväärsus ja autoriteet.

Daamid ja härrad, see hääletus on tähtis. Eile esimeestele Sharon Bowlesile ja Klaus-Heiner Lehnele saadetud kirjas lubasin – ja ma kinnitasin seda lubadust teile täna hommikul koos asepresident Šefčovičiga –, et me võimaldame nendele kolmele asutusele materiaalsed, finants- ja inimressursid, mis on vajalikud tagamaks, et neil asutustel oleks vajalik usaldusväärsus ja sõltumatus. Ma saan aru, et eesistujariik on võtnud sama kohustuse.

Nimetatud kolmel asutusel seisab ees suur töö seoses stressitestide, reitinguagentuuride ja tekstidega, mida te arutate ning mis käsitlevad tuletisinstrumentide ja lühikeseks müümise määrust. Tööst puudust ei ole. Me teame, et turud liiguvad palju kiiremini kui demokraatia. Usaldan Euroopa Parlamendi liikmeid, kes valmistuvad hääletama, ja kinnitan komisjoni

lubadust tagada neile kolmele uuele asutusele sõltumatus, tööks vajalikud ressursid ja usaldusväärsus.

Sharon Bowles, *esitaja* . – Lugupeetud juhataja, palun vabandust kolleegide aja kulutamise eest.

Resolutsioonid esitati seepärast, et parlamendikomisjon ei olnud rahul institutsiooniliste menetlustega ja soovis saada Euroopa Komisjonilt ja eesistujariigilt teatavaid kinnitusi. Eilsel arutelul, kirjalikes avaldustes ja mulle saadetud kirjades anti vajalikud kinnitused ning need kõik avaldatakse.

Parlamendikomisjoni enamik soovib nüüd kõik kandidaadid heaks kiita. Mina isiklikult olen sellega nõus. See tähendab kõigi resolutsioonide vastu hääletamist.

Me soovisime kinnitusi neljas valdkonnas.

Seoses asutuste sõltumatusega on nii komisjon kui ka eesistujariik kinnitanud kavatsust tagada asutuste, nende eesistujate, tegevdirektorite ja nõukogude liikmete sõltumatus.

Seoses nõukogude koosseisuga teatas komisjon, et jälgib valvsalt, keda järelevalveasutuste juhid järelevalvenõukogudesse nimetavad, nagu nõuab määrus, ja eesistujariik toetas komisjoni avaldust.

Mis puudutab eelarvevahendite piisavust, siis komisjon on tunnistanud vajadust tagada asutustele piisavad eelarve- ja inimressursid. Eesistujariik on sellega nõustunud ja lisaks rõhutanud ka seda, et liikmesriigid peavad täitma omapoolseid kohustusi.

Seoses ametissenimetamise korraga oleme avastanud, et me oleme määrustega seotud viisil, mille puhul kõik asjaosalised mõistavad, et see ei ole õige. Näidetena võib nimetada ametiaja lõpuga seotud pensioniea kriteeriumid ja ka sooküsimuse. Neid küsimusi käsitletakse läbivaatamise käigus, millega on nõus nii komisjon kui ka eesistujariik.

Parlamendikomisjon nõuab endiselt, et ta kaasataks nii praegu kui ka tulevikus kõikide ametikohtade, sealhulgas tegevdirektori ametikoha puhul valikumenetlusse. Lähtudes demokraatlikest põhimõtetest, soovivad parlamendiliikmed väljendada oma eelistusi kandidaatide suhtes. Seetõttu ongi resolutsioonid hääletusele jäetud. Kuid ma kordan, et kui te tahate esitatud kandidaadid heaks kiita (mida mina pooldan), siis peaksite hääletama nende resolutsioonide vastu.

Juhataja. – Meil on nüüd tegemist üsna pahupidise menetlusega, nagu kolleeg Bowles märkis. Hakkame nüüd hääletama. Kui te olete kandidaadi vastu, siis hääletage resolutsiooni poolt. Kui te hääletate resolutsiooni vastu, siis hääletate kandidaadi poolt. Minu jaoks on see arusaamatu, aga nii ta on.

8.14. Euroopa Järelevalveasutuse (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve) eesistuja ametissenimetamine

8.15. Euroopa Järelevalveasutuse (Euroopa Väärtpaberijärelevalve) eesistuja ametissenimetamine

– Pärast hääletust

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Austatud juhataja, kas te võiksite palun öelda meile nende inimeste nimed, kelle kandidatuure me hääletasime? See oli küll salajane hääletus, aga me ei tea, kelle poolt me hääletasime.

Juhataja. – Olen teiega nõus, et see on üsna pahupidine menetlus. Kolleeg Bowles, kas te saaksite parlamendiliikmetele vastu tulla? Bogusław Sonik on üsna õigustatult küsinud ametikohtade puhul edukaks osutunud kandidaatide nimesid. Kas te saate parlamendiliikmetele öelda ametisse nimetatavate isikute nimed – praegu või mõne minuti pärast?

Sharon Bowles, esitaja . – Austatud juhataja, minu arvates on parem, kui teeme nimed teatavaks hiljem.

(Vastuväited)

Michel Barnier, komisjoni liige. – (FR) Minu meelest on see täiesti õigustatud küsimus. Võin teile öelda, et eesistujad, kelle kandidatuurid te heaks kiitsite – ja ma olen teile selle eest tänulik – ning kes asuvad oma ülesandeid täitma, on Steven Maijoor Hollandist, kellest saab turujärelevalvega tegeleva asutuse eesistuja, Gabriel Bernardino Portugalist, kellest saab kindlustusjärelevalve asutuse eesistuja, ja Andrea Enria Itaaliast, kes hakkab juhtima pangandusjärelevalveasutust.

8.16. Campania jäätmekriis

– Enne hääletust

Judith A. Merkies, esitaja. – Lugupeetud juhataja, tean, et see on viimane hääletus. Ma ei kuluta palju teie aega. Olen petitsioonikomisjoni raportöör teemal, mida me hääletama hakkame, ning milleks on Itaalia linna Napolit ümbritseva piirkonna Campania jäätmekriisile lahenduse leidmine.

Olles saanud arvukalt petitsioone, saatis petitsioonikomisjon Campaniasse tööühma ja võttis ühehäälselt vastu raporti, milles püütakse leida lahendust.

On enesestmõistetav, et Itaalia peab täitma Euroopa Liidu õigusakte nagu iga teinegi liikmesriik. Me kavatsime edastada tugeva sõnumi, kuid esitatud muudatusettepanekutega aetakse teema asjatult poliitiliseks ja kui neid toetatakse, muutub see tugev sõnum hädiseks sosinaks.

Kui Euroopa Parlament ei taha tantsida ühe liikmesriigi pilli järgi, siis tuleks hääletada muudatusettepanekute vastu ja toetada algteksti.

– Enne muudatusettepaneku 15 hääletust

Erminia Mazzoni (PPE). – (IT) Austatud juhataja, tahaksin vaid teha ühe paranduse, sest muudatusettepanekus on trükiviga. Pikem lause on lühemaks tehtud ja järele jääb: „teeb ettepaneku, et komisjon kontrolliks, kas olemasolevaid prügilaid kaitsealadel on laiendatud ja kas mõni neist asub Natura 2000 kaitsealal.

(Parlament ei nõustunud suulise muudatusettepanekuga.)

– Enne muudatusettepaneku 1 hääletust

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – Austatud juhataja, kas oleks võimalik hääletada kõiki muudatusettepanekuid plokina?

Juhataja. – Ma lugesin, kes on muudatusettepanekutele alla kirjutanud. See oleks mõne Itaalia kolleegi suhtes väga ebaõiglane, kui me nii teeksime.

Crescenzo Rivellini (PPE). – (IT) Lugupeetud juhataja, see näitab, et käesolev resolutsioon on poliitiline. Keegi ei süüvi asja sisusse ega faktidesse, keegi ei taha seda piirkonda aidata, aga kõik räägivad mõttetusi. See ettepanek on poliitiline. Seda on näha isegi sellest, millise tooniga on kolleeg Mazzoni poole pöördunud. Kutsun Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni hääletama muudatusettepanekute poolt ja vasakpoolsete algse resolutsiooni ettepaneku vastu, sest nad ise vastutavad Campanias juhtunu eest ja on nüüd esitanud Euroopa Parlamendis resolutsiooni ettepaneku. Nemad vastutavad selle olukorra eest. Nemad olid valitsuses, kui kõik see juhtus.

Juhataja. – Ma tean, et resolutsiooni ettepanek hõlmab tundlikku teemat, kuid see on nõuetekohaselt esitatud. Esitatud on ka muudatusettepanekud ja me jätkame nende hääletamist ükshaaval. Vaid mõned üksikud on veel jäänud.

Juhataja. – Sellega on hääletus lõppenud.

9. Selgitused hääletuse kohta

Juhataja. – Nüüd hakkame kuulama selgitusi hääletuse kohta.

Suulised selgitused hääletuse kohta

Soovituse projekt teisele lugemisele: Charles Goerens (A7-0009/2011)

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Austatud juhataja, jäin erapooletuks, sest 14. jaanuaril pikendas nõukogu meetmeid Côte d'Ivoire'i vastu, pidades silmas eelmise aasta lõpul korraldatud presidendivalimiste järel tekkinud olukorra tõsidust. Pean ütleva, et meetmed võeti vastu inimeste ja organisatsioonide tõttu, kes olid vastu demokraatlikult valitud presidendile ega tunnistanud tema autoriteeti; nende organisatsioonide hulka kuuluvad Abidjani ja San Pedro autonoomne sadam ning mitmed pangad.

Algatuse eesmärk on toetada arengut ja edendada rahvusvahelist kaubavahetust, mis arengut soodustab. Programm on suunatud füüsilistele ja juriidilistele isikutele. Algatuse I lisa hõlmab Côte d'Ivoire'i, kuid selles ei mainita otsust, millele ma viitasin. Seetõttu jäin erapooletuks.

Austatud juhataja, ma tahaksin öelda teile, kes te seda istungit juhatate, et me peaksime mõtlema ka Euroopa Parlamendi maine parandamisele, sest minu arvates ei aita tänane olukord – ega kõigil teistel täiskogu istungitel valitsev olukord – kuidagi kaasa kuvandile ja prestiižile, mida me püüame esindada. Minu meelest on vastuvõetamatu, et fraktsioonid naeravad ega pööra mingit tähelepanu, kui mõni parlamendiliige räägib – nad võiksid seda väga hästi teha väljaspool saali. Kuna mul on täna see võimalus, paluksin kõiki, kes meie istungeid juhatavad, parandada Euroopa Parlamendi mainet, mis kahjustab Euroopa Liidu poliitikat.

Juhataja. – Nagu te teate, on kolleeg Swobodall töörühm, mis tegeleb meie täiskogu istungitega, ja ma edastan teie märkused talle. Märkisin ka, et te võite soovi korral alati selgitada oma hääletamist ka kirjalikult.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Lugupeetud juhataja, mul on kodukorda puudutav märkus. Olen juba ligi kümme minutit püüdnud sõna saada. Ma paluksin protokollis märkida, et

eelmiste hääletuste ajal ei olnud minu taga istuvat Rumeenia poliitikut, kolleeg Becalit, saalis ja seda on näha videosalvestustel. Hääletas tema abi või sekretär, kasutades kolleeg Becali kaarti. Tahaksin küsida, austatud juhataja, kas see on kodukorraga kooskõlas ja kui mitte, siis milline karistus seda äärmuslikku Rumeenia poliitikut võib oodata selle eest, et abi tema eest hääletas?

Juhataja. – See on väga tõsine asi, millest te rääkisite, ja juhatus uurib seda.

Soovituse projekt teisele lugemisele: Barbara Lochbihler, Kinga Gál (A7-0014/2011)

Alfredo Antonozzi (PPE). – (IT) Austatud juhataja, et minna edasi sel teel, millele me 2006. aastal asusime, see tähendab muuta Euroopa Liidu välisabi tulemuslikumaks ja läbipaistvamaks, pidime kõrvaldama vastuolud, mis ilmsesid seoses eranditega põhimõttest, mille kohaselt liidu rahalist abi ei saa kasutada maksude, lõivude või muude tasude maksmiseks.

Selles mõttes on määruse muutmine vajalik ja õigeaegne. Komisjonile tuleks anda õigus võtta Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 290 alusel vastu delegeeritud õigusakte strateegiadokumentide kohta, sest need täiendavad määrust (EÜ) nr 1889/2006 ja on üldkohaldatavad.

Loodan, et ettevalmistava töö käigus toimuvad asjakohased konsultatsioonid, ennekõike loodan aga, et vastuvõetud muudatuste abil varustatakse Euroopa Parlament sobivate vahenditega, et parlamendil oleks võimalik komisjoni meetmeid jälgida ja mõjutada. Ainult sel viisil saame tagada Euroopa Liidu välisabipoliitika õiguspärasuse ja demokraatlikkuse.

Soovituse projekt teisele lugemisele: Helmut Scholz (A7-0005/2011)

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Lugupeetud juhataja, tahaksin öelda, et minu arvates on Euroopa Liidu huvides sõlmida sedalaadi lepinguid, kasutades tööstusriikidega tehtava koostöö rahastamisvahendeid. Ma leian ka, et tuleb esile tõsta, kui palju riike lisa hõlmab. Tahaksin niisiis rõhutada selle algatuse tähtsust.

Soovitus: Francesca Balzani (A7-0002/2011)

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Austatud juhataja, mul on hea meel kokkuleppe üle, mis saavutati pikaleveninud ja tulises õiguslikus vaidluses banaanikaubanduse üle ning mis teeb viimaks lõpu pikaajalisele ebakindlusele ja ebastabiilsusele riikides, mis toodavad ja müüvad banaane.

Banaanikaubanduslepingul on märkimisväärne mõju ka teistele arenguriikidele, mis soovivad banaane eksportida. Me peame aitama neil riikidel kohanduda suurte muutustega maailmaturu konkurentsikeskkonnas.

Kaasnevate meetmete programmis tuleb seega käsitleda ka kiireloomulisi küsimusi, mis on seotud kohandamise sotsiaalsete tagajärgedega. Seetõttu olen nõus ettepanekuga uurida selle lepingu mõju asjaomastele piirkondadele, et teha kindlaks sobivad meetmed soovimatute tagajärgede leevendamiseks.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) (*Sõnavõtu algus puudub*) banaanisõda, mis oli juba suurem kui elu; on suurepärase, et see on nüüd lõppenud. On õige, et me ei saa lubada üldiste kaubanduseeskirjade rikkumist. On väga hea, et Maailma Kaubandusorganisatsioon sekkus ning et ka Euroopa Parlament ja Euroopa Liit tegutsesid õigesti. Selle tulemusena loobutakse mõningate AKV riikide erikohtlemise süsteemist.

Muidugi on täiesti õige, et oluline on tagada ausa mängu reeglite säilimine turgudel, kuid me peame kinni pidama oma põhimõttest, mille kohaselt me kohtleme kõiki tootjaid ühtemoodi. Teisalt on impordisüsteemi kaasatud riigid alates 1993. aastast saanud kasutada tohutut eelist; neil on olnud võimalik oma tegevust korraldada ja oma banaanitootmine välja arendada. See tähendab, et nad suudavad paremini toime tulla ka tõelises konkurentsiga ega sõltu pelgalt eriabist.

Seetõttu hääletasin selle muudatuse poolt ning õnnitlen komisjoni ja Euroopa Liitu banaanisõja lõpetamise puhul.

Daniel Hannan (ECR). - Lugupeetud juhataja, banaane puudutav kaubandusvaidlus on Maailma Kaubandusorganisatsiooni ajaloos üks pikemaid ja arvatavasti kõige keerulisem. Tegemist on ka vaidlusega, kus Euroopa Liit on otseselt ja ühemõtteliselt valesti käitunud. Liidu poliitika on seisnenud teatavate endiste kolooniate tootjate eelistamises vabakaubanduspõhimõtete arvelt, mis teoreetiliselt Rooma lepingus muidugi kirjas on.

See poliitika on olnud kõigi jaoks halb. See on olnud halb Euroopa tarbijatele, kes on pidanud maksma palju kõrgemat hinda, see on olnud halb eksportijatele, rahvusvahelisele harmooniale ja riikidele ning see on olnud halb inimestele, kelle kaitseks see poliitika esialgselt teoreetiliselt kavandati. Endised Briti ja Prantsuse kolooniad on nüüd täielikult Euroopa kontrolli alla saanud – nad on seotud kunstliku ja ebaproduktiivse ekspordiga, ehkki nad oleksid võinud mitmekesistada oma majandust ja lõimuda laiemalt maailmamajandusse.

Ma tahan öelda veel midagi, mis üheski arutelus jutuks ei ole tulnud. Euroopa Liit on häbiväärselt avaldanud banaanitootjatele survet moodustada ELi suguseid poliitilisi ja majandusliite. See ei ole tõepoolest meie asi. Kogu vabakaubanduse mõte seisneb eri kaupade vahetamises, mitte üksteisele banaanide müümises ja ammugi mitte Euroopa tööstusriikide kunstliku tolliliidu loomises.

Raport: Karl-Heinz Florenz (A7-0229/2010)

Sergej Kozlík (ALDE). – (SK) Austatud juhataja! Kui Euroopa Parlamendis peeti läbirääkimisi elektri- ja elektroonikaseadmete romude direktiivi üle, tehti rida muudatusi, mis direktiivi paremaks muutsid. Hääletasin selle olulise direktiivi muudetud versiooni poolt. Direktiiv võimaldab elektriseadmete tootjatel pakkuda seadmete ostjatele teavet jäätmete keskkonnasõbraliku kogumise, töötlemise ja kõrvaldamise kohta.

See suurendab turu läbipaistvust, kuna pakutakse teavet asjaomastele asutustele, turustajatele, eksportijatele ja klientidele. See suurendab teadlikkust ja arusaamist ringlussevõttust ja kulude hüvitamisest. On oluline, et sektori ettevõtete rahalised kohustused oleksid pigem seotud elektroonikaromude toimiva kogumissüsteemi väljatöötamisega, mitte aga kogumise suhtes püstitatud eesmärkide täitmatajätmise eest trahvide maksmisega, kui antud piirkonnas puudub piisavalt välja arendatud infrastruktuur kõnealuste jäätmete kogumiseks.

Adam Bielan (ECR). – (PL) Lugupeetud juhataja! Euroopa riikide dünaamilise arengu ja tehnoloogiliste edusammudega kaasnevad paraku ka vähem oodatud tagajärjed. Nende tagajärgede kõige ilmsemaks näiteks on elektroonikaromude hulga tohutu kasv. Me kasutame süstemaatiliselt kõikvõimalikke elektroonilisi seadmeid ja asendame neid veelgi kiiremini uutega, muretsmata vanade seadmete ohutuks muutmise vajaduse pärast. See avaldab paratamatult mõju looduskeskkonnale.

Loodan, et elektroonikaromude kogumist ja töötlemist käsitleva õigusakti läbivaatamine võimaldab suurendada väärtuslike taaskasutatavate materjalide koguseid, sest lisaks keskkonnavalasele kasule toob see ka majanduslikku kasu. Keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni soovitatud kõrge lahuskogumise määr peaks aitama kaasa nende materjalide säilimisele ja nende ettevalmistamisele taaskasutuseks.

Olen nõus, et väga tähtis on teha lõpp elektroonikaromude ebaseaduslikule ekspordile väljapoole Euroopa Liitu. Lisaks loodan näha, et vähem hakatakse hoidma ühe liikmesriigi jäätmeid teise liikmesriigi territooriumil; selline tegevus ei ole alati õigusaktidega kooskõlas.

Juhataja. – Te vist olete avanud uue ajajärgu. Esimest korda näen kedagi oma sõnavõttu iPadist lugemas.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Jäätmed ei tunne piire ning see kehtib eelkõige elektri- ja elektroonikaseadmete romude kohta. Seetõttu on oluline, et Euroopa Liidu liikmesriikide siseselt ja vahel ühtlustataks jäätmete kõrvaldamist ja ringlussevõttu käsitlevad õigusaktid. Kõige tähtsam on aga, et lõppeks jäätmeeksport, mille puhul ei ole hoold kantud jäätmete sertifitseeritud ja keskkonnaohutu kõrvaldamise eest.

Lõpetuseks tahan teha üleskutse, et me uuriksime oma otsuste tulemuslikkust, tagamaks, et meie kavatsused saavad tõepoolest tegelikkuseks.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Austatud juhataja! Elektri- ja elektroonikaseadmete romude hulk kasvab Euroopa Liidus kiiresti ning nende jäätmete ebaefektiivne kõrvaldamine ja ebaprofessionaalne kogumine kujutavad endast tõsist ohtu keskkonnale ja inimeste tervisele. Lisaks lähevad kaotsi tooraine ja ressursid, mida meil ei ole piiramatult.

Arvestades elektri- ja elektroonikaseadmete romude direktiivi kohaldamisel saadud uut teavet, näib olevat vajalik teha sobivaid muudatusi selle õigusakti mõnes osas, mis on seni tekitanud õigusakti praktilisel kohaldamisel tõsiseid probleeme. Seetõttu nõustun sätetega, mis sunnivad tootjaid ja tarbijaid võtma rohkem vastutust nimetatud seadmete nõuetekohase kõrvaldamise eest.

Ma tahaksin siiski kõnealuse eesmärgiga seoses öelda, et arvesse ei ole võetud eri liikmesriikide väga erinevat majanduslikku olukorda. Minu arvates oleks protsentuaalne osa, mis põhineb turumahtudel teatava ajavahemiku vältel, parem viis võtta arvesse liikmesriikide konkreetseid asjaolusid ja nende elektriseadmete turu olukorda.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Lugupeetud juhataja! Me hääletasime selle elektroonikaromusid puudutava algatuse poolt. Ka mina hääletasin selle poolt. Oleme siin rääkinud kogumisest, töötlemisest, keelamisest ja ebaseaduslikkusest, kuid ma tahaksin Euroopa Parlamendis tõstatada küsimuse, mille üle peaksime mõtlema ja mida on juba mõnda aega uuritud: miks lähevad materjalid, mis võiksid kaua olla kasulikud ja toimivad, teatud kindla aja pärast planeeritult katki?

Olen sel nädalal valmistanud ette mitu küsimust nii nõukogule kui ka komisjonile, et nad uuriksid, kas see võib olla mõningate ettevõtete teadlik otsus ning kas sellise praktika tõkestamisega oleks võimalik vähendada Euroopas ja mujal maailmas tekkivat elektroonikaromude hulka.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Austatud juhataja, ma tahaksin kõigepealt kiita oma sõpra ja kolleegi Karl-Heinzi raporti eest. Kõik, mida ta teeb, on täpne ja praktiline – nii ka see raport.

– Nagu juba öeldud – me elame elektroonikaajastul, mil peaaegu iga päev tuleb turule aina uuemaid vidinaid, kusjuures paljude elektrooniliste seadmete ja vidinate kasulik eluiga on väga lühike, mistõttu neid tuleb täiustada või kõrvaldada. Esitatud ettepanekud on seega kindlasti õigeaegsed.

Ka siseturu kohta öeldu on väga tähtis. Meile meeldib sellest rääkida, kuid see ei ole kaugeltki täiuslik.

(GA) Seetõttu leian, et raport aitab märkimisväärselt kaasa nende probleemide lahendamisele, olen raportiga rahul ja mul oli hea meel selle poolt hääletada.

Giommaria Uggias (ALDE). – (IT) Austatud juhataja, lugupeetud kolleegid! Me võtsime täna vastu resolutsiooni Campania jäätmekriisi kohta, millest me kõik peaksime õppust võtma, et vältida selliste keskkonnakatastroofide kordumist.

Võime endaga täna rahul olla, sest võtsime sellel täiskogu istungil vastu õigusakti, mille tulemusena muutub praegusel üleilmastumise ajal ringlussevõtu- ja taaskasutuskultuur meetmeks, mida tuleks soodustada ja innustada igal võimalikul viisil, et Euroopa kodanikud, kes ei pea enam kõigile kättesaadavate kaupade tootmiseks vaeva nägema, oleksid teadlikud nende tegelikust väärtusest.

Kolleeg Florenzi raport elektri- ja elektroonikaromude taaskasutamise kohta, mida me täna hääletasime, ei ole tähtis üksnes Euroopa tulevase keskkonnasäästlikkuse seisukohalt, vaid veel ühest aspektist, nimelt toormaterjalide kadude seisukohalt. Materjalide ja ressursside tõhus ja uuenduslik kasutamine on globaliseerunud majanduse üks võtmeküsimusi. Seetõttu pean positiivseks, et oleme endale seadnud kaugelevaatavad eesmärgid ja toote tegelik maksumus esitatakse nii, et tarbijad sellest teadlikuks saavad.

Marian Harkin (ALDE). - Lugupeetud juhataja, mul on hea meel toetada seda Euroopa Parlamendi põhjalikku raportit, millega saadetakse tugev sõnum Euroopa Liidu kõigi liikmesriikide valitsustele. Raportis kinnitatakse põhimõtet „saastaja maksab ja seda tehakse proportsionaalselt.

Olen rahul Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsiooni muudatusettepanekuga, mis vabastab mikroettevõtted, s.t ettevõtted, kus on vähem kui 10 töötajat ja mille käive on alla kahe miljoni, nõudest võtta tagasi kõik väikesemahulised jäätmed. See tagab, et väikeseid kauplusi, kus on vähe ruumi, ei koormata ebamõistlike nõuetega.

Kolleegidele, kes nurisesid ettepanekuga kaasnevate kulude üle, tahaksin öelda, et meil ei ole õigust jätkata selle planeedi kahanevate ressursside raiskamist. Meil on kohustus aktiivselt edendada taaskasutamist ja ringlussevõttu ning võtta kõikvõimalikke meetmeid aina napimaks muutuvate toorainete kaotsimineku vähendamiseks.

Daniel Hannan (ECR). - Austatud juhataja! Sõites ringi oma Kagu-Inglismaa valimisringkonna kriidikõrgustikel ja metsasalude vahel, olen märganud väikeseid teeäärseid kuhjasid, mis koosnevad kodumasinatelt ja muudest äraviskatud elektriseadmetest. Need väikesed kuhjad on silmaganähtav monument soovimatuid tagajärgi tekitanud õigusaktile. Direktiiv, millega taheti soodustada ringlussevõttu, soodustas hoopis prügi mahapanekut.

Selle tulemusena on rikutud traditsioonilist arusaama omandiõigusest. Tavaliselt saame omandiõigusest aru nii, et kui sina müüd mulle mingi asja ja mina ostan selle asja sinult ära, siis on see asi edaspidi minu vastutusel. Sinule ei jää ringlussevõtukohustus. Tegelikult paneb sellised asjad reeglina ringlusse vaba turg, ja on olemas ka niisugused vahvad inimesed, kes teevad seda tasuta. Neid nimetatakse jäätmeturustajateks. Mõnikord maksavad

nad isegi selle eest peale. See kõik aga ei lohuta minu valijaid, kes tahavad teada, kuidas oma kodumasinatelt vabaneda.

Üks valija võttis eelmisel nädalal minuga ühendust ja küsis, kuidas ta võiks oma külmpapist lahti saada. Mul ei jäänud muud üle, kui soovitada tal see oma ämmale anda.

Resolutsiooni ühissetpanek (RC-B7-0078/2011)

Lena Ek (ALDE). –(SV) Lugupeetud juhataja! Ma olen väga pettunud selles, kuidas ühise välispoliitika kõrge esindaja Catherine Ashton on lasknud end nurka suruda läbirääkimistel, mis on seotud Lähis-Idas valitseva kriisiga. Euroopa jaoks peaks olema iseenesestmõistetav seista õlg õla kõrval nendega, kes võitlevad demokraatia ja vabaduse eest. Meie ühine parlament ja ühine liitki on rajatud eesmärgiga mitte kunagi enam kogeda totalitaarsete süsteemide õudusi. Resolutsiooni ettepanekuga tahame võtta endale osa vastutusest selle eest ja näidata, et me oleme valmis toetama võitlust demokraatia ja vabaduse eest Lähis-Idas. Seetõttu on veelgi kahetsusväärsem, et komisjon ja nõukogu ei ole suutnud kanda omapoolset vastutust. Me näeme, et Lähis-Idas puhuvad muutuste tuuled. Sealsed elanikud paluvad abi ja meie kohus on seda abi neile anda. Meie poolt on vaja konkreetseid meetmeid toidu, ravimite ja humanitaartöötajate näol. Seda kõike on vaja praegu. Samal ajal peame muidugi aitama luua demokraatlikku ühiskonda, millel on vajalik õiguskindlus nii Tuneesias kui ka Euroopa silmis. Pooled liidu liikmesriigid on jätnud seljataha diktatuuri ning valinud demokraatia ja vabaduse. Miks on siis nii raske öelda, et sama võiksid teha ka Lähis-Ida rahvad?

Salvatore Iacolino (PPE). –(IT) Austatud juhataja, lugupeetud kolleegid! Pole kahtlust, et Tuneesiat raputaval nooremate põlvkondade ülestõusul võib olla märkimisväärne mõju ka Euroopa Liidule. Selleks on mitu kaalukat põhjust, muu hulgas ELi-Tuneesia uue tegevuskava 2011–2016 sõnastus ja ennekõike rändevoogude haldamine.

Vaid kuu aega tagasi võttis parlament vastu olulise õigusakti inimkaubanduse kohta. Tegemist on esimese õigusloomega seotud ettepanekuga, mis on koostatud Lissaboni lepingu alusel. Ebaseaduslike sisserändajate arvu kasvu tuleb otsustavalt vältida. Selleks vajame Euroopa kokkulepet, mis käsitleb Vahemere lõunakallast, sealhulgas Tuneesiat ja Egiptust. Et seda saavutada, peab kohale minema delegatsioon, kes jälgib seda täieliku demokratiseerimise protsessi, nagu see täna Tuneesia puhul tõepoolest toimuski. Samal ajal peame andma Tuneesiale reaalse võimaluse täieliku demokraatia pideva, jätkuva toetamise kaudu.

Peter Jahr (PPE). –(DE) Austatud juhataja, ma tahaksin hääletuse selgituste raames uuesti sõna võtta, sest eile ei olnud mul kahjuks võimalik rääkida.

Tahan väljendada oma imetlust tuneeslaste suhtes, kes on rahumeelsete vahenditega pühkinud minema diktatuuri, ja loodan, et Tuneesia ajutine valitsus näeb meie resolutsioonis võimalust liikuda demokraatia suunas.

Samas tahaksin ma Tuneesia kodanike ees veel kord vabandada, sest ilmselgelt ei olnud Euroopa Liit ega selle poliitikud niisuguseks ootamatuks suunamuutuseks valmis. Me alahindasime rahva jõudu, kui ma tohin niimoodi väljendada, ja me peaksime kasutama seda võimalust tagamaks, et me tulevikus analüüsime olukordi paremini ja vajadusel reageerime sedalaadi sündmustele asjakohaselt.

Adam Bielan (ECR). – (PL) Lugupeetud juhataja! Hiljutised sündmused Tuneesias ja praegune olukord Egiptuses on haaranud kogu maailma tähelepanu. Nende riikide kodanike meeleavaldused jäikade režiimide vastu on andnud lootust püsivale poliitilisele muutusele.

Et Tuneesiast alguse saanud muutumine võiks rahumeelselt jätkuda, on demokraatliku Euroopa täielik toetus hädavajalik. Ma ühinen Euroopa Parlamendi presidendi Jerzy Buzeki üleskutsega võtta kõikvõimalikke meetmeid, et tagada Tuneesias täielikult demokraatlike valimiste korraldamine ja koalitsioonivalitsuse moodustamine.

Ma toetan ka üleskutset, mille tegi Euroopa Parlamendi delegatsioon Magribi riikidega suhtlemiseks, see tähendab viia läbi sõltumatu uurimine, et teha kindlaks, mil määral Tuneesia valitsejad vastutavad vägivalda kasutamise ja verevalamise eest. Koostöö ning vastastikuste ja võrdsusel põhinevate suhete arendamine Tuneesiaga on nii Euroopa kodanike kui ka tuneeslaste huvides. Seetõttu hääletasin täna resolutsiooni poolt. Tegemist on dokumendiga, milles kirjeldatakse üksikasjalikult sellise koostöö väljavaateid.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Austatud juhataja! Mina pole olnud ei president Ben Ali ega president Mubarak'i sõber. Mina pole tervitanud neid kallistusega ega südamliku õlalepatsutusega, nagu oli tavaks teha president Sarkozyl. Erinevalt sotsialistidest ei kutsunud ma nende erakondi enda ja oma poliitikutest sõprade poliitilisse liitu – Côte d'Ivoire'i presidendi Gbagbo erakond, president Ben Ali erakond ja president Mubarak'i erakond kuulusid teadaolevalt Sotsialistlikku Internatsionaali.

Seda vabamalt saan ma välja öelda, millist – andke andeks – tülga tekitab minus nende inimeste nüüdne kohtlemine. Seejuures ei taha ma kuidagi sekkuda nende riikide poliitilisse olukorda. Austan mittesekkumise põhimõtet selleks liiga palju. Mina ei olnud see, kes kutsus president Ben Ali Euroopa Parlamenti. Kui teil on tema kohta midagi kriitilist öelda, oleksite pidanud seda tollal tegema. Liiga lihtne on kritiseerida inimesi pärast nende langemist.

Kogu Lähis-Idas ja maailmas teavad inimesed nüüd, et Lääs ei toeta oma sõpru. Võite olla kindlad, et edaspidi ei saa meie sõpruse soovijaid palju olema.

Juhataja. – Minu arvates ei ole president Ben Alid kunagi Euroopa Parlamenti kutsutud. Aga ega ta nüüd ei tule ka – õnneks.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Lugupeetud juhataja! Minu arvates on olukord Tuneesias tabanud Euroopa Liitu ootamatult. Vaadake vaid president Ben Alile viimastel kuudel osaks saanud kohtlemist. Leian, et me oleme taas hiljaks jäänud, sest Euroopa Liit ei astunud jõuliselt välja tuneeslaste kaitseks, kes soovisid kukutada nii palju aastaid võimutsenud diktatuuri ning saavutada vabadust ja demokraatiat.

Seetõttu tahaksin kutsuda Catherine Ashtonit üles tagama Euroopa Liidu aktiivsemat osalemist ning looma resolutsioonis nimetatud tööühma, milles osaleks ka Euroopa Parlament, nii et tuneeslaseks saaksid korraldada demokraatlikud valimised, luua oma riigis vajalikud institutsioonid ja saada oma vabadused tagasi.

Kuid tahaksin öelda, et see on poliitika tulevik: tulevane 21. sajandi poliitika peab seisnema dialoogis ja läbirääkimistes, et kaasata kõigi kodanike püüdlused demokraatlikesse protsessidesse. Pealegi leian, et me peaksime mõtlema järele, kas Euroopa Liit kohtleb inimõiguste austamise klauslite lisamise juures tõepoolest kõiki riike võrdselt.

Juhataja. – Nagu te teate, saadab Euroopa Parlament täna Tuneesiasse delegatsiooni, mida juhib kolleeg Salafranca ja mis annab olukorrast aru järgmisel nädalal.

Ashley Fox (ECR). - Austatud juhataja! Sündmused Tuneesias on hoiatuseks kõigile ebademokraatlikele valitsustele – mitte ainult araabia maailmas, vaid mujalgi. Kui nad ei näe oma põhiseaduses ette mehhanismi, mis võimaldab inimestel väljendada oma rahulolematust, siis peavad nad valmis olema revolutsiooniks ja vägivallaks, mis sellega kaasneb.

Euroopa Liidu asi ei ole dikteerida ühegi riigi põhiseaduse sätteid. Küll aga peaksime julgustama üleminekut põhiseaduslikule demokraatialle ja edendama avatud majandust, investeringuid ja majanduskasvu, sest just majanduskasv – kaubavahetus muu maailmaga – tekitab töökohti ja leevendab vaesust, mis on tegelikult araabia maailmas valitseva rahulolematuse üheks algpõhjuseks.

Resolutsiooni ühissetpanek (RC-B7-0075/2011)

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Austatud juhataja, lugupeetud kolleegid! Ma hääletasin muidugi selle resolutsiooni poolt, sest minu arvates peavad kõik liikmesriigid tegema suuremaid jõupingutusi võitluses endeemiliste haigustega.

2000. aastal pani ÜRO New Yorgis selle eesmärgi paika oma aastatuhande arengueesmärkide deklaratsioonis. Oma teadusuuringute ja uuendustegevuse raamprogrammi kaudu on Euroopa Liit juba rahastatud tuberkuloosivaktsiinide väljatöötamist eesmärgiga likvideerida see haigus 2050. aastaks täielikult. Selleks on Euroopa Liit lisaks loonud partnerlussuhted üle 40 teaduskeskusega kogu Euroopast, kes on spetsialiseerunud vaktsiinide väljatöötamisele ja tootmisele.

Selle teksti vastuvõtmise tulemusena peavad liikmesriigid tegema jõupingutusi oma rahaliste kohustuste täitmiseks, eelkõige seoses arenguriikidega, et õigus tervishoiule tähendaks ka õigust ennetavale hooldusele.

Otsuse ettepanek (B7-0090/2011)

Lucas Hartong (NI). - (NL) Lugupeetud juhataja! Eelmise aasta septembris keeldus Euroopa Parlament Euroopa Politseikolledži raamatupidamiskontode sulgemisest tõsiste juhtimisvigade ja struktuuriliste probleemide tõttu. Tollal eeldati, et asjad ei parane enne 2014. aastat. Mulle ei näi, et vahepeal oleks Euroopa Politseikolledžis midagi paremuse poole muutunud. Miks on siis nüüd esitatud ettepanek ikkagi sulgeda 2008. aasta raamatupidamiskontod?

Seetõttu hääletas Hollandi Vabaduspartei delegatsioon selle ettepaneku vastu ja nõuab, et asjaomased isikud kannaksid kõik õigusvastaselt tekkinud kahjudega seotud kulud. Lisaks seame kahtluse alla Euroopa Politseikolledži kui niisuguse vajalikkuse. Euroopas toimib politseikoostöö juba suurepäraselt ja meil ei ole siia seda politseikolledžit vaja. Meie arvates võiks selle võimalikult kiiresti üldse ära kaotada. Tegelikult säästaksime sellega oluliselt maksumaksjate raha.

Daniel Hannan (ECR). - Austatud juhataja! Mulle meeldib mõelda, et olen alati võidelnud oma Kagu-Inglismaa valijate huvide eest. Üks viise, kuidas ma püüan nende kui maksumaksjate huvide eest seista, on takistada nende teenitud raha raiskamist kasututele, ebatõhusatele või korrumppeerunud Euroopa Liidu ametitele.

See argument kehtib täiel määral ka siis, kui see kasutu amet juhtub asuma minu valimisringkonnas, nagu Euroopa Politseikolledž. Ma ei usu, et keegi kahtleks politseikolledži rahaliste vahendite ebaperemehelikus kasutamises. Ma ei usu, et keegi siin saalis väidaks, et rahalises mõttes on tegemist kasuliku või tõhusa organisatsiooniga.

Küsimus on laiem: miks me üldse mingit Euroopa politseiametit vajame? Sunnivahendite kasutamise õiguse monopol on ilmselt riikluse määrav tunnus ning maailma eri riigid on jõudnud äärmiselt keerukatele ja väga tõhusatele kokkulepetele politseikoostöö kohta, vajamata Euroopa Liidu ameteid, kes neile ütleksid, mida nad peavad tegema.

Me oleme Hampshire'i maakonnas, kus Euroopa Politseikolledž asub, väga hästi ilma Euroopa Liiduta hakkama saanud. See maakond oli olemas enne enamikku liikmesriike ja tuleb kenasti toime vaatamata sellele, kas tema territooriumil asub see Euroopa Liidu amet või mitte.

Ashley Fox (ECR). - Austatud juhataja, ma hääletasin Euroopa Politseikolledži raamatupidamiskontode sulgemise vastu. Tegin seda väikese protestina selle vastu, kuidas Euroopa Liit kasutab maksumaksjate raha.

Me raiskame liiga palju seda raha, ja me raiskame liiga palju seda raha kasututele asutustele nagu Euroopa Politseikolledž. Me ei vaja seda. Me peaksime maksumaksjate raha säästma ja sellest kolledžist loobuma.

Resolutsiooni ettepanekud (B7-0091/2011, B7-0092/2011, B7-0093/2011)

Daniel Hannan (ECR). - Lugupeetud juhataja, te olete siin saalis mitmel korral olnud tunnistajaks minu üksildasele ja väsitavale kurnamissõjale uute Euroopa Liidu järelevalveasutuste loomise vastu finantsteenuste valdkonnas.

Olen alati väitnud, et need asutused on olematu probleemi lahendus. Nende asutuste pädevus ei ulatu ühegi isikuni, keda saab süüdistada finantskriisi tekkimises. Minu arvates ei ole tegemist proportsionaalse, kaalutletud lahendusega tuvastatud probleemile, vaid ideoloogilise sammuga Euroopa tihedamaks lõimimiseks lõimimise enda pärast.

Võimalikud kahtlused selles, kellel oli õigus, kadusid kindlasti pärast seda farssi, mida me veidi aega tagasi nägime, kui juhataja küsis Euroopa Parlamendilt, kes need kolm kandidaati on, kelle me siin äsja heaks kiitsime, ning ükski parlamendiliige ei osanud sellele küsimusele vastata.

Miks me siis nii ülekaalukalt nende kandidaatide ametissenimetamise poolt hääletasime? Kahtlustan, et me tegime seda sõnade ajel, mida volinik Barnier mainitud isikute soovitamisel kasutas: nad valiti välja tänu „Euroopale pühendumusele. Selles ongi asi. Sellel ei ole midagi tegemist finantsteenuste parandamisega, vaid hoopis Brüsseli kontrolli laiendamisega.

Kordan lõpetuseks Lord Dartmouthi üleskutset: kui – nagu täna soovitati – mõnel neist ametikohtadest peab töötama naine, siis minu arvates pole parimat kandidaati kui see vihje andja, kes kukutas eelmise komisjoni: kolleeg Kagu-Inglismaalt, Marta Andreasen.

Ashley Fox (ECR). - Austatud juhataja! Soovin, et meil ei oleks Euroopa Järelevalveasutust, ent meil on. Kuna see meil kord juba on, peaksime määrama parimad inimesed seda juhtima. See, mida me täna mõni aeg tagasi nägime, oli tõepoolest farss: kolleegid, kes olid asjaomaseid isikuid küsitlenud ja pidasid neid pädevateks, tahtsid siiski oma muskleid näidata ja protestida, et nendega ei olnud piisavalt konsulteeritud. Seepärast pidime täna

hääletama. See oli poseerimine kõige halvemal kujul ega teinud Euroopa Parlamendile midagi head.

Seán Kelly (PPE). - Lugupeetud juhataja, te panite täna väga nutikalt tähele, et esmakordselt luges üks parlamendiliige oma sõnavõttu iPadist. Siis selgus – loodetavasti esimest ja viimast korda – et hääletusel osales parlamendiliige, keda saalis polnudki. Siis hääletasime järelevalveasutuse eesistujaid. Vastu hääletades hääletasime tegelikult poolt. Saa sa siis aru! Nagu juba märgiti, ei teadnud me muidugi kandidaatide nimesid ja kandidaatide seas ei olnud ühtki naist, kuigi volinik Barnier' suhtes tuleb olla õiglane ja mõõnda, et ta põhjendas seda piisavalt.

Võib-olla ei olegi üllatav, et me rääkisime täna banaanidest, sest kui kõiki neid asju arvesse võtta, siis paljud inimesed võivadki arvata, et oleme peast veidi banaaniks läinud. Nüüd kavatsen ma minna lõunale ja banaanid moodustavad minu menüüs olulise osa. Tänan, et mind välja kannatasite, austatud juhataja.

Resolutsiooni ettepanek (RC-B7-0073/2011)

Luigi de Magistris (ALDE). – (IT) Austatud juhataja, lugupeetud kolleegid! Täna häälteenamusega vastu võetud resolutsioon Campania jäätmekriisi kohta on väga oluline märk. Campanias valitsev hädaolukord on muutunud Euroopa hädaolukorraks ja see otsus on tehtud Campania elanike huve silmas pidades.

Me ütleme „ei raha väljamaksmisele, kui seda kasutatakse vaid korrumpeerunud poliitikute positsiooni tugevdamiseks; „ei ebaausatele ettevõtjatele ja organiseeritud kuritegevusele; me ütleme „jah Euroopa raha kasutamisele siis, kui esitatakse usaldusväärne ja keskkonnasõbralik jäätmekava; me ütleme „ei kontrollimatutele prügilatele rahvusparkides; me ütleme „ei dioksiini tekitavatele jäätmepeletusseadmetele ning „jah ringlussevõtule ja keskkonnasõbralikele meetoditele. Samuti ütleme „ei kohalike kogukondade eriarvamuste kuritegelikuks kuulutamisele ja seega „jah seaduslikkusele.

See on tähtis pöördepunkt ning hoiatus Berlusconi valitsusele ja Stefano Caldoro juhitud piirkondlikule valitsusele, mis seni pole teinud muud, kui vaid rääkinud ning oma klikki ja maffiat kindlustanud.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Lugupeetud juhataja! Loodan, et Campania elanikud näevad täna vastu võetud resolutsioonis julgustust. Meie eesmärk ei olnud piirkonda häbistada ega halvustada. Samuti ei soovinud me osaleda mingites riigisisestes poliitilistes lahingutes. Euroopa Liidu õiglane pakkumine Campaniale on järgmine: kui te töötate välja tervikliku jäätmeäitluskava, mis on loogiline, keskkonnasõbralik, tõhus ja korrupsioonivaba, annab Euroopa Liit teile rahalist toetust. Kui sellest sõnumist aru saadakse, on loodetavasti kunagi võimalik rääkida sellest, et Campania jäätmekriis on lõplikult ja jäädavalt lahendatud.

Kirjalikud selgitused hääletuse kohta

Raport: Enrico Speroni (A7-0015/2011)

Sebastian Valentin Bodu (PPE) , kirjalikult. – (RO) Ungari parlamendiliikme Tamás Deutsch'i puutumatus äravõtmise taotluse hääletuse ühehäälneline tulemus rõhutab ELi tasandil kõigile seadusandliku kogu liikmetele tagatud kaitset. Me uurisime põhjalikult Ungari kohtuorganite esitatud taotlust ja selgus, et ilmselgelt on tegemist ülimalt selgepiirilise puutumatusjuhtumiga, mis on seotud poliitiliste vaadetega. Seadusandliku kogu liikmete puutumatus, mille eesmärk on anda neile vabadus väljendada oma arvamust,

on lugematuid kordi vaidlustatud. Tamás Deutschi juhtum näitab selle otsest kasulikkust. Meenutaksin teile, et Euroopa Parlament ei ole kunagi kaitsnud ühtki oma liiget korruptiivsete tegude või õigusrikkumiste uurimiste korral. Katse takistada kohtumenetluse algatamise abil parlamendiliikmeid avalikku huvi pakkuvates küsimustes oma arvamust avaldamast on demokraatlikus ühiskonnas vastuvõetamatu. Pealegi on see vastuolus Euroopa Liidu privileegide ja immunitetide protokolliga artikliga 9, mille eesmärk on kaitsta parlamendiliikmete sõnavabadust nende vahetute kohustuste täitmisel.

José Manuel Fernandes (PPE) , *kirjalikult*. – (PT) Kuna tegemist on juhtumiga, mil Euroopa Parlamendi liige viib ellu oma poliitilist tegevust, nagu tunnistatakse pädevatele Ungari kohtuorganitele esitatud taotluses, hääletasin ma raporti järelduste poolt, milles soovitatakse keelduda Tamás Deutschilt puutumatus eest. Seda on vaja selleks, et tagada vastavus Euroopa õigusaktidele ja kaitsta Euroopa Parlamendi liikme tegevust, sest väidetav kuritegu on seotud arvamuse avaldamisega üldsusele teada olevate faktide kohta. Samuti tunnistatakse, et Tamás Deutsch ei olnud mingil viisil seotud nende faktide avaldamise ega esmaavalikustamisega, mistõttu ei ole ta seotud nende faktide tõele vastavuse kindlakstegemise protsessiga.

Nuno Melo (PPE) , *kirjalikult*. – (PT) Euroopa Parlamendi liikmete volituste sõltumatuse kaitsmine on Euroopa Parlamendi ülesanne ning seda sõltumatust ei tohi ohustada. Parlamendiliiget süüdistatakse laimavates avaldustes, mida ta väidetavalt tegi 25. märtsil 2010. aastal süüdistaja kohta raadiosaates, kuhu ta oli kutsutud poliitiku ja Euroopa Parlamendi liikmena. See näitab niisiis, et Tamás Deutsch väljendas arvamust kui Euroopa Parlamendi liige oma kohustuste täitmisel, mistõttu olen ma temalt puutumatus eest vastu.

Alexander Mirsky (S&D) , *kirjalikult*. – Kogu see segadus Euroopa Parlamendi liikme Tamás Deutschi puutumatus ümber on lihtsalt üks poliitilise võitluse meetodeid. Ma olen kategooriliselt vastu, mida kasutatakse poliitiliste vastastega arvet eest kaitsmiseks. Antud juhtum hääletasin Tamás Deutschilt puutumatus eest vastu. Leian, et puutumatus eest tuleks kohaldada vaid Euroopa Parlamendi liikme puhul, kes on pannud toime mõrva. Me (s.t kõik Euroopa Parlamendi liikmed) peaksime mõistma, et kui poliitiline võitlus väljub igasugustest mõistustlikest piiridest, saavad meist seadusete tekitamises kaasosalised.

Andreas Mølzer (NI) , *kirjalikult*. – (DE) Eelmisel aastal tegi Tamás Deutsch raadiosaates mõned märkused, mille tulemusena talle esitati Ungari seaduste alusel süüdistus. Ta ei teinud muud, kui avaldas oma arvamust faktide kohta, mis olid üldsusele teada ja mis olid avaldatud ajalehes. Need märkused tegi ta selgelt Euroopa Parlamendi liikmena, mis tähendab, et ELi eeskirjade kohaselt laieneb talle parlamendiliikme puutumatus. Sellise puutumatus eest on kaitsta Euroopa Parlamendi kui demokraatliku seadusandliku kogu puutumatus ja Euroopa Parlamendi liikmete sõltumatust oma ülesannete täitmisel. Katsed takistada kohtumenetluse algatamise abil Euroopa Parlamendi liikmeid õiguspäraselt avalikku huvi pakkuvates küsimustes oma arvamust avaldamast on vastuolus demokraatiaga. Me peame kaitsma õigust end vabalt väljendada. Seetõttu toetan täielikult raportit, milles lükatakse Tamás Deutschi puutumatus eest vastu tagasi.

Alfredo Pallone (PPE) , *kirjalikult*. – (IT) Euroopa Parlamendi liikmelt puutumatus eest on alati tundlik teema, kuid mõningatel juhtudel tuleb puutumatus eest taotlusi analüüsida parlamendiliikme kohustuste kontekstis. Ma ei arva, et lihtne kaebus, milles isikut süüdistatakse avalikkuses väidetavalt laimavate avalduste tegemises, on piisav

põhjus Euroopa Parlamendi liikme puutumatus äravõtmise taotlemiseks. Puutumatus käsitlevaid õigusnorme vaadeldes viidatakse Tamás Deutschi vastu esitatud süüdistustes arvamustele, mida viimane väljendas Euroopa Parlamendi liikme kohustuste täitmisel. Seega täitis Tamás Deutsch oma kohustusi Euroopa Parlamendi liikmena, väljendades arvamust oma valijatele avalikku huvi pakkuvates küsimustes. Euroopa Parlamendi liikmeid ei tohiks takistada avaldamast arvamust õiguspäraselt avalikku huvi pakkuvates küsimustes. Seetõttu hääletasin Enrico Speroni raporti poolt ja Tamás Deuschilt puutumatus äravõtmise vastu.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE) , kirjalikult. – (PT) Euroopa Parlamendile esitati taotlus kolleegilt Tamás Deuschilt puutumatus äravõtmiseks seoses kriminaalmenetlusega, milles teda Ungari kriminaalkodeksi alusel süüdistatakse laimamises. Õiguskomisjon on esitanud oma vastava arvamuse raportis, milles otsustati Tamás Deutschi kui Euroopa Parlamendi liikme puutumatus mitte ära võtta ja mis võeti vastu ühehäälselt. Leiti, et kriminaalmenetluse algatamise ajendanud avalduste tegemisel täitis Tamás Deutsch oma kohustusi Euroopa Parlamendi liikmena. Katsed takistada kohtumenetluse algatamise abil Euroopa Parlamendi liikmeid avalikku huvi pakkuvates küsimustes oma arvamust avaldamast on demokraatlikus ühiskonnas vastuvõetamatud.

Hääletasin poolt, kuna olen seda meelt, et Euroopa Parlamendi liikmed peavad oma kohustusi täites saama kasutada sõnavabadust, ja ka selleks, et kaitsta Euroopa Parlamendi kui institutsiooni huve. Tahaksin siiski lisada, et poliitiliselt vastutusrikastel ametikohtadel tegutsevad inimesed, sealhulgas Euroopa Parlamendi liikmed, peavad oma väljaütlemistes alati jääma tõele truuks ja austama teisi osapooli. Alati nii ei käituta.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE) , kirjalikult . – 8. juuli 2010. aasta istungil teatas president kodukorra artikli 6 lõike 2 alusel, et ta sai 9. juunil 2010 Ungari kohtuorganilt kirja, milles taotletakse Tamás Deuschilt parlamendiliikme puutumatus äravõtmist. Kodukorra artikli 6 lõike 2 alusel edastas president taotluse õiguskomisjonile. Budapesti 2. ja 3. linnaosa kohus palus Euroopa Parlamendil võtta puutumatus oma liikmelt Tamás Deuschilt, kelle suhtes on kõnealuses kohtus algatatud kriminaalmenetlus. Tamás Deutschi süüdistatakse Budapesti kohtus pooleliolevas kohtumenetluses laimamises Ungari kriminaalkodeksi 179. ja 200. punkti 2 alapunktide b–c alusel. Tamás Deutschi süüdistatakse 25. märtsil 2010 raadiojaamas „Klubradio” raadiosaate „Arutagem seda” (Megbeszéljük) ülekande ajal mitme väidetavalt tõele mittevastava avalduse tegemises süüdistaja mineviku kohta, mida süüdistaja pidas laimavaks. Seetõttu esitas süüdistaja avalduse Tamás Deutschi vastu kriminaalmenetluse algatamiseks.

Soovitus teisele lugemisele: Charles Goerens (A7-0009/2011)

Luís Paulo Alves (S&D) , kirjalikult. – (PT) Ma olen nõus, et delegeeritud õigusaktide kohta võetud seisukohta tuleb teisel lugemisel korrata ja see tuleb heaks kiita. Arvestades, et kaasseadusandja ei ole esitanud alternatiivseid ettepanekuid ning et toetusesaajate huvides on vaja kiiresti tegutseda, peaks Euroopa Parlament kinnitama oma esimese lugemise seisukohta demokraatliku kontrolli ja delegeeritud õigusaktide rakendamise asjakohase menetluse kohta, alustamata selles etapis uut debatti üksikute muudatuseettepanekute üle. Samas olen nõus, et nõukogu peab võimalikult kiiresti reageerima Euroopa Parlamendi teise lugemise seisukohale, et oleks võimalik leida lahendus ja kõik rahalised vahendid saaks vabastada.

Marta Andreasen, David Campbell Bannerman, Derek Roland Clark ja William (The Earl of) Dartmouth (EFD), *kirjalikult.* – Ühendkuningriigi Iseseisvuspartei arvates oleks arenguriikide majandust kõige parem toetada kaubanduse kaudu, mitte abi andmisega.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *kirjalikult.* – (LT) Ma andsin poolthääle määrusele, millega luuakse arengukoostöö rahastamisvahend. Euroopa Liidu arengupoliitika eesmärk on vähendada vaesust ja lõpuks see kaotada. Euroopa Liit toetab Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna (AKV) riike vaesuse vähendamisel ning jätkusuutliku majandusliku ja sotsiaalse arengu tagamisel. Liit on pühendunud arenguriikide sujuva ja järkjärgulise maailmamajandusse kaasamise toetamisele eesmärgiga tagada jätkusuutlik areng. Peamistel banaane ekspordivatel AKV riikidel võib esineda probleeme seoses kauplemise korra muutumisega, eelkõige enamsoodustuskorra liberaliseerimisega WTO raames ning liidu ja Ladina-Ameerika riikide vahel sõlmitud või sõlmimisel olevate kahepoolsete või piirkondlike kokkulepetega. Programmi raames võetavad rahalise abi meetmed peaksid olema suunatud banaanikasvatuspriirkondade ja banaanide väärtusahelas osalevate elanike, eelkõige väiketootjate ja -ettevõtjate elatusaseme tõstmisele ja elutingimuste parandamisele, samuti töönormidele, töötervishoiu- ja ohutusstandarditele vastavuse parandamisele, eelkõige pestitsiidide kasutamise ja nendega kokkupuutumise osas. Seetõttu tuleks meetmetega toetada banaaniekspordist sõltuvate piirkondade kohandumist ja vajaduse korral ümberkorraldamist sektorikohase eelarvetoetuse või projektikohaste sekkumiste kaudu.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Mul on hea meel, et EL on seadnud eesmärgiks toetada Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna (AKV) riikide jõupingutusi jätkusuutliku majandusliku ja sotsiaalse arengu saavutamisel. Lülitades arengustrateegiasse kaubandusküsimused ja edendades rahvusvahelist kaubavahetust, on EL märkimisväärselt kaasa aidanud vaesuse vähendamisele ja likvideerimisele neis riikides. Oluline on toetada kõnealustes piirkondades majandustegevuse mitmekesistamist ja suurendada nende konkurentsivõimet, võttes samas arvesse asjaomaste riikide poliitikat ja kohanemisstrateegiaid, samuti piirkondlikku keskkonda. Tuleb toetada AKV riikide kohanemist Euroopa Liidu turu liberaliseerimisega Maailma Kaubandusorganisatsiooni raames. Euroopa Liidu abi peab keskenduma elanikkonnale, sh väikeettevõtjate elatusaseme ja elutingimuste parandamisele, muu hulgas töö- ja ohutusnormidele ning keskkonnastandarditele vastavuse tagamise kaudu.

Carlos Coelho (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Toetades seda õigusloomega seotud soovitusi teisele lugemisele, soovin tagada, et Lissaboni lepinguga Euroopa Parlamendile antud seadusandja roll nõukogu leppimatuse tulemusena ei devalveeruks. Nõukogu soovimatus tunnustada Euroopa Parlamendi nõuetekohast rolli Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 290 alusel seoses rahastamisvahendite rakendamisega ei tundu mulle õiguspärane. Nõukogu järeleandmatu seisukoht mitte kohaldada delegeeritud õigusaktide menetlust takistab mitmeid olulisi õigusloomeprotsesse. Euroopa Parlamenti tuleb asjadega vastutustundlikult kursis hoida, et tal oleks võimalik teha vastutustundlikke otsuseid. Delegeeritud õigusaktide korral peab säilima Euroopa Parlamendi pädevus delegeerimise tühistamiseks. Teistele institutsioonidele täieliku tegevusvabaduse andmine ja Euroopa Parlamendi kõrvalejätmine tähendab seda, et Euroopa Parlamendilt võetakse õigus kontrollida arengukoostööga seotud vahendite eraldamist ja sektoripõhiseid prioriteete.

Corina Crețu (S&D), *kirjalikult.* – (RO) Kutsun nõukogu üles kiiremini reageerima Euroopa Parlamendi soovitusel projektil määruse kohta, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1905/2006, millega luuakse arengukoostöö rahastamisvahend. Üks aasta pärast seda,

kui algasid institutsioonidevahelised läbirääkimised välisrahastamisvahendeid käsitlevate delegeeritud õigusaktidega seotud horisontaalküsimuses, keeldus nõukogu ametlikult tunnustamast Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 Euroopa Parlamendile antud nõuetekohast rolli rahastamisvahendite, sealhulgas arengukoostöö rahastamisvahendi korraldamisel. Olles lükanud tagasi kõik esimese lugemise muudatusettepanekud, millega püüti kohaldada vahendite suhtes delegeeritud õigusakte, ja esitamata ühtki ettepanekut alternatiivse menetluse kohta, kutsus nõukogu Euroopa Parlamenti üles võtma vastu nõukogu seisukoha, jätmata ruumi läbirääkimisteks. Läbirääkimiste esmane eesmärk on tagada Lissaboni lepingu täitmine kõigi institutsioonide poolt, mitte üksnes tõhus parlamentaarne kontroll ja seega demokraatlik kontroll ELi õigusaktide rakendamise üle. Läbirääkimiste tulemused loovad seega olulise pretsedendi kõiki rahastamisvahendeid käsitlevateks tulevasteks õigusloomealasteks läbirääkimisteks. Kutsuksin nõukogu üles teavitama meid oma seisukohast niipea kui võimalik, et meil oleks võimalik jõuda kokkuleppele rahaliste vahendite vabastamise kohta.

George Sabin Cutaş (S&D) , *kirjalikult*. – (RO) Hääletasin arengukoostöö rahastamisvahendi loomist käsitleva raporti poolt. Leian, et selline rahastamisvahend on hädavajalik, kuna arenguriikidest on saanud ELi strateegilised partnerid. Kõnealune vahend hõlbustab majanduslikku, tehnilist, akadeemilist, rahalist ja kultuurilist koostööd ning on seega kasulik nii Euroopa Liidule kui ka tema partneritele.

Diogo Feio (PPE) , *kirjalikult*. – (PT) Vaatamata Euroopa Liidus valitsevale kriisile ja selle elanikke mõjutavatele sisemistele probleemidele, ei tohi liit jätta tähelepanuta arenguriikide toetamist ega lasta neil vireleda traagilises olukorras, mida iseloomustab äärmine nälj ja viletsus. Mõned neist sõltuvad suurel määral vaid ühe-kahe kaubaartikli tootmisest, milleks väga sageli on põllumajandustooted, ja on seetõttu eriti tundlikud turu kõikumiste suhtes.

Nii on see näiteks banaanide puhul, mis paljude riikide jaoks on üks peamisi sissetulekuallikaid. Loodan, et rahastamisvahendi abil on võimalik toetada kohanemist, mis on vajalik tootjariikide soodustariifide vähendamise tõttu.

José Manuel Fernandes (PPE) , *kirjalikult*. – (PT) See õigusloomega seotud resolutsiooni projekt, millesse on koondatud arengukoostöö rahastamisvahendi määruse muudatused ja mis on suunatud banaane eksportivate riikide toetamisele, on tekitanud kaasseadusandjate vahel menetluslikke probleeme seoses kõnealuse sektori toetamist käsitlevate strateegiliste programmdokumentidega. Esimesel lugemisel esitatud ettepanekute kohaselt tuleb arengukoostöö rahastamisvahendi määrusesse vastavalt Lissaboni lepingule lisada delegeeritud õigusaktide menetlus. On oluline, et säiliks Euroopa Parlamendi pädevus kontrollida arenguabi andmist puudutavate strateegiliste otsuste kohaldatavust. Pidades silmas Lissaboni lepingut, olen nõus, et selline järelevalve peaks toimuma võrdsetel alustel nõukoguga, sest see aitaks kaasa ülesannete paremale jagunemisele ELi institutsioonide vahel ja võimaldaks muuta ELi otsustamisprotsessi demokraatlikumaks.

João Ferreira (GUE/NGL) , *kirjalikult*. – (PT) Arengukoostöö rahastamisvahendit puudutavas arutelus on domineerinud delegeeritud õigusaktide küsimus. Sama on tegelikult juhtunud ka teiste rahastamisvahendite puhul. Praegusel juhul on siin põhjendatult väljendatud muret (mida me jagame) võimaliku viivituse pärast, mis võib tekkida rahaliste vahendite eraldamisel banaanisektori kaasnevate meetmete raames, ning selle põhjuseks on käimasolev vaidlus Euroopa Parlamendi ja nõukogu vahel. Tahtmata vähendada selle arutelu tähtsust, leian siiski, et oleks hea käsitleda ka banaanikaubanduse liberaliseerimise kohta Euroopa Liidu sõlmitud lepinguga seotud sisulisi küsimusi.

Me peame meeles pidama, et Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna (AKV) riigid, keda see leping märkimisväärselt mõjutab ja keda vastavasse arutellusse nõuetekohaselt ei kaasatud, hindavad oma banaanisectori eluspüsümiseks vajaliku abi suuruseks 500 miljonit eurot. Seega ei korva komisjoni välja pakutud summa – 190 miljonit eurot – kõnealuse lepingu hinnangulist mõju. Ainuüksi Aafrika mandril on banaanisector elatusallikaks ligikaudu 500 000 inimesele. Seda sektorit peetakse ülioluliseks jätkusuutliku arengu seisukohalt, sest tänu sellele on olnud võimalik rajada tervishoiu-, veevarustus-, energia- ja eluasemeinfrastruktuur. Vabakaubandus, millele see leping ukse avab, seab kõik sellele nüüd ohtu.

Giovanni La Via (PPE) , *kirjalikult*. – (IT) Euroopa Parlament kiitis täna heaks Charles Goerensi esitatud soovitus teksti, pidades vajalikuks muuta määrust (EÜ) nr 1905/2006, millega luuakse arengukoostöö rahastamisvahend. Liidu peamiste eesmärkide hulka kuulub kahtlemata rahu, ELi väärtuste ja liikmesriikide ühiste põhiseaduslike tavade edendamine ning inimeste heaolu tagamine. Selles kontekstis on arenguriikide, sealhulgas eriti Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikide toetamiseks tehtavad jõupingutused hästi teada. Abistamise eesmärk on parandada abi saavate riikide elanike elutingimusi, soovitudes ja pakkudes kõiki vahendeid, mis tagavad, et need riigid alustavad teed majanduskasvu ja vastutuse suunas. Lõpetuseks tahaksin mainida, et muudatused, mille me vastu võtsime, on kooskõlas programmi vahetähtsusega ning nende eesmärk on tagada Euroopa Liidu tulemuslikum sekkumine ja suurem järelevalve.

Nuno Melo (PPE) , *kirjalikult*. – (PT) Euroopa Liit on alati pööranud suurt tähelepanu arenguriikide, eriti Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna (AKV) riikide abistamisele. Asjaomase õigusloomega seotud resolutsiooni projekti eesmärk on luua rahastamisvahend, mis aitab kaitsta soodustariifide vähendamise mõjutatud AKV riike. Aidates nende riikide banaanisectorit, aitame neil arendada oma majandust, luua töökohti ja võidelda vaesusega.

Louis Michel (ALDE) , *kirjalikult*. – (FR) Hääletasin arengukoostöö rahastamisvahendit käsitleva, teisele lugemisele saadetud soovitus, poolt. Lisaks tahaksin rõhutada, et Euroopa Parlament on alati pooldanud rahaliste meetmete võtmist 10 banaanitootjast AKV riigi kasuks. Ainukeseks komistuskiviks selles küsimuses on delegeeritud õigusaktidega seotud horisontaalküsimus. Loodan, et jõuame institutsioonide tasandil asjaomasel viimasel küsimuses peagi kokkuleppele. On tõesti raske leppida sellega, et riigid, millele need rahalised vahendid on ette nähtud, ei saa neid kasutada. Viivitus õhustab meie lubaduste usaldusväärsust ja mõjutab majanduspartnerluslepingute sõlmimist.

Andreas Mölzer (NI) , *kirjalikult*. – (DE) Nagu ka teiste raportite puhul, milles käsitletakse arengukoostöö rahastamisvahendeid, tugevdatakse raportis Euroopa Parlamendi õigusi seoses komisjoni poolt vastu võetavate delegeeritud õigusaktidega. Seetõttu hääletasin selle raporti poolt.

Franz Obermayr (NI) , *kirjalikult*. – (DE) Raport annab Euroopa Parlamendile suuremad volitused talle omistatud pädevuse raames. Seepärast hääletasin raporti poolt.

Alfredo Pallone (PPE) , *kirjalikult*. – (IT) Arengukoostöö küsimuses hääletasin ma arengukoostöö protsessi ergutava rahastamisvahendi loomise poolt, sest Euroopa Liidu arengukoostöö poliitika eesmärk on pikaajalises plaanis vaesust vähendada. Sellest järeldub, et arengustrateegiate lõimimine ja rahvusvahelise kaubavahetuse edendamine on olulised tegurid vaesuse vähendamisel. Leian, et sellises kontekstis võetavad rahalised abi meetmed

peaksid olema suunatud kõige ebasoodsamas olukorras olevate elanikkonnarühmade elutingimuste parandamisele ning peaksid seega lihtsustama kohanemist ja kaasamist, kasutades sektoripõhiseid toetusi ja erimeetmeid.

Samuti olen ma seisukohal, et ELi poliitika peaks konkreetse ja asjakohase rahastamisvahendi loomise kaudu rohkem keskenduma sisulisele lõimumisele arenguriikidega. Praegusel ajal on iga riigi korraliku toimimise aluseks areng ja majanduskasv. Seepärast on vaja edendada sellesuunalisi sihtmeetmeid, et saavutada ohus olevate riikidega stabiilne koostöö.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE) , *kirjalikult*. – (PT) Hääletasin teisel lugemisel muudatuste poolt, mis tehakse määruses (EÜ) nr 1905/2006, millega luuakse arengukoostöö rahastamisvahend. Muudatuste eesmärk on toetada Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna peamisi banaane eksportivaid riike banaanisektoris võetavate kaasnevate meetmete abil, mis on ette nähtud neljaks aastaks (2010–2013).

Arengukomisjoni raporti alusel tõstatas Euroopa Parlament juba alguses komisjoni ettepaneku kohta rea küsimusi, mistõttu nende muresid, sealhulgas vajadust tagada, et banaanisektoris võetavad kaasnevad meetmed oleksid suunatud vaesuse kaotamisele, võeti arvesse. Need ja muudki küsimused, mis on lõpptekstis hästi välja toodud, näiteks vahendite eraldamise spetsiaalsete kriteeriumide täitmisega seotud majandus-, tervishoiu- ja tööalased standardid, olid põhjus, miks ma poolt hääletasin.

Paulo Rangel (PPE) , *kirjalikult*. – (PT) Peamistel banaane eksportivatel Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna (AKV) riikidel võib tekkida probleeme seoses enamsoodustustariifi liberaliseerimisega WTO raames ning liidu ja teatavate Ladina-Ameerika riikide vahel sõlmitud või sõlmimisel olevate kahepoolsete või piirkondlike kokkulepetega. Kavandatud määruse kohaselt, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 1905/2006, kohaldatakse peamiste banaane eksportivate AKV riikide suhtes banaanisektoris võetavaid kaasnevaid meetmeid, mille eesmärk on aidata neil uue impordikorruga kohaneda. Teiseks lugemiseks esitatud soovitusel puhul kerkis üles küsimus Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 290 sätestatud delegeeritud õigusaktide menetluse kohaldamisest arengukoostöö rahastamisvahendi suhtes; see menetlus hõlmaks ka strateegilisi programmdokumente ja banaanisektoris võetavaid kaasnevaid meetmeid. Ma hääletasin poolt, kuna olen nõus, et kaasseadusandjana peab Euroopa Parlamendil olema võimalik nõukoguga võrdsetel alustel kontrollida strateegiliste otsuste vastuvõtmist selle kohta, kus ja kuidas arenguabi kasutatakse.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE) , *kirjalikult* . – Euroopa Parlamendi õigusteenistuse mõjul on arengukomisjon, väliskomisjon (inimõiguste allkomisjon) ja rahvusvahelise kaubanduse komisjon alustanud võitlust selle nimel, et saada kaasotsustamisõigused välissuhetes rakendatavate rahastamisvahendite strateegilises kavandamises. Euroopa Parlament on otsustanud läbirääkimiste taset tõsta, käsitledes kõiki vahendeid korraga. Kui see põhiline vastuolo kõrvale jätta, on kolm institutsiooni vahetõttu tulenevates kohandustes üksmeel (välja arvatud seoses rahastamisvahendiga koostööks tööstus- ning teiste suure sissetulekuga riikide ja territooriumitega (ICI+)). Pärast 2010. aasta oktoobris toimunud esimest lugemist selgus, et läbirääkimised delegeeritud õigusaktide üle on täielikult ummikusse jooksanud. Seetõttu otsustas Euroopa Parlament 1) säilitada ühtne lähenemine, s.t käsitleda välisabi raames kasutatavate rahastamisvahendite paketti koos (see hõlmab – seni mitteametlikult – ka stabiliseerimisvahendit); 2) taastada parlamendi teise lugemise muudatusettepanekute kaudu esimesel lugemisel vastu võetud seisukohad,

s.t võtta kõigi välisabi raames kasutatavate rahastamisvahendite puhul vastu samad muudatusettepanekud, mille nõukogu tagasi lükkas; ning (3) viia teine lugemine kiiresti läbi.

Nuno Teixeira (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Määruse ettepanek, millega muudetakse arengukoostöö rahastamisvahendit, on suunatud Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna (AKV) riikide peamiste banaane eksportivate riikide toetamisele meetmete abil, mida nimetatakse banaanisektoris võetavateks kaasnevateks meetmeteks. Algatus tehti seoses sellega, et seni Euroopa Liidu võimaldatud soodustariife AKV riikidest eksporditavate banaanide suhtes on vähendatud.

Vajadust vähendada Euroopa Liidu imporditud toodete suhtes kohaldatavaid tariife tuleneb Maailma Kaubandusorganisatsiooni klassifikatsioonist. Tegemist on nelja-aastase kavaga, mida viiakse ellu aastatel 2010–2013, ning dokumendi kohaselt peavad nimetatud meetmed aitama täita vaesuse kaotamise ja arengu eesmäärke, võttes arvesse majandus-, tervishoiu- ja töölaseid standardeid. Vahendite eraldamiseks tuleb määratleda konkreetsed kriteeriumid.

Toetan seda algatust, mis põhineb vajadusel aidata kaasa AKV riikide arengule ja teha nende riikidega arengukoostööd, sest algatusega nähakse ette banaanisektoris võetavate kaasnevate meetmete programm. Ma tahan näha, kuidas see kõik mõjutab äärepoolseimaid piirkondi, kes tegutsevad samas sektoris, ja kuidas nende piirkondade olukorda võetakse arvesse pärast kahepoolsete kaubandustingimuste muutmist.

Soovitus teisele lugemisele: Barbara Lochbihler, Kinga Gál (A7-0014/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), *kirjalikult.* – (PT) Arvestades, et 2006. aastal ühenduse välisabi tõhustamiseks ja läbipaistvamaks muutmiseks loodud abi kavandamise ja osutamise uue raamistiku kohaldamisel on ilmnenud ebakõlasid, nimelt seoses eranditega põhimõttest, mille kohaselt ELi abi ei või kasutada maksude, tollimaksude või muude lõivude tasumiseks tehtavate kulude katteks, pooldan ma määruse (EÜ) nr 1889/2006 vastuvõtmist teisel lugemisel, kuna see annab teistele institutsioonidele (Euroopa Parlamendile ja nõukogule) suurema legitiimsuse komisjoni strateegiliste dokumentide vastuvõtmisel delegeeritud õigusaktide menetluse raames.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD), *kirjalikult.* – Ühendkuningriigi Iseseisvuspartei toetab täielikult tegelike inimõiguste tagamise eesmärki. Samas märgime, et ELi viis inimõigusi tõlgendada on vigane. EL on Suurbritanniat kahjustanud näiteks „inimõiguste“ nimel vangidele valimisõiguse andmisega ja terroristlike vihajutlustajate maalt väljasaatmise keelamisega ning soovib nüüd levitada seda kõike mujal maailmas meie maksumaksjate raha eest. Seetõttu ei saa me seda meedet toetada.

Elena Oana Antonescu (PPE), *kirjalikult.* – (RO) Demokraatia ja inimõigused on Euroopa Liidu alusväärtused, mida tuleks kogu maailmas jõuliselt edendada lahutamatu osana vaesuse vähendamise ja konfliktide lahendamise protsessist, käsitledes neid samas ka kui väärtuslikku lähtepunkti võitluses terrorismi vastu. Seetõttu väljendan rahulolu Euroopa Liidu konkreetse kavatsuse üle kaasata demokraatia ja inimõiguste edendamine oma välispoliitikasse. Rahastamisvahend inimõiguste edendamiseks kogu maailmas parandab ELi välisabi tõhusust ja läbipaistvust ning suurendab inimõiguste ja põhivabaduste järgimist riikides ja piirkondades, kus need on kõige suuremas ohus. Pooldan meetmeid, mille eesmärk on tugevdada kodanikuühiskonna rolli inimõiguste ja demokraatlike reformide edendamisel, rühmahuvide rahumeelsel lepitamisel ning poliitilise osaluse ja esindatuse

tugevdamisel. Samuti toetan ma meetmeid, mida viiakse ellu Euroopa Liidu suunistega hõlmatud valdkondades ning mis on seotud demokraatia edendamise, inimõiguste, surmanuhtluse, piinamise, laste õiguste, naistevastase vägivalla ja relvakonfliktidega. Hääletasin raporti poolt, sest see toetab ja tugevdab inimõiguste kaitse, õigluse, õigusriigi ja demokraatia edendamise rahvusvahelist ja piirkondlikku raamistikku.

Maria Da Graça Carvalho (PPE) , *kirjalikult*. – (PT) EL rahastab arenguriikides mitmeid projekte eesmärgiga edendada arengukoostööd, demokraatiat ja inimõigusi. Euroopa Parlamendile tuleb anda õigus kontrollida ELi rahaliste vahendite eraldamist nimetatud projektidele. Kaasseadusandjana peab Euroopa Parlamendil olema võimalik kontrollida strateegiliste otsuste vastuvõtmist selle kohta, kus ja kuidas arenguabi kasutatakse, tagamaks, et arvesse võetakse arengut ja inimõigusi.

Lara Comi (PPE) , *kirjalikult*. – (IT) Ma toetan täielikult otsust esitada uuesti samad muudatusettepanekud, mis võeti vastu esimesel lugemisel, kuid mille nõukogu tagasi lükkas.

Ettepanek sobitub liidu välistegevuse rahastamist käsitlevate delegeeritud õigusaktide teemal peetavate institutsioonidevaheliste läbirääkimiste laiemasse konteksti ning selle eesmärk on kaitsta Euroopa Parlamendi õigusi, mis on sätestatud Lissaboni lepingus, tagades samas ka tõhusa kontrolli ELi õigusaktide rakendamise üle.

Nõukogu ei soovi aktsepteerida, et Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 290 on kõnealuste vahendite suhtes kohaldatav. See mitte üksnes ei näita nõukogu õigustamatut tahtmatust tunnustada Euroopa Parlamendi kui kaasseadusandja rolli strateegiliste otsuste tegemisel rahastamisvahendite haldamise kohta, vaid lõppkokkuvõttes seadustab demokraatia puudujäägi ELi õigusaktide rakendamisel, mis on vastuvõetamatu. Nõukogu selline keeldumine on vastuolus Lissaboni lepingu teksti ja mõttega.

Seetõttu on minu arvates nii õiguslikel kui ka poliitilistel kaalutlustel vaja nõuda esitatud muudatusettepanekute vastuvõtmist. See tugevdaks Euroopa Parlamendi rolli ja tagaks, et parlament ja nõukogu tegutsevad võrdsetel alustel, austades teineteise pädevust ja Lissaboni lepingust õigusloomega seoses tulenevaid muutusi.

Ioan Enciu (S&D) , *kirjalikult*. – (RO) Hääletasin raporti poolt, kuna leian, et Euroopa Liit peab tugevdama oma ülemaailmset juhtrolli demokraatia ja põhiõiguste vallas. Sellega seoses on eriti vajalik muuta Euroopa rahastamisvahend paremini kohanduvaks, et liidul ja Euroopa rahalise abisaajatel oleks algatatud projektide haldamisel vähegi paindlikkust. Samas leian, et nimetatud rahaliste vahendite kasutamine nõuab asjakohast kontrolli. Peale erandi, mis tuleks säilitada ning mis puudutab maksude, lõivude ja muude tasudega seotud kulude rahastamise heakskiitmist iga üksikjuhtumi puhul eraldi, peab Euroopa Parlamendil olema õigus kontrollida komisjoni tegevust ja tema poolt vastu võetud strateegilisi dokumente.

Diogo Feio (PPE) , *kirjalikult*. – (PT) Komisjon ja nõukogu on lahkarvamusel seoses küsimusega, kas rahastamisvahendi suhtes, mida kasutatakse demokraatia ja inimõiguste edendamiseks kogu maailmas, ning ka kõigi strateegiadokumentide ja mitmeaastaste näidisprogrammide suhtes tuleks kohaldada Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 290. Nagu ka resolutsioonis, mille aluseks on täna hääletatud Gay Mitchelli raport, tunnustatakse vajadust teha peamiselt samasisuline tehniline täpsustus, et tagada Euroopa Parlamendile tema volitused õigusloomeprotsessis ning kontroll ja järelevalve komisjoni õigusaktide üle.

José Manuel Fernandes (PPE) , kirjalikult. – (PT) Seistes Lissaboni lepingu järgimise ja täitmise eest, hääletan selle poolt, et Euroopa Parlamendil peab olema selge seisukoht seoses oma volituste ja kohustuste nõudmisega ning aktiivne roll ELi sellise poliitika edendamisel, mis suudab tulemuslikult toetada demokraatiat, vabadust ja inimõiguste tagamist kogu maailmas. Seetõttu on äärmiselt oluline, et Euroopa Parlamendil oleks tegelik võimalus kõnealust rahastamisvahendit hinnata ning veenduda, et seda kasutatakse õigesti, toetamaks inimesi ja asutusi, kes oma kodumaal tegutsevad väga ebasoodsates tingimustes ja seisavad silmitsi rõhuvate režiimide või arengusuundadega. Need inimesed edendavad demokraatlike struktuuride arendamist, ajakirjandus- ja sõnavabadust ning võitlust korruptsiooni ja muude probleemidega, mis õhnestavad inimõiguste täielikku tagamist ning mis on selliste kriiside algpõhjuseks, mida me praegu näeme Põhja-Aafrika riikides.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL) , kirjalikult. – (PT) Oleme jõudnud muudatusettepanekutega teise lugemiseni. Nendest on nüüdseks saanud kõievedi Euroopa Parlamendi, komisjoni ja nõukogu vahel – võimuvõitlus, mis sai alguse Lissaboni lepingu jõustumisest.

Eesmärk on saada kontroll rahastamisvahendi üle, mis olevat mõeldud „demokraatia ja inimõiguste edendamiseks kogu maailmas“, kuid mis tegelikkuses on iseenesest olnud rünnak demokraatia vastu. Vaatame näiteks Hondurast, kus EL on kasutanud seda vahendit selleks, et seadustada riigipöörde ja seaduslikult valitud presidendi kukutamise tulemusena saadud võim ja riigi põhiseaduse rikkumised. Sellega seadustatakse võim, mida seostatakse mõrvade plahvatuslikku kasvuga, kusjuures esmajoones on tapetud riigipöördevastase vastupanuliikumise liikmeid, ajakirjanikke ja nende perekondi. Samuti seostatakse nimetatud võimuaparaati talunikelt maade äravõtmisega ning talunike endi minemakihutamisega oma maadelt.

Vaadakem ka vastuolu, mis ilmneb selles, kui valitsus, mis *de facto* sai Hondurases võimule riigipöörde tulemusena, allkirjastab ELi ja Kesk-Ameerika vahelise assotsiatsioonilepingu, mis sisaldab inimõiguste ja demokraatia tagamist nõudvat klauslit.

Silmakirjalik viis, kuidas EL kasutab oma väidetavat muret inimõiguste pärast, saab üha selgemaks: EL kasutab seda sekkumiseks, et sillutada teed isikutele, kes on valmis kaitsma ELi suurkapitali huve.

Juozas Imbrasas (EFD) , kirjalikult. – (LT) Ma nõustusin selle dokumendiga, sest kogu maailmas pannakse endiselt toime liiga palju inimõiguste rikkumisi. Finants- ja majanduskriis, kliimamuutus, uute infotehnoloogiate juurutamine ja terrorismivastane sõda teravdavad inimõigustega seotud probleeme veelgi, lisaks ilmnevad uued inimõiguste rikkumise vormid. Ennekõike mõjutab ülemaailmne majandus- ja finantskriis negatiivselt kõige vaesemate inimeste õigusi. Kliimamuutuse negatiivsetest tagajärgede tõttu kannatavad kõige suurema tõenäosusega arenguriikide kõige haavatavamad elanikkonnarühmad. Arengukoostöö moodustab ELi välissuhetest väga tähtsa osa. See on kõige olulisem vahend vaesuse vähendamiseks arenguriikides ning vaeseimate riikide majanduse, sotsiaalpoliitika, demokraatia, õigusriigi ja inimõiguste edendamiseks. Demokraatia ja inimõiguste edendamine peaks olema ELi ühtse välispoliitika kõige tähtsam eesmärk.

Giovanni La Via (PPE) , kirjalikult. – (IT) 2006. aasta detsembris võtsid Euroopa Parlament ja nõukogu vastu määruse (EÜ) nr 1889/2006 rahastamisvahendi loomise kohta demokraatia ja inimõiguste edendamiseks kogu maailmas. Neli aastat hiljem pidasid kaks institutsiooni vajalikuks muuta määruse teatavaid artikleid, et muuta abi andmine selgemaks ja tõhusamaks. Minu poolthääl sellele soovitusel on hõlpsasti selgitatav: lähiminevikus saadud kogemused on meile õpetanud, et humanitaarabi andmisel ei ole ettevaatlikkus

kunagi liiast, kui tahame tagada, et see jõuab õigetesse kättesse. Just sel põhjusel usun, et oma hääletusega astus Euroopa Parlament täna vajaliku lisasammu, tagamaks, et rahaline abi aitab kindlustada demokraatiat ja põhilisi inimõigusi, sest nende eesmärkide saavutamiseks abi ju kavandatud ongi.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL) , kirjalikult. – (FR) Annan oma poolthääle raportile, mis käsitleb Euroopa rahastamisvahendit demokraatia ja inimõiguste edendamiseks kogu maailmas. Vahendit saab kasutada inimestele kasulikul viisil. Minu poolthäälel ei tähenda aga kindlasti seda, et ma nõustun Euroopa Liidu häbiväärsete topeltstandarditega demokraatia ja inimõiguste vallas. See, et Sahharovi auhinda ei antud praegu lagunevate Põhja-Aafrika režiimide valitsemisajal nende režiimide vastastele, näitab antikommunistlike eurokraatide pimedat ideoloogilisust.

Nuno Melo (PPE) , kirjalikult. – (PT) Probleemidest, mis kõnealuste määruste rakendamisel on tekkinud, ilmnevad ebakõlad seoses eranditega põhimõttest, et ELi rahalist abi ei või kasutada maksude, lõivude ja muude tasudega seotud kulude katmiseks. Seetõttu on tehtud ettepanek muuta määruse (EÜ) nr 1889/2006 asjakohaseid sätteid, et viia need vastavusse muude õigusaktidega ja et need aitaksid kaasa võitlusele inimõiguste tagamise nimel kõikjal maailmas.

Alexander Mirsky (S&D) , kirjalikult. – (LV) Hääletan vastu. Viimasel ajal on projektipõhine rahastamine inimõiguste valdkonnas muutumas mõne Euroopa Liidu tippametniku eraasjaks. Sellele osutab näiteks Sahharovi auhind. Minu meelest on viimasel kahel aastal antud see auhind kandidaatidele, kes polnud parimad. Euroopa Parlamendi töösse inimõiguste kaitsmisel on ilmunud selgeid poliitilise erapoolikuse märke. Rahaliste auhindade nominentideks on nimetatud inimesi, keda ei saa kuidagi nimetada inimõiguste kaitsjateks. Vaja on selgeid ja rangeid reegleid, sest vastasel juhul kasutatakse Euroopa Liidu rahalisi vahendeid valesti.

Andreas Mølzer (NI) , kirjalikult. – (DE) Ettepanek on peamiselt seotud komisjonile delegeeritud õigusaktide vastuvõtmiseks volituste andmisega. Euroopa Parlamendi esitatud muudatusettepanekutega kehtestatakse komisjonile ulatuslikud kohustused seoses Euroopa Parlamendi teavitamisega. See asjaolu ning võimalus esitada delegeeritud õigusaktide kohta vastuväiteid või delegeerimine isegi täies ulatuses tagasi võtta, samuti tõhususe suurendamiseks kavandatud meetmed, ajendasid mind hääletama raporti poolt.

Franz Obermayr (NI) , kirjalikult. – (DE) Raport annab Euroopa Parlamendile suuremad volitused talle antud pädevuse raames. Seetõttu hääletasin raporti poolt.

Justas Vincas Paleckis (S&D) , kirjalikult. – (LT) Euroopa Liit on maailma suurim arenguabi andja. Me anname üle 50% kogu maailma arenguabist, olles nii teistele piirkondadele ja riikidele eeskujuks, keda jäljendada. Arengukoostöö moodustab ELi välissuhetest väga tähtsa osa. See on kõige olulisem vahend vaesuse vähendamiseks arenguriikides ning vaeseimate riikide majanduse, sotsiaalpoliitika, demokraatia, õigusriigi ja inimõiguste edendamiseks. Kui anda arenguabi veelgi tulemuslikumalt, tekib lootus, et meil on võimalik ületada maailmas lõhe rikaste ja vaeste riikide vahel. Hääletasin soovitusel poolt, kuna toetan komisjonile tehtud üleskutset valmistada ette kompromissettepanek selle kohta, kuidas pärast Lissaboni lepingu jõustumist kaasata Euroopa Parlament arengukoostöö rahastamisvahendi järelevalvesse. Euroopa Parlament peaks saama nõukoguga võrdsed volitused otsustada, millal, kus ja kui suures ulatuses tuleks nimetatud vahendit kasutada.

Alfredo Pallone (PPE) , *kirjalikult.* – (IT) Lähtudes Euroopa Liidu poliitikast inimõiguste ja demokraatia edendamise vallas, hääletasin määruse poolt, kuna usun, et meie liidu aluseks olevaid väärtusi ja põhimõtteid tuleb edendada ja propageerida kõikjal maailmas.

Kahjuks on veel riike, kus inimõigused ei ole tagatud, demokraatia ei mängi olulist rolli ja inimesed elavad orjuse ja allumise tingimustes ning ilma sõnavabaduseta. Seepärast leian, et liidu välisabi tuleb muuta tõhusamaks ja läbipaistvamaks, tagamaks, et demokraatiale ja inimõigustele omistatakse kogu maailmas vääriline tähtsus. Seetõttu on kohane luua rahastamisvahend, mille eesmärk on hõlbustada ja toetada inimõiguste ja demokraatia edendamist.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE) , *kirjalikult.* – (PT) Ühenduse välisabi tõhustamiseks ja läbipaistvamaks muutmiseks loodi 2006. aastal abi kavandamise ja osutamise raamistik. Euroopa Parlamendile esitatud aruannete kohaselt on raamistiku rakendamisel ilmnunud märkimisväärseid ebakõlasid seoses eranditega põhimõttest, et liidu rahalist abi ei või kasutada maksude, lõivude ja muude tasudega seotud kulude katteks. Seetõttu on vaja muuta määruse (EÜ) nr 1889/2006 teatavaid sätteid, et viia need vastavusse nimetatud õigusraamistikku kuuluvate muude õigusaktide sätetega. Muudatusettepanekud ei lähe Euroopa Liidu lepingus sätestatud eesmärkidest kaugemale ning aitavad kaasa vajadusele määrust täpsustada. Eelnimetatud põhjustel hääletasin poolt.

Paulo Rangel (PPE) , *kirjalikult.* – (PT) Teiseks lugemiseks esitatud soovitusel puhul kerkis üles küsimus Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 290 sätestatud delegeeritud õigusaktide menetluse kohaldamisest rahastamisvahendi suhtes, mis on mõeldud demokraatia ja inimõiguste edendamiseks kogu maailmas. Hääletasin poolt, kuna olen nõus, et kaasseadusandjana peab Euroopa Parlamendil olema võimalik nõukoguga võrdsetel alustel kontrollida selle vahendi kasutamist puudutavate strateegiliste otsuste vastuvõtmist.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE) , *kirjalikult.* – Euroopa Parlamendi õigusteenistuse mõjul on arengukomisjon, väliskomisjon (inimõiguste allkomisjon) ja rahvusvahelise kaubanduse komisjon alustanud võitlust välissuhetes rakendatavate rahastamisvahendite strateegilises kavandamises kaasotsustamisõiguste kasutamise eest. Euroopa Parlament on otsustanud läbirääkimiste taset tõsta, käsitledes kõiki vahendeid korruga. Kui see põhiline vastuolu kõrvale jätta, on kolm institutsiooni vahekokkuvõttest tulenevates kohandustes üksmeelel (välja arvatud seoses rahastamisvahendiga koostööks tööstus- ning teiste suure sissetulekuga riikide ja territooriumitega (ICI+)). Pärast 2010. aasta oktoobris toimunud esimest lugemist selgus, et läbirääkimised delegeeritud õigusaktide üle on ummikusse jooksnud. Seetõttu otsustas Euroopa Parlament 1) säilitada ühtne lähenemine, s.t käsitleda välisabi raames kasutatavate rahastamisvahendite paketti koos (see hõlmab – seni mitteametlikult – ka stabiliseerimisvahendit); 2) taastada Euroopa Parlamendi teise lugemise muudatusettepanekute osas esimesel lugemisel vastu võetud seisukohad, s.t võtta kõigi välisabi raames kasutatavate rahastamisvahendite puhul vastu samad muudatusettepanekud, mille nõukogu tagasi lükkas; ning (3) viia teine lugemine kiiresti läbi.

Licia Ronzulli (PPE) , *kirjalikult.* – (IT) Toetasin seda teksti, sest minu arvates võib see aidata muuta Euroopa Liidu välisabiga seotud menetlused tõhusamaks ja läbipaistvamaks. Teatavate määruste rakendamisel on ajapikku ilmnunud ebakõlade seoses eranditega põhimõttest, et liidu rahalist abi ei või kasutada maksude, lõivude ja muude tasudega seotud kulude katteks. Nüüd, kus see küsimus on lahendatud, peame sel teel otsustavalt edasi liikuma.

Viktor Uspaskich (ALDE) , kirjalikult. – (LT) Demokraatia ei tähenda ainult vabu ja õiglasi valimisi. Demokraatlikus ühiskonnas tuleb ka toetada ja kaitsta inimõigusi. EL on sageli kiirustanud esimesena hukka mõistma inimõiguste rikkumisi väljaspool ELi, näiteks siis, kui ta esmaspäeval kiitis heaks sanktsioonide kohaldamise president Lukašenka režiimi suhtes või kui ta kritiseeris inimõiguste rikkumisi Egiptuses ja Tuneesias. Kui aga tähelepanu pöördub inimõiguste rikkumistele ELis, on meie reaktsioon loid. See nõrgestab ELi positsiooni. ELi välistegevuse rahastamisvahenditel – arengukoostöö rahastamisvahendil, Euroopa naabus- ja partnerlusinstrumendil ja stabiliseerimisvahendil – on suur potentsiaal. Siiski peaks EL rohkem tähelepanu pöörama õigusriigi tugevdamisele oma piirides ning avalike teenuste läbipaistvuse ja nendega seotud vastutuse suurendamisele. Leian, et ka demokratiseerimine ja valimised on olulised vaesuse vähendamise, säästva arengu, rahu ja stabiilsuse seisukohalt. Kui me ei suuda tagada inimõigusi ja demokraatiat, riskime kaotada palju rohkem. ELil peab inimõiguste vallas olema hea maine, kui ta tahab oma välistegevuse rahastamisvahendite potentsiaali täiel määral kasutada.

Soovitus teisele lugemisele: Gay Mitchell (A7-0006/2011)

Luís Paulo Alves (S&D) , kirjalikult. – (PT) Euroopa Parlament peab uuesti kinnitama oma esimese lugemise seisukohta, alustamata selles etapis üksikute muudatusettepanekute läbivaatamist. Kuna ühtki ettepanekut alternatiivse menetluse kohta ei ole esitatud ja vastu võeti ainult mõned Euroopa Parlamendi tehnilised muudatused ning kuna nõukogu on palunud Euroopa Parlamendil võtta vastu nõukogu ühine seisukoht enne 2010. aasta lõppu, ilma läbirääkimisteta, et teha ühiselt kindlaks kõige sobivam aeg seisukoha edastamiseks, nagu kaasotsustamismenetluse valdkonnas tehtavat head institutsioonidevahelist koostööd käsitleva lepingu artikkel 20 oleks eeldanud, nõustun selles raportis soovitatuga, et Euroopa Parlament peaks võtma teisel lugemisel võimalikult kiiresti vastu ja kordama oma seisukohta delegeeritud õigusaktide kohta.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D) , kirjalikult. – (LT) Ühenduse välisabi tõhustamiseks ja läbipaistvamaks muutmiseks loodi 2006. aastal abi kavandamise ja osutamise uus raamistik. Raamistik sisaldab nõukogu 17. juuli 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1085/2006, millega luuakse ühinemiseelse abi rahastamisvahend, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1638/2006, millega kehtestatakse üldsätted Euroopa naabus- ja partnerlusinstrumendi loomise kohta, nõukogu 21. detsembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1934/2006, millega luuakse rahastamisvahend koostööks tööstus- ning teiste suure sissetulekuga riikide ja territooriumitega, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. novembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1717/2006, millega kehtestatakse stabiliseerimisvahend, nõukogu 19. veebruari 2007. aasta määrust (Euratom) nr 300/2007, millega luuakse tuumaohutusosalase koostöö rahastamisvahend, määrust (EÜ) nr 1889/2006 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1905/2006, millega luuakse arengukoostöö rahastamisvahend. Nende määruste rakendamisel on ilmnunud ebakõlad seoses eranditega põhimõttest, et liidu rahalist abi ei või kasutada maksude, lõivude ja muude tasudega seotud kulude katteks. Seega on vaja muuta määruse (EÜ) nr 1889/2006 asjakohaseid sätteid, et viia see vastavusse muude osutatud õigusaktidega.

Carlos Coelho (PPE) , kirjalikult. – (PT) Toetades seda õigusloomega seotud soovitusi teisele lugemisele, soovin tagada, et Lissaboni lepinguga Euroopa Parlamendile antud seadusandja roll nõukogu leppimatuse tulemusena ei väheneks. Nõukogu soovimatus tunnustada Euroopa Parlamendi nõuetekohast rolli Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 290 alusel seoses rahastamisvahendite rakendamisega ei tundu mulle õiguspärane. Nõukogu järeleandmatu seisukoht delegeeritud õigusaktide menetluse mittekohaldamise

suhtes takistab mitmeid olulisi õigusloomeprotsesse. Euroopa Parlamenti tuleb asjadega vastutustundlikult kursis hoida, et ka parlament saaks teha vastutustundlikke otsuseid. Delegeeritud õigusaktide korral peab säilima Euroopa Parlamendi pädevus delegeerimise tühistamiseks. Teistele institutsioonidele täieliku tegevusvabaduse andmine ja Euroopa Parlamendi kõrvalejätmine tähendab seda, et Euroopa Parlamendilt võetakse õigus kontrollida arengukoostööga seotud vahendite eraldamist ja sektoripõhiseid prioriteete.

Lara Comi (PPE), *kirjalikult*. – (IT) Toetan täielikult otsust esitada uuesti samad muudatusettepanekud, mis võeti vastu esimesel lugemisel, kuid mille nõukogu tagasi lükkas.

Ettepanek sobitub liidu välistegevuse rahastamist käsitlevate delegeeritud õigusaktide teemal peetavate institutsioonidevaheliste läbirääkimiste laiemasse konteksti ning selle eesmärk on kaitsta Euroopa Parlamendi õigusi, mis on sätestatud Lissaboni lepingus, tagades samas ka tõhusa kontrolli ELi õigusaktide rakendamise üle.

Nõukogu ei soovi aktsepteerida, et Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 290 on kõnealuste vahendite suhtes kohaldatav. See näitab nõukogu õigustamatut tahtmatust tunnustada Euroopa Parlamendile kui kaasõigusloojale kuuluvat rolli rahastamisvahendite haldamise kohta strateegiliste otsuste tegemisel. Lisaks seadustatakse nii demokraatia vastuvõetamatu puudujääk ELi õigusaktide rakendamisel. Nõukogu selline keeldumine on vastuolus Lissaboni lepingu teksti ja mõttega.

Seetõttu on minu arvates nii õiguslikel kui ka poliitilistel kaalutlustel vaja nõuda, et kavandatavad muudatusettepanekud võetaks vastu. See tugevdaks Euroopa Parlamendi rolli ja tagaks, et parlament ja nõukogu tegutsevad võrdsetel alustel, austades teineteise pädevust ja Lissaboni lepingust õigusloomega seoses tulenevaid muutusi.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *kirjalikult*. – (RO) Pean kasulikuks Euroopa Liidu kavandatavaid meetmeid seoses arengukoostöö rahastamisvahendi kasutamise, eelkõige neid, mille eesmärk on toetada väiketalunikke ja põllumajanduslikke väiketootjaid. Meetmete eesmärk peaks olema sotsiaalvaldkonna vastupidavuse tagamine, aga ka, majandustegevuse mitmekesistamine asjaomastes piirkondades ja investeerimine konkurentsivõime suurendamiseks.

Edite Estrela (S&D), *kirjalikult*. – (PT) Hääletasin resolutsiooni poolt, sest minu arvates peab Euroopa Parlamendil kui kaasseadusandjal Lissaboni lepingust tulenevalt olema võimalik kontrollida nõukoguga võrdsetel alustel strateegiliste otsuste vastuvõtmist selle kohta, kus ja kuidas arenguabi kasutatakse.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Kõnealune muudatusettepanek on ilmselgelt tehnilist laadi ning tuleneb Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 290 erinevast tõlgendamisest ühelt poolt komisjoni ja nõukogu ning teiselt poolt Euroopa Parlamendi poolt seoses selle sätte kohaldatavusega mitmeaastaste näidisprogrammide suhtes. Delegeeritud õigusaktide menetlus (ELTLi artikkel 290) annab mõlemale seadusandjale õiguse esitada komisjoni ettepanekute suhtes vastuväiteid või delegeeritud volitused tagasi võtta.

Vaatamata muudatusettepaneku ilmselgele tehnilisele laadile on algpõhjuseks tõlgendamiserinevused selles, kui suures ulatuses on Euroopa Parlamendil õigus kontrollida komisjoni tegevust vastavalt uue lepingu tingimustele. Ühehäälnelise häälustulemus parlamendikomisjonis kinnitab, et see tõlgendus on kõige paremini kooskõlas vajadusega kaitsta Euroopa Parlamendi demokraatlikke eesõigusi arenguabi eraldamise suhtes tehtavate strateegiliste otsuste kontrollimisel.

José Manuel Fernandes (PPE) , kirjalikult. – (PT) Kuna Euroopa Parlamendi teiseks lugemiseks esitatud soovitus arengukoostöö rahastamisvahendi kohta on heaks kiidetud, olen nõus vajadusega muuta kiiremas korras määrust (EÜ) nr 1905/2006, et vältida institutsioonidevahelisi vaidlusi, mis ei mõju hästi Euroopa institutsioonide mainele ja üksnes lükkavad edasi raha eraldamist arengukoostöö vastavates protsessides.

João Ferreira (GUE/NGL) , kirjalikult. – (PT) Teisel lugemisel on arutatud peamiselt võimalust delegeerida komisjonile õigus võtta vastu muid kui seadusandlikke akte, mis täiendavad või muudavad seadusandliku akti teatavaid mitteolemuslikke osi. Selliseid akte nimetatakse „delegeeritud õigusaktideks. Teatavat liiki menetluste kiirendamine, mis tagavad arenguriikidele mõeldud hädavajaliku abi õigeaegse jõudmise sihtkohta, on kindlasti vajadus, mida tuleb arvesse võtta. Teiseks on vaja tagada, et komisjon tegutseks rangelt talle delegeeritud volituste piires (kusjuures vastavalt sätestatud tingimustele võib delegeeritud volitused tagasi võtta), ületamata oma pädevust, ning et Euroopa Parlamendi ja nõukogu pädevus oleks seeläbi nõuetekohaselt kaitstud.

Kuid arutus arengukoostöö rahastamisvahendi üle on kaalul rohkem kui pelk delegeeritud õigusaktide küsimus. Konkreetsemalt öeldes sunnib see teema meid mõtlema põhiküsimusele: ELi koostööpoliitika suunitlus. Seetõttu peame mõistma hukka viisi, kuidas komisjon on püüdnud vabakaubanduslepinguid arenguriikidele viimaste märkimisväärsest vastuseisust hoolimata peale suruda, muutes osa abist otseselt või kaudselt nimetatud lepingutest sõltuvaks. Sellise tegutsemise näol on tegemist lubamatu väljapressimisega.

Barbara Matera (PPE) , kirjalikult. – (IT) Välisrahastamisvahendite üle peetavad institutsioonidevahelised läbirääkimised on seotud vajadusega tagada Euroopa Parlamendi demokraatlik kontroll ELi õigusaktide rakendamise üle. Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 290 annab Euroopa Parlamendile õiguse esitada vastuväiteid teatavatele komisjoni kavandatud otsustele selle kohta, kus ja kuidas raha kasutatakse, või need otsused tühistada. Kõnealused rahalised vahendid teenivad selliseid eesmärke nagu kodanikuühiskonna ülesehitamine Valgevenes või inimõiguste toetamine Tuneesias. Minu arvates peab nõukogu kiiresti tegutsema, et oleks võimalik leida lahendus ja et rahalised vahendid saaks võimalikult kiiresti vabastada.

Nuno Melo (PPE) , kirjalikult. – (PT) Erinevad viisid, kuidas Euroopa Parlament ja nõukogu tõlgendavad Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 290, ajendasid mind toetama seda õigusloomega seotud soovitusi. Lissaboni lepinguga Euroopa Parlamendile antud õigusloomealast rolli ei saa eirata, kuid nõukogu näib olevat selle unustanud. Niisugune leppimatus takistab mitmeid õigusloomeprotsesse ja see ei ole ELile kuidagi kasulik. Arengukoostöö nn tärkava turumajandusega riikidega on ELi jaoks väga tähtis. Sellepärast hääletasingi nii, nagu hääletasin.

Alexander Mirsky (S&D) , kirjalikult. – (LV) Hääletan poolt, kuna olen veendunud, et tööstuse, teaduse, transpordi ja energeetika arengu soodustamiseks on vaja lisaboonuseid ja -stiimuleid. Tuginedes kõige eredamatele ajaloolistele näidetele (Marshalli plaan), peame seadma eesmärgiks suurendada tööstuse ja tarbijate nõudlust, ergutades innovatsiooni uute tehnoloogiate väljatöötamises ja teadusvaldkonnas ning rahastades tehnoloogiamailma teerajajaid.

Andreas Mølzer (NI) , kirjalikult. – (DE) Nagu ka Kinga Gáli ja Barbara Lochbihleri raporti puhul, puudutavad kavandatavad muudatused määruses, millega luuakse arengukoostöö rahastamisvahend, tõhususe parandamist komisjonis vastu võetavate delegeeritud

õigusaktide kaudu. Hääletasin selle raporti poolt, sest muudatused suurendaksid Euroopa Parlamendi järelevalvevolitusi.

Alfredo Pallone (PPE) , *kirjalikult.* – (IT) Hääletasin arengukoostöö rahastamisvahendi loomist käsitleva määruse muutmise poolt, sest minu arvates on koostöö ELi välistegevuse ja välissuhete poliitika oluline tahk. Olen seisukohal, et ELi poliitikas tuleks konkreetse ja asjakohase rahastamisvahendi loomise kaudu keskenduda rohkem sisulisele lõimumisele arenguriikidega. Praegusel ajal on iga riigi korraliku toimimise aluseks areng ja majanduskasv. Seepärast on vaja edendada sellesuunalisi sihtmeetmeid, et saavutada ohus olevate riikidega stabiilne koostöö. Neile riikidele eraldatava rahaline abi peaks seisnema asjalikus ja praktilises toetuses, et muuta need riigid rahvusvahelisest abist rahaliselt sõltumatuks.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE) , *kirjalikult.* – (PT) Hääletasin selle raporti (A7-0006/2011) poolt samadel põhjustel, mis eelmise raporti (A7-0014/2011) puhul. Kummalgi juhul on tegemist vaidlusega Lissaboni lepingu täieliku rakendamise üle. Sel õigusliku ülemineku ajal ei saa ega tohi Euroopa Parlament jääda ilma võimalusest kasutada talle Lissaboni lepinguga antud volitusi. Raportööri poolt selles protsessis esitatud õigusloomesoovituse keskne aspekt ei puuduta tõepoolest arengukoostöö rahastamisvahendi määruse sisu. Selle peamine eesmärk on kaitsta Euroopa Parlamendi demokraatlikke eesõigusi, mis on ette nähtud aluslepingus.

Kaasseadusandjana peab Euroopa Parlamendil olema võimalik nõukoguga võrdsetel alustel kontrollida strateegiliste otsuste vastuvõtmist selle kohta, kus ja kuidas arenguabi kasutatakse. Raportöör leiab sellega seoses, et tehniliselt täidavad mitmed otsused, mille komisjon tavapäraselt põhiõigusakti täitmiseks vastu võtab, delegeeritud õigusaktide kriteeriume Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 290 tähenduses. See annaks mõlemale seadusandjale tegeliku võimaluse esitada teatavate komisjoni kavandatud otsuste projektide suhtes vastuväiteid või isegi delegeeritud volitused tagasi võtta.

Aldo Patriciello (PPE) , *kirjalikult.* – (IT) Liidu arengupoliitika eesmärk on vähendada vaesust ja lõpuks see kaotada. Pean vajalikuks siinkohal rõhutada, et programmi raames võetavad rahalise abi meetmed peaksid olema suunatud banaanikasvatuspriirkondade ja banaanide väärtusahelas osalevate elanike, eelkõige väiketootjate ja -ettevõtjate elatusaseme tõstmisele ja elutingimuste parandamisele, samuti töönormidele, töötervishoiu- ja ohutusstandarditele vastavuse parandamisele, eelkõige pestitsiidide kasutamise ja nendega kokkupuutumise osas. Seetõttu tuleks meetmetega toetada banaaniekspordist sõltuvate piirkondade kohanemist ja vajaduse korral ümberkorraldamist sektorikohase eelarvetoetuse või projektikohaste sekkumiste kaudu.

Paulo Rangel (PPE) , *kirjalikult.* – (PT) Teiseks lugemiseks esitatud soovituse puhul kerkis üles küsimus arengukoostöö rahastamisvahendi rakendamisest Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 290 sätestatud delegeeritud õigusaktide menetluse kaudu. Hääletasin poolt, kuna olen nõus, et kaasseadusandjana peab Euroopa Parlamendil olema võimalik nõukoguga võrdsetel alustel kontrollida strateegiliste otsuste vastuvõtmist selle kohta, kus ja kuidas arenguabi kasutatakse.

Licia Ronzulli (PPE) , *kirjalikult.* – (IT) Inimõiguste toetamiseks ettenähtud rahaliste vahendite demokraatliku kontrolli parandamine on kindel eesmärk, mille me peame saavutama. Seda on aga võimalik teha üksnes meie otsese kaasamisega: kaasseadusandjana peab Euroopa Parlamendil olema võimalik otseselt kontrollida otsuseid arengualase välisabi kasutamise kohta. Euroopa Parlamendile nn delegeeritud õigusaktide suhtes

järelevalvevolituste andmine aitaks vähendada demokraatia puudujääki otsuste tegemisel Euroopa Liidus. Möödunud aasta oktoobris toetas enamik Euroopa Parlamendi liikmeid põhimõtet, et delegeeritud õigusaktide menetlust tuleb kohaldada ka välisrahastamist puudutavate otsuste suhtes, et meil oleks nimetatud otsuste puhul vetoõigus. Nende õigusaktide kasutamise üle peetavate läbirääkimiste tulemus loob selge pretsedendi. Kui Euroopa Parlament selle lahingu kaotab, tuleb tal võib-olla oodata uut aluslepingut, et kasutada lõpuks volitusi, mille Lissaboni leping juba praegu annab.

Nuno Teixeira (PPE) , *kirjalikult*. – (PT) Komisjon on teinud ettepaneku demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahendi tehniliseks läbivaatamiseks, et suurendada paindlikkust, rakendamise tõhusust ja kooskõla teiste rahastamismehhanismidega. Paljudes araabia riikides, eriti Tuneesias ja Egiptuses, toimuvad rahutused osutavad vajadusele toetada projekte, mis aitavad kaasa demokraatlike väärtuste ja inimõiguste saavutamisele.

Seetõttu pean äärmiselt oluliseks, et selle rahastamisvahendiga toetatakse kodanikuühiskonna organisatsioone, riike ja üksikisikuid, ilma et eelnevalt tuleks taotleda asjaomase riigi valitsuse nõusolekut. Arvestades demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahendi eelarve piiratust, tuleb seda vahendit kasutada üksnes algatuste puhul, mis edendavad inimõigusi ja demokraatiat. Pean kahetsustundega juhtima tähelepanu nõukogu keeldumisele kohaldada Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELTL) artiklit 290, mis delegeerib komisjonile „õiguse võtta vastu muid kui seadusandlikke akte, mis on üldkohaldatavad ja mis täiendavad või muudavad seadusandliku akti teatavaid mitteolemuslikke osi. Demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahendi raames kontrolliga regulatiivmenetluse kasutuselevõtmine strateegiadokumentide ja mitmeaastaste koostööprogrammide suhtes, annaks Euroopa Parlamendile selles vallas suurema pädevuse, mis on sätestatud ELTLis.

Soovitus teisele lugemisele: Helmut Scholz (A7-0005/2011)

William (The Earl of) Dartmouth (EFD) , *kirjalikult*. – Komisjoni ettepanek puudutab lausa nelja eraldiseisvat rahastamisvahendit. Need on suunatud erinevatele turusektoritele. Igäihe puhul on esitatud põhjendusi, mis kõlavad usutavalt. Kuid tervikuna võttes on neil kõigil üks ühine eesmärk, mis seisneb komisjoni poliitiliste ja välispoliitiliste sihtide edendamises. Isegi kaubandusvolinik De Gucht möönis arutelul, et „need toetavad ELi mitmesuguseid poliitilisi eesmärke, muu hulgas kaubanduse valdkonnas, ja võimaldavad meil jääda välispoliitiliselt oluliseks osalejaks. Ja me teame nüüdseks, kes selle kõige eest maksab: tühjaks pigistatud maksumaksja, ning ilmselgelt ja traditsiooniliselt ebaproportsionaalselt suures ulatuses Briti maksumaksja. Selle kõige maksumus – hoolimata meie parimatest jõupingutustest – ei ole teada. Komisjon kulutab taas pillavalt ja vastutustundetult teiste inimeste raha. Seetõttu ei toetanud me kumbagi ettepanekut ja jäime erapooletuks.

Luís Paulo Alves (S&D) , *kirjalikult*. – (PT) Kuna Euroopa Parlament ja nõukogu teevad otsuseid eesmärkide ja sisu kohta ühiselt ning kuna nõukogu võttis oma seisukoha vastu 10. detsembril 2010, võtmata paraku arvesse Euroopa Parlamendi muudatusettepanekuid seoses programmdokumentide vastuvõtmise menetluste ja haldusküsimustega, olen nõus Euroopa Parlamendi esimese lugemise seisukoha taastamisega, et tagada parlamendi kohtlemine nõukoguga/liikmesriikidega võrdsetel alustel ja Lissaboni lepinguga kehtestatud muutuste arvessevõtmine tööstusriikidega tehtava koostöö vahendi programmilises struktuuris.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D) , *kirjalikult.* – (LT) Andsin oma poolthääle soovitusel, mis käsitleb rahastamisvahendi loomist koostööks tööstus- ning teiste suure sissetulekuga riikide ja territooriumitega. Määruse (EÜ) nr 1905/2006 peamine eesmärk on kaotada aastatuhande arengueesmärke järgides vaesus. Määruse alusel arenguriikides ja arenevates piirkondades kehtivate piirkondlike programmide raames toimuv koostöö on piiratud rahastamismeetmetega, mis peavad vastama Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooni (OECD) arenguabikomitees kindlaksmääratud ametliku arenguabi kriteeriumitele. Euroopa Liidu huvides on asjaomaste arenguriikidega sõlmitud suhteid veelgi süvendada, kuna kõnealused riigid on olulised partnerid, kes osalevad mitmepoolsetel foorumitel ja ülemaailmses juhtimises. Liidul on strateegiline huvi edendada nende riikidega mitmekülgseid sidemeid ja toetada eelkõige majandus-, kaubandus-, akadeemilist, äri- ja teadusvahetust. Selleks on liidul tarvis konkreetset rahastamisvahendit, mille abil oleks võimalik rahastada meetmeid, mis ei vasta põhimõtteliselt ametliku arenguabi kriteeriumitele, kuid on otsustava tähtsusega suhete tugevdamisel ning annavad olulise panuse asjaomaste arenguriikide edusammudesse. Liit peaks oma koostöös võtma arvesse abisaajariikide jõupingutusi Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni rahvusvaheliste kokkulepete täitmisel ning aitama neil täita ülemaailmseid eesmärke kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamisel.

Lara Comi (PPE) , *kirjalikult.* – (IT) Toetan täielikult otsust esitada uuesti samad muudatusettepanekud, mis võeti vastu esimesel lugemisel, kuid mille nõukogu tagasi lükkas.

See ettepanek sobitub liidu välistegevuse rahastamist käsitlevate delegeeritud õigusaktide teemal peetavate institutsioonidevaheliste läbirääkimiste laiemasse konteksti ning selle eesmärk on kaitsta Euroopa Parlamendi õigusi, mis on sätestatud Lissaboni lepingus, tagades samas ka tõhusa kontrolli ELi õigusaktide rakendamise üle.

Nõukogu ei soovi aktsepteerida, et Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 290 on kõnealuste vahendite suhtes kohaldatav. See näitab nõukogu õigustamatut tahtmatust tunnustada Euroopa Parlamendile kui kaasõigusloojale kuuluvat rolli rahastamisvahendite haldamise kohta strateegiliste otsuste tegemisel. Lisaks seadustatakse nii demokraatia vastuvõetamatu puudujääk ELi õigusaktide rakendamisel. Nõukogu selline keeldumine on vastuolus Lissaboni lepingu teksti ja mõttega.

Seetõttu on minu arvates nii õiguslikel kui ka poliitilistel kaalutlustel vaja nõuda, et kavandatavad muudatusettepanekud võetaks vastu. See tugevdaks Euroopa Parlamendi rolli ja tagaks, et parlament ja nõukogu tegutsevad võrdsetel alustel, austades teineteise pädevust ja Lissaboni lepingust õigusloomega seoses tulenevaid muutusi.

Diogo Feio (PPE) , *kirjalikult.* – (PT) Minu arvates on väga tähtis, et Euroopa loob tugevaid suhteid teatavate piirkondlike ja ülemaailmsete osalejatega, neid toetades ja nendega tihedaid poliitilisi ja majanduslikke sidemeid sõlmides. Mainiksin eelkõige kaht riiki, kellega Portugalil on ajalooliselt tugevad sõprussidemed, nimelt Brasiiliat ja Angolat, kes on olulised ülemaailmsed osalejad vastavalt Lõuna-Ameerikas ja Aafrikas ning kelles EL peaks üha enam partnereid nägema.

Kuna määruse (EÜ) nr 1905/2006 peamine üldeesmärk on kaotada aastatuhande arengueesmärke järgides vaesus, piirdub koostöö ennekõike selliste meetmete rahastamisega, mis on suunatud ametliku arenguabi suhtes kohaldatavate kriteeriumide täitmisele. Väga sageli jäävad seetõttu kõrvale muud liiki meetmed, mis ei kuulu ametliku arenguabi määratluse alla, kuid mis sellegipoolest on ELi välispoliitikas olulisel kohal.

Just selliste arenguriike hõlmavate meetmete reguleerimiseks (nende hulka kuuluvad majandus-, kaubandus-, akadeemilised, ärialased ja teadustöölased kokkulepped ja vahetused) on tehtud ettepanek kõnealune määrus heaks kiita, võttes seejuures nõuetekohaselt arvesse Euroopa Parlamendi ettepanekuid.

José Manuel Fernandes (PPE) , *kirjalikult.* – (PT) Euroopa Parlamendil on ülesanne ja kohustus kaitsta tingimusi, mis on vajalikud Lissaboni lepingust tulenevate volituste rakendamiseks ja kohustuste täitmiseks. Lisaks kõnealuse rahastamisvahendi tähtsusele tärkava turumajandusega riikide (eriti Aafrika ja Ladina-Ameerika riikide) toetamise seisukohalt eesmärgiga kinnistada ELi rolli kogu maailmas sotsiaalse arengu ja rahu edendajana, tahaksin rõhutada Euroopa Parlamendi parema teavitamise vajadust, sest see aitaks tagada kolmandate riikidega tehtava arengukoostöö edendamiseks mõeldud rahaliste vahendite nõuetekohast kasutamist. Lisaks rõhutaksin taastuenergiat, keskkonnakaitsepoliitikat, kultuuri ning väikeseid ja keskmise suurusega ettevõtteid käsitlevate strateegiate ning toidu- ja toorainekriiside vältimiseks meetmete võtmise olulisust.

Véronique Mathieu (PPE), *kirjalikult.* – (FR) Andsin oma poolthääle tööstusriikidega koostöö tegemiseks mõeldud rahastamisvahendi loomisele, mis hakkab täiendama Euroopa arenguabi. Rahastamise eesmärk on toetada majandus-, finants-, tehnilist, kultuuri- ja akadeemilist koostööd partnerriikidega ning tugevdada majanduslikke sidemeid ja kahepoolseid kokkuleppeid nimetatud riikidega. Dokumendis taotleme ka seda, et Euroopa Parlamendile antaks rohkem teavet rahastatavate meetmete kohta ning et ta oleks kaasatud menetlusse algusest lõpuni, see tähendab alustades programmide väljatöötamisest ja lõpetades ja nende järelhindamisega, mis mõnel juhul toimub pärast mitmeaastast rakendamist.

Nuno Melo (PPE) , *kirjalikult.* – (PT) Erinevad viisid, kuidas Euroopa Parlament ja nõukogu tõlgendavad Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 290, ajendasid mind toetama seda õigusloomega seotud soovitusi. Me ei saa eirata Euroopa Parlamendi õigusloomealast rolli, mis on ette nähtud Lissaboni lepingus, kuid nõukogu näib selle olevat unustanud. Niisugune leppimatus takistab mitmeid õigusloomeprotsesse ja see ei ole ELile kuidagi kasulik. Koostöö tööstusriikidele on ELi majanduse jaoks äärmiselt tähtis. Sellepärast ma hääletasingi nii, nagu ma hääletasin.

Andreas Mølzer (NI) , *kirjalikult.* – (DE) Senised jõupingutused ei ole olukorda peaaegu kuidagi parandanud. Vastupidi, valitsused on tehtud abist sõltuvaks ja – mis veelgi hullem – miljonite eurode ulatuses arenguabi läheb sageli korrupsiooni tõttu kaotsi või suunatakse kolmanda maailma diktaatorite pangaarvetele. Selle tulemusena ei ole arenguabi mitte üksnes ebatõhus, vaid mõnikord isegi kahjulik, sest sellega ei lahendata asjaomase riigi konkreetseid probleeme ning lisaks puudub kooskõlastamine ja kontroll. Minu arvates on väga kaheldav, et ELi arengukoostöö ja inimõiguste rahastamisvahend suudab seda olukorda parandada. Kui me anname Aafrika väiketalunikele raha, ent samal ajal viime nad oma subsideeritud põllumajandustoodetega pankroti äärele, siis võime öelda, et Euroopa maksumaksjate raha on mõttetult laiali loobitud. Kuna ma kahtlen kavandatava rahastamisvahendi elujõulisuses, jäin hääletamisel erapooletuks.

Alfredo Pallone (PPE) , *kirjalikult.* – (IT) Minu otsus anda poolthääle rahastamisvahendi loomisele koostööks tööstusriikidega, mis täiskogus suure häälteenamusega vastu võeti, toetab täielikult ühtset seisukohta Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 290 kohaldamise

suhtes. Pärast Lissaboni lepingu jõustumist ei saa artikli 290 kriteeriumid anda alust poliitilisteks vaidlusteks või erikokkulepeteks.

Usun, et koostöö tööstusriikidega on samm, mille Euroopa Liit peab astuma, et kõik liikmesriigid saaksid kasu rahastamisvahendist, mis aitab edendada Euroopa Liidu majanduskasvu ja arengut. Praeguses olukorras peab EL liikuma muutuste, majandusarengu ja jõukuse suunas; koostöö tööstusriikidega muudaks selle protsessi hõlpsamaks ja laialdasemaks.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE) , kirjalikult. – (PT) EL on 18. detsembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1905/2006 (millega luuakse arengukoostöö rahastamisvahend) alusel alates 2007. aastast kooskõlastanud oma piirkondlikku koostööd Aasias, Kesk-Aasias ja Ladina-Ameerikas asuvate arenguriikide ning Iraagi, Iraani, Jeemeni ja Lõuna-Aafrikaga. Määruse peamine eesmärk on kaotada aastatuhande arengueesmäärke järgides vaesus. Arvestades Euroopa Parlamendile Lissaboni lepingust tulenevaid uusi volitusi, selgitab raportöör vajadust muuta määrust (EÜ) nr 1905/2006, laiendades selle geograafilist kohaldamisala ning asetades Euroopa Parlamendi otsustusprotsessi keskmesse, nõukogu kõrvale. Kavandatud muudatused tehti seda silmas pidades. Ma rõhutaksin komisjonile volituste andmist delegeeritud õigusaktide vastuvõtmiseks vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 290. See muudatus võimaldab Euroopa Parlamendi kaasamist protsessi kõikidesse etappidesse, alates läbirääkimistest kuni vastuvõtmiseni, muutes ELi demokraatlikumaks ja õiguspärasemaks.

Paulo Rangel (PPE) , kirjalikult. – (PT) Teiseks lugemiseks esitatud soovitusel puhul kerkis üles küsimus Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 290 sätestatud delegeeritud õigusaktide menetluse kohaldamisest rahastamisvahendi suhtes, mis on mõeldud koostööks tööstusriikidega. Ma hääletasin poolt, kuna minu arvates on väga oluline tagada Euroopa Parlamendi kohtlemine nõukoguga võrdsel alusel ja Lissaboni lepinguga kehtestatud muutuste arvessevõtmine tööstusriikidega tehtava koostöö vahendi programmilises struktuuris.

Resolutsiooni ettepanek (B7-0074/2011)

Luís Paulo Alves (S&D) , kirjalikult. – (PT) Hääletasin resolutsiooni ettepaneku poolt, kuna minu arvates sisaldab see olulisi soovitusi komisjonile ja nõukogule selle kohta, kuidas hüvitada õiglaselt kehtivate lepingute negatiivsed tagajärjed, eriti tagajärjed Euroopa äärepoolseimate piirkondade jaoks.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D) , kirjalikult. – (LT) Andsin oma poolthääle resolutsiooni ettepanekule banaanikaubanduslepingu sõlmimise kohta. Väljendan heameelt selle üle, et lõppenud on üks tehniliselt keerukamaid, poliitiliselt tundlikumaid ja kaubanduslikult olulisemaid õiguslikke vaidlusi Maailma Kaubandusorganisatsiooni ajaloos. Leian, et saavutatud kokkulepe on lahendus, kuid et see ei vasta täielikult kõigi osaliste õigustatud huvidele, mistõttu palun komisjonil esitada esimesel võimalusel hinnang banaanikaubanduslepingute mõju kohta banaanitootvatele arenguriikidele ning Euroopa äärepoolseimatele piirkondadele kuni aastani 2020. Väljendan rahulolu asjaolu üle, et banaanikaubanduslepingud kujutavad endast ELi lõplikke kohustusi seoses pääsuga banaaniturule ning et need lisatakse järgmiste Maailma Kaubandusorganisatsiooni egiidi all toimivate, põllumajandustoodete turulepääsu käsitlevate mitmepoolsete läbirääkimiste (Doha voor) lõpptulemusele. Tahaksin rõhutada, et saavutatud kokkulepe edendab ka Doha läbirääkimisi, kuid ainult piiratud ulatuses, sest tekkinud raskused puudutavad banaanikaubandusest palju laiemat valdkonda.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Mul on banaanikaubanduslepingu vastuvõtmise üle hea meel, kuid tahaksin rõhutada, et me peame kaitsma kõigi osaliste huve. Leping võib Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna (AKV) riikide ning ELi ja selle äärepoolseimate piirkondade tootjatele märgatavat mõju avaldada. Komisjon peab kindlasti esitama lepingu mõjuhindangu. Lisaks on oluline, et EL suurendaks toetust peamistele banaane tarnivatele AKV riikidele, kusjuures abi eesmärk peab seisnema konkurentsivõime suurendamises, majanduse mitmekesistamises ning muutuste sotsiaalsete tagajärgede leevendamises.

George Sabin Cutaş (S&D), *kirjalikult.* – (RO) Andsin oma poolthääle resolutsiooni ettepanekule banaanikaubanduslepingu sõlmimise kohta, sest leping lõpetab peaaegu kaks aastakümnet kestnud vaidluse ja on ka samm Doha vooru lõpuleviimise suunas.

Leping sisaldab otsust vähendada Ladina-Ameerika banaanieksportijate suhtes kohaldatavaid tariife, tagades samas rahalise abi Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani riikide rühma banaanitootjatele, et suurendada nende konkurentsivõimet.

Lena Ek, Marit Paulsen, Olle Schmidt ja Cecilia Wikström (ALDE), *kirjalikult.* – (SV) On oluline lõpetada pikaleveninud vaidlus banaaniimporditariifide üle Maailma Kaubandusorganisatsioonis (WTO). Seetõttu oli 2009. aasta Genfi tolli- ja kaubanduslepingu ratifitseerimine vajalik. Samuti tuleb rõhutada, et eelmise lepingu tõttu olid AKV riigid sageli sõltuvad üksnes banaanide tootmisest ega arendanud laialdasemat tootmistegevust ning olid seetõttu haavatavamad. Tänu kohanemisajale, mille suhtes me oleme nüüd otsuse teinud, saavad need riigid toetust, et uurida muid tootmisvõimalusi. See toetus on oluline ja me mõistame, et kohanemine võib võtta aega. Kohanemine on aga vajalik, sest vastasel juhul on AKV riikidel oht jääda üksnes banaanitootmise juurde, mis vaatamata sooduskohtlemisele ei olnud ELi siseturul konkurentsivõimeline.

Eelkõige tahaksime rõhutada, et kui me tõepoolest tahame aidata AKV riikidel kohaneda, siis tulemuslikum viis selleks oleks tagada ELi põllumajandus-, kaubandus- ja arengupoliitika sidusus, pidades silmas vaba ja õiglase kaubanduse eesmärki, selle asemel, et nõuda ELi eelarvest kohanemisajaks suuremat hüvitist.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog ja Åsa Westlund (S&D), *kirjalikult.* – (SV) Rootsi sotsiaaldemokraadid toetavad Genfi banaanikaubanduslepingu sõlmimist ELi, Ameerika Ühendriikide ja mitme Ladina-Ameerika riigi vahel ning on rahul, et AKV riikidele antakse toetust banaanisektoris võetavate kaasnevate meetmete programmi kaudu. Samas ei toeta me sätteid, mis käsitlevad POSEI programmi raames põllumajandustoetuste suurendamist nendele ELi tootjatele, keda see leping mõjutab. Leiame, et ELi põllumajandustoetustest tuleks järk-järgult loobuda.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Kokkuleppel, mille EL, rühm Ladina-Ameerika riike ja Ameerika Ühendriigid saavutasid 15. detsembril 2009 seoses banaaniimpordi tollimaksudega, näib olevat eeliseid, kuid see ei vasta täielikult kõigi osaliste õigustatud huvidele. Seetõttu tundub olevat oluline võtta spetsiaalseid meetmeid, et parandada lepingute kohaldamist eri tasanditel, muu hulgas hinnates lepingute mõju banaane tootvatele arenguriikidele ning Euroopa äärepoolseimatele piirkondadele, hinnates banaanisektoris võetavate kaasnevate meetmete programmi 18 kuud enne programmi lõppu, tehes koos Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna (AKV) riikidega ettepanekuid meetmete kohta, mis aitaksid banaanitootmisest märkimisväärselt sõltuvatel riikidel oma majandust mitmekesistada, ning vaadates üle ja kohandades programmi POSEI (kõrvalisele asukohale ning saarelisele asendile vastavate valikmeetmete programm) eelarves

ELi tootjate jaoks ette nähtud toetuskavasid, pidades eelkõige silmas Prantsuse ülemeredepartemange Guadeloupe'i ja Martinique'i ning Assoore, Madeirat ja Kanaari saari. Resolutsiooni ettepanek sisaldab neid ja teisi samavõrd tähtsaid meetmeid.

José Manuel Fernandes (PPE) , *kirjalikult*. – (PT) 15. detsembril 2009 ELi ja Ladina-Ameerika banaane tarnivate riikide vahel allkirjastatud Genfi leping lõpetas pikaleveninud vaidluse Maailma Kaubandusorganisatsioonis (WTO). Doha vooru raames peetud läbirääkimised ei hõlmanud üksnes Ladina-Ameerika riike, vaid ka Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikide rühma (AKV) ning Ameerika Ühendriike, kes on lubanud lõpetada WTOs vaidlused ELi banaaniimpordi korra üle ja kellega Euroopa Liidul on kaubandussuhted. Lepingu eesmärk on vähendada seitsme aasta jooksul järk-järgult ELi tollimakse.

Seetõttu on mul komisjoni algatatud läbirääkimiste üle hea meel ja ma loodan, et banaanikaubanduslepingud – Genfi leping ning ELi ja Ameerika Ühendriikide vaheline leping – sõlmitakse võimalikult kiiresti. Lisaks loodan, et lepingud aitavad suurendada kõnealuste arenguriikide konkurentsivõimet ja edendada nende majandustegevuse mitmekesistamise poliitikat ning poliitikat, mis parandab sealset sotsiaalset, majanduslikku ja keskkonnaalast olukorda, unustamata muidugi abimeetmeid, mida võetakse kõrvalisele asukohale ning saarelisele asendile vastavate valikmeetmete programmi raames, et toetada ELi äärepoolseimate piirkondade banaanitootjaid.

João Ferreira (GUE/NGL) , *kirjalikult*. – (PT) Muudatusettepanekutes, mille me esitasime ja mille Euroopa Parlamendi enamus tagasi lükkas, on kokkuvõtlikult esitatud põhjused, miks me lõpphääletusel selle resolutsiooni vastu hääletasime. Vaidluse – antud juhul kaubandusvaidluse – lõppemine ei ole iseenesest põhjus rõõmustamiseks. Muidugi sõltub kõik sellest, kuidas see vaidlus lahendati, kes lõpplahenduse kaudu võitis ja kes kaotas ning kas see on õiglane või ebaõiglane. Euroopa Parlamendi enamus näib seda eiravat. Selle vaidluse lõppemine on kasulik kõnealuses sektoris tegutsevatele Ameerika Ühendriikide hargmaistele ettevõtetele, kuid kahjustab Euroopa ja AKV riikide tootjaid, eriti väikeseid ja keskmise suurusega ettevõtteid.

Resolutsiooni ettepanekus tunnistatakse seda, ehkki veidi silmakirjalikult, sest need, kes selle esitasid, on samad inimesed, kes mainitud negatiivseid tagajärgi tekitava lepingu heaks kiitsid. Tegemist on samade inimestega, kes nüüd väljendavad nende tagajärgede pärast vagalt muret, kuid kes need tagajärjed oma hääletusega võimalikuks tegid. Needsamad inimesed nõuavad lepingu mõju hindamist, kuid kinnitavad lepingu, mõju hindamise tulemusi ära ootamata. Need inimesed kutsuvad üles täitma Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni (ILO) inimväärse töö tegevuskava, kuid tantsivad pimesi Maailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) pilli järgi ja sulgevad oma silmad aruannete ees, mis käsitlevad inimõiguste rikkumisi Ameerika Ühendriikide hargmaiste ettevõtete poolt Ladina-Ameerika riikides.

Bruno Gollnisch (NI) , *kirjalikult*. – (FR) Brüssel on taas kummardanud Euroopa-väliste huvide ees ja hüljanud äkitsi põhimõtted, mida ta väidab end kaitsvat arengu, sotsiaalsete ja keskkonnaalaste tingimuste, oma ülemereterritooriumide toetamise jne valdkonnas. Kui valitseb tahe allutada kõik riigid turu ja vabakaubanduse reeglitele, olenemata selle majanduslikest ja sotsiaalsetest tagajärgedest, ei kehti enam ükski põhimõte ega väärtus.

Genfi leping ei lõpeta kaubandussõda Ameerika Ühendriikidega, sest müües Maailma Kaubandusorganisatsioonis toimunud õigusvaidluste lõppemise eest odavalt maha Euroopa ja AKV riikide banaanisektori, pidas komisjon läbirääkimisi veelgi soodsamate lepingute

sõlmimiseks käputäie Kesk- ja Lõuna-Ameerika riikidega. Kes tegelikult usub, et Genfi lepingule alla kirjutanud riigid lepivad väga kaua ebasoodsama kohtlemisega?

Eelistagem ühenduse tooteid ning sundigem neid, kes tahavad oma kaupa meile eksportida, järgima meie sotsiaal-, ohutus- ja keskkonnaeeskirju. Nõudkem vastastikkust ja meie enda toodete juurdepääsu välisturgudele. Me peame lõpetama selle ülepeakaela tormamise ülemaailmse vabakaubanduse suunas, mis ei ole mitte kellelegi kasulik, Hiina ehk välja arvatud.

Marine Le Pen (NI) , *kirjalikult*. – (FR) Euroopa Parlamendi liikmed on hääletanud nn Genfi lepingu sõlmimist pooldava resolutsiooni ettepaneku poolt. Nimetatud leping peaks lõpetama „banaanisõja. Tegelikult ohustab see leping otseselt kõiki Euroopa tootjaid, eriti aga Prantsuse ülemeredepartemangude tootjaid, samas kui mitmed Ladina-Ameerika riigid on juba pidanud uusi läbirääkimisi tollimaksu edasiseks vähendamiseks või isegi nulltariifide saamiseks. See skandaal näitab, et probleemi lahendamise asemel on avatud uus Pandora laegas, mis tähendab, et me vajume oma kaubandusmuredega järjest sügavamale sohu – mitte ainult seoses banaanidega, vaid ka muude põllumajandussaadustega. Maailma lüpsilehmadeks peetavad Euroopa ja Prantsusmaa on nüüd kuulekate globalistide ning ultraliberaalsete ja liidumeelsete poliitiliste liidrite kuritegelikul nõusolekul käsist-jalust seotuna jäetud meie turgude täieliku liberaliseerimise meelevalla. Imporditariifide vähendamise asemel peaksime oma majanduspiiridel kehtestama mõistliku protektsionistliku poliitika. See oleks rahvusvahelises kaubandussõjas üks lahendusi, mis kaitseb Prantsuse põllumajandustootjaid ja põllumajandussektori töökohti, eriti ülemeredepartemangudes, mille majanduslik ja sotsiaalne olukord on juba niigi katastroofiline.

David Martin (S&D) , *kirjalikult*. – Hääletasin selle resolutsiooni ning muudatusettepanekute 7 ja 11 poolt. Muudatusettepanekus 7 juhitakse tähelepanu asjaolule, et mõned Ladina-Ameerika riigid on pärast Maailma Kaubandusorganisatsiooni lepingut saanud lisasoodustusi, olles pidanud läbirääkimisi vabakaubanduslepingute üle, ja et need lepingud nõrgestavad AKV riikide positsiooni veelgi. Muudatusettepanekus 11 juhitakse tähelepanu inimõigustega seotud probleemidele Colombias ja Hondurases.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL) , *kirjalikult*. – (FR) Resolutsiooni ettepanek on tühi loba, mille eesmärk on panna inimesi unustama, et Euroopa Parlament saab ainult nõustuda või tagasi lükata. Nimetatud resolutsioon teeb siiski veel midagi: see ilustab alistumist Ameerika Ühendriikidele ja tema hargmaistele ettevõtetele, mis kuuluvad maailma julmimate ja jõhkraimate hulka. Selles ei öelda sõnagi Hondurase kohta, mida valitseb putšiga võimule tulnud režiim.

Nuno Melo (PPE) , *kirjalikult*. – (PT) Pean avaldama heameelt Maailma Kaubandusorganisatsiooni ajaloo ühe tehniliselt kõige keerulisema, poliitiliselt tundlikuma ja kaubanduslikult olulisema õigusliku vaidluse lõppemise üle. Samas leian, et leping ei ole ideaalne ja võib tulevikus tekitada mõningaid probleeme. Seetõttu kutsun komisjoni üles esitama esimesel võimalusel hinnangu banaanikaubanduslepingute mõju kohta banaane tootvatele arenguriikidele ning Euroopa äärepoolseimatele piirkondadele kuni aastani 2020, et me saaksime nende riikide raskusi hinnata ja vastavalt tegutseda ning vajadusel kohandada ja tugevdada kõrvalisele asukohale ning saarelisele asendile vastavate valikmeetmete programmi.

Willy Meyer (GUE/NGL) , *kirjalikult*. – (ES) Ma olen resolutsiooni ettepanekuga nõus niivõrd, kui selles mainitakse banaanikasvatuse tähtsust ELi äärepoolseimate piirkondade,

näiteks Kanaari saarte, Assooride või Madeira jaoks, kus see on üks olulisemaid põllumajandussektoreid. Samuti leian, et nende piirkondade banaanitootjatele antava abi suurendamine on positiivne. Siiski ei hääletanud ma poolt, sest sarnaselt teistele ELi sõlmitud vabakaubanduslepingutele ei võeta selles arvesse arenguriikide põllumajandustöötajate ebakindlat olukorda ega elanikkonnale avalduvat negatiivset mõju. Samuti ei mainita selles toodete jälgitavust ega seda, et EL peaks nõudma, et imporditavate toodete puhul peab olema järgitud ELiga samaväärseid töötajate õigusi ja tervishoiunorme, millel oleks määrav mõju arenguriikide põllumajandustöötajate kahetsusväärsete elutingimuste parandamisele. Lisaks, vastupidiselt resolutsiooni lõikele 10, milles väljendatakse kahetsust selle üle, et Ecuador loobus mitmepoolsest lepingust, mis sõlmiti ELi ning Peruu ja Colombia vahel, on minul hea meel president Correa valitsuse seisukoha üle selles küsimuses ja ma toetan tema alternatiivi ehk arengulepingut.

Andreas Mølzer (NI) , kirjalikult. – (DE) On saavutatud kokkulepe ELi banaanimpordi kohta, mis ei sea enam Ladina-Ameerika tootjariike Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna (AKV) riikide rühmaga võrreldes selgelt ebasoodsamasse olukorda. See viib banaanimpordi eeskirjad kooskõlla Maaailma Kaubandusorganisatsiooni eeskirjadega. Kokkuleppe kohaselt vähendab EL järk-järgult oma imporditariife Ladina-Ameerika banaanide suhtes 2017. aastaks 176 eurolt 114 eurole tonni kohta. Ma jäin erapooletuks, sest kokkulepe võib tuua kaasa mõne riigi konkurentsivõime suhtelise halvenemise.

Alfredo Pallone (PPE) , kirjalikult. – (IT) Arvestades banaanikaubanduse olukorda ning asjaolu, et banaanid on maailmas tähtsusetult neljas põllumajanduslik eksporditav ja et banaanitootmine mõjutab tugevasti kohalikke kogukondi, samuti pidades silmas, et ELi tariifisüsteem on loonud tingimused, mis võimaldavad Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna (AKV) riikide tootjatel ekspordida ELi märkimisväärset koguses banaane ja on ühtlasi kaitsnud suurt hulka selle tegevusega seotud töökohti, rõhutab minu poolthääl tõsiasja, et kõnealuste lepingutega lahendatakse mitmed seni tõusetunud vaidlused.

Seda öeldes tahan rõhutada, et EL vähendab järk-järgult Ladina-Ameerika banaanimpordi suhtes kohaldatavat imporditariifi ja seetõttu saavad banaane eksportivad AKV riigid eritoetust uue programmi vahendusel, mida nimetatakse banaanisektoris võetavate kaasnevate meetmete programmiks.

Ma leian ka, et asjakohaselt tuleks arvesse võtta banaanisektori sotsiaal-majanduslikku tähtsust ning selles sektoris loodavate sissetulekute ja töökohtade kaudu antavat panust majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse saavutamisse.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE) , kirjalikult. – (PT) Hääletasin resolutsiooni ettepaneku poolt, kuna minu arvates sisaldab see olulisi soovitusi komisjonile ja nõukogule selle kohta, kuidas hüvitada õiglaselt kehtivate lepingute negatiivsed tagajärjed, eriti tagajärjed Euroopa äärepoolseimate piirkondade jaoks. Kuna saavutatud kokkulepe ei vasta täielikult kõigi osaliste õigustatud huvidele, on lepingute paremaks rakendamiseks eri tasanditel vaja võtta teatavaid meetmeid, eelkõige hinnata selle mõju banaane tarnivatele riikidele ja Euroopa äärepoolseimatele piirkondadele. Seetõttu oleks oluline analüüsida ja kohandada kõrvalisele asukohale ning saarelisele asendile vastavate valikmeetmete programmi eelarves ELi tootjate jaoks ette nähtud toetuskavasid, pidades eelkõige silmas Prantsuse ülemeredepartemange Guadeloupe'i ja Martinique'i ning Assoore, Madeirat ja Kanaari saari.

Paulo Rangel (PPE) , kirjalikult. – (PT) Andsin oma poolthääl resolutsiooni ettepanekule, mis on jätk 15. detsembril 2009 ELi, rühma Ladina-Ameerika riikide ja Ameerika Ühendriikide vahel saavutatud kokkuleppele banaanide importimisel kohaldatavate

tollimaksude kohta. Resolutsioonis juhitakse tähelepanu vajadusele hinnata kokkuleppe mõju banaane tootvatele arenguriikidele ja Euroopa äärepoolseimatele piirkondadele ning vajadusele pakkuda asjakohast toetust Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna ja ELi banaane tootvatele riikidele, võimaldamaks neil kohaneda uue olukorraga rahvusvahelisel turul.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE) , kirjalikult . – (FR) Kõnealused lepingud on tugevdanud Ameerika Ühendriikide hargmaiste ettevõtete turguvalitsevat seisundit, kusjuures need ettevõtted omavad juba üle 80% maailmaturust. Seega on lepingud vastuolus eelkõige AKV riikide, äärepoolseimate piirkondade ja Ecuadori huvidega. Kannatajaks jäävad jälle väiketootjad. Rahvusvahelise kaubanduse eeskirju tuleb kiiresti ja põhjalikult muuta, et lõppeks ekspordile orienteeritud tootmise eelistamine. Me peame kindlasti oma mudelit muutma, et tagada kõigile sõltumatus toiduga kindlustamisel ja kohaliku tootmise areng. Komisjoni kavandatud meetmed, mis on mõeldud abistama AKV riikide tootjaid (banaanisektoris võetavad kaasnevad meetmed) ja Euroopa Liidu äärepoolseimaid piirkondi (kõrvalisele asukohale ning saarelisele asendile vastavate valikmeetmete programm), on ebapiisavad. Oleks vastuvõetamatu, et need riigid maksavad halva rahvusvahelise kaubanduspoliitika hinda. Euroopa Liit peab tagama lepingute mõju hindamise, kuid ennekõike peab ta vastavalt muutma oma õigusakte, et edendada jätkusuutlikku tootmist.

Nuno Teixeira (PPE) , kirjalikult. – (PT) Ladina-Ameerika riikidega sõlmitud lepingu tingimuste kohaselt vähendab EL 2017. aastaks järk-järgult banaaniekspordi suhtes kehtestatud tollimaksu praeguselt 176 eurolt tonni kohta 114 eurole tonni kohta. Eesmärk on muuta ülemaailmne banaaniturg prognoositavamaks ja stabiilsemaks ning seega ergutada investeringuid ja majanduskasvu sektoris ning teha lõpp aastakümneid kestnud konfliktile, mis tulenes ELi vastu esitatud kaebustest seoses banaanide suhtes kohaldatavate tollimaksude muutmisega 2006. aastal.

ELi suhted kolmandate riikidega banaanisektoris hõlmavad ka Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikide suhtes uute kaasnevate meetmete kehtestamist. Jääb üle oodata, milliseid meetmeid võetakse selleks, et võtta piisavalt arvesse äärepoolseimate piirkondade tootjate huve. Väidetavalt makstakse neile juba hüvitist kõrvalisele asukohale ning saarelisele asendile vastavate valikmeetmete programmi (POSEI) eelarvest. Pidades silmas, et seda programmi muudeti viimati 2006. aastal, ei saa nõustuda väitega, et kaubandussuhete muutusi kõnealuses sektoris on juba arvesse võetud.

Määruse eelseisva läbivaatamise raames on tingimata vaja võtta vastu kompenseerivaid meetmeid, et tagada Euroopa äärepoolseimate piirkondade banaanitootjatele rahalised vahendid, mis vähendavad sektori liberaliseerimise mõju.

Soovitus: Francesca Balzani (A7-0002/2011)

Luís Paulo Alves (S&D) , kirjalikult. – (PT) Kuigi ma olen nõus raportööri seisukohaga, et komisjon ja nõukogu peavad ennekõike jõudma kokkuleppele hinnangu esitamises lepingute tagajärgede kohta arenguriikidele ja Euroopa äärepoolseimatele piirkondadele, ei poolda ma viisi, kuidas see protsess toimus, s.t ilma eelnevate mõjuhinnanguteta, kuigi oli teada, et tegemist on põllukultuuriga, mis on Euroopa Liidu teatavate piirkondade, näiteks äärepoolseimate piirkondade jaoks tähtis. Seega väljendan ma oma vastuseisu ja jään erapooletuks.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE) , kirjalikult. – (FR) Hääletasin selle rahvusvahelise kaubanduslepingu vastu. Rahvusvahelise kaubanduse ajalugu näitab, et monokultuurid ei

esinda elujõulist ega jätkusuutlikku majandusliku arengu mudelit. Selles kontekstis sõlmitud vabakaubanduslepingud on minu arvates läbimõtlematud. Pealegi olen seisukohal, et Euroopa Liit peab täitma oma kohustusi ja tagama piisava rahalise toetuse oma äärepoolseimatele piirkondadele.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *kirjalikult.* – (LT) Andsin oma poolthääle otsuse eelnõule banaanikaubanduslepingu sõlmimise kohta. Banaanid on maailmas tähtsuselt neljas põllukultuur ning aitavad oluliselt kaasa toiduga kindlustatuse tagamisele. Samas on enamiku banaane tootvate riikide toodang mõeldud ainult sise- ja mõnikord ka piirkondlikule turule ning ainult 20% maailma banaanitoodangust suunatakse rahvusvahelisse kaubandusse. Kontroll banaanikaubanduse üle on koondunud käputäie ettevõtete kätte, kusjuures viis suurimat hargmaist ettevõtet kontrollivad rohkem kui 80% rahvusvahelisest banaanikaubandusest. Euroopa Liit, rühm Ladina-Ameerika riike ja Ameerika Ühendriigid saavutasid 15. detsembril 2009 kokkuleppe ELi banaanimpordi tariifide kohta, lahendades ühe kõige pikema ja teravama vaidluse mitmepoolse kaubandussüsteemi lähiajaloo. Leping hõlmab järgmist kolme põhikomponenti: kooskõlastatud graafik enamsoodustusrežiimi alusel banaane ekspordivate riikide tariifide vähendamise kohta, kokkulepe selle kohta, kuidas käsitleda nn troopilisi tooteid ja väheneva soodustusega tooteid laiematel Maailma Kaubandusorganisatsiooni läbirääkimistel, ning AKV banaanieksportijate toetuseks mõeldud 190 miljoni euro suurune rahaliste meetmete pakett ehk nn banaanisektoris võetavate kaasnevate meetmete programm. Vaidlused banaanikaubanduse üle on kõigutanud asjaomaste riikide tootmise ja kauplemise tasakaalu. Saavutatud kokkulepe muudab ülemaailmse banaanituru prognoositavamaks ja stabiilsemaks, ergutab seega investeerimist ja majanduskasvu ning suunab suuremat tähelepanu tootmistingimuste avardamisega seotud küsimustele banaanide tarneahelas.

Vito Bonsignore (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Hääletasin raporti poolt ja tunnustan raportööri tehtud töö eest. Ma pooldan banaanikaubanduse liberaliseerimist pärast Maailma Kaubandusorganisatsioonis saavutatud kokkuleppeid ning Kesk- ja Lõuna-Ameerika riikidega sõlmitud kahepoolseid lepinguid. Samas leian, et tuleb kaitsta Euroopa ettevõtjaid, kes on alati tegelenud banaanide tootmise ja töötlemisega ning kellel on ELi teatavates piirkondades, näiteks Guadeloupe'il, Martinique'il, Madeiral ja Assooridel väga tähtis sotsiaalne roll.

Seega arvan, et nõukogu ja komisjon peaksid selle olukorraga lahendamiseks viima läbi pikaajalise majandusliku mõju hindamised ja tagama nimetatud piirkondadele rahalise toetuse, tagamaks, et Euroopa tootjad püsivad banaanituru järkjärgulisel liberaliseerimisel konkurentsivõimel.

Jan Březina (PPE), *kirjalikult.* – (CS) Andsin oma poolthääle banaanikaubanduslepingule, mis paneb lõpliku punkti 16 aastat kestnud kaubandusvaidlusele banaanimpordi teemal ELi ja Ameerika riikide vahel. Probleemi tõsidusele osutavad Euroopa Kohtu otsused, kelle poole ELi banaanimpordi diskrimineeriva korra pärast pöörduti. Olen rahul sellega, et banaanimport hakkab lõpuks ometi toimuma võrdsetel alustel ja lõpeb Euroopa endiste kolooniate põhjendamatul soosimine, mis moonutab ülemaailmset banaanikaubandust. Kuid isegi pärast kaubandustingimuste võrdsustamist saab Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna seni soositud põllumajandustootjatele osaks sooduskohtlemine. Kompenseeriva meetmena on ette nähtud 200 miljoni euro suurune toetus, mis peaks aitama neil valmistada karmimateks konkurentsitingimusteks. Kardan, et me oleme varem või hiljem siiski sunnitud tunnistama asjaolu, et Aafrika banaanid lihtsalt ei suuda võistelda Ladina-Ameerika banaanidega, sest nende kvaliteet on halvem ja tootmiskulud suuremad.

Samas tahaksin väljendada lootust, et nüüd, kus banaaniläbirääkimised on edukalt lõpule viidud, pööratakse tähelepanu ka teiste troopiliste puuviljade imporditollimaksude vähendamisele. See peaks vähendama nende puuviljade hinda, mis on kasulik kõikidele ELi kodanikele.

Ole Christensen , Dan Jørgensen, Christel Schaldemose ja Britta Thomsen (S&D), kirjalikult. – (DA) Me toetame Genfi banaanikaubanduslepingu sõlmimist Euroopa Liidu, mitme Ladina-Ameerika riigi ja Ameerika Ühendriikide vahel. Sellega seoses toetame mõtet, et lisaks ELi korralisele abile saavad peamised banaane eksportivad AKV riigid toetust banaanisektoris võetavate kaasnevate meetmete programmi kaudu. Oleme vastu ELi abi suurendamisele nendele ELi tootjatele, keda see leping mõjutab (eelnõu lõiked 19 ja 20) ja leiame üldiselt, et ELi põllumajandustoetustest tuleks järk-järgult loobuda.

Edite Estrela (S&D), kirjalikult. – (PT) Andsin banaanikaubanduslepinguid käsitlevale soovitussele oma poolthääl, kuna leian, et nende lepingute sõlmimine lõpetab vaidlused Maailma Kaubandusorganisatsioonis ja aitab muuta ülemaailmse banaanituru stabiilsemaks. Samas on minu arvates vaja tagada äärepoolseimate piirkondade banaanitootjate huvide ja erivajaduste arvessevõtmine, suurendades kõrvalisele asukohale ning saarelisele asendile vastavate valikmeetmete programmi (POSEI) kaudu eraldatavaid vahendeid.

Diogo Feio (PPE) , kirjalikult. – (PT) Banaanikasvatus moodustab maailmas suuruselt neljanda turu, milles osaleb aga vaid väike arv tootjariike. Ainult 20% maailma banaanitoodangust suunatakse rahvusvahelisse kaubandusse. EL, rühm Ladina-Ameerika riike ja Ameerika Ühendriigid saavutasid 15. detsembril 2009 kokkuleppe ELi banaanimpordi tollimaksude kohta. See lõpetas Maailma Kaubandusorganisatsioonis vaidluse, milles Euroopat süüdistati Ladina-Ameerika tootjate diskrimineerimises võrreldes Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna (AKV) tootjatega. ELi kohustati vaatama läbi oma poliitikat ja alandama tollimaksu järk-järgult praeguselt 176 eurolt tonni kohta 114 eurole tonni kohta 2017. aastaks. Selle tulemusena väheneb AKV riikide konkurentsivõime, millel võivad vaatamata tollimaksuvabastusele olla negatiivsed majanduslikud ja sotsiaalsed tagajärjed. Lepingul näib olevat mõningaid eeliseid, kuid on oluline viia läbi mõju hindamine seoses AKV riikide suutlikkusega reageerida turul toimuvatele muutustele.

José Manuel Fernandes (PPE) , kirjalikult. – (PT) Resolutsioon käsitleb Genfi banaanikaubanduslepingu sõlmimist ELi ja teatavate Ladina-Ameerika riikide vahel ning ELi ja Ameerika Ühendriikide vahelise banaanikaubanduslepingu sõlmimist. Hääletasin resolutsiooni poolt osaliselt seepärast, et selles kutsutakse komisjoni üles selgitama, kas rahastamislepingus nähakse ette praeguse arenguabisumma suurenemine, kuid eelkõige seetõttu, et selles pööratakse tähelepanu kõnealuses põllumajandussektoris tegutsevate Euroopa äärepoolseimate piirkondade tootjatele. See kehtib näiteks Madeira kohta, kus töötuse määr on kõrge. Seega aitab resolutsioon suurendada sotsiaalset ja majanduslikku ühtekuuluvust. Seepärast loodan, et kõrvalisele asukohale ning saarelisele asendile vastavate valikmeetmete programmile eraldatavaid vahendeid suurendatakse, nii et Euroopa banaanitootjad suudaksid tulla toime konkurentsiga, mis tuleneb kõnealuse sektori suuremast liberaliseerimisest uute lepingute alusel.

David Martin (S&D) , kirjalikult. – Ma hääletasin 11 Ladina-Ameerika riigi ja Ameerika Ühendriikidega banaanikaubanduslepingu sõlmimise poolt. Oma nõusoleku andmisega tegi Euroopa Parlament täna lõpu pikaleveninud „banaanisõjale. Olen rahul, et lepingus nähakse ette rahastamisvahend, mille eesmärk on vähendada lepingu mõju kõige

vaesematele AKV riikidele, kelle majandus põhineb ennekõike banaanitootmisel, ning aitab neil tootmist ajakohastada ja mitmekesistada.

Jiří Maštálka (GUE/NGL) , *kirjalikult.* – (CS) Võttes aluseks esitatud ettepanekud ning fraktsiooni GUE/NGL arvamused materjalide kohta, mis käsitlevad kõnealuse põllumajandustootete pääsu ELi turgudele reguleerivate eeskirjade muutmist, ning nendega seotud rahvusvahelised kaubanduseeskirjad impordi ja ekspordi kohta, esitaksin oma isikliku seisukoha. Minu seisukoht langeb kokku Tšehhi valitsuse arvamusega selle teema kohta. Tšehhi valitsus toetab impordikorra muutust, mis seisneb kolmandatest riikidest pärinevate põllumajandustoodete tollimaksude vähendamises, ja on rahul Genfi lepinguga, mis reguleerib kõnealuste toodetega kauplemist. Põllumajandustootmise ja rahvusvahelise kaubanduse praegune olukord, eriti aga pääs ELi turule, on paljude mõjutatud riikide jaoks võtmetähtsusega küsimused. ELi ühist põllumajanduspoliitikat välja töötades peaksime seda alati arvesse võtma. Nagu on dokumendis soovitatud, peaksid kokkulepitud tingimused aitama luua sektoris mõningast stabiilsust. Aluseks tuleks aga endiselt võtta mõjutatud riikide kohta koostatud hinnang ning prognoos võimaliku arengu kohta pikemas perspektiivis. Vaatamata rahvusvaheliste kaubanduseeskirjade muutmise tähtsustamisele ei tohiks me unustada, kui olulised on need tooted lõpptarbivate jaoks. Tuleb säilitada selle toiduaine õige toiteväärtus ja tagada, et see oleks toodetud keskkonnasõbralikult. Lõpptulemusena ei tohiks unustada korralikku kvaliteeti – pigem tuleb seda kvantiteedist tähtsamaks pidada.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL) , *kirjalikult.* – (FR) Lepingud sõlmiti ei millegi muu kui surve tulemusel, mida avaldasid banaanitootmisega tegelevad hargmaised hiidettevõtted Maailma Kaubandusorganisatsiooni heatahtliku pilgu all. Nendega luuakse banaane eksportivate riikide jaoks näiliselt võrdsed tingimused. Tegelikult pühitsetakse nendega sisse aga kohutav palgapoliitika ja demokraatia saboteerimine, mida hargmaised ettevõtted nagu Chiquita ja Dole Ladina-Ameerika riikides harrastavad. Sõnagi ei räägita nende ettevõtete keskkonnavalastest kuritegudest. Võrdsus tuleks kehtestada majanduspartnerluslepingute raames, sest vastasel juhul mingit võrdsust ei teki. Seni on komisjon oma rahvusvaheliste läbirääkimiste raames võrdsusele vastu töötanud. See leping on niisiis illusioon ja kahjuliku poliitika üks osa.

Nuno Melo (PPE) , *kirjalikult.* – (PT) Banaanid on riisi, nisu ja maisi järel maailmas tähtsuselt neljas põllukultuur ning seega pean avaldama heameelt Maailma Kaubandusorganisatsiooni ajaloo ühe tehniliselt kõige keerulisema, poliitiliselt tundlikuma ja kaubanduslikult olulisema õigusliku vaidluse lõppemise üle. Samas leian, et see leping ei ole ideaalne ja võib tulevikus tekitada probleeme. Seetõttu kutsun komisjoni üles esitama esimesel võimalusel hinnangu banaanikaubanduslepingute mõju kohta banaane tootvatele arenguriikidele ning Euroopa äärepoolseimatele piirkondadele kuni aastani 2020, et me saaksime nende riikide raskusi hinnata ja vastavalt tegutseda ning vajadusel kohandada ja tugevdada kõrvalisele asukohale ning saarelisele asendile vastavate valikmeetmete programmi (POSEI).

Louis Michel (ALDE) , *kirjalikult.* – (FR) Need lepingud lõpetavad Euroopa, Ladina-Ameerika banaanitootjatest riikide ja Ameerika Ühendriikide vahel üle 15 aasta kestnud vastasseisu, kuna viimased mõistsid hukka sooduskorra, mida Euroopa kohaldas Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna (AKV) riikidest eksporditud toodete suhtes.

Nüüdsest peale vähendab Euroopa Liit järk-järgult Ladina-Ameerikast pärinevate banaanide suhtes kehtivat imporditollimaksu. Samas säilib AKV riikide banaanitoodangu

tollimaksuvaba pääs ELi turule. Lisaks saavad peamised banaane tarnivad AKV riigid ELi eelarvest abi (kuni 200 miljonit eurot), mille eesmärgiks on aidata neil Ladina-Ameerikast tuleneva karmima konkurentsiga kohaneda.

Me peame siiski pöörama erilist tähelepanu sellele, et leping ei kahjustaks väiketootjaid, kuna tugevneda võib Ladina-Ameerika riikide banaaniturgu kontrollivate Ameerika Ühendriikide suurte hargmaiste ettevõtete monopolne seisund. Tuleb hinnata lepingute mõju arenguriikide ning Euroopa äärepoolseimate piirkondade banaanitootjatele.

Andreas Mölzer (NI) , *kirjalikult*. – (DE) 2009. aasta detsembris saavutati kokkulepe, mis lõpetas pikaleveninud vaidluse banaanide üle ELi ja Maailma Kaubandusorganisatsiooni vahel. See hõlmab kolme põhinõuet, mida banaane tarnivad Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna (AKV) riigid ja Ladina-Ameerika riigid peavad täitma. Eesmärk on täita mõningad väidetavad lüngad. Lisaks kohustub EL kohaldama banaanimpordi suhtes rangelt kontrollitud tariife. Ma jäin erapooletuks, sest mõningaid raportis tõstatatud küsimusi, eelkõige neid, mis puudutavad tariifikokkuleppeid, ei õnnestunud täielikult lahendada.

Franz Obermayr (NI) , *kirjalikult*. – (DE) Genfi lepingu eesmärk on teha lõpp nn banaanisõjale. Oodata on aga uusi konflikte, sest Ladina-Ameerika riigid on nõudnud tollimaksude oluliselt suuremat vähendamist. Lisaks püüavad paljud kolmandad riigid oma banaanitoodangut tollimaksuvabalt Euroopa turule tuua „kliendipõhise kohtlemise varjus. See võib tuua märkimisväärset kahju. EL on taas teinud mõningaid põhjendamatuid soodustusi, millest lõpuks saavad kasu vaid hargmaised hiidettevõtted. Seetõttu hääletasin raporti vastu.

Alfredo Pallone (PPE) , *kirjalikult*. – (IT) Nõukogu otsuse eelnõu Euroopa Liidu ning Ameerika ja Ladina-Ameerika riikide vaheliste banaanikaubanduslepingute sõlmimise kohta on oluline, kuna hõlbustab kauplemist toiduainega, mis on riisi, nisu ja maisi järel maailmas levinuim. Ma hääletasin Francesca Balzani teksti poolt, sest sellised lepingud võimaldavad kõnealuse toote müümisel ulatuslikumat turustamist ja paremat eristamist, arvestades, et banaanikaubanduses osaleb vaid väike hulk tootjariike ja rühma hargmaiste ettevõtete kontrolli all on üle 80% banaanikaubandusest rahvusvahelisel turul.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE) , *kirjalikult*. – (PT) Ma andsin oma poolthäälele soovitusel banaanikaubanduslepingute kohta, sest need lepingud lõpetavad vaidlused Maailma Kaubandusorganisatsioonis ja aitavad kaasa ülemaailmse banaanituru stabiilsuse saavutamisele. Samas on minu arvates vaja tagada ELi äärepoolseimate piirkondade banaanitootjate huvide ja erivajaduste arvessevõtmine, suurendades kõrvalisele asukohale ning saarelisele asendile vastavate valikmeetmete programmi (POSEI) kaudu eraldatavaid vahendeid. Olukord Euroopa Liidus on väga eriline, sest banaanid on maailmas tähtsuset neljandal kohal olev põllukultuur ja banaane tootvaid riike on väga vähe. Vaid 20% maailma banaanitoodangust suunatakse rahvusvahelisse kaubandusse.

Paulo Rangel (PPE) , *kirjalikult*. – (PT) EL, rühm Ladina-Ameerika riike ja Ameerika Ühendriigid saavutasid 15. detsembril 2009 kokkuleppe ELi banaanimpordi tariifide kohta, lõpetades pikaleveninud vaidluse, mille sisuks oli Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna (AKV) riikidest imporditud banaanide sooduskohtlemine ELi poolt Ladina-Ameerikast imporditud banaanide kahjuks. Lepingu kohaselt vähendab EL järk-järgult Ladina-Ameerikast imporditavate banaanide suhtes kehtestatud tariifi praeguselt 176 eurolt tonni kohta 114 eurole tonni kohta 2017. aastaks. Sellel on kahtlemata negatiivne mõju banaanitootjatele AKV riikidele ja ELi äärepoolseimatele piirkondadele.

Seetõttu on oluline lepingu mõju hoolikalt hinnata ja võtta vastu asjakohased meetmed, et toetada AKV riikide ja ELi äärepoolseimate piirkondade tootjaid. Lisaks kavandatud lisaabile, mida eraldatakse peamistele banaane ekspordivatele AKV riikidele nn banaanisektori kaasnevate meetmete programmi raames, on vaja kohandada kõrvalisele asukohale ning saarelisele asendile vastavate valikmeetmete programm (POSEI) eelarves ELi kodumaiste tootjate jaoks ette nähtud toetuskavasid, et aidata neil kohaneda ülemaailmsel banaaniturul toimuvate muutuste mõjuga.

Licia Ronzulli (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Banaanid on maailmas tähtsusetl neljas põllukultuur ning aitavad oluliselt kaasa ülemaailmse toiduga kindlustatuse tagamisele. Rahvusvahelisse kaubandusse suunatakse aga üksnes 20% maailma banaanitoodangust. Kaubandus on koondunud vaid viie suure hargmaise ettevõtte kätte, kes kontrollivad rohkem kui 80% rahvusvahelisest banaanikaubandusest.

EL saavutas Ameerika Ühendriikide ja rühma Ladina-Ameerika riikidega 15. detsembril 2009 kokkuleppe uue tariifkorra kohta, mis lõpetas pikaleveninud vaidluse asjaolu üle, et Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna (AKV) riigid said ekspordida banaane Euroopasse soodsate tariifide alusel; see moonutas turgu ja oli Lõuna-Ameerika tootjatele kahjulik. Saavutatud kokkulepe muudab ülemaailmse banaanituru paremini prognoositavaks ja stabiilsemaks ning ergutab seega investeringuid ja kasvu selles sektoris.

Euroopa Parlament peaks nüüd tagama, et komisjon ja nõukogu esitaksid konkreetset algatused banaanikasvatavate kaubandusliku positsiooni tugevdamiseks; lisaks peaksid nad Euroopa Parlamendile võimalikult kiiresti esitama hinnangu lepingu mõju kohta banaane tootvatele arenguriikidele ja Euroopa Liidu äärepoolseimatele piirkondadele. Lõpetuseks tahan öelda, et me ei tohiks ühelgi juhul püüda rahastada banaanitootjatest AKV riike summade ümbertõstmisega arengukoostöö eelarveridadelt.

Catherine Stihler (S&D), *kirjalikult.* – Ma hääletasin poolt, sest ELi on süüdistatud kaubanduseeskirjade rikkumises, kuna ta importis Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikidest banaane tollimaksuvabalt, samas kui teiste riikide suhtes kohaldati kõrgeid makse. Olen selle kaubandussõja lõppemisega rahul.

Patrice Tirolien (S&D), *kirjalikult.* – (FR) Me ei saa eraldada Genfi lepingut muudest lepingutest, mille üle komisjon on hiljem läbirääkimisi pidanud. Peagi pärast Genfi lepingu allkirjastamist vähendati Kolumbia ja Peruu puhul tariifi veelgi; seega ei paku see leping mingit õiguskindlust ega ole vaatamata väidetule banaanivaidlust lõpetanud. Sellise erikohtlemise tõttu nõudsid Ecuador ja Guatemala võrdset kohtlemist ning ähvardasid esitada Maailma Kaubandusorganisatsioonile uued kaebused. Lisaks kahjustab see leping tõsiselt sektorit, mis pakub tööd lugematul arvul inimestele nii meie AKV partnerriikides kui ka ELi äärepoolseimates piirkondades. Abi, mida EL eraldab oma äärepoolseimate piirkondade tootjatele, on välja arvatud eeskirjade alusel, mis kiideti Maailma Kaubandusorganisatsioonis heaks 2006. aastal. Samas ei ole programmi POSEI raames arvestatud 2009. aasta detsembris sõlmitud lepingu ega Andide riikidega sõlmitava lepinguga. AKV riikidele mõeldud abi on ebapiisav ega võimalda neil kohandada uuele olukorrale, mis tuleneb tariifide muutmisest. Nõustudes kõnealuse lepinguga, toetame komisjoni strateegiat, mis on vastuolus ELi jõupingutustega oma äärepoolseimate piirkondade ja AKV riikide abistamisel.

Raport: Francesca Balzani (A7-0003/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), *kirjalikult.* – (PT) Võttes arvesse seisukohti, mida olen esitanud oma varasemates selgitustes hääletuse kohta, ning seda, et ma ei ole nõus sellega, kuidas protsess kulges – ilma et oleks kõigepealt korraldatud mõjuhinnanguid, ehkki oli teada, et asjaomased põllumajandustooted on mõne Euroopa Liidu piirkonna, näiteks äärepoolseimate piirkondade jaoks tähtsad – loobun oma vastuseisu väljendamiseks hääletamisest.

Sergio Berlato (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Banaanid on riisi, nisu ja maisi järel tähtsuset neljas põllumajandustoodete maailmas ning aitavad oluliselt kaasa toiduga kindlustatuse tagamisele.

2009. aasta detsembris saavutasid Euroopa Liit, rühm Ladina-Ameerika riike ja Ameerika Ühendriigid kokkuleppe ELi banaanimpordi tariifide üle. Selle kokkuleppe sõlmimisega lahendati üks kõige pikem vaidlus mitmepoolse kaubandussüsteemi lähiajaloo. ELi vaidlus rühma Ladina-Ameerika banaanitootjariikide ja Ameerika Ühendriikidega liidu banaanimpordi poliitika üle oli Maailma Kaubandusorganisatsioonis kestnud kümme aastat.

Me ei saa siiski eirata võimalust, et kokkuleppe rakendamise tulenevad tariifimuudatused mõjuvad halvasti liidu enda banaanitootjate elatisele. Seepärast kutsun komisjoni üles tagama, et lähikuudel korraldatakse tõsine, sõltumatu mõjuhinnang, et kontrollida kokkuleppe jõustumise võimalikku kahjulikku mõju ja tagajärgi ELi banaanitootjatele. Vahest peaks komisjon suurendama ka POSEI programmi raames ette nähtud toetusmeetmeid.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *kirjalikult.* – (LT) Mina andsin oma poolthääle raportile ettepaneku kohta tunnistada kehtetuks nõukogu määrus banaanide tariifimäärade kohta. ELi banaanimpordikord võimaldas AKV riikidel tuua igal aastal tollimaksuvabalt ELi 775 000 tonni banaane, samal ajal kui kõigi teiste eksportijate (enamsoodustusrežiimi alusel tarnijate) banaanidele kehtis tariif 176 eurot tonnilt. Paljud Ladina-Ameerika riigid olid pikka aega väitnud, et niisugune impordikord andis AKV riikide banaanitootjatele õigusvastase eelise ning sellega rikuti WTO kvantitatiivsete piirangute eeskirju. Lepingu kohaselt vähendab Euroopa Liit järk-järgult Ladina-Ameerika banaaniekspordi suhtes kehtestatud tariifi, kuni see jõuab 114 euronit tonni kohta. Lepingu ühe punkti kohaselt loobuvad Ladina-Ameerika banaaniekspordijad WTOs kõigist vaidlustest ELi vastu. Selles punktis on öeldud, et kui WTO kinnitab ELi uue tariifide vähendamise ajakava, loobuvad Ladina-Ameerika banaanitarnijad kõigist WTOs ELi vastu algatatud vaidlustest ning kõigist nõuetest, mida nad ELile esitasid, kui liit võttis vastu uusi liikmesriike ja kui EL 2006. aastal banaanitariifi muutis, ega taotle Doha vooru läbirääkimistel banaanitariifi edasist vähendamist.

Edite Estrela (S&D), *kirjalikult.* – (PT) Andsin poolthääle raportile banaanide suhtes kohaldatavate tollimaksude kohta. Selle raporti eesmärk on kohaldada uusi tariife, mis on sätestatud Genfi lepingus, mille allkirjastamisest peaks olema abi maailma banaanituru tasakaalu ja prognoositavuse suurendamisel.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – (PT) 15. detsembril 2009. aastal saavutasid Euroopa Liit, rühm Ladina-Ameerika riike ja Ameerika Ühendriigid kokkuleppe ELi banaanimpordi tariifide üle. Selle tulemusel tekkis Maailma Kaubandusorganisatsioonis vaidlus, mille aluseks oli väide, et Euroopa eelistab Ladina-Ameerika tootjatele Aafrika, Kariibi mere ja

Vaikse ookeani piirkonna riikide tootjaid, ning mille käigus nõuti ELi poliitika läbivaatamist ja tariifi järk-järgulist vähendamist praeguselt 176 eurolt tonni kohta 2017. aastaks 114 euroni tonni kohta. Pärast banaanikaubandust käsitleva Genfi lepingu heakskiitmist on tähtis teha õigusaktidesse vajalikud muudatused ja parandused, et tagada lepingu tõhus rakendamine. Seoses sellega tuleb tunnistada kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1964/2005 banaanide tariifimäärade kohta, millega on kehtestatud tariifimäär 176 eurot tonni kohta.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Banaanikaubanduse suhtes kohaldatavad tariifimäärad on sätestatud nõukogu määruses (EÜ) nr 1964/2005. Pärast Euroopa Liidu ja banaane tootvate riikide hiljutisi läbirääkimisi, mille tulemusel sõlmiti uusi kokkuleppeid – nimelt Genfi leping – ja lõpetati pikaleveninud vaidlused Maailma Kaubandusorganisatsioonis, tuleb eespool nimetatud määrus kehtetuks tunnistada. Kuigi meil ei õnnestunud saavutada täielikku üksmeelt, on mul hea meel järjekordse sammu üle selles suunas, et ELi lõplik tariifidega seotud kohustus võetakse kõne alla läbirääkimiste järgmises voorus. Olen täiesti nõus nõukogu 29. novembri 2005. aasta määruses (EÜ) nr 1964/2005 kehtestatud tariifimäära tühistamisega.

João Ferreira (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (PT) See leping on hea näide hargmaiste ettevõtete jõust ja Maailma Kaubandusorganisatsiooni rollist nende huvide kaitsjana. Ühtlasi näitab see meile taas seda, kuidas Euroopa Liit näeb end ka ise vahendina, mis teenib riikidevaheliste monopolide huve. Selle lepinguga saavad endale veelgi suurema turuosa Ameerika Ühendriikide hargmaised ettevõtted, kes juba praegu kontrollivad rohkem kui 80% maailma banaanikaubandusest – ehkki komisjon nõustub, et ta püüdis selle kokkuleppega seda huvi maha jahutada.

Just neid hargmaiseid ettevõtteid süüdistatakse ja mõistetakse hukka sellepärast, et nad rikuvad inimõigusi, võtavad põlisrahvastelt ära maa ja pakuvad orjatööle omaseid töötingimusi – kõik selleks, et edendada keskkonda kahjustavaid ja intensiivseid tootmismudeleid. Samas ohustab leping – nagu tunnistab ka raportöör – tuhandete väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete allesjäämist nii Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna kui ka Euroopa riikides.

Väikesed ja keskmise suurusega ettevõtted, sotsiaal- ja tööseadused ning keskkonnakaitse tuuakse jätkuvalt ohvriks vabale kaubandusele – nende kohta pillutakse ametlikul arutelul vaid tühje sõnu ja nagu me taas näeme, trambitakse tegelikult nende peal iga päev.

David Martin (S&D), *kirjalikult.* – Mina pooldasin hääletusel resolutsiooni tunnistada kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1964/2005 banaanide tariifimäärade kohta. See on osutunud hääletuse tulemusel vajalikuks selleks, et anda heakskiit WTOs sõlmitud banaanikaubandust käsitlevale kokkuleppele.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (FR) Hargmaiste ettevõtete väljapressimistele järele andmine ja tollimaksude tagasiulatavalt tagasimaksmine on hullumeelsus. Euroopa Liidul peaks olema viisakust kasutada sellesse valdkonda maetavaid miljoneid selleks, et leevendada nende ülemerepiirkondade rahvaste kannatusi, kes tuuakse ohvriks kokkulepetele, mis sõlmitakse ajal, mil neid on tabanud suur kriis.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Tunnen rõõmu Maailma Kaubandusorganisatsiooni ajaloo tehniliselt ühe keerulisema, poliitiliselt tundlikuma ja kaubanduslikult olulisema õigusliku vaidluse lõppemise üle. Pärast selle uue lepingu vastuvõtmist peame viima sellega kooskõlla nõukogu määruse (EÜ) nr 1964/2005. Et pidada kinni kokkuleppest vähendada

tariifimäärased, mis tähendab nende vähendamist praeguselt 176 eurolt tonni kohta 2017. aasta lõpuks 114 euronit tonni kohta, tuleb see määrus kehtetuks tunnistada.

Alexander Mirsky (S&D), *kirjalikult.* – (LV) Selle entusiasmipuhangu põhjal, mis tabas Euroopa Parlamendi liikmeid Ladina-Ameerikast imporditavate banaanide tariifide vähendamise üle hääletamisel, on selge, et paljud kolleegid ei mõista, kui tähtis on see küsimus Euroopa Liidu jaoks. Igal aastal kiidame heaks eelarve, mis sisaldab rahalisi vahendeid abi jaoks, mida antakse muu hulgas ka Ladina-Ameerika riikidele. Kui me vähendame praegu Ladina-Ameerikast pärit banaanide imporditariife, muutub see toode konkurentsivõimelisemaks. See tähendab kasvatatavate banaanide hulga suurenemist ja uute töökohtade loomist, mis võimaldab vähendada Ladina-Ameerika riikidele antavat rahalist abi. Sellega hoiaks Euroopa Liit märkimisväärselt kokku rahalisi vahendeid, mis on nähtud ette suheteks arenguriikidega. Ent see on juba teine teema. Toetasin seda ettepanekut teadlikult ja tõsimeeli.

Andreas Mölzer (NI), *kirjalikult.* – (DE) Banaanid on riisi, nisu ja maisi järel tähtsusetel neljas põllumajandustoode maailmas. 2008. aastal müüdi ainuüksi Euroopa Liidus 5,4 miljonit tonni banaane. Ent EL seisab silmitsi probleemiga. Viis hargmaist ettevõtet kontrollivad rohkem kui 80% rahvusvahelisest banaanikaubandusest. 2009. aasta detsembris saavutatud kokkuleppega lõppes viimaks ometi ELi ja Maailma Kaubandusorganisatsiooni vahel aastakümneid väldanud vaidlus, mis puudutas Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikide banaanimpordile ELi poolt osaks saanud eeliskohtlemist võrreldes Ladina-Ameerika päritolu banaanide impordiga. Jäin erapooletuks, sest pole võimalik tagada, et oleme nõuetekohaselt arvesse võtnud kõikide asjaosaliste õigustatud huve.

Alfredo Pallone (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Andsin poolthääle Francesca Balzani raportile Ladina-Ameerika riikidest pärit banaanide tariifimäärased käsitleva nõukogu 2005. aasta määruse kehtetuks tunnistamise kohta. Seda küsimust on arutatud ka WTOs, kuna mõned Ladina-Ameerika riigid on kaevanud, et ELi impordikorra eeskirjad on oma olemuselt diskrimineerivad ja ebaseaduslikud, sest need sisaldavad tariifimäärased Lõuna-Ameerika riikidele ja järeleandmisi AKV riikidele. Ma tundsin endal kohust hääletada selle raporti poolt, et tunnistada kehtetuks määrus, mis pole toonud kaasa muud kui rahvusvahelisi vaidlusi ja on häirinud asjaomaste riikide tootmis- ja kaubanduskeskkonda. Uus kokkulepe muudab ülemaailmse banaanituru paremini prognoositavaks ja tasakaalukamaks.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Hääletasin raporti A7-0003/2011 poolt, ent ma pooldan mõtet, et äärepoolseimatele piirkondadele kaasnevate tagajärgede kohta tuleb esitada mõjuhinnang, sest banaanide kasvatamine on paljude selliste piirkondade kohaliku majanduse jaoks eluliselt tähtis. Et praegu vaadatakse läbi määrust, millega kehtestatakse POSEI programm, peab komisjon uurima võimalust, kuidas kaitsta eespool nimetatud piirkondi sellest kokkuleppest tulenevate kahjulike välismõjude eest. Euroopa Liidu ning selliste Ladina-Ameerika riikide nagu Brasiilia, Colombia, Costa Rica, Ecuador, Guatemala, Honduras, Mehhiko, Nicaragua, Panama, Peruu ja Venezuela vahel sõlmitud Genfi banaanikaubanduslepingu tagajärjel vähendatakse 2017. aastaks banaanimpordi tariife. Euroopa Liidu siseseid õigusakte tuleb kohandada ja määrus (EÜ) nr 1964/2005 banaanide tariifimäärade kohta tuleb seetõttu kehtetuks tunnistada. Kokkuleppe lõpptulemusel, nimelt kõnealuse sektori järkjärgulisel liberaliseerimisel ja Euroopa turu avamisel banaanimpordile on paratamatult kahjulikud tagajärjed banaanide tootmisele Euroopas. Selle probleemiga tuleb tegeleda.

Aldo Patriciello (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Banaanid on riisi, nisu ja maisi järel tähtsusest neljas põllumajandustoode maailmas ning aitavad oluliselt kaasa toiduga kindlustatuse tagamisele. Samas on enamiku banaane tootvate riikide toodang mõeldud ainult sise- ja mõnikord ka piirkondlikule turule ning vaid 20% maailma banaanitoodangust suunatakse rahvusvahelisse kaubandusse. Raportis esitatud andmete kohaselt ostsid ELi tarbijad 2008. aastal üle 5,4 miljoni tonni banaane. EL importis peaaegu 90% tarbitud banaanides (72,5% Ladina-Ameerikast, 17% Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna (AKV) riikidest). Seepärast olen veendunud selle lepingu tähtsuses ja kinnitan seda, hääletades saavutatud kokkuleppe poolt.

Paulo Rangel (PPE), *kirjalikult.* – (PT) 31. mail 2010 sõlmisid Euroopa Liit ning Brasiilia, Colombia, Costa Rica, Ecuador, Guatemala, Honduras, Mehhiko, Nicaragua, Panama, Peruu ja Venezuela Genfi banaanikaubanduslepingu, millega nähakse ette nendest riikidest pärit banaanide imporditariifide järkjärguline vähendamine. Esimese kärpega, mida kohaldati tagasiulatuvalt alates lepingu parafeerimise kuupäevast (15. detsember 2009), vähendati tariifi 148 eurole tonni kohta. Järgmised kärped tehakse järgmise seitsme aasta jooksul kord aastas, ent kui WTO läbirääkimiste Doha voorus ei jõuta põllumajandustooteid käsitlevates tingimustes kokkuleppele, peatatakse tariifide vähendamine kuni kaheks aastaks. Lõpliku tariifimäärani 114 eurot tonni kohta tuleks jõuda hiljemalt 1. jaanuariks 2019. Seetõttu tuleb nüüd, pärast selle lepingu sõlmimist tunnistada kehtetuks nõukogu 29. novembri 2005. aasta määrus (EÜ) nr 1964/2005, millega kehtestati enamsoodustusrežiimi alusel tarnijate banaanimpordile tariifimäär 176 eurot tonnilt.

Nuno Teixeira (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Euroopa Liidu ning selliste Ladina-Ameerika riikide nagu Brasiilia, Colombia, Costa Rica, Ecuador, Guatemala, Honduras, Mehhiko, Nicaragua, Panama, Peruu ja Venezuela vahel rahvusvahelise Genfi lepingu sõlmimise eesmärk on vähendada 2017. aastaks järk-järgult banaanimpordi tollimakse.

Seetõttu tuleb liidusiseseid õigusakte kohandada vastavalt selle lepingu tingimustele. See tähendab, et meil tuleb tunnistada kehtetuks määrus (EÜ) nr 1964/2005 banaanide tariifimäärade kohta, mille üle me täna hääletame. Kõnealuse lepingu tingimustel, nimelt asjaomase sektori järkjärgulisel liberaliseerimisel ja Euroopa turu avamisel banaanimpordile, on paratamatult tagajärjed banaanide tootmisele Euroopas.

On hädavajalik, et Euroopa Komisjon esitaks mõjuhinnangu selle kohta, millised on tagajärjed äärepoolseimatele piirkondadele, näiteks minu kodusaarele Madeirale. Banaanide tootmine on majanduse jaoks ülioluline mitmes äärepoolseimas piirkonnas, mille Lissaboni lepingus sõnastatud staatus nõuab minu arvates täiendavate kohanduste tegemist POSEI programmi.

Raport: Karl-Heinz Florenz (A7-0229/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *kirjalikult.* – (PT) Kiidan selle raporti heaks, sest selles võetakse arvesse praegust vajadust hõlmata ja suurendada elektri- ja elektroonikaseadmete romude kõrvaldamise funktsionaalsust ja tõhusust. Vaatamata rõõmustavatele näitajatele, mille kohaselt kogutakse seda liiki jäätmetest ligikaudu 85%, leitakse sellegi poolest, et kui võrrelda kogutavat jäätmete hulka turul müüdavate seadmete arvuga, kogutakse pärast uuesti kokku 65% müüdüd seadmetest. Samal ajal ei edastata suurt osa nendest andmetest ametiasutustele ning samuti ei käidelda neid suures osas nõuetekohaselt.

Kiidan heaks ka mõtte, et direktiivi rakendamine võib suurendada käideldavate jäätmete kogust ja sellest teatamist, eriti mis puudutab kogumismäära, kogumiseesmärgi

saavutamise seotud vastutust ja tarbijate vastutust. Direktiivi kohaldamisega tagatakse selgemad eeskirjad kogumis-, käitlemis- ja ringlussevõtu standardite kohta ning samuti selgem teave kogumis- ja ringlussevõtu kulude kohta.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *kirjalikult.* – (FR) Olgu majanduse või keskkonna seisukohast, jäätmekäitlusest on saanud meie tarbijaühiskonnas tähtis teema. Jäätmete ringlussevõtule Euroopas on antud sellel osaistungjärgul oluline koht. Direktiiviga elektri- ja elektroonikaseadmete romude kohta ning reolutsiooniga jäätmete käitlemise kohta Campanias oleme väljendanud oma arvamust teemal, mis on nii tehniline kui ka poliitiline. Kellelegi ei tule üllatusena, et me toodame igal aastal üha rohkem elektri- ja elektroonikajäätmeid. Need on tooted, mida me kasutame tegelikult oma igapäevaelus: telefonid, televiisorid, arvutid jne. Hinnanguliselt võetakse igal aastal toodetavast 9 miljonist tonnist elektri- ja elektroonikajäätmetest praegu ringlusse vaid kolmandik. Selle direktiiv eesmärk on seda määra suurendada ja lõpetada raiskamine, kuid see puudutab ka seda, kuidas suurendada tootjate vastutust. Kutsume kahtlemata liikmesriike üles tagama, et tootjad maksaksid ringlusse võetavate toodete kogumise ja käitlemise kulud. Tarbijad, kes juba osalevad agaralt jäätmekäitluses, peavad saama selle ülesande puhul tuge ja abi toodete jaemüüjatelt ning müüjatelt.

Sergio Berlato (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Minu arvates on energia, materjalide ja ressursside tõhus ja uuenduslik kasutusviis üks üleilmastunud majanduse peamisi küsimusi.

Nagu on toodud esile kõnealuses raportis, kujutavad elektri- ja elektroonikaseadmete jäätmed endast ELi kõige kiiremini kasvavat jäätmevoogu. Praegu kehtiva elektri- ja elektroonikaseadmete jäätmete direktiiviga nõutakse, et liikmesriigid koguksid elektri- ja elektroonikaseadmeid eraldi, ning selles püstitatakse taaskasutuse ja ringlussevõtu eesmärgid.

Direktiivi läbivaatamisel on ilmnunud mitmed selle rakendamise seotud probleemid. Eelkõige on esile kerkinud probleem, mis puudutab direktiivi reguleerimisala laiendamist. Kogemused selle direktiiv vallas on näidanud direktiivi tõlgendamisel ja kohaldamisel liikmesriikides tohutuid erinevusi. Toodete lõpliku nimekirja koostamine ei ole mõeldav, sest elektri- ja elektroonikaturg muutub kiiresti, nii et direktiivi tuleks pidevalt läbi vaadata ja see ei oleks kunagi ajakohane.

Seepärast on minu arvates ülioluline töötada nii selle nimel, et ühtlustada paremini elektri- ja elektroonikaseadmete jäätmete direktiivi, kui ka selle nimel, et vähendada asjaomase sektori väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete halduskulusid, kahjustamata seejuures keskkonnakaitse taset.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *kirjalikult.* – (LT) Andsin poolthääle ettepanekule võtta vastu direktiiv elektri- ja elektroonikaseadmete romude kohta. Elektri- ja elektroonikaseadmete jäätmed kujutavad endast ELi kõige kiiremini kasvavat jäätmevoogu ja seetõttu oleme silmitsi mitme katsumusega. Komisjoni mõjuhinna kohaselt kogutakse praegu juba 85% elektroonikajäätmetest. Võrreldes kogutavat hulka turule viidavate seadmete arvuga, kogutakse pärast uuesti kokku 65% müüdüd seadmetest. Siiski ei teatata neist kogustest ametiasutustele ning samuti ei käidelda neid suures osas kahtlemata nõuetekohaselt: üksnes 33% ulatuses toimub elektroonikaromude aruandlus, kogumine ja käitlemine vastavalt direktiivi nõuetele. Praeguse läbivaatamise eesmärk on seega neid määrasiid tõsta. Oluline lüli ebaseadusliku veo vältimisel on liikmesriigid. Nende ülesanne on hoolitseda nii direktiivi ülevõtmise eest kui ka eelkõige täitmise ja kontrollimise eest. Senini toimub ulatuslik jäätmete ebaseaduslik vedu väljapoole ELi. Liiga sageli deklareeritakse elektroonikaromud

valesti – kasutatud, kuid töötavate toodetena – ning viiakse EList välja. Seetõttu peab kõnealune direktiiv aitama lihtsamini eristada elektroonikaromusid ja kasutatud seadmeid.

Jan Březina (PPE), *kirjalikult.* – (CS) Mina andsin oma poolthääle raportile elektri- ja elektroonikaseadmete romude kohta, milles käsitletakse kaht väga päevakohast küsimust. Ühelt poolt on tõsi, et ebaõige ümberkäimine nende seadmetega põhjustab paratamatult tagajärgi keskkonnale ja tervisele. Teiselt poolt käsitleme siinkohal toormaterjalide kao küsimust, mis on üleilmastunud majanduse peamisi probleeme. Olemasolevate andmete kohaselt võetakse elektroonikaromudest praegu ringlusse 85%, ent vaid 33% ulatuses toimub nende jäätmete aruandlus ja käitlemine vastavalt direktiivi nõuetele. Ma ei saa toetada üheselt keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni seisukohta, mille kohaselt elektroonikaseadmete kogumise, töötlemise, kasutamise ja keskkonnasäästliku kõrvaldamisega seotud kulude kandmine peaks toimuma põhimõttel, et saastaja maksab. Olen vastupidi seda meelt, et tootjad, jaemüüjad ja tarbijad ei peaks maksma jäätmete äravedamise eest kogumispunktidest – selle eest peaksid vastutama otseselt kohalikud omavalitsused. Samas ei näe ma mingit probleemi selles, kui tootjatel oleks võimalus märkida toodet tarbijale müües ära toote kogumise ja ringlussevõtu kulud. Leian, et tootjatel oleks kasulik neid kulusid teada, sest see julgustaks neid käituma keskkonnateadlikult.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Säästva tootmise ja tarbimise jaoks on tähtis elektri- ja elektroonikaromude tekke vältimine ning selliste jäätmete korduskasutamine ja ringlussevõtt. On väga tähtis vähendada kõrvaldatavate jäätmete kogust ja toetada ressursside tõhusat kasutamist. Kutsun üles parandama kõikide elektri- ja elektroonikaseadmete olelusringis osalevate ettevõtjate, nimelt tootjate, turustajate ja tarbijate ning eelkõige vahetult elektri- ja elektroonikaromude kogumise ja käitlemisega tegelevate ettevõtjate keskkonnategevuse tulemuslikkust. Lahuskogumine on elektri- ja elektroonikaromude erikäitluse ja ringlussevõtu tagamise eeltingimus ning vajalik selleks, et saavutada inimeste tervise ja keskkonnakaitse soovitud tase. Mul on palve tarbijatele aidata aktiivselt kaasa niisuguse kogumise õnnestumisele. Selleks tuleks elektri- ja elektroonikaromude tagastamiseks organiseerida sobivad töötuskohad, sealhulgas vastuvõtupunktid, kus saaks kodumajapidamisjäätmeid vähemalt tasuta tagastada.

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE), *kirjalikult.* – (DE) Saksamaa Vaba Demokraatlik Partei Euroopa Parlamendis üldiselt toetab jäätmete kõrvaldamise direktiivi. Ent fotogalvaaniliste moodulite teema on siiski problemaatiline. Puudub igasugune arusaadav põhjus kogu sektori väljajätmiseks nendest eeskirjadest. Meil on jäätmevoogude kohta hulgaliselt õigusakte. Seetõttu ei ole selge, miks jäetakse välja terve tööstus, mis toodab eeldatavasti märkimisväärsed jäätmevoogusid. Seepärast jäid mõned Saksamaa Vabasse Demokraatlikku Partesse kuuluvad Euroopa Parlamendi liikmed selle raporti hääletusel erapooletuks.

Lara Comi (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Olen täiesti nõus selle direktiivi eesmärgiga ning olen veendunud vajaduses jäätmete lahuskogumise järele, et vähendada nende mõju keskkonnale ja suurendada ringlussevõetavat kogust. Selle saavutamiseks on vaja teha kaks muudatust: kasutatud kodumasinad tuleb kõrvaldada nõuetekohaselt ja parandada tuleb nende käitlust. Selles direktiivis käsitletakse mõlemat küsimust põhjustel, millega nõustun täielikult.

Pea siiski osutama ka paarile vajakajäämisele. Esiteks on püstitatud eesmärgid liiga kõrgelennulised ja võivad tuua kasu asemel kahju. Arvan ka seda, et kõrvaldamiskulud tuleks hõlmata ulatuslikuma stiimulite ja karistuste süsteemiga ning samuti peaksid need kulud olema läbipaistvad nende jaoks, kes peavad neid kandma. Sellega seoses kerkib esile ka teisi väga olulisi küsimusi. Näiteks leian ma, et tarbijaid tuleb teavitada kõige tõhusamal

viisil, vältimaks halbade harjumuste kujunemist vähese teabe tõttu. Direktiivi eesmärki ja üldist struktuuri arvestades olen ma selle vastuvõtmise poolt.

Ometi olen veendunud, et paremaks võiks muuta selle üksikosi – viitan eelkõige lisakoormusele, mida tekitab jaemüüjatele kõrvaldamiseks mõeldud väikeste seadmete kogumine. Selliste muudatuste puhul tuleb teha kompromiss keskkonna seisundi ja meie elustiili säästlikkuse vahel.

Jürgen Creutzmann (ALDE), *kirjalikult.* – (DE) Saksamaa Vaba Demokraatlik Partei Euroopa Parlamendis üldiselt toetab jäätmete kõrvaldamise direktiivi. Ent fotogalvaaniliste moodulite teema on siiski problemaatiline. Puudub igasugune arusaadav põhjus kogu sektori väljajätmiseks nendest eeskirjadest. Meil on jäätmevoogude kohta hulgaliselt õigusakte. Seetõttu ei ole selge, miks jäetakse välja terve tööstus, mis toodab eeldatavasti märkimisväärseid jäätmevoogusid. Seepärast jäin selle raporti hääletusel erapooletuks.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *kirjalikult.* – (RO) Minu arvates peab elektri- ja elektroonikaseadmete romude taaskasutuse protsessis olema tähtis roll ka tootjatel. Tuleb mees pidada, et nende jäätmete taaskasutamine on oluline teiste toormaterjalide allikas, mistõttu peaksid tootjad julgustama tarbijaid osalema selles protsessis nii palju kui võimalik. Tootjate vastutus nõuab uuendusi ja aitab seeläbi kaasa pikaajalise konkurentsivõime kindlustamisele – mõlemad eesmärgid on kooskõlas ELi 2020. aasta strateegiaga.

Ioan Enciu (S&D), *kirjalikult.* – (RO) Hääletasin selle raporti poolt, sest arvestades praegust sobimatut tasakaalu selles valdkonnas ja kõnealuse jäätmevoogu üha kiirenevat kasvu, tuleks minu arvates elektri- ja elektroonikajäätmete käitlemist tõhustada. Selle direktiivi muutmise eesmärgiks on suurendada kogumismäära ja parandada ebaseaduslikku ekspordi käsitlevaid õigusakte, samuti tagatakse sellega elektri- ja elektroonikajäätmete käitlemisega seotud vastutuse õiglasem jaotumine. Lisaks keskkonnakasule on sellel muutmisel ka sotsiaal-majanduslik mõju – sellega luuakse kasutatud elektri- ja elektroonikaseadmete kogumise, käitlemise ja ringlussevõtu sektoris uusi töökohti.

Edite Estrela (S&D), *kirjalikult.* – (PT) Mina hääletasin elektri- ja elektroonikaseadmete romusid käsitleva raporti poolt, sest selles esitatakse ühiskonnale kasulikke ettepanekuid, mis peaksid aitama vähendada halduskulusid ning tugevdama keskkonna- ja inimeste tervise kaitset, hoides ära või vähendades kõnealuste jäätmete käitlemise kahjulikku mõju.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Elektri- ja elektroonikaseadmete romude hulk on kasvanud märkimisväärselt kogu ELis. Praegu on nende jäätmete töötlemine ja ringlussevõtt Euroopa kontekstis eriti tõsine probleem. Keskkonna- ja rahvatervise alaste probleemide kõrval – mis on mureküsimus omaette – on toormaterjalide taaskasutamise suutmatuse tagajärjeks ebatõhusus ja täiendavad kulud tootmissüsteemile. Selle olukorra lahendamiseks tuleks kasutada paremini materjale, mida asjaomased seadmed sisaldavad.

Nüüd, mil me teame selle direktiiviga hõlmatud toodete kohta rohkem, tahan, et EL kasutaks elektri- ja elektroonikamehhanisme ja -seadmeid üha tõhusamalt ning võtaks need taaskasutusse viisil, mis on ohutu keskkonnale ja sotsiaalselt vastutustundlik.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult.* – (PT) On ülimalt vajalik kehtestada elektri- ja elektroonikaseadmete romude käitlemiseks selged eeskirjad ja eesmärgid, et konsolideerida säästlikult siseturg, parandada keskkonna kvaliteeti Euroopa Liidus ja võtta taaskasutusse strateegilised toormaterjalid. Meil on tõesti vaja teada, kuidas kasutada paremini olemasolevaid ressursse, võttes eriti arvesse teadaolevat toormaterjalide nappust. Peame

ka hindama rikkust või lisandväärtust, mida jäätmed annavad meie majandusele. Võttes arvesse elektri- ja elektroonikaseadmete romude kogumise vallas ELis esinevaid erinevusi – kogused kõiguvad vahemikus 1–16 kg inimese kohta – soovin toonitada vajadust pingutada ühtlustamisel rohkem – koguda 2012. aastast vähemalt 4 kg inimese kohta oleks täiesti mõistlik. Arenenud Euroopas on tähtis saavutada 2016. aastaks eesmärk koguda 85% elektri- ja elektroonikaseadmete romudest (kooskõlas muudatusettepaneku projektiga, mille ma esitasin keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjonis ja mis võeti vastu) ja võtta ringlusse 50–75% nendest jäätmetest. Samuti tahaksin esile tõsta enda tehtud ettepanekut, mis parlamendikomisjonis vastu võeti: et liikmesriigid esitaksid tekkinud elektri- ja elektroonikaromude kohta igal aastal andmeid.

João Ferreira (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (PT) Elektri- ja elektroonikaseadmete jäätmevood suurenevad Euroopa Liidus üha enam. Seda tegelikku olukorda arvestades on tehtud ettepanek muuta seni kehtinud 2002. aasta direktiivi. Elektri- ja elektroonikaseadmete romude kogumine ja töötlemine on tähtis ja vajalik, võttes arvesse mitte üksnes nende jäätmete võimalikku mõju keskkonnale ja rahvatervisele, vaid ka teiseste toormaterjalide kadu, mis ilmneks nende protsesside ärajäämise korral ja mis oleks tõsine probleem. ELis juba kogutakse ligikaudu 85% tekkinud elektri- ja elektroonikaseadmete romudest. Ent neid jäätmeid veetakse siiski ka ebaseaduslikult väljapoole ELi, mis suurendab veelgi liikmesriikide osatähtsust kogumise ja töötlemise jälgimisel ja kontrollimisel.

Kavandatava direktiiviga nähakse liikmesriikide jaoks ette erinevad võimalikud lahendused: piirata nende romude kogumiseks volitatud ettevõtete arvu, suurendada kogumispunktide arvu, nõuda tootjatelt stiimulite süsteemi, millega mõjutatakse tarbijaid tooma tagasi seadmete romusid. Igal juhul on eesmärk suurendada ringlussevõttu ja taaskasutamist. Seepärast hääletasime selle raporti poolt.

Adam Gierek (S&D), *kirjalikult.* – (PL) Elektri- ja elektroonikajäätmed võetakse ringlusse täiesti erineval moel. Elektrijäätmed monteeritakse lahti ja võetakse seejärel ringlusse, samas kui elektroonikajäätmete demonteerimisele järgneb tavaliselt keemiline töötlemine. Need kaks rühma erinevad märkimisväärselt kaalu poolest, mis tähendab, et elektrijäätmed suurendavad kogumismäära, samas kui elektroonikajäätmed, mis sisaldavad rikkalikult kulda, hõbedat ja haruldasi metalle, lõpetavad sageli olelusringi prügi mahapanekukohas. Edusammud elektri- ja elektroonikaseadmete vallas tähendavad seadmete pikemat kasutusaega, üksikute seadmete mõõtmete vähenemise tulemusel nende kaalu vähenemist ja energiatarbimise vähenemist. Osa meie uuendustegevusest peaks olema suunatud nendele eesmärkidele ja see peaks hõlmama ka taaskasutamise hõlbustamise kava.

Kahjuks ei soodustata selle direktiivi sätetega uuenduslikkust ja jäätmevood kasvavad kohutava kiirusega. Selle eesmärgi saavutamiseks tuleks tootjale või importijale kehtestada toote turule viimisel asjakohane maks. Sel viisil kogutavaid vahendeid saavad kasutada uuendusmeelsed väikesed ja keskmise suurusega ettevõtted, kes tegelevad elektri- ja elektroonikaseadmete romudest pärit teiseste materjalide turupõhise taaskasutusse võtuga.

Selle direktiiviga tekitatakse liikmesriikidele haldusalane vajadus korraldada väga erinevate ja keeruliste ning ringlussevõtu seisukohast väga probleemsete tehniliste seadmete kogumine ja töötlemine. Need tooted jõuavad liikmesriikide turgudele ja nende suhtes tuleks kohaldada asjaomastel turgudel kehtivaid seadusi. Et turumehhanisme ei kasutata jäätmete ringlussevõtul piisavalt, tuleb resolutsiooni projektiga kahjuks veel tööd teha. Seepärast loobusin ma hääletamast.

Robert Goebbels (S&D), *kirjalikult.* – (FR) Hääletasin direktiivi poolt, sest elektri- ja elektroonikaseadmete romude tagastamine ja ringlussevõtt on kindlasti vajalik.

Samas kohaldab Euroopa Parlament topeltstandardeid, sätestades, et selle direktiivi reguleerimisalasse kuuluvad kõik elektri- ja elektroonikaseadmed, sealhulgas lambid ja sellised väikesed kehahooldusseadmed nagu habemeajamisaparaadid ja hambaharjad, jättes samal ajal välja fotogalvaanilised moodulid.

Kuigi päikeseenergia kasutamist tuleks toetada, sisaldavad fotogalvaanilised moodulid materjale, mis on keskkonnale vähemalt sama ohtlikud kui elektrilised hambaharjad.

Françoise Grossetête (PPE), *kirjalikult.* – (FR) Inimestel on õigus saada nõuetekohase märgistuse kaudu teavet selle kohta, kas uue toote hind sisaldab selle kogumise, käitlemise ja kõrvaldamise kulusid. Mul on kahju, et Euroopa Parlament ei võtnud seda meedet täna vastu, ja ma kavatsen võidelda läbirääkimiste ajal selle eest, et see nähtav ökomaks säiliks nendes liikmesriikides, kus sellist märgistust kasutatakse.

Igal aastal toodetavast 9 miljonist tonnist elektri- ja elektroonikajäätmetest kogutakse ja käideldakse nõuetekohaselt vaid kolmandik. Peame viivitamata edendama kõigi nende jäätmete korduskasutamist, ringlussevõttu ja taaskasutamist.

Samuti peavad liikmesriigid tagama, et turustajad juurutavad asjakohased kogumis- ja teavitussüsteemid teatavate tavaliste jäätmeliikide, näiteks kasutatud mobiiltelefonide jaoks, mis ei jõua praegu piisaval määral taaskasutusse.

Sylvie Guillaume (S&D), *kirjalikult.* – (FR) Peame looma ulatusliku elektri- ja elektroonikajäätmete käitlemise süsteemi, mis hõlmaks samal ajal riigiasutusi, tootjaid ja tarbijaid, tuletades neile kõigile meelde nende vastutust. Et seda oleks võimalik saavutada parimatel võimalikel tingimustel, tuleb endastmõistatavalt vähendada kõigi asjaosaliste halduskoormust. Toetan iseäranis rangeid eeskirju, mis on kehtestatud selleks, et vältida tõenäoliselt ohtlike jäätmete ebaseaduslikku vedu arenguriikidesse. Pall on nüüd nõukogu väravas. Tundub, et nõukogul on raskusi meie püstitatud eesmärkidega nõustumisega.

Nadja Hirsch (ALDE), *kirjalikult.* – (DE) Saksamaa Vaba Demokraatlik Partei Euroopa Parlamendis üldiselt toetab jäätmete kõrvaldamise direktiivi. Ent fotogalvaaniliste moodulite teema on siiski problemaatiline. Puudub igasugune arusaadav põhjus kogu sektori väljajätmiseks nendest eeskirjadest. Meil on jäätmevoogude kohta hulgaliselt õigusakte. Seetõttu ei ole selge, miks jäetakse välja terve tööstus, mis toodab eeldatavasti märkimisväärsed jäätmevoogusid. Seepärast jäid mõned Saksamaa Vabasse Demokraatlikku Parteisse kuuluvad Euroopa Parlamendi liikmed selle raporti hääletusel erapooletuks.

Juozas Imbrasas (EFD), *kirjalikult.* – (LT) Olin selle ettepanekuga nõus, sest elektri- ja elektroonikaseadmete romud kujutavad endast kõige kiiremini kasvavat jäätmevoogu. Esiteks tuleb arvestada keskkonnale ja tervisele avalduvate tagajärgedega nende seadmete mittenõuetekohase käitlemise või kõrvaldamise korral, teiseks kujutab toormaterjalide kadu endast olulist probleemi. Energia, materjalide ja ressursside tõhus ja uuenduslik kasutamine on üks üleilmastunud majanduse peamisi küsimusi. Jäätmete kogumise suurendamine ja nende nõuetekohane käitlemine kooskõlas kõnealuse direktiiviga kujutab endast seega rasket ülesannet ja ka vajadust. Peame võtma arvesse ja edendama elektri- ja elektroonikaseadmete romude nõuetekohast kogumist ja käitlemist, sest otsustavate meetmete abil on võimalik toetada tasakaalustatud majandusarengut, kahjustamata sealjuures keskkonda ja meie kodanike puhast ja tervislikku ümbrust. Olen nõus arvamusega, et puhta ja tervisliku ümbruse loomisel ei pea osalema mitte üksnes tootjad

ja liikmesriigid, vaid ka meie kui tarbijad – peame võtma endale seadmete romude nõuetekohase kõrvaldamise tagamisel märkimisväärse osa vastutusest. Liiga palju seadmeid vedeleb unustatult ja kasutamata sahtlites või kappides või leiavad need oma tee ebaseaduslikult kodusesse prügikasti. Liikmesriigid peavad kasutama kõiki olemasolevaid vahendeid, et saavutada kõrge kogumismäär, kuigi seatud sihtide saavutamine ei ole kerge. Et selle ülesande täitmine on võimalik, selgub mõnes riigis juba saavutatud määradest. Kui me tahame ka tulevikus palju tarbida, peame käituma allesjäänud loodusvaradega vastutustundlikumalt ega tohi neid raisata.

Holger Krahmer (ALDE), *kirjalikult.* – (DE) Saksamaa Vaba Demokraatlik Partei Euroopa Parlamendis üldiselt toetab jäätmete kõrvaldamise direktiivi. Ent fotogalvaaniliste moodulite teema on siiski problemaatiline. Puudub igasugune arusaadav põhjus kogu sektori väljajätmiseks nendest eeskirjadest. Meil on jäätmevoogude kohta hulgaliselt õigusakte. Seetõttu ei ole selge, miks jäetakse välja terve tööstus, mis toodab eeldatavasti märkimisväärseid jäätmevoogusid. Seepärast jäid mõned Saksamaa Vabasse Demokraatlikku Parteisse kuuluvad Euroopa Parlamendi liikmed selle raporti hääletusel erapooletuks.

Giovanni La Via (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Täna hääletusele pandud ettepanekuga võtta vastu direktiiv tahetakse muuta elektri- ja elektroonikaseadmete jäätmeid käsitlevat direktiivi, milles nõutakse, et liikmesriigid koguksid elektri- ja elektroonikaseadmeid lahus, ja sätestatakse taaskasutuse ja ringlussevõtu määrad, sealhulgas 2016. aastaks saavutatav elektri- ja elektroonikaseadmete romude 65% suurune kogumismäär. Nagu me kõik teame, on energia, materjalide ja ressursside tõhus ning uuenduslik kasutamine üks üleilmastunud majanduse peamisi küsimusi. Pealegi on see vastutus, mis puudutab kõiki turu korraldajaid alates riigiasutustest ning lõpetades tarbijate ja tootjatega. Tootjatel on kooskõlas tootjavastutuse põhimõttega kahtlemata põhiroll, kuid ka tarbijad peavad võtma endale vastutuse ja tagama, et nad kõrvaldavad seadmeid nõuetekohaselt. Minu arvates on komisjoni suuniste järgimise kohustuse kõrval väga tähtis ka see, et tootjatele, turustajatele ja jaemüüjatele ei sätestataks koormavaid haldusnõudeid või üle jõu käivaid kohustusi.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE), *kirjalikult.* – (PL) Leian, et peaksime elektri- ja elektroonikaseadmete ringlussevõtu puhul nõudma rangemaid standardeid. Praegu ei ole seadmete romude ringlussevõtu korraldamine problemaatiline mitte üksnes Euroopa Liidus, vaid ka kogu maailmas. Elektri- ja elektroonikaseadmete romude kogumine ja vedu peab toimuma lahus, et tagada ohtlike ainete optimaalne taaskasutamine, ringlussevõtt ja vähendamine, mis on kodanike seisukohast ülitähtis. On hea, et me selle temaga tegeleme, sest see küsimus on tõstatatud korduvalt nii meie piirkondades kui ka kohalike omavalitsuste tasandil. Sellel probleemil silma peal hoidmisest on oluline rääkida, seega toetasin Florenzi raportit.

Johannes Cornelis van Baalen, Toine Manders ja Jan Mulder (ALDE), *kirjalikult.* – (NL) Hollandi Vabaduse ja Demokraatia Rahvapartei (VVD) delegatsioon Euroopa Parlamendis hääletas täna mitme elektri- ja elektroonikaseadmete romusid käsitleva raporti muudatuse vastu. Me ei poolda meetmeid, millega kohustatakse väikepoode koguma ilma piiranguteta väikeseid seadmeid, ilma et tarbijalt nõutaks tagastatava seadme asemel sarnase uue seadme ostmist. VVD on seisukohal, et praegust kogumispotentsiaali on võimalik ja tuleks paremini rakendada, selle asemel et kehtestada uusi kohustusi, mis ei toimi ja mis on ebarealistlikud.

David Martin (S&D), *kirjalikult.* – Tunnen heameelt selle raporti üle, milles kehtestatakse uued eesmärgid, et peatada äravisatud elektriseadmetest pärit mürgiste kemikaalide sattumine keskkonda.

Véronique Mathieu (PPE), *kirjalikult.* – (FR) Mina andsin oma poolthääle raportile elektri- ja elektroonikaseadmete romude kohta, mille eesmärk on parandada praegu kehtivat õigusakti. Võttes arvesse nende seadmete tootmise jätkuvat suurenemist ning nende mõju tervisele ja keskkonnale – juhul kui need seadmed jäetakse kasutuse lõppedes käitlemata – on oluline kehtestada võimalikult tõhusad kriteeriumid. Nõuame, et püstitataks uued jäätmete kogumise, ringlussevõtu ja korduskasutamise eesmärgid, kuivõrd osa jäätmetest sisaldavad taaskasutatavaid toormaterjale. Sellest tulenevalt tuleb neid jäätmeid käidelda, mitte ekspordida – sageli ohtlikes tingimustes – arenguriikidesse. Tihedama kontrollimisega suudame loodetavasti piirata nende elektroonikajäätmete kogust, mis deklareeritakse ekslikult taaskasutatavateks.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Majanduskasvu ning elektri- ja elektroonikaseadmete pideva tehnoloogilise arenguga seoses on esile kerkinud suur probleem: kuidas käia ümber tekkivate jäätmetega. Sellel probleemil on mitu tahku, mis puudutavad muu hulgas keskkonda, rahvatervist ja majandust. Olukorra muudab veelgi keerulisemaks kogu maailmas valitsev kriis, mis kajastub nende jäätmete töötlemise kuludes. Seetõttu peame leidma viisi, kuidas töödelda jäätmeid nii, et see ei mõjutaks muu hulgas ELi riikide majandusele vajalikku jätkusuutlikku kasvu.

Willy Meyer (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (ES) Andsin poolthääle õigusloomega seotud resolutsioonile, mis käsitleb ettepanekut võtta vastu direktiiv elektri- ja elektroonikaseadmete romude kohta (uuesti sõnastatud), sest ma pooldan meetmete rakendamist, et teha edusamme elektri- ja elektroonikaseadmete tootmise ja tarbimise säästlikkuse vallas. Kuigi selle meetmega ei saavutata muud, kui et parandatakse mõrad, mille on tekitanud hävitavat kapitalistlikku tootmismudelit toitev ebaproportsionaalselt suur tarbimine ja väljamõeldud vajadustel põhinev lakkamatu tootmine, usun ma, et selliste jäätmete korduskasutamise, ringlussevõtu ja taaskasutamise edendamine on väga teretulnud. Nõustun ka selles dokumendis nimetatud vajadusega vältida jäätmete tekkimist ja võtta taaskasutusse strateegilised toormaterjalid. Hääletasin selle resolutsiooni poolt, ent minu arvates tuleks pidevalt reguleerida elektri- ja elektroonikaseadmete kvaliteeti – tuleks keelata aegunud tootmistehnoloogia kasutamine ja propageerida sellist liiki toodete parandamist.

Louis Michel (ALDE), *kirjalikult.* – (FR) Elektri- ja elektroonikaseadmete romude hulk suureneb pidevalt igal aastal. Nende jäätmete mittenõuetekohase ümbertöötlemise korral kerkib esile mitu tervishoidu ja keskkonda puudutavat küsimust. Kõigi nende seadmete – arvutite, televiisorite, mobiiltelefonide ja kodumasinate – puhul raisatakse ka toormaterjale, millest on teinekord puudus. Praegu kogutakse ja käideldakse nõuetekohaselt vaid kolmandik nendest jäätmetest. Seda kogust tuleb seega suurendada.

Kavandatav dokument võimaldab meil käsitleda elektri- ja elektroonikajäätmete nõuetekohase kõrvaldamise tagamiseks mitut aspekti, olgu tegemist kogumismääraga (85% kogutavatest jäätmetest), kogumiseesmärgiga, vastutuse ülekandmisega tarbijatele, seadmetüübiga või kogumis-, käitlus- ja ringlussevõtu standarditega. Sama tähtis on vältida ebaseaduslikku vedu väljapoole Euroopa Liitu ja eeskätt arenguriikidesse. Kogumispunktide arvu suurendamine peaks võimaldama kodanikel vabaneda oma jäätmetest kergemini. See on edasine samm, et kaitsta keskkonda ja inimeste tervist.

Alexander Mirsky (S&D), *kirjalikult.* – Hääletasin koos fraktsiooniga S&D kõnealuse dokumendi poolt, sest on ilmselge, et elektri- ja elektroonikaseadmete jäätmete hulk kasvab pidevalt. Et mitte raisata liidu rahalisi vahendeid, on vaja pakkuda Euroopa Liitu elektri- ja elektroonikaseadmeid tarnivatele riikidele valikuvõimalust: kas tasuta seadme müügi hetkel utiliseerimise erimaks või kohustuda võtma vastu korduskasutamiseks ja ringlussevõtuks mõeldud vanad seadmed. Sellega oleks võimalik ühtlustada märkimisväärselt korduskasutamise, ringlussevõtu ja seadmete tarnimise protsessi. Sellega välistataks ka vajadus selle teema juurde tulevikus tagasi pöörduda.

Andreas Mölzer (NI), *kirjalikult.* – (DE) Elektri- ja elektroonikaseadmete jäätmete hulk suureneb kogu aeg. Keskkonnaga seotud kaalutlustel on sellist liiki jäätmete nõuetekohane kõrvaldamine ülivajalik, sest need jäätmed sisaldavad tihti suures koguses mürgiseid aineid, sealhulgas selliseid raskmetalle nagu elavhõbe, plii ja kaadmium ning klorofluorosüsinikud. Teadlikkuse suurendamiseks liikmesriikides, äriühingutes ja üksikute tarbijate seas on EL määranud kindlaks kogumiseesmärgid, mida tahetakse uue direktiiviga muuta. Ma ei hääletanud selle raporti poolt, sest minu arvates sekkutakse sellega liigselt eri riikide volitustesse.

Claudio Morganti (EFD), *kirjalikult.* – (IT) Elektri- ja elektroonikaseadmete romusid käsitleva direktiivi läbivaatamise kohta koostatud raporti eesmärk oli toetada niisuguste jäätmete lahuskogumist, taaskasutamist ja ringlussevõttu. Teoreetiliselt oleksin ma seetõttu tahtnud seda käsitusviisi toetada. Ent raportisse on tehtud hulk muudatusi, mis on iseäranis koormavad väikekaupluste omanikele, kes peavad tulema toime täiendavate bürokraatlike kulude ja nõuetega, mida on raske täita. Seepärast otsustasin hääletada ettepaneku vastu.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE), *kirjalikult.* – (LT) Hääletasin selle direktiivi poolt, sest minu arvates on elektri- ja elektroonikaseadmete romude kõrvaldamine üks järjekordne katsumus, millega peame toime tulema. Minu kodumaa Leedu jääb elektri- ja elektroonikaseadmete jäätmete kõrvaldamisel ELi keskmisest praegu kahjuks tublisti maha. Elektri- ja elektroonikaseadmete romud on suurepärane väärtuslike metallide ja muude ELi imporditavate ressursside allikas. Kõikide selliste jäätmete nõuetekohase kõrvaldamise, korduskasutamise ja ringlussevõtu korral hoiaksime toormaterjalide arvelt kokku palju raha. Uue direktiivi jõustumiseni on veel aega, kuid ma loodan, et direktiiv, mis peaks andma meile parema süsteemi jäätmete kogumiseks, korduskasutamiseks ja ringlussevõtuks, pakub nii uusi võimalusi ettevõtetele kui teeb ka lihtsamaks lõpptarbija elu.

Alfredo Pallone (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Elektri- ja elektroonikaseadmed moodustavad praegu tohutult suure tarbekaupade kategooria ja seepärast tekib nende puhul ka suures koguses jäätmeid, mis võivad ohustada oma omaduste tõttu tõsiselt keskkonda ja inimeste tervist. Raport ettepaneku kohta võtta vastu direktiiv elektri- ja elektroonikaseadmete romude kohta on mõeldud selleks, et reguleerida ELi tasandil seda liiki jäätmete kogumist, käitlemist ja ringlussevõttu ning sätestada kogused ja protsendimäärad. Seetõttu toetasin ma Florenzi raportit, millega nõutakse liikmesriikidelt, et nad koguksid lahus vähemalt 4 kg elektrijäätmeid elaniku kohta aastas ning saavutaksid 2016. aastaks 65% valikkogumise eesmärgi ja vähemalt 5% materjali korduskasutamise eesmärgi ning väldiksid ka toormaterjalide kadu.

Franz Obermayr (NI), *kirjalikult.* – (DE) Jagan muret, mida liikmesriigid tunnevad komisjoni ettepaneku pärast. Väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete (VKEde) huvid on jäetud suures osas tähelepanuta. Nende eeskirjade rakendamise korral tuleks VKEdel lahendada suuri probleeme.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *kirjalikult.* – (PL) Elektri- ja elektroonikaseadmete jäätmed kujutavad praegu endast Euroopa Liidu kõige kiiremini kasvavat jäätmevoogu. Selle tõsiasjaga seoses vajavad tõhusat lahendust ka mitmed teised küsimused. Eelkõige peame arvesse võtma seda, milline on nende seadmete nõuetele mittevastava ringlussevõtu mõju tervise ja keskkonna kaitsele. Teine ülesanne on vähendada materjalikadu – nende jäätmete taaskasutamisel jõuavad väärtuslikud teisesed toormaterjalid tagasi tööstusesse. Samuti tuleb tõhustada jäätmete kogumist ja nõuetekohast käitlemist.

Euroopa Komisjoni kogutud andmeil kogutakse praegu ligikaudu 85% elektroonikajäätmetest. Vaatamata sellele, et 65% müüdnud seadmetest hiljem kogutakse, käideldakse vaid 30% kasutatud elektri- ja elektroonikaseadmetest kooskõlas direktiivi tingimustega. Seepärast tuleb nõustuda raportööri, et direktiivi nõuetekohase rakendamise ning romude ladustamist ja töötlemist puudutava töhusa kontrollimenetluse sisseseadmise eest vastutavad liikmesriigid. Kohustus püüda saavutada kõikvõimalike abinõude abil suuremad kogumismäärad lasub selgelt liikmesriikidel, uute seadmete tootjatel ja tarbijatel.

Mina hääletasin selle poolt, et võtta vastu raport, mille eesmärk on suurendada lahuskogumise määra, vähendada romude kadu ja vältida ebaseaduslikku vedu ning samuti tagada seda liiki jäätmete nõuetekohane kvaliteetne käitlemine.

Justas Vincas Paleckis (S&D), *kirjalikult.* – (LT) Elektri- ja elektroonikaseadmete romud on üks kiiremini kasvav jäätmeliik. Seda saab põhjendada üha kiireneva elutempoga, järjest kiiremini areneva tehnoloogiaga ja sooviga omada uusimaid ja ajakohasemaid seadmeid. Selles rattas keereldes seisame silmitsi kahe suure probleemiga – ressursid ja jäätmed. Hääletasin selle raporti poolt, sest ma olen nõus eesmärgiga koguda võimalikult suur kogus kasutatud seadmeid, võtta need ringlusse ja suunata need taaskasutusse. Vaid siis saame vähendada vajadust ressursside järele ja jäätmekogust, mis ladestatakse prügilates. Ma usun, et kavandatud eesmärkide saavutamine on võimalik, kuid see ei ole lihtne. Erilisi jõupingutusi peavad tegema ELi uued liikmesriigid. Kahjuks ei ole meil varuplaneeti. Kui me tahame ka tulevikus palju tarbida, peame käituma allesjäänud loodusvaradega vastutustundlikumalt ega tohi neid raisata.

Georgios Papanikolaou (PPE), *kirjalikult.* – (EL) Andsin täna poolthääle Euroopa Parlamendi raportile elektroonikajäätmete käitlemise kohta, mis on ülimalt tähtis Kreeka jaoks, kus 2010. aastal registreeriti üle 150 000 tonni elektroonikajäätmeid. Meie põhieesmärk on kõrgel tasemel seaduslik käitlemine (arvestades, et praegu kogutakse ja käideldakse ELis seaduslikult vaid kolmandik elektroonikajäätmetest), jäätmetes sisalduvate väärtuslike ainete nõuetekohane kogumine, ringlussevõtt ja korduskasutamine ning meetmed ebaseadusliku jäätmeveo vältimiseks, mis on eelkõige liikmesriikide kohustus. Selle üleüldise püüdluse märksõnad on kõikide asjaosaliste (tootjate, tarbijate ja avaliku sektori asutuste) teadlikkuse suurendamine ja stiimulid kõigile, kes kõrvaldavad seda liiki jäätmeid nõuetekohaselt.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Mina hääletasin poolt, võttes arvesse seda, et Euroopa Parlamendi õigusteenistuse ning nõukogu ja komisjoni õigustalituste nõuanderühm järeldas oma arvamusel, et kõnealuse ettepanekuga ei kaasne muid olulisi muudatusi kui need, mis on ettepanekus välja toodud, ning mis puudutab varasema õigusakti muutmata sätete kodifitseerimist seoses nende oluliste muudatustega, siis sisaldab ettepanek olemasoleva teksti otsesest kodifitseerimist, millega ei kaasne sisulisi muudatusi. Ühinen Euroopa Parlamendi üleskutsega komisjonile esitada antud küsimus taas Euroopa

Parlamendile, kui komisjon kavatseb oma ettepanekut märkimisväärselt muuta või asendada selle muu tekstiga.

Aldo Patriciello (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Tahaksin avaldada tunnustust raportöörile selle tähtsa eesmärgi saavutamise eest. Elektri- ja elektroonikaseadmete jäätmed kujutavad endast ELi kõige kiiremini kasvavat jäätmevoogu ja seetõttu oleme silmitsi mitme katsumusega.

Esiteks tuleb arvestada keskkonnale ja tervisele avalduvate tagajärgedega nende seadmete mittenõuetekohase käitlemise või kõrvaldamise korral, teiseks kujutab toormaterjalide kadu endast olulist probleemi. Energia, materjalide ja ressursside tõhus ja uuenduslik kasutamine on üks üleilmastunud majanduse peamisi küsimusi. Jäätmete kogumise suurendamine ja nende nõuetekohane käitlemine kooskõlas kõnealuse direktiiviga on raske ülesanne.

Esitatud muudatusettepanekute eesmärk on saavutada suurem lahuskogumise määr, vähendada elektroonikaromude kadu elektroonikaromude süsteemi raames, vältida ebaseaduslikku vedu ning lisaks tagada elektri- ja elektroonikaseadmete jäätmete käitlemise kõrge tase. Peale selle tuleb kaotada praegused riiklikud bürokraatlikud nõuded ning seega kõrvaldada siseturu takistused.

Rovana Plumb (S&D), *kirjalikult.* – Elektri- ja elektroonikaseadmete jäätmed kujutavad endast ELi kõige kiiremini kasvavat jäätmevoogu ja seetõttu oleme silmitsi mitme katsumusega. Praegu on meil selliseid jäätmeid 9 miljonit tonni, 2020. aastaks kasvab see kogus 12,3 miljoni tonnini. Neid koguseid arvesse võttes on elektri- ja elektroonikaseadmete romude taaskasutusse võtmise suurendamine majanduslikult igati õigustatud: rohkem tulu ja töökohti jäätmetöötlussektoris, pikaajaliste töötute ja kõige ebasoodsamas olukorras olevate inimeste tööhõive suurendamine ning taaskasutatav materjal, mille väärtus on hinnanguliselt 2 miljardit eurot aastas. Elektri- ja elektroonikaseadmete romud sisaldavad tähtsaid haruldasi toormaterjale, mille peaksime impordivajaduse vähendamiseks taaskasutusse võtma. Uuesti sõnastamist oli hädasti vaja, et tulla toime kliimamuutusega, vältida jäätmete ebaõigest käitlemisest tulenevat keskkonnakahju ja võtta kasutusse elektri- ja elektroonikaseadmete romudes leiduvad väärtuslikud ressursid. Vajame suuremaid kogumis- ja ringlussevõtu määrasid ja asjakohaseid ringlussevõtu standardeid, rangeid ebaseaduslike vedude vastaseid õigusakte, kaugemale ulatuvat tootja vastutust, paremini valmistatud seadmeid ning vastutuse ja kulude õiglasemat jaotumist tootjate, tarbijate ja avaliku sektori asutuste vahel.

Paulo Rangel (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Andsin oma poolthääle raportile ettepaneku kohta võtta vastu direktiiv, millega sõnastatakse uuesti Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. jaanuari 2003. aasta direktiiv 2002/96/EÜ elektri- ja elektroonikaseadmete jäätmete kohta. Elektri- ja elektroonikaseadmete jäätmed moodustavad ELi kõige kiiremini kasvava jäätmevoo, seepärast on oluline hoogustada nende jäätmete kogumist ja nõuetekohast käitlemist. Peame kahtlemata vältima elektri- ja elektroonikaseadmete jäätmete ebaõigest käitlemise võimalikke tõsiseid tagajärgi, mis avalduvad ohuna keskkonnale ja rahvatervisele ning toormaterjalide kaona. Seetõttu on mul hea meel praegu esitatud muudatusettepanekute üle, sest nende eesmärk on saavutada suurem lahuskogumise määr, vähendada elektroonikaromude kadu elektroonikaromude süsteemi raames, vältida ebaseaduslikku vedu ning lisaks tagada elektri- ja elektroonikaseadmete jäätmete käitlemise kõrge tase.

Britta Reimers (ALDE), *kirjalikult.* – (DE) Üldjoontes toetan ma jäätmete kõrvaldamise direktiivi. Ent fotogalvaaniliste moodulite teema on siiski problemaatiline. Puudub igasugune arusaadav põhjus kogu sektori väljajätmiseks nendest eeskirjadest. Meil on jäätmevoogude kohta hulgaliselt õigusakte. Seetõttu ei ole selge, miks jäetakse välja terve tööstus, mis toodab eeldatavasti märkimisväärseid jäätmevoogusid. Seepärast jäin selle raporti hääletusel erapooletuks.

Frédérique Ries (ALDE), *kirjalikult.* – (FR) Kaheksa aastat pärast elektri- ja elektroonikaseadmete jäätmete direktiivi vastuvõtmist avaldab Euroopa Parlament taas arvamust kõrgtehnoloogiliste seadmete jäätmete ringlussevõtu tähtsal teemal. Vaatamata seda liiki jäätmete käitlemises, taaskasutamises ja kõrvaldamises toimunud vaieldamatule arengule ning kuigi sellised jäätmed moodustavad igal aastal Euroopas inimese kohta tekitatavast 5,8 tonnist jäätmetest vaid keskmiselt 20 kg inimese kohta, tuleb siiski teha veel edusamme. Seepärast on mul hea meel, et sel lõunatunnil võetakse vastu Florenzi raport, millega tugevdatakse Euroopa Komisjoni eesmärki saavutada 2016. aastaks kogu liidus 85% kogumismäär ja sõltuvalt jäätmeliigist 50–75% ringlussevõtu määr. Kuidas oleks võimalik mööda vaadata näiteks paljudes seadmetes leiduvate hinnaliste materjalide taaskasutamise tähtsusest. Üks tonn mobiiltelefone sisaldab ligikaudu 280 grammi kulda ja 140 grammi plaatina ja pallaadiumi! Siinkohal saaks kasutada keskkonna kaitsmisel majanduslikku mõtlemist. Samal põhimõttel toetasin ma päikesepaneelide viieaastast väljajätmist selle direktiivi raamistikust. Minu arvates on see suurepärase viisi, kuidas edendada seda puhast tehnoloogiat.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult.* – Täna hääletus on kiiduväärne samm karmistamiseks ELi eeskirju elektriseadmete jäätmete kohta, tagades eelkõige elektri- ja elektroonikaseadmete romude tõhusama kogumise ja käitlemise. Euroopa Parlament on hääletanud selle poolt, et heastada madalad kogumismäärad, mittenõuetekohane käitlemine ning elektri- ja elektroonikaseadmete jäätmete ebaseaduslik vedu kolmandatesse riikidesse. 2016. aastaks tuleb koguda 85% aasta jooksul tekitatud jäätmetest ja need jäätmed nõuetekohaselt käidelda. See on suur samm edasi. Teine suur saavutus on säte, millega tagatakse, et jaemüüjad on nüüd kohustatud võtma tagasi iga väiksemagi elektri- või elektroonikaromu, näiteks lambipirni või mobiiltelefoni, sõltumata sellest, kas samal ajal toimub uue seadme müük. Seda sätet kohaldatakse kõigi jaemüüjate suhtes, sealhulgas ka nende suhtes, kes tegelevad müügiga sidevahendi abil (välja arvatud mikroettevõtted). Kõnealuste seadmete kogumise suurendamine ja tarbijate teadlikkuse tõstmine peaks vähendama nende väikeste seadmete hulka, mis satuvad üldisesse jäätmevoogu ja jäävad seetõttu nõuetekohaselt käitlemata.

Licia Ronzulli (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Selle hääletuse tulemusel tuleb ajakohastada 2003. aasta direktiivi elektri- ja elektroonikajäätmete kohta ning käsitleda selleks selliseid teemasid nagu asjakohaste sätete järjekindel kohaldamine, eeskirjade lihtsustamine ja halduskulude vähendamine. Nagu keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjon juba märkis, on lõppeesmärk koguda 2016. aastaks 85% elektri- ja elektroonikaseadmete jäätmetest ja võtta sõltuvalt kategooriast ringlusse 50–75% nendest jäätmetest.

Vastuvõetud dokumendi eesmärk ei ole mitte üksnes võtta taaskasutusse väärtuslikud toormaterjalid, vaid peatada ka elektroonikajäätmete ebaseaduslik vedu väljapoole Euroopa Liitu, millega kaasnevad nende jäätmete nõuetele mittevastavates tingimustes käitlemise korral tervise- ja keskkonnariskid. Nüüd on väga tähtis saavutada kokkulepe nõukoguga, kes on lubanud oma seisukoha pärast tänast hääletust uuesti läbi vaadata.

Catherine Stihler (S&D), *kirjalikult.* – Elektri- ja elektroonikaseadmed on kõige kiiremini kasvav jäätmeliik. Praegu kogutakse neist kolmandik. Seepärast hääletasin ma selle direktiivi läbivaatamise poolt, sest kiidan heaks uue eesmärgi koguda ja käidelda 2016. aastaks 85% nendest jäätmetest.

Alexandra Thein (ALDE), *kirjalikult.* – (DE) Saksamaa Vaba Demokraatlik Partei Euroopa Parlamendis üldiselt toetab jäätmete kõrvaldamise direktiivi. Ent fotogalvaaniliste moodulite teema on siiski problemaatiline. Puudub igasugune arusaadav põhjus päikeseenergiasektori väljajätmiseks nendest eeskirjadest. Meil on jäätmevoogude kohta hulgaliselt õigusakte. Seetõttu ei ole selge, miks jäetakse välja terve tööstusharu, mis toodab oletatavasti märkimisväärseid jäätmevoogusid – päikeseenergiasektor vastutab lähitulevikus tõenäoliselt suure jäätmekoguse eest, kui esimesed paljude eurooplaste katustele paigutatud päikeseelemendid tuleb välja vahetada. Päikeseelemendid võivad sisaldada mürgiseid aineid, mida on võimalik suunata korduskasutusse. Seepärast jäin selle raporti hääletusel erapooletuks.

Derek Vaughan (S&D), *kirjalikult.* – Toetan täielikult otsust ajakohastada elektri- ja elektroonikaseadmete jäätmete direktiivi. Ohtlikud ained, mis on sageli pärit elektri- ja elektroonikaseadmete romudest, võivad põhjustada tohutuid tervise- ja keskkonnanariske. Tagades nende jäätmete ringlussevõtu ja korduskasutamise, parandatakse selle direktiiviga tootjate ja turustajate keskkonnaalase tegevuse tulemuslikkust. Jäätmete ringlussevõtu, taaskasutamise ja kogumise uued eesmärgid sisaldavad liikmesriikidele kehtestatud 85% kogumismäära. Ajakohastatud direktiiviga ühtlustatakse ka liikmesriikide aruandlus- ja reguleerivaid meetmeid, et lihtsustada haldusmenetlust ja kärpida ettevõtete kulusid. Olen kindel, et selle direktiivi muudatuste heakskiitmisega on võimalik tuua kasu tervisele ja keskkonnale ning sellega aidatakse kaasa ELi ressursitõhususe kava eesmärkide saavutamisele. Ent kohalikke omavalitsusi ees ootavaid kärpeid silmas pidades on siiski tähtis, et tootjad toetaksid rahaliselt neid omavalitsusi, kes tahavad kehtestada jäätmete ukse eest äraveo.

Hermann Winkler (PPE), *kirjalikult.* – (DE) Loomulikult toetan mõtet parandada elektriseadmete kogumise taset kogu Euroopas, kas või seepärast, et see võimaldab meil võtta napp toormaterjale tõhusamalt korduskasutusse. Soovin rõhutada, et minu kodumaa Saksamaa on ses suhtes eriti heal positsioonil, sest ta on kehtestanud ettevõtete ja tarbijate jaoks tasakaalustatud ringlussevõtu lahendused. Kõnealust süsteemi ei tule muuta, et tõhustada toormaterjalide korduskasutamist. Ka komisjon ei tahtnud viia sisse mingeid muudatusi. Kahjuks kehtestatakse raportiga, mille üle me äsja hääletasime, siiski arvukalt lisäülesandeid, mis võivad mõjuda liiga rängalt ettevõtjatele, sealhulgas elektrikutele, kuid eelkõige väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele. Seetõttu ei hääletanud ma selle raporti poolt. Kohustus koguda seadmeid – sealhulgas isegi neid, mis ei kuulu ettevõtte tootevalikusse –, millega kaasneb mõnel juhul kohustus eraldada mürgiseid aineid sisaldavad ja mittesisaldavad, katkised ja taaskasutatavad tooted, toob kaasa lisakulud ja suure koguse täiendavat bürokraatiat. Me ei tohi lasta sel sündida, eriti väikeseid ja keskmise suurusega ettevõtteid silmas pidades. Sellest ei piisa, kui jäetakse välja vaid väikseimad ettevõtted, millel on väga väikesed ruumid. Käsitlusviis, millest on lähtutud, on imetlusväärne, kuid sellega ei õnnestu lahendada probleemi tervikuna ja selle puhul ei ole järgitud põhimõtet „kõigepealt mõtle väikestele”, mis on sätestatud ELi poliitikas väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete kohta.

Resolutsiooni ettepanek (RC-B7-0078/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), *kirjalikult.* – (PT) Andsin poolthääle resolutsiooni ühissettepanekule olukorra kohta Tuneesias. Soovin väljendada täielikku solidaarsust Tuneesia rahvaga, kes, innustatuna õigustatud demokraatlikest püüdlustest ning vajadusest parandada sotsiaalseid olusid ja juurdepääsu tööle, on viinud riigi ajaloolise poliitilise pöördepunktini. Tunnustan sellega seoses rahva julgust ja kindlameelsust meelevaldustel, avaldan kaastunnet ohvrite perekondadele ja väljendan solidaarsust vigastatutega. Usun, et Tuneesia autoritaarse režiimi lõpp võib olla toeks stabiilsele demokraatiale ning aidata kaasa sellele, et teisedki rahvad hakkavad püüdlema samade eesmärkide poole. Seoses sellega toetan ma demokraatiaprotsessi ja rõhutan, et on tähtis luua vajalikud tingimused valimiste korraldamiseks, et kõigil opositsioonijõududel ja meediakanalitel oleks võimalik organiseeruda riiklikul tasandil, ning et uus parlamentaarne assamblee peaks koostama demokraatliku põhiseaduse, milles austatakse täidesaatva ja seadusandliku võimu vahelist tasakaalu ja kohtuvõimu sõltumatust.

Elena Băsescu (PPE), *kirjalikult.* – (RO) Hiljutised sündmused Tuneesias on tekitanud taas arutelu selle üle, kui tõhus on Vahemere piirkonnas ELi naabruspoliitika. Euroopa Parlamendi resolutsiooniga edastatakse selle kohta jõuline sõnum. Kahjuks ei saanud kodanike võitlus oma õiguste eest Euroopa toetust, sest assotsiatsioonilepingus puudub selle jaoks eraldi mehhanism. Selle tagajärjel suruti rahutused jõuga maha ja oli ka inimohvreid. Seepärast on mul hea meel ettepaneku üle moodustada uurimiskomisjon. Usun, et inimõiguste klausli kohaldamise jälgimisega hoitaks ära selliste vahejuhtumite kordumine. Tuneesia rahvas vajab tuge, et arendada välja korralikult toimivad riigiasutused. Euroopa Liidu tasandil tingib Tuneesia juhtum pakilise vajaduse muuta kolmandate riikide puhul meie eelisvaldkondi. Inimõiguste austamine peaks olema poliitilise dialoogi alus. EL peab jääma enda seisukohale kindlaks, et mitte kaotada oma usaldusväarsust.

Dominique Baudis (PPE), *kirjalikult.* – (FR) Selle resolutsiooni ettepanekuga kinnitatakse taas eurooplaste toetust põhjalikele reformidele, mille poole püüdleb Tuneesia rahvas. Euroopal on olnud Tuneesia rahvaga pikka aega erilised suhted. EL oli ainuke rahvusvaheline ühendus, kes lähtus oma suhetes Tuneesiaga inimõiguste ja demokraatlike väärtuste austamisega seotud klauslitest. Euroopa naabruspoliitika raames antava majandusabiga on aidatud tõsta keskmist elatustaset, luua töökohti, koolitada noori ja võimaldada naistele juurdepääs vastutavatele ametikohtadele. Euroopal oleks hea meel toetada Tuneesia rahvast praegu algaval üleminekul demokraatiale.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *kirjalikult.* – (FR) Tuneesia rahvas on keeranud uue lehekülje. Selle resolutsiooni ettepanekuga aitab Euroopa Parlament kaasa Euroopa seisukoha kujundamisele. Euroopa Parlament avaldab tunnustust Tuneesia rahvale julguse eest viia riik ajaloolise poliitilise pöördepunktini. Nüüd peab Euroopa Liit vastama Tuneesia rahva õigustatud ootustele. Euroopa peab seadma esmatähtsaks suhted nende üksustega, mis austavad põhivabadusi. Et toime on pandud rikkumisi, oleme palunud õigesti, et Euroopa Liit rakendaks viivitamata oma otsused külmutada Ben Ali perekonna ja tema lähedaste ebaausal teel soetatud varad.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *kirjalikult.* – (LT) Hääletasin selle resolutsiooni ettepaneku poolt, sest on tähtis, et kõik Tuneesia poliitilised, ühiskondlikud, kodaniku- ja demokraatlikud jõud oleksid ajutises valitsuses esindatud, kuivõrd ainult nii on võimalik tagada sellele valitsusele rahva usaldus ja vajalik legitiimsus valimiste korraldamiseks ja demokraatiale üleminekuks. Euroopa Liit ja Tuneesia koostavad praegu tegevuskava

ajavahemikuks 2011–2016. See protsess nõuab mõlemalt poolt tugevamat pühendumist kõigile küsimustele, eelkõige inimõiguste ja põhivabaduste valdkonnas. Euroopa Parlament mõistab hukka julgeolekujõudude survemeetmed ja ülemäärase jõu kasutamise, ent toetab jõuliselt riigis toimuvat demokraatiaprotsessi. Seepärast on väga tähtis, et loodaks vajalikud tingimused valimiste korraldamiseks piisava ajavaruga, et kõigil opositsioonijõududel ja meediakanalitel jääks aega riiklikul tasandil organiseerumiseks, ning et uus parlamentaarne assamblee koostaks demokraatliku põhiseaduse, milles austatakse täidesaatva ja seadusandliku võimu vahelist tasakaalu ja kohtuvõimu sõltumatust. Euroopa Parlament loodab, et nendel valimistel saavad osaleda kõik demokraatlikud jõud, kes austavad südametunnistusevabadust, võimu demokraatliku vahetumise korda ja sõnavabadust.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *kirjalikult.* – (RO) Egiptlased avaldavad praegu tänavatel meelt, nagu seda tegid paari nädala eest tuneeslased. Analüütikud võrdlevad praegust olukorda araabia riikides 1990. aastate olukorraga Kesk- ja Ida-Euroopas. Ajalugu kordub kakskümmend aastat hiljem – tänavatele tulevad sajad tuhanded inimesed. Euroopa Liit peab väljendama solidaarsust nende araabia riikide inimestega, kes on tänavatel praegu või on olnud seal varem. On siiski tähtis, et tänavatele tulemise ajendiks oleks õigustatud demokraatlikud püüdlused ja vajadus parandada sotsiaalseid olusid ja elutingimusi. Euroopa Liit peab oma demokraatlikule traditsioonile tuginedes hukka mõistma õiguskaitsesutuste survemeetmed ja ülemäärase jõu kasutamise, millega on kaasnenud inimohvrid. Nende ebastabiilsete riikide demokraatlikke protsesse tuleb veenvalt toetada. Kahtlemata on selles suur ülesanne Euroopa Liidul. Tuleb luua vajalikud tingimused vabade valimiste korraldamiseks ning võtta vastu demokraatlikud põhiseadused, millega oleks tagatud sõnavabadus, poliitiline pluralism ja õigus kandideerida valimistel. ELi kõrge esindaja peab osalema aktiivselt nende põhjalikke muudatusi läbivate riikide vajaduste hindamisel, sest neil puudub demokraatia vallas praktiline kogemus.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Soovin väljendada solidaarsust Tuneesia rahvaga, kes, innustatuna õigustatud demokraatlikest püüdlustest ning soovist parandada sotsiaalseid olusid ja juurdepääsu tööle, on viinud riigi ajaloolise poliitilise pöördepunktini. Tunnustan nende julgust ja kindlameelsust meelevaldustel ning mõistan hukka rahumeelse protestiliikumise mahasurumise vägivaldaga, mille tulemuseks oli üle saja hukkunu. Avaldan kaastunnet ohvrite perekondadele ja väljendan solidaarsust vigastatutega.

Corina Crețu (S&D), *kirjalikult.* – (RO) Araabia maad – alates Tuneesiast ja lõpetades Jeemeniga – on viimase pooleteise kuu jooksul tunda saanud kas vabaduse lööklaineid või tuuli. Praegu on meil veel raske öelda, kummaga neist on tegemist, võttes arvesse nende meelevalduste keerulisi tagajärgi, millega Ben Ali sunniti siirduma maapakku ja mis kõigutavad nüüd Mubaraki trooni, samas kui vahepeal kukutati ennetavalt ka Jordaania valitsus. Tuneesia presidendi lahkumine ei tähenda samas tema režiimi kadumist – see põhjustab endiselt pingeid. Jagan tuneeslaste muret selle pärast, et ametisse jäetakse eelmise režiimi ministrid, kellest mõni osales ka meelevalduste mahasurumisel. Minu arvates on Euroopa Liidu kohus toetada kindlale vundamendile tugineva demokraatia kehtestamist, et ei loodaks tingimusi ühe totalitarismi vormi asendamiseks teisega. Tegelikult ei ole Tuneesia mitte üksnes hea näide Araabia autokraadi kukutamisest, vaid seda riiki saab käsitleda jätkuvalt pretsedendina, mis aitab meil mõista edasisi arenguid keerukas idamaises võrrandis.

Mário David (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Minu meelest ei tohi Euroopa jääda ükskõikseks selle tohutult rahvarohke ja jõulise protestiliikumise suhtes, mis kandub ühest Põhja-Aafrika ja Lähis-Ida riigist teise. Nagu ma ütlesin istungisaalis arutelul selle resolutsiooni ettepaneku

üle, leian tõesti, et me kogeme praegu harukordset ajahetke – hetke, mil muudetakse kurssi ja luuakse uued reaalsused. Vaid käputäie üheskoos või eraldi tegutsevate juhtide asemel vajame siiski kogu Euroopalt juhtrolli võtmist, et toetada neid reforme ja leida Lähis-Ida jaoks uus paradigma, mille puhul on välditud äärmuslust ja peetakse lugu inimõigustest, samuti turvalisusest, demokraatiast, väärikusest ja sallivusest. Ma tean, et miski ei ole kunagi enam sama. Nagu mitte eriti kaua aega tagasi Ida-Euroopa puhul, väljendan ma nüüd seoses Põhja-Aafrika ja Lähis-Idaga solidaarsust nende rahvastega, kes võitlevad oma õiguste eest. Mõistan, et islamiäärmuslus on tekkinud sotsiaalse tõrjutuse tõttu poliitilise, mitte usulise reaktsioonina nendele probleemidele. Seepärast tõestavad need rahvad loodetavasti üsna pea, et kõik saavad elada selles piirkonnas üheskoos rahu ja üksteist asutades, sõltumata oma usust, poliitilisest valikust või rahvusest.

Edite Estrela (S&D), kirjalikult. – (PT) Hääletasin selle resolutsiooni poolt, sest selles väljendatakse solidaarsust Tuneesia rahvaga, kes, innustatuna õigustatud demokraatlikest püüdlustest ning vajadusest parandada elutingimusi, on viinud oma riigi ajaloolise poliitilise pöördepunktini. EL ei saa kõrvale hiilida oma kohustustest, seepärast peab kõrge esindaja ergutama sellise tööühma loomist, milles osaleks ka Euroopa Parlament ja mis võimaldaks hinnata vajadust abistada Tuneesiat demokraatiale ülemineku protsessis, eelkõige seoses vabade ja demokraatlike valimiste ettevalmistamisega.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Praegune olukord Lähis-Idas on näidanud, kui vähe me teame tavalistest araablastest – sellest, mida Tuneesias ja Kairos meelt avaldavad inimesed mõtleavad ning mida nad tegelikult tunnevad ja tahavad. Ülemaailmsed telekanalid, näiteks CNN ja Al-Jazeera, ning sotsiaalsed võrgustikud astuvad esimesi samme, et üleilmne kodanikuühiskond saaks jälgida selliseid sündmusi nagu leiavad praegu aset Tuneesias ja Egiptuses reaalajas.

Hirmust islamiäärmusluse ees on Lääs eelistanud pikka aega vaoshoitud poliitikat, selle asemel et saada omale partnerid, kes mõtlevad sarnaselt ja pooldavad ühiskonda, mille poliitiline struktuur tugineb demokraatiale, vabadusele ja õigusriigi põhimõttele. Lääs on käitunud nii seetõttu, et väidetavalt ei ole selliseid partnereid olemas. Tuleb välja, et see ei ole päris tõsi. Küll aga peab nende partnerite tõhusus ja võime haarata sellise ühiskonna kujundamisse kaasa oma koduriigid veel kinnitust leidma. Seetõttu on soovitatav sündmuste ettevaatlik ja hoolikas jälgimine ning Euroopa abi demokraatidele, kes põlgavad ära nii ilmaliku militarismi kui ka religioosse fundamentalismi.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Demokraatlikke väärtusi – vabadust ja enesemääramisõigust – peavad austama kõik rahvad. Seepärast ei ole mul muud võimalust kui tunda heameelt selle üle, et võeti vastu Tuneesia poliitilist olukorda käsitlev resolutsiooni ettepanek, milles Euroopa Parlament väljendab solidaarsust Tuneesia rahvaga. Vaatamata julgeolekujõudude survemeetmetele ja jõuvõtetele on tuneeslastel õnnestunud teha oma meelevaldustega lõpp president Ben Ali diktatuurile. Ometi valmistab mulle pettumust Euroopa Liidu suutmatus töötada mõne oma partneri jaoks välja järjepidevam ja tõhusam välispoliitika, millega saaks aidata kaasa Tuneesias valitsenud korra sarnaste kehtivate totalitaarsete režiimide kukutamisele.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Kirjutasime alla meie fraktsiooni resolutsiooni ettepanekule olukorra kohta Tuneesias, milles tunnustame Tuneesia rahva kindlameelsust vabaduse taastamisel ja kehtiva režiimi kukutamisel ning väljendame solidaarsust kõigi edumeelsete tuneeslaste ja kogu rahvaga.

Selles resolutsioonis rõhutame ka vajadust anda Tuneesia rahvale nende palvel vajalikku rahalist abi, et viia lõpule juba alustatud reformid ja rahastada tuneeslaste majanduslikke ja sotsiaalseid vajadusi.

On siiski selge, et tuleb vältida sekkumist Tuneesia siseasjadesse. Euroopa Liidu asi ei ole öelda, kes peab ja kes ei peaks neid riike juhtima. Nende riikide rahvas on ise pead tõstmas ja nad peavad valima oma juhid ise. Me ei tohi neile midagi peale suruda.

Louis Grech (S&D), *kirjalikult.* – On kurb, et Euroopa Liidul kulus nii kaua aega, tegelemaks Lähis-Ida poliitiliste ja sotsiaalsete rahunustega Tuneesias ja hiljuti Egiptuses. Meie kui liidu kohus oli paigutada sinna oma poliitilised satelliidid ja tuvastada lähenev kriis ning – mis veelgi tähtsam – seda ennetada. Meie aga jäime enesega rahulolevateks ja passiivseteks kõrvaltvaatajateks, kes keeldusid lugemast märke poliitilisest ja sotsiaalsest rahunusest, mis lõppkokkuvõttes viis inimesed tänavatele meelt avaldama. Peame leidma viisi, kuidas nende riikide rahvaga tõelisi sidemeid luua ja neid aktiivselt toetada. Me ei tohi teha seda pealetükkivalt, vaid kinnitades nende riikide kodanikele, et Euroopa toetab nendes piirkondades aktiivselt sotsiaalset stabiilsust, majanduslikku õitsengut ja vabadust. Sellele vaatamata on EL otsustanud mitte võtta vajalikke meetmeid, nagu ta tegi ka Palestiina ja Iisraeli konflikti puhul. Meil ei ole ühtki isikut ega institutsiooni, kes kõneleks kogu Euroopa nimel. See probleem tuleb lõpuks käsile võtta, kui tahame, et meil oleks rahvusvahelistes suhetes – eriti seoses meile nii lähedal asuva piirkonnaga – mingigi sisuline mõju ja tähtsus.

Mathieu Grosch (PPE), *kirjalikult.* – (DE) Ma toetan seda resolutsiooni ettepanekut vaatamata asjaolule, et minu arvates vajavad nende riikide demokraatlikud jõud korrapärasemat ja kiiremat abi. Mitme Euroopa Liidu liikmesriigi jaoks on see problemaatiline, sageli põhjusel, et kaalul on nende majanduslikud huvid. Head näited poliitilisest diskreetsusest või vaikimisest on Egiptus, Venemaa ja Hiina. Loodan, et sündmuste areng Põhja-Aafrikas sunnib Euroopa Liitu rakendama julgemat käsitlusviisi.

Sylvie Guillaume (S&D), *kirjalikult.* – (FR) Hääletades selle Tuneesiat käsitleva resolutsiooni ettepaneku poolt, väljendan selgelt täielikku toetust Tuneesia rahvale ja ajaloolisele demokraatlikule revolutsioonile, millele nad on alguse pannud. Mul on kahju, et Euroopa Liidu reaktsioon jäi aeglaseks, jättes sellega väga kehva mulje meie diplomaatilisest teenistusest, mis ei ole ikka veel oma ülesannete kõrgusel ja näeb vaeva selle nimel, et kõneleda rahvusvahelisel areenil ühel häälel. Liit peab tagama nüüd kogu tehnilise, õigus- ja finantsabi, mis on vajalik Tuneesia vabade valimiste tõrgeteta korraldamiseks. Peame vaatama kiiresti läbi ka kolmandate riikide suhtes kohaldatava naabruspoliitika ja tegema inimõiguste klauslite lisamisest kõikide meie kaubanduskokkulepete olulise tingimuse.

Tunne Kelam (PPE), *kirjalikult.* – Hääletasin Tuneesiat käsitleva resolutsiooni poolt, et väljendada solidaarsust Tuneesia rahvaga, kes soovib saavutada sõnavabaduse ja taastada vabad valimised. On muret tekitav, et ulatuslike autoritaarse režiimi vastu suunatud meelevalduste algus tuli Euroopa Liidule üllatusena. Tuletagu need sündmused meile meelde, et partneritega sõlmitavad majanduslikud ja poliitilised suhted saavad olla stabiilsed vaid siis, kui need põhinevad tõelisel demokraatial ja kodanikuõiguste täielikul austamisel. Kutsun kõrget esindajat üles edendama töörühma loomist, et aidata Tuneesiat liikumisel demokraatia poole.

Giovanni La Via (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Euroopa Liit on vaadanud viimastel kuudel läbi oma naabruspoliitika ja on rõhutanud, et Vahemere piirkonna liikmesriikide ning Kesk-, Ida- ja Põhja-Euroopa liikmesriikide poliitilised eesmärgid on erinevad. Ometi pole selle

tulemusel koostatud analüüsi, mille abil oleks võimalik vältida seda, mis on juhtunud ja juhtumas Aafrika riikides. Toetan täielikult täna Euroopa Parlamendis esitatud resolutsiooni ettepanekus sätestatud eesmärgid. Need on eesmärgid, mille Euroopa Parlament tervikuna soovib saavutada seoses olukorraga Tuneesias. Survemeetmete ja ülemäärase jõu kasutamise hukkamõistmine, nõue külmutada Ben Ali perekonna ebaausal teel saadud varad ning toetus mõttele luua kolm komisjoni, mille eesmärk on võidelda korrupsiooniga, mis on iseloomustanud viimasel kahekümne kolmel aastal Tuneesia valitsemisüsteemi – need on nõudmised, mille esitas täna Euroopa Parlament. Lõpetuseks kutsume kõrget esindajat üles võtma vastu otsus luua rahva toetamiseks töörühm, milles osaleks ka Euroopa Parlament. Minu arvates on praegu ülitähtis, et Euroopa Liit teeks end Tuneesia rahva jaoks märgatavaks ja aitaks nad tagasi tõelise demokraatia teele.

Bogusław Liberadzki (S&D), *kirjalikult*. – (PL) Euroopa Parlament on võtnud kiiresti seisukoha olukorra kohta Tuneesias, arvestades olukorda kogu piirkonnas. Me toetame rahvaste soovi parema elu, mõjuvõimu suurendamise ja parema homse järele. Oleme tunnustajaks autoritaarsete valitsejate pealesunnitud lahkumisele. Tuneesia vajab meiega arukat partnerlust. Peame tugevdama järjekindlalt oma väärtuste tunnustamist. Meil on uus väliseenistus, mis peaks seda tööd hõlbustama. Tuneesia kõrval peame meeles pidama ka sündmuste arengut Egiptuses ja teistes selle piirkonna riikides. Mul on hea meel, et oleme võtnud vastu viie poliitilise fraktsiooni esitatud resolutsiooni ühissetpaneku.

David Martin (S&D), *kirjalikult*. – Hääletasin Tuneesiat käsitleva resolutsiooni poolt. Minu arvates on ülitähtis, et Euroopa Parlament näitaks ühemõtteliselt enda kuulumist nende hulka, kes pooldavad demokraatiat, õigusriiki ja inimõiguste kaitset nii Tuneesias kui ka mujal Lähis-Idas.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Tunnen heameelt Tuneesia meeleavalduste üle, millega toodi Tuneesia rahvale tagasi vabadus ja tehti lõpp režiimile, mille kehtestas 1987. aastal praeguseks võimult kõrvaldatud president Zine al-Abidine Ben Ali. Nüüd on vaja, et ajutises valitsuses oleksid esindatud kõik Tuneesia poliitilised, ühiskondlikud, kodanikke esindavad ja demokraatlikud jõud, sest ainult nii on võimalik tagada sellele valitsusele rahva usaldus ja vajalik legitiimsus valimiste korraldamiseks ja demokraatiale üleminekuks. Leian, et peaksime ka uurima viise, kuidas Tuneesiat aidata, sealhulgas rahaliselt, ning kaaluma toetust ja abi, mida Euroopa kodanikuühiskond saab anda Tuneesia kodanikuühiskonnale, eelkõige inimõiguste kaitse organisatsioonidele ja tööturu osapooltele.

Louis Michel (ALDE), *kirjalikult*. – (FR) Toetan Tuneesiat käsitlevas resolutsiooni ettepanekus võetud seisukohta. Tuneesia on jõudnud ajaloolise tähtsusega pöördepunkt. Meie kohus on Tuneesia rahvast toetada, aidates neil üles ehitada stabiilne demokraatia ja tugevdada kodanikuühiskonda, millel on tänu oma eestkõnelemisvõimetele demokraatia suurendamisel märkimisväärne osatähtsus. Toetan täielikult Tuneesia demokraatiale üleminekut ja arenguprotsessi. Seetõttu avaldan toetust ajutise valitsuse püüdlustele korraldada demokraatlikud valimised, kus oleksid esindatud kõik poliitilised vaated.

Willy Meyer (GUE/NGL), *kirjalikult*. – (ES) Andsin poolthääle resolutsiooni ettepanekule olukorra kohta Tuneesias, sest ma olen nõus, et peame väljendama solidaarsust Tuneesia rahvaga ning toetama neid ja nende nõuet demokraatia ja sotsiaalvaldkonna edusammude järele. Minu arvates on väga tähtis, et Euroopa Parlament toetaks kindlalt allasurutud rahvaste vaprust ja kindlameelsust. Antud juhul vajab meie tuge Tuneesia rahvas, kes on võidelnud massimeeleavaldustel selle eest, et teha lõpp nüüdseks ekspresidendi Ben Ali

türanniale. Minu meelest on eriti märkimisväärne see, et resolutsioonis peetakse vajalikuks vaadata läbi naabruspoliitika, sest selle eesmärk – ja ma olen seda poliitikat seepärast mitmel korral hukka mõistnud – on pigem ebaõiglaste vabakaubanduslepingute sõlmimine kui areng, inimõigused või autokraatia ja sotsiaalse ebaõigluse kaotamine. Hääletasin selle resolutsiooni poolt ka seetõttu, et olen nõus meelevalduste mahasurumise pärast Tuneesia valitsuse suhtes väljendatud hukkamõistuga ning nõudega korraldada sõltumatu uurimine, milles käsitletakс nii seda mahasurumist kui ka Ben Ali valitsuses lohkavat korruptsiooni.

Alexander Mirsky (S&D), *kirjalikult.* – Pärast põhiseaduse muutmist ja uue valitsemisvormi loomist vajab riik üldjuhul demokraatlikke ja õiglasi valimisi. Me saame alustada arutelu rahalise või muud liiki toetuse üle alles pärast seda, kui Tuneesia on järginud kõiki OSCE, Euroopa Parlamendi, Euroopa Liidu ja Euroopa Ülemkogu soovitusi. Ajalugu õpetab meile, et demokraatia poole püüdevatest riikidest saavad kahjuks korruptsiooni ja kuritarvitamise keskused. See protsess on seotud kuritegevuse kõrge tasemega ning seaduste ja sotsiaalõigusnormide rikkumisega. Hääletasin poolt, võttes arvesse seda, et Tuneesiale tuleks anda rahalist abi üksnes pärast vabu valimisi ja rahalise abi andmise eest vastutavate institutsioonide range kontrolli all.

Andreas Mølzer (NI), *kirjalikult.* – (DE) Andsin oma poolthääle resolutsiooni ühissetpanekule olukorra kohta Tuneesias, sest selles väljendatakse selgelt ja tasakaalukalt Euroopa Parlamendi seisukohta Tuneesia sündmuste suhtes. On tähtis, et ajutine valitsus korraldaks valimised nii ruttu kui võimalik, et riik saaks minna autoritaarselt korralt üle stabiilsele ja demokraatlikule valitsemisele. Selles resolutsioonis kutsutakse ka paruness Ashtonit üles kiiresti tegutsema ja osutama Tuneesiale Euroopa Liidu poolt vajaminevat abi.

Franz Obermayr (NI), *kirjalikult.* – (DE) Euroopa Parlamendi resolutsiooni ettepanekus olukorra kohta Tuneesias toetatakse Tuneesia rahva jõupingutusi liikumisel demokraatia poole. Selles rõhutatakse ka vajadust luua parlamentaarse assamblee valimise võimaldamiseks tarvilikud tingimused. Sellise assamblee ülesanne oleks koostada demokraatlik konstitutsioon, millega oleks tagatud võimude lahusus. Julgeolekujõudude survemeetmed ja ülemäärase jõu kasutamine mõistetakse hukka. Nimetatud põhjustel toetan resolutsiooni ettepanekut olukorra kohta Tuneesias.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *kirjalikult.* – (PL) Võttes arvesse hiljutisi sündmusi Tuneesias, soovin väljendada solidaarsust selle riigi rahvaga. Euroopa Liiduna peame toetama Tuneesia rahvast, kelle rahulolematuse ja meelevaldused on võimaldanud neil vabaneda aastaid kestnud režiimist ja saada tagasi oma vabadus. Soovin samuti mõista hukka julgeolekujõudude survemeetmed ja ülemäärase jõu kasutamise meelevaldajate vastu. Toetan täielikult Euroopa Liidu nõudmisi. Kahjuks on sündmused Tuneesias paljastanud taas liidu välispoliitika nõrgad küljed. Euroopa välisteenistust ja Euroopa Komisjoni tuleks kutsuda üles võtma tulemuslikumaid meetmeid. Liit peaks pöörama oma ühises välistegevuses rohkem tähelepanu inimõiguste ja demokraatia kaitsmisega seotud küsimustele. Andsin poolthääle Euroopa Parlamendi resolutsiooni ettepanekule, milles kirjeldatakse Tuneesias valitsevat olukorda, sest minu arvates on meil kui Euroopa Liidul suurepärane võimalus aidata üles ehitada Tuneesia kodanikuühiskonda.

Justas Vincas Paleckis (S&D), *kirjalikult.* – Väljendan solidaarsust Tuneesia rahvaga, kes, innustatuna soovist parandada sotsiaalseid olusid ja juurdepääsu tööle, on viinud riigi ajaloolise poliitilise pöördepunktini. Sündmused Tuneesias kõigutasid ka teiste riikide ebademokraatlike režiimide alustalasid. Veel ei ole selge, kuhu valitsuse vahetumine välja

viib. Loodetavasti saavad uue parlamentaarse assamblee valimisel osaleda kõik demokraatlikud jõud, kes on võtnud endale kohustuse austada pluralismi, südametunnistusevabadust ja võimu demokraatliku vahetumise korda. Hääletasin selle resolutsiooni poolt, sest pooldan seda, et Euroopa Liit toetab Tuneesia majandust laenude ja abi kaudu, millega pakutakse tuneeslastele kvalifikatsiooni nõudva töö võimalusi, ning et selleks sõlmitakse tõeline arendusleping, millega toetatakse tootlikke kohalikke ja välisinvesteeringuid.

Alfredo Pallone (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Hääletasin resolutsiooni ettepaneku poolt, mis käsitleb olukorda Tuneesias, et väljendada koos kolleegidega Euroopa Parlamendi seisukohta Jasmiini revolutsiooni suhtes. Tuneesia ja Euroopa Liidu partnerlus, suhted Vahemere Liitu kuuluvate Põhja-Aafrika riikidega ja kõik naabrussuhted tuleb tuua tõhusalt esiplaanile, et võimaldada Tuneesia inimestele, kellega me seisame õlg õla kõrval, distsiplineeritud ja rahulik üleminek tõhusale demokraatlikule süsteemile. ELi abi peab toimima hoiatusena, et tagada nõuetekohane valimisprotsess ja inimõiguste austamine, ja selle eesmärk peab olema toetada ja nõustada Tuneesia rahvast, et hoida ära igasugused kaldumised fundamentalismi poole. Euroopa Liit ei tohi kindlasti unustada oma pühendumist demokraatialle ja inimõigustele.

Georgios Papanikolaou (PPE), *kirjalikult.* – (EL) Hääletasin sarnaselt kõikide fraktsioonide esindajatega Tuneesiat käsitleva resolutsiooni ettepaneku poolt sooviga saata sellele riigile toetussõnum. Selles piirkonnas on Euroopa põhiline ja püsiv eesmärk stabiilsus. Tulevikus peaks Vahemere piirkonnas rakendatava Euroopa naabruspoliitika põhisambaks olema loodav majandusliku õitsengu piirkond, kus valitseb demokraatlik kord ja austatakse inimõigusi. Me ei tohi unustada, et ebastabiilsus Euroopa naabruses võib vallandada ahelreaktsiooni ning tuua kaasa veelgi suuremad pagulaste ja sisserändajate vood kui need, mille põhjustajaks olid kunagi Kesk-Aasia konfliktid.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Andsin poolthääle sellele resolutsiooni ettepanekule, mis käsitleb praegust olukorda Tuneesias. Ühinen Euroopa Parlamendiga, et väljendada solidaarsust Tuneesia rahvaga, kes, innustatuna õigustatud demokraatlikest püüdlustest ning soovist parandada sotsiaalseid olusid ja juurdepääsu tööle, on viinud riigi ajaloolise poliitilise pöördepunktini. Seoses sellega tunnustan tuneeslaste julgust ja kindlameelsust meelevaldustel ning mõistan koos teistega hukka julgeolekujõudude survemeetmed ja ülemäärase jõu kasutamise. Toetan kindlalt vajalikku demokraatlikku protsessi, mille Tuneesia peab läbima, ja rõhutan, et on tähtis luua vajalikud tingimused valimiste korraldamiseks piisava ajavaruga, et kõigil opositsioonijõududel ja meediakanalitel jääks aega riiklikul tasandil organiseerumiseks ja selleks, et luua uue ühiskonna jaoks demokraatlik alus. Mul on hea meel Euroopa Parlamendi palve üle, et komisjon ja Euroopa Investeerimispank näeksid Tuneesia jaoks ette abi, mida antakse soodsas intressiga laenude kaudu, et võimaldada Tuneesia majandusel mitmekesistuda ja pakkuda noortele tuneeslastele kvalifikatsiooni nõudva töö võimalusi, ning sõlmiksid selleks tõelise arenduslepingu, millega toetatakse tootlikke kohalikke ja välisinvesteeringuid.

Paulo Rangel (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Ma toetasin seda resolutsiooni ettepanekut ja väljendan koos teistega solidaarsust Tuneesia rahvale, kes, innustatuna õigustatud demokraatlikest püüdlustest ning soovist parandada sotsiaalseid olusid ja juurdepääsu tööle, on viinud riigi ajaloolise poliitilise pöördepunktini. Loodan siiralt, et Tuneesias luuakse nüüd kõik tingimused ja riigile antakse igakülgset abi, et saavutada edu reformidega, mis on vajalikud kindla ja salliva vähemusi austava demokraatia ülesehitamiseks.

Robert Rochefort (ALDE), *kirjalikult.* – (FR) Poolthäälega resolutsiooni ettepanekule olukorra kohta Tuneesias tahan eelkõige väljendada solidaarsust Tuneesia rahvaga, kes, innustatuna õigustatud demokraatlikest püüdlustest ning soovist parandada oma sotsiaalseid olusid, on viinud riigi ajaloolise poliitilise pöördepunktini. Kutsun Euroopa institutsioone üles suunama ELi ja Tuneesia vahelise koostööga seotud eri finantsinstrumentide vahendid ümber ja neid suurendama. Seda tuleb teha kiiresti. Ärgitan ka Euroopa Liitu nendest sündmustest õppust võtma ning vaatama läbi oma demokraatia ja inimõiguste toetamise poliitika, muutes inimõiguste range järgimise ELi ja kolmandate riikide vahelise koostöö oluliseks tingimuseks.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult.* – Selle resolutsiooniga väljendab Euroopa Parlament solidaarsust Tuneesia rahvaga, kes, innustatuna õigustatud demokraatlikest püüdlustest ning soovist parandada sotsiaalseid olusid ja juurdepääsu tööle, on viinud riigi ajaloolise poliitilise pöördepunktini. Sellega seoses tunnustab parlament rahva julgust ja kindlameelsust meelevaldustel, avaldab kaastunnet ohvrite perekondadele ja väljendab solidaarsust vigastatutega. Euroopa Parlament mõistab ka hukka julgeolekujõudude survemeetmed ja ülemäärase jõu kasutamise, kuid tunnustab seevastu käitumist, mida näitasid üles sõjaväejõud, keeldudes meelevaldajate pihta tulistamast. Ühtlasi nõuab parlament, et intsidentide suhtes, mis viimaste nädalate jooksu tõid kaasa tapmised ja ülemäärase jõu kasutamise, ning korrupsioonijuhtumite suhtes algatataks sõltumatu uurimine ning et süüdlased toodaks kohtu ette.

Licia Ronzulli (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Viimaste päevad rahutused Tuneesias on toonud kaasa juba vähemalt 35 kinnitatud surmajuhtumit. Suheteks Magribi riikidega loodud Euroopa Parlamendi delegatsioon on juba nõudnud sõltumatut uurimist, et selgitada välja, kas valitsus on süüdi tänaval toimunud kokkupõrgete puhul vägivalda kasutamises. Selles traditsiooniliselt ilmalikus, edumeelses ja demokraatlikus riigis valitsev erakorraline seisukord tuleb viivitamata tühistada, et võimaldada Tuneesia ametiasutustel jätkata tavapärasest demokraatlikku protsessi. Kõik Euroopa valitsused, ka Šveitsi valitsus, peavad omalt poolt nõustuma koostööd tegema, et tagastada president Ben Ali perekonna omandatud raha ja varad. Lõpetuseks tuleks viivitamata ohjeldada igasugune Salafi liikumise kasv ja levik, sest see toetaks Tuneesias islami radikaalset äärmust.

Marc Tarabella (S&D), *kirjalikult.* – (FR) Oli ka aeg, et Euroopa Parlament lõpetaks vaikimise Tuneesia ülestõusu teemal. Kuidas on võimalik jääda kurdiks abipalvetele? Kuidas saab jääda ükskõikseks selle demokraatiapõua puhul? Kuidas saab jääda rahulikuks, nähes, kuidas mehed ja naised, rikkad ja vaesed, noored ja vanad nõuavad vabastamist hirmurežiimi alt?

Tuneesias järgiti vaikimisi heaks kiidetud autokraatlikku mudelit, stsenaariumi, mille puhul kõige vaesemad ja isegi keskklass ei suutnud ettegi kujutada, et neist võiks ühel päeval saada oma saatuse sepp. See ainus valitsemismeetod on nüüd põrnu tallatud. Nende sammudega vabaduse poole pannakse alus uuele ühiskonnale ja antakse lootust uuele tasakaalule. Diktaatorliku ja tehnokraatliku Lähis-Ida päevad on läbi. Nüüd jääb üle vaid luua teistsugune Lähis-Ida.

Loodame, et Euroopa institutsioonid on nende uute riikide igasuguste koostööpalvete suhtes varasemast vastuvõtlikumad.

Rafał Trzaskowski (PPE), *kirjalikult.* – (PL) Toetan seda resolutsiooni ettepanekut ja eriti selle sätteid, mis käsitlevad meie käsutuses olevaid väga konkreetseid vahendeid riigis toimuva süsteemse muutuse mõjutamiseks. Räägin siinkohal eelkõige poliitilisest toetusest

kõrge esindaja võimalikult suurele sekkumisele, ELi naabruspoliitika praegu toimuvast läbivaatamisest, läbirääkimistest, mis käsitlevad ajavahemikuks 2011–2016 Tuneesia jaoks koostatavat uut tegevuskava, ja ELi vaatlusmissiooni saatmisest, millest oleks väljakuulutatud valimistel kahtlemata abi.

Resolutsiooni ettepanek (RC-B7-0075/2011)

Elena Oana Antonescu (PPE), *kirjalikult.* – (RO) Üleilmne tuberkuloosi levik valmistab jätkuvalt muret ja see haigus on maailmas endiselt üks peamisi surmapõhjusi, millesse sureb igal aastal ligikaudu kaks miljonit inimest. Hoolimata tehtud edusammudest, on selle bakteriaalse nakkuse esinemine viimastel aastatel väga ulatuslikult kasvanud endiste Nõukogude bloki riikide sotsiaal-majandusliku languse, riikide tervishoiusüsteemide nõrga infrastruktuuri ja ravi ebavõrdse kättesaadavuse tõttu. Tuberkuloosivaktsiini Algatust käsitlev resolutsiooni ühisettepanek teeb mulle heameelt, sest minu arvates on vaktsiinid koos kõige tõhusamate nakkuse avastamise analüüside ja parima raviga peamine relv selle haiguse vastu võitlemisel. Samuti arvan, et joogivee ja tasakaalustatud toidu kättesaadavus ning vaba juurdepääs tervishoiuteenustele aitavad suuresti kaasa elutingimuste parandamisele ning vaesuse- ja tuberkuloosivastasele võitlusele. Neid kaalutlusi arvestades hääletasin tuberkuloosivaktsiini käsitleva resolutsiooni ühisettepaneku poolt.

Liam Aylward (ALDE), *kirjalikult.* – (GA) Tuberkuloosivaktsiini Algatuse andmetel avastatakse igal aastal ligikaudu üheksa miljonit uut tuberkuloosijuhtu ja tuberkuloosi sureb kaks miljonit inimest aastas: see tähendab ühe inimese surma iga 18 sekundi tagant. Üksnes neli aastat on jäänud haiguste kaotamisega seotud aastatuhande eesmärgi saavutamise tähtajani, kuid tuberkuloos on kogu maailmas endiselt üks peamisi surmapõhjuseid ja kõige ohtlikum haigus inimeste jaoks, kes on nakatunud HI-viirusesse või põevad AIDSi. EL peab täitma oma kohustust saavutada ÜRO aastatuhande eesmärk – võidelda tuberkuloosi vastu ja kaotada see enne 2015. aastat. Hääletasin selle tähtsa resolutsiooni ettepaneku poolt ja olen nõus, et tuberkuloosiga võitlemine tuleks lisada Euroopa 2020. aasta strateegiasse. Nagu resolutsioonis märgitud, peavad komisjon ja liikmesriigid tegema kõik vajaliku, et tagada tervishoiule eraldatavate rahaliste vahendite jõudmine ka arengumaade vaeste elanikeni, ning igati pingutama, et kindlustada tervishoiuteenuste parandamine ja toetamine vaestes piirkondades.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *kirjalikult.* – (LT) Hääletasin Tuberkuloosivaktsiini Algatust käsitleva resolutsiooni ettepaneku poolt, sest see haigus on endiselt üks peamisi surmapõhjusi maailmas ja, igal aastal sureb selle tõttu ligikaudu kaks miljonit inimest. Algatus peaks teenima tuberkuloosi haigestunute huve kogu maailmas, eelkõige vähim arenenud riikides. See aitaks rakendada ka Euroopa 2020. aasta eesmärgi ja saavutada 2015. aastaks aastatuhande arengueesmärgid. Peale selle võiks vaktsineerimisprogramm suurendada ELi strateegilist sõltumatust tuberkuloosi ja teiste nakkushaiguste vastu võitlemisel. Tuleb märkida, et vaktsiinid koos paremate analüüsidega on oluline vahend tuberkuloosiga võitlemisel. Analüüsid koos tõhusama diagnostika ja raviga peavad olema usaldusväärsed, hinnalt vastuvõetavad ja kõikidele patsientidele kättesaadavad. See eeldab teadusuuringute olulist ümbersuunamist ning suuremaid ja püsivamaid rahalisi vahendeid vaktsiinide jaoks. Seepärast peaksid Euroopa Komisjon ja liikmesriigid täitma oma rahastamiskohustusi ning tegema kõik vajaliku, et tervishoiule eraldatavad rahalised vahendid jõuaksid ka arengumaade vaesimate ja haavatavate elanikeni.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *kirjalikult.* – (RO) Tuberkuloosi vastu vaktsineerimine ja selle haiguse uute ravimeetodite väljatöötamiseks kavandatud teadusuuringutesse

investeeringud eurooplaste tervisesse olulised. Rumeenia ametiasutuste andmetel avastatakse Rumeenias igal aastal 30 000 uut tuberkuloosijuhtu. Üks võimalik selgitus, miks nii palju haigusjuhte igal aastal avastatakse, on just see, et järjest rohkem tekib uusi ennetusprogramme ja enamikku neist rahastab EL. Ehkki Rumeenias on endiselt Euroopa suurim tuberkuloosi esinemissagedus, on see näitaja viimasel viiel aastal märgatavalt vähenenud. Ka tuberkuloosist tingitud suremus on Rumeenias kahanenud 10,7%lt 2002. aastal 7,6%ni 2008. aastal. Tuberkuloosi kaotamise programmide rahastamine on eriti teretulnud, sest viimase 35 aasta jooksul ei ole avastatud uusi diagnostika- ja ravivahendeid.

Zuzana Brzobohatá (S&D), kirjalikult. – (CS) Toetasin tuberkuloosivastast võitlust käsitlevat resolutsiooni ettepanekut mitmel põhjusel. Kõigepealt tahaksin rõhutada vajadust vaadelda selle haiguse humanitaarset tahku, sest seda haigust saab ära hoida lihtsalt vaktsineerimisega. Seepärast ei ole igal aastal rohkem kui kaks miljonit kaotatud inimelu mitte üksnes väga suur arv, vaid eelkõige mõttetud kaotus. Olen täiesti nõus, et tuberkuloos on riikidevahelise ebavõrdsuse kõnekas näide, sest arenenud tööstusriikides on see peaaegu kaotatud. TBVI aitab tuberkuloosi põdevaid isikuid kogu maailmas ja eriti just vähem arenenud riikides. Mina isiklikult pean sellist tuberkuloosiga võitlemise viisi Euroopa kodanike solidaarsuse väljenduseks ja püüdeks piirata täiesti tarbetuid surmajuhumeid, mis tulenevad vaid puudulikust vaktsineerimisest vähem arenenud riikides.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), kirjalikult. – (PT) Selle resolutsiooni ettepaneku kaudu avaldame heameelt Euroopa Liidu algatuste üle, mille eesmärk on võidelda tuberkuloosi vastu vaeseimates riikides, aga kutsume ka üles tegema rohkem teadusuuringuid, et töötada välja uusi ravimeid ja vaktsiine selle haiguse vastu. Vaktsiinid on odavam ja tõhusaim tervishoiuvahend, millega kaitsta eurooplasi nakkushaiguste eest. See on oluline ka selleks, et tervishoid jõuaks arengumaadesse ja aitaks pikendada eluiga ning võidelda vaesusega.

Nagu ütlesin, on tehtud mõningaid edusamme ja me oleme õigel teel, aga EL peab mitmekordistama oma jõupingutusi ning kutsuma üles tegutsema kooskõlastatumalt, et lõimida Euroopa teadusuuringud vaesusega seotud haiguste vastasesse võitlusse. Ainult nii õnnestub meil leevendada seda kurba tervishoiuolukorda, mis paljudes arengumaades valitseb. Tahaksin komisjonilt küsida, kuidas ta kavatseb jätkata teadusuuringutega seotud jõupingutusi selles valdkonnas, suurendada neid pingutusi ja rakendada nende teadusuuringute tulemusi eurooplaste hüvanguks, võttes arvesse Euroopa 2020. aasta strateegiat.

Edite Estrela (S&D), kirjalikult. – (PT) Hääletasin Tuberkuloosivaktsiini Algatust käsitleva resolutsiooni ettepaneku poolt, sest ainult ulatuslik vaktsineerimiskampaania saab aidata saavutada aastatuhande arengueesmärgi raames kindlaks määratud sihid – peatada 2015. aastaks tuberkuloosi haigestumise sagenemine ja kaotada tuberkuloos 2050. aastaks. Kiiremas korras tuleb uurida uuenduslikke rahastamisprojekte, et aidata tugevdada tervishoiusüsteeme ning võidelda ebavõrdsusega, eriti seoses emade tervise ja laste suremusega.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Ehkki tuberkuloos on üks haigusi, mis arenenud riikides on tervishoiuprobleemide tähelepanu keskmest peaaegu kadunud, on see

tegelikkuses endiselt üks peamisi surmapõhjusi maailmas, nõudes aastas kahe miljoni inimese elu. Just arengumaades lõpeb see haigus sageli surmaga, eriti kui see on seotud HI-viiruse või AIDSiiga.

Seepärast on tegemist näitega tervishoiuvaldkonna ebavõrdsusest tööstusriikide ja arengumaade vahel. Peale selle, ehkki tuberkuloos põhjustab endiselt surmajuhtumeid, loobutakse teadusuuringutest pelgalt majandusliku kasuga seotud põhjustel. Seetõttu on tähtis, et Euroopa otsustaks teha teadusuuringuid ning toetaks Tuberkuloosivaktsiini Algatust (TBVI), et laiaulatuslik vaktsineerimine saaks avaldada soodsat mõju tuberkuloosi kaotamisele 2050. aastaks.

Nagu me teame, on vaktsiinid, nagu ka tõhusam diagnostika ja ravi, oluline vahend, kui neid kasutatakse koos paremate, odavamate ja usaldusväärsemate analüüsidega nakkuse avastamiseks. See tähendab teadusuuringute olulist ümberkorraldamist ning ulatuslikumat ja jätkusuutlikumat rahastamist, milles ELil võib minu arvates olla märkimisväärne roll.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Käesolevas resolutsiooni ühisettepanekus, mis asendab Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsiooni, Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsiooni ja Euroopa Parlamendi sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsiooni ettepanekud, on seatud sihiks edendada Tuberkuloosivaktsiini Algatust (TBVI), et saavutada Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni poolt aastatuhande arengueesmärkides määratletud sihid. Nende hulka kuulub 2015. aastaks tuberkuloosi haigestumise sageduse vähendamine ning haiguse kaotamine 2050. aastaks. Maailma rahvastiku tervisliku seisundi parandamine on üks Euroopa Liidu suuremaid muresid. Ehkki võib öelda, et Euroopas on tuberkuloos kontrolli all, põhjustab see koos teiste nakkushaigustega arengumaades endiselt miljonite inimeste surma. Tuleb ühendada poliitilised ja rahalised jõupingutused, et teha kiire lõpp sellele üleilmsele suurele probleemile. Seepärast avaldan heameelt nimetatud algatuse heakskiitmise üle, et kaotada see nakkushaigus, mis isegi 21. sajandil põhjustab endiselt palju surmajuhtumeid, eelkõige arengumaades.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Tuleb toetada jõupingutusi teadusuuringute ning uute ravimite ja vaktsiinide väljatöötamise vallas, mis on tõhusad selliste haiguste puhul nagu tuberkuloos, mis nõuab kogu maailmas igal aastal miljoneid inimelusid, ning avaldada siirast heameelt soodsate tulemuste üle. Kui tulemused on saavutatud, siis tuleb uued edusammud teaduse ja tehnoloogia vallas teha ilma eranditeta kättesaadavaks neile, kes seda vajavad.

Seepärast on kättesaadavuse puhul ainus kriteerium vajadus. Kolmandas maailmas kulub jõukatele riikidele välisvõla ja selle intressi tasumisele väga palju vahendeid, mida sel põhjusel ei saa kasutada tervishoiu- ja haridusvaldkonna eelarvetes, mis kahanevad peaaegu olematuks. Niinimetatud struktuurilise kohandamise programmid, mis on kehtestatud väljastpoolt, aitavad samuti sellele kaasa.

Seetõttu hõlmab võitlus haiguste vastu, mis nagu tuberkulooski levivad vaese elanikkonna hulgas, võitlust mehhanismide vastu, mis tekitavad ja säilitavad sõltuvust ja vaesust. Seoses sellega on kahetsusväärne, et vähem arenenud riikidele uue tuberkuloosivaktsiini kättesaadavaks tegemist – mida me ilmselgelt pooldame – saab toetada selle nimel, et tugevdada ELi rolli ja juhtpositsiooni nendes riikides, nagu on öeldud küsimuses, mis andis aluse selleks resolutsiooni ettepanekuks.

Bruno Gollnisch (NI), *kirjalikult.* – (FR) Kuidas on võimalik mitte toetada algatust, mille eesmärk on kaotada 2050. aastaks tuberkuloos, mis tapab jätkuvalt kogu maailmas kaks miljonit inimest aastas?

Mind siiski üllatab, et tekst, mis taunib ebapiisavaid tervishoiuteenuseid arengumaades, peaks jätma tähelepanuta ühe kõige suurema probleemi, mis praegu esineb: arstide ärameelitamine nendest riikidest rikkamatesse riikidesse, mis on loobunud oma arstide piisavast koolitamisest, leides, et nad saavad kärpida oma sotsiaalkaitse kulusid. Sellest tulenevalt tohib Prantsusmaal teisel aastal õpinguid jätkata umbes 7000 üliõpilast, kusjuures igal aastal lubatakse Prantsusmaale tööle ligikaudu 3000 arsti, kes on läbinud kraadiõppe väljaspool Euroopat. Siinkohal pole arvestatud välistudengeid, keda me koolitame ja kes saavad teaduskraadi Prantsusmaal ega lahku kunagi. Samal ajal on WHO hinnangul vaestes riikides puudu 4,5 miljonit tervishoiuspetsialisti.

Samuti on kummaline, et tekstis on otsustatud eirata 5500–6000 tuberkuloosijuhtu Prantsusmaal. Selles riigis oli haigus kaotatud ning selle taasesinemist võib otseselt seostada massilise sisserändega. Ma ei usu ka seda, et oleme selles vallas ainus taoline riik Euroopas.

Sylvie Guillaume (S&D), *kirjalikult.* – (FR) Tuberkuloosi olemasolu maailmas valmistab jätkuvalt muret. Ent selgub, et ainult laiaulatuslik vaksineerimine võib hoida ära ohu, mida see haigus avaldab paljude arengumaades elavate inimeste tervisele. Seepärast toetasin seda resolutsiooni, et kutsuda liikmesriike ja Euroopa Komisjoni üles tegema suuremaid pikaajalisi investeeringuid, et neil oleks vahendid tuberkuloosiga võitlemiseks, eriti teadusuuringute ja uuenduse kaudu. Ent kasutusele võetud vahendid ei tohiks sellega piirduda: toetust vajavad tervishoiu olukord ja tervishoiuteenused, järelikult on see veel üks valdkond, kus tuleb teha tööd ja mida ei tohi jätta tähelepanuta.

Jim Higgins, Seán Kelly, Mairead McGuinness ja Gay Mitchell (PPE), *kirjalikult.* – Jäime Tuberkuloosivaktsiini Algatuse (RC-B7-0075/2011) lõpphääletusel erapooletuks. Pooldame täielikult vaktsiinalgatuse eesmärki, aga me ei saanud toetada viidet teisele Euroopa Parlamendi hääletusele, millega toetatakse muu hulgas aborti ning mis on vastuolus eelmise hääletuse kohta antud selgitustega, mille me Euroopa Parlamendis esitasime.

Juozas Imbrasas (EFD), *kirjalikult.* – (LT) Nõustusin selle dokumendiga, sest me peame võitlema tuberkuloosiga, kuna see haigus tapab kogu maailmas ligikaudu kaks miljonit inimest igal aastal ning peaaegu kolmandik maailma elanikkonnast on sellesse nakatunud. See haigus kujutab endast tõsist ohtu inimestele ning on kogu maailmas nakkushaiguste seas arvukuselt teine surmapõhjus. Tuberkuloos on tugevasti seotud sotsiaalsete ja majanduslike probleemidega, nagu vaesus, tööpuudus, alkoholism, narkomaania ning HI-viirus ja AIDS, samuti ebapiisavate ja halvas seisus tervishoiusüsteemidega vaestes riikides ning hilinevad diagnoosidega. Mul on hea meel Tuberkuloosivaktsiini Algatuse näite üle, sest kõik seda haigust põdevad patsiendid kogu maailmas saavad kasu teadusuuringute ja töö tulemustest. Samuti tahaksin märkida, et tuberkuloosivastast võitlust rahastatakse endiselt ebapiisavalt ning tuleb ette näha eraldi rahastamismehhanismid, mis aitavad Euroopas tuberkuloosivaktsiine litsentsida, parandavad vaktsiinide kättesaadavust, edendavad tuberkuloosi kliinilisi uuringuid ning tõhusamat diagnostikat ja ravi, ning et tervishoiuteenustele eraldatud raha peab jõudma riigi vaesimate ja kõige haavatavamate elanikeni.

Giovanni La Via (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Tuberkuloos on kahjuks üks peamisi surmapõhjusti maailmas. Igal aastal sureb sellesse haigusse ligikaudu kaks miljonit inimest. Euroopa Parlamendi eesmärk resolutsiooni ettepaneku esitamisel oli kutsuda Euroopa

Liitu üles püüdma saavutada Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni aastatuhande arengueesmärgid, millega nähakse ette selle raske haiguse esinemissageduse suurenemise peatamine 2015. aastaks. Hinnangulised andmed ei tee rõõmu ning oleme sügavas mures olukorra tõsiduse pärast, eriti seoses vaeseimate riikidega, kus tuberkuloosiga seotud surmajuhtumid muutuvad aina tavalisemaks. Seepärast toetan täielikult Tuberkuloosivaktsiini Algatust käsitleva resolutsiooni ühisettepanekut, sest peale arengumaade tervishoiutingimustele tähelepanu juhtimise üritatakse selles tegeleda probleemi algpõhjusega, võimaldades rohkem vahendeid ja toetades teadusuuringuid.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE), *kirjalikult.* – (PL) Ehkki suuremas osas Euroopa riikidest on tuberkuloosi vastu vaktsineerimine kohustuslik, valmistab maailma statistika muret. Nende inimeste arv, kes sellesse haigestuvad, näitab meile, et praegu, 21. sajandil, peame lisaks põhjaliku teabekampaania läbiviimisele ja õige profülaktika tagamisele eelkõige suurendama kaitsvate vaktsiinide rahastamist. Üksnes see võimaldab meil tuberkuloosi levikut vähendada. Seepärast toetasin resolutsiooni ettepanekut. Täna teid.

David Martin (S&D), *kirjalikult.* – Toetan täielikult üleskutseid suurendada rahastamist ja tuberkuloosiprogrammide alternatiivseid rahastamisvahendeid. Euroopa Parlamendi innovatsiooni, ravimite kättesaadavuse ja vaesusega seotud haiguste tööühme esimehena arvan, et on ülioluline keskenduda oma pingutustes teadus- ja uuendustegevusele, kui soovime saavutada aastatuhande arengueesmäärke. Üleilmne tuberkuloosi haigestumine on endiselt vastuvõetamatult suur ning avaldan heameelt Tuberkuloosivaktsiini Algatuse uute rahastamisvahendite üle laiaulatuslikuks vaktsineerimiseks.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Ehkki tuberkuloos on arenenud riikides peaaegu kaotatud, ohustab see endiselt vaeseid ja vähearenenud riike, eriti Aafrikas, kus see tapab igal aastal jätkuvalt miljoneid inimesi. Üksnes üleilmne vaktsineerimiskava suudab selle suure probleemi lahendada ja aastatuhande arengueesmärkide saavutamise osana haiguse 2050. aastaks tegelikult kaotada.

Willy Meyer (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (ES) Olen nõus suure osaga selles resolutsiooni ettepanekus öeldust, selle lõppeesmärgiga ja selles väljendatud seisukohaga, et juurdepääs tervishoiule on õigus, mille tagamine kuulub valitsuste ülesannete hulka, mis „peavad täitma oma kohust kogu elanikkonnale riiklikke tervishoiuteenuseid pakkuda”. Sellegipoolest ei saanud ma seda toetada, sest leian, et suurem osa dokumendis sätestatud ettepanekutest ja eesmärkidest on liiga vähenõudlikud ja ilmselgelt ebapiisavad. Minu arvates ei aita sellest, et teha ettepanek kaotada 2050. aastaks haigus, mis mõjutab kõige vaesemaid ja on üks peamisi surmapõhjusi maailmas, nõudes igal aastal rohkem kui kaks miljonit inimest. Seda seepärast, nagu on märgitud mitmetes uuringutes, mille on läbi viinud valitsusvälised organisatsioonid, et nimetatud ajavahemiku saaks muuta poole lühemaks jõulise poliitikaga ja sellest tulenevate suuremate vahenditega, mis on haigusega võitlemiseks ette nähtud. Peale selle, ehkki olen nõus lõikes 2 esitatud väitega avastamise ja vaktsineerimise korra tõhusama diagnostika ja raviga parandamise olulisuse kohta, olen vastu sellele, et ei öelda selgelt, et selliseid teenuseid peaks osutama riigi tervishoiusüsteem; just neid tuleks tugevdada Euroopa abi ja koostöoga.

Louis Michel (ALDE), *kirjalikult.* – (FR) Mul on väga hea meel avaldada toetust üleeuroopalisele projektile, mis pakub lisandväärtust mitte ainult Euroopale, vaid ka maailmale oma eesmärgi kaudu kaotada lõpuks tuberkuloos.

2009. aastal tappis tuberkuloos 1,7 miljonit inimest ehk 4700 inimest päevas. Maailmapanga hinnangul põhjustab see Aafrika jaoks majanduslikku kahju 52 miljardit

USA dollarit aastas. Ka Ühendkuningriigis ja Iirimaa 2010. aasta suvel registreeritud juhtumid tuletavad meile meelde, et see haigus on Euroopa Liidus endiselt suur probleem. Tänu Tuberkuloosivaktsiini Algatusele on võimalik luua tõhusaid vaktsiine, mis on arengumaade jaoks taskukohased ja mis on kohandatud tärkava turumajandusega riikide ja Euroopa jaoks.

Euroopa Komisjon on suurim ametliku arenguabi andja, eraldades aastas 49 miljardit eurot. Ent sellest ei piisa. Me peame leidma muid rahastamisallikaid, näiteks liikmesriikide ja/või Euroopa Liidu poolt finantstagatise andmine, et hankida rahastamist Euroopa Investeeringuspangast. Tuberkuloosivaktsiini Algatus on asjakohane viis rakendada ELi 2020. aasta strateegiat. Muutes Euroopa atraktiivsemaks, valmistab see ette uut majandust tulevastele põlvedele.

Alexander Mirsky (S&D), *kirjalikult*. – Tuberkuloosivaktsiini programm on väga tähtis, aga mida kavatseb Euroopa Parlament teha enne 2015. aastat? Näiteks Lätis seisneb tuberkuloosi ravi praegu diagnoosi panemises ja karantiinis hoidmises. Tegelikult kulutati asjata kõik vahendid, mis olid ette nähtud meditsiiniseadmete ostuks ja erihaiglate ehitamiseks. Näiteks Olaine linnas ehitati tuberkuloosi nakatunud inimeste ravimiseks haigla vangla territooriumile. Haigla sisustamiseks kulutatud summa ulatus kahe miljoni euroni. See haigla ei tööta praegu, sest seal puudub meditsiinipersonal! Seepärast tahaksin juhtida oma kolleegide tähelepanu asjaolule, et ei piisa pelgalt vaktsiini loomisest ja tootmisest, vaid tuleb valmistada ette kindla erialaga spetsialistid ja kvalifitseeritud meditsiinipersonal ning kasutada neid tuberkuloosivastases võitluses. Vastasel korral on tänase hääletuse mõju vaid emotsionaalne. Ülioluline on, et tuberkuloosivastaseks võitluseks eraldatud vahendeid kontrollitaks täiesti läbipaistvalt, et ei korduks Läti olukord.

Andreas Mølzer (NI), *kirjalikult*. – (DE) Igal aastal kulutatakse Euroopa Liidus kaks miljardit eurot tuberkuloosihaigete ravile. Koos HI-viiruse ja malaariaga on tuberkuloos üks levinumaid epideemiaid maailmas. Ligikaudu kolmandik maailma elanikkonnast on nakatunud. Selge on see, et oleme kaugel tuberkuloosi kaotamisest. Nii nagu kõikide haiguste puhul, on suurenenud resistentsus multiresistentsete või isegi üliresistentsete bakterite kujul ja sellest tulenev ravivõimaluste puudumine tänapäeva meditsiinile suureks proovikiviks. Tüüpravimid, mida on kasutatud alates 1960ndatest, ei avalda mõju muteerunud tüvedele. Selle tulemusena kirjutatakse välja muid ravimeid, mis on kallimad ja millel on tugevamad kõrvalmõjud. Järgnevad ravikulud võivad olla kuni sada korda kõrgemad kui tavapärase tuberkuloosi puhul. Kui patsient jätab tüüpravimite võtmise tuberkuloosi tavavormi vastu enne kuue kuu möödumist, siis pole tulemus mitte ainult tõsised kõrvalmõjud, vaid ka resistentsus. Peale selle on võimalik peatada selle haiguse levik alles siis, kui uuritakse kõiki inimesi, kellega patsient on kontaktis olnud. Mõned riigid ei ole neid nõudeid täitnud. Kui neid hästi teadaolevaid põhireegleid ei täideta, siis on ebatõenäoline, et miljardeid eurosid maksvad uurimisprojektid toovad kaasa erilisi muutusi, ja tekivad uued resistentsuse tüübid. Seetõttu jäin hääletamisel erapooletuks.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE), *kirjalikult*. – (LT) Hääletasin Tuberkuloosivaktsiini Algatust käsitleva resolutsiooni ettepaneku poolt. Paljudel juhtudel on tuberkuloos ja selle ärahoidmine raske ülesanne mitte ainult arengumaade, vaid ka arenenud riikide jaoks. Me peaksime jagama häid tavaid, eraldama vahendeid tuberkuloosivaktsiini jaoks ja kasutama eri meetmeid, üritades vähendada hirmutavat statistikat, mille kohaselt nõuab tuberkuloos kogu maailmas ligikaudu kaks miljonit inimelu igal aastal. Teisest küljest on mõned suremust suurendavad peamised riskitegurid alkoholism, narkomaania ja suur vaesus. Seepärast peame võtma arvesse mitte ainult

vaktsineerimist, vaid ka pikaajalisi programme nende tegurite vähendamiseks. Avaldan veel kord poolehoidu sellele ELi algatusele soodustada ELi aktiivset toetust vaktsineerimisprogrammidele, mis rakendamise korral on suutnud märkimisväärselt vähendada tuberkuloosi nakatumise määrasid, nagu kinnitab ELi liikmesriikide statistika.

Alfredo Pallone (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Arvestades, et tuberkuloos on endiselt üks peamisi surmapõhjusi maailmas, nõudes igal aastal miljoneid inimesi, ning et sellest hoolimata on haigused, millele pööratakse kõige vähem tähelepanu ja millesse haigestuvad ainult arengumaade elanikud, ei ole praegu ühegi rahuldava teadusuuringu teemaks, olen selgelt Tuberkuloosivaktsiini Algatuse poolt. Seoses sellega saaks ainult laialdast vaktsineerimist hõlmav vaktsineerimisprogramm avaldada soodsat mõju eesmärgi saavutamisele. Olen veendunud, et vaktsiinid koos paremate analüüsidega on esmane vahend tuberkuloosivastases võitluses ja et see tähendab teadusuuringute olulist ümbersuunamist ning jätkusuutliku rahastamise kasvu. Seepärast asun seisukohale, et tuberkuloosivastast vaktsineerimist tuleks korraldada eelkõige arengumaade kliinikutes ja et Euroopa Liidu abi peaks toetama arengumaade pingutusi inimressursi suurendamisel.

Georgios Papanikolaou (PPE), *kirjalikult.* – (EL) Hääletasin Tuberkuloosivaktsiini Algatust käsitleva resolutsiooni ettepaneku poolt. See resolutsiooni ettepanek, mida toetasid kõik fraktsioonid, järgneb tuberkuloosi haigestumise kasvule Euroopas ja Ameerika Ühendriikides viimase kümne aasta jooksul. Ent peamine põhjus selle haiguse taasilmnemisel on massiline sisseränne, eriti ebaseaduslik sisseränne, mille puhul tihti ei saa põhilisi hügieeninõudeid tagada. Kreeka, mis püüab praegu ebaseadusliku sisserändega hakkama saada, on riik, kus on suhteliselt suur tuberkuloosi haigestumus arenenud riikide seas ja seega on meie riigi jaoks tähtis selles resolutsiooni ettepanekus kavandatu, nagu ulatuslik vaktsineerimiskampaania liikmesriikides, Euroopa Investeerimispanka poolne rahastamine selle eesmärgi saavutamiseks ning üleskutse tagada riiklikud tervishoiuteenused kõige kaugemal asuvates piirkondades.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Praegu on tuberkuloos üks näide, kuidas rahvustevaheline ebavõrdsus mõjutab tervishoiu valdkonda, sest see haigus on peaaegu kaotatud tööstusriikides ja levib endiselt muudes maailma osades. Praegu on oluline meeles pidada ka seda, et tuberkuloos on üks nakkusi, mis võib mõjutada nende isikute seisundit, kes on seroposiitvused või kellel on AIDS, muutes haiguse neil juhtudel eriti raskeks. Need teemad on selle resolutsiooni ettepaneku põhjus, millega toetatakse vajadust ulatuslikuks vaktsineerimiskampaaniaks eesmärgiga saavutada kuues aastatuhande arengueesmärk pärast 2015. aastat ja eelkõige kaotada tuberkuloos 2050. aastaks.

Need väärt eesmärgid olid ka põhjus, miks ma hääletasin poolt. Vaktsiinid koos nakkuse avastamiseks tehtavate paremate analüüsidega, mis on usaldusväärsed ja hinnalt vastuvõetavad, on vajalik vahend otsustavas võitluses tuberkuloosiga, sama kehtib ka tõhusa diagnostika ja ravi kohta. See eeldab teadusuuringute olulist ümbersuunamist ning jätkusuutliku rahastamise suurendamist. EL peaks Euroopa Komisjoni kaudu otsima uuenduslikke rahastamisvõimalusi, nagu liikmesriikide ja/või ELi finantstagatise andmine, mis võimaldaks saada TBVI jaoks vahendeid Euroopa Investeerimispankast, et tagada rahastamine ja teadusuuringud selles valdkonnas.

Paulo Rangel (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Tehtud edusammudest hoolimata valmistab tuberkuloosi haigestumine kogu maailmas jätkuvalt suurt muret, sest see haigus on endiselt üks peamisi surmapõhjusi maailmas, eelkõige arengumaades. Seepärast tuleks suurendada teadusuuringute mahtu ja rahastamist selles valdkonnas. Oluline on võtta kasutusele

Tuberkuloosivaktsiini Algatuse jaoks vahendid, sest ainult laiaulatuslik vaktsineerimiskampaania suudab aidata peatada tuberkuloosi haigestumise kasvu 2015. aastaks, muutes suundumust ja kaotades selle haiguse 2050. aastaks, nagu on kirjas Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni aastatuhande arengueesmärkides ning Maailma Terviseorganisatsiooni tuberkuloosi peatamise programmis.

Frédérique Ries (ALDE), kirjalikult. – (FR) Tuberkuloos tapab ligikaudu kaks miljonit inimest igal aastal, peamiselt Sahara-taguses Aafrikas ja Aasias. See on väga suur probleem ning ere näide põhja ja lõuna vahel esinevast ebavõrdsusest ning vahendite, ravi ja teadusuuringute puudumisest, mida saame kasutada haiguse peatamiseks.

Meie resolutsiooni ettepanekus on osutatud pingutustele, mida tuleb teha, et avastada ning diagnoosida haigust kiiremini ja tõhusamalt. Eelkõige rõhutab see siiski vajadust rakendada laialdane vaktsineerimisprogramm, mis on ainus viis saavutada üks aastatuhande arengueesmärkidest (nr 6) ja kaotada haigus 2050. aastaks.

Samal ajal on tähtis, et ravimiuuringutes keskendutaks sellele vähe tähelepanu saanud ja majanduslikult mittetasuvale haigusele. Tuleb tagada selliste teadusuuringute rahastamine näiteks Euroopa Investeerimispannga vahendite kaudu. Nagu me teame, on vaja kolme miljardit USA dollarit, et viia ellu WHO tuberkuloosi peatamise programm. See on oluline investeering, kui soovime teha edusamme teadus- ja uuendustegevuses ning seega aidata suurendada vaeseimale elanikkonnale antud abi.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjalikult. – Selle resolutsiooniga toonitab Euroopa Parlament kõigepealt asjaolu, et ainult laiaulatuslikku vaktsineerimist hõlmav vaktsineerimisprogramm suudaks avaldada kasulikku mõju aastatuhande arengueesmärgi nr 6 saavutamisele pärast 2015. aastat ning eelkõige kaotada tuberkuloos 2050. aastaks. Teiseks leiab ta, et vaktsiinid on oluline vahend tuberkuloosiga võitlemiseks koos paremate – usaldusväärsete, hinnalt vastuvõetavate ja põhjendatud – analüüsidega, samuti tõhusama diagnostika ja raviga, ning et see eeldab teadusuuringute olulist ümbersuunamist ja jätkusuutliku rahastamise kasvu. Kolmandaks kutsus ta komisjoni üles otsima uuenduslikke rahastamisvõimalusi, nagu liikmesriikide ja/või liidu poolt finantstagatise andmine, mis võimaldaks saada Tuberkuloosivaktsiini Algatuse jaoks vahendeid Euroopa Investeerimispanngalt, et tagada teadusuuringute ning tähelepanuta jäetud haiguste vähetulusa uurimise rahastamine arengumaades.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), kirjalikult. – (PL) Hääletasin Tuberkuloosivaktsiini Algatust käsitleva resolutsiooni ettepaneku poolt. Troopilised haigused, nagu malaaria, tuberkuloos ja Aafrika unitõbi, nõuavad igal aastal miljoneid inimohvreid. See tuleneb eelkõige asjaolust, et need haigused muutuvad ravimitele üha enam resistentseks, ning ravivõimaluste puudumisest, mis on kaasnenud sellega, et teadusuuringud on lõpetatud lihtsal põhjusel – need pole kasumlikud. Pidades silmas asjaolu, et uute tuberkuloosijuhtude arv kogu maailmas valmistab neli aastat enne aastatuhande arengueesmärkide saavutamist endiselt muret, peaksime viivitamata sekkuma. Enamikus arengumaades pole tervishoiusüsteemid suutnud kohaliku elanikkonna vajadusi kaugeltki katta. 1990. aastate struktuurilise kohandamise programmid on olukorda halvendanud, põhjustades sotsiaalvaldkonnas ulatuslikke eelarvekärpeid. Olen arvamusel, et tuberkuloosi vastu tuleks vaktsineerida eelkõige arengumaade kliinikutes ja haiglates ning selleks tuleks taastada riigi tervishoiusüsteem. Valitsused peavad täitma oma kohust kogu elanikkonnale riiklikke tervishoiuteenuseid pakkuda, sest see on põhiõigus, mis on sätestatud inimõiguste ülddeklaratsioonis.

Anna Záborská (PPE), *kirjalikult.* – (SK) Toetan Tuberkuloosivaktsiini Algatust. Minu arvates on meie kui eurooplaste moraalne kohus peale selle, et võtame osa vastutusest teadusuuringute ja uute ravivõimaluste leidmise eest, aidata ka vaestel riikidel koolitada tervishoiutöötajaid ja arendada välja vähemalt elementaarne tervishoiuvõrk. Inimeste solidaarsus peab ulatuma kaugemale riikide ja maailmajagude piiridest. Kui me seda solidaarsust enam ei tunne, siis me pole enam inimlikud. Meie inimlikkuse säilitamise huvides on see, miks ma ei saa toetada resolutsiooni ettepaneku heakskiidetud teksti. Tekstis viidatakse sündimata laste tapmisele, mida enamik siin Euroopa Parlamendis peab reproduktiivtervise osaks. Jäin hääletamisel erapooletuks, sest ma ei saa nõustuda, et tuberkuloosipandeemiavastane võitlus maailma vaeseimates piirkondades on kuidagi seotud ebainimliku tavaga võtta endale õigus otsustada sündimata lapse elu ja surma üle.

Otsuse ettepanek (B7-0090/2011)

Marta Andreasen (EFD), *kirjalikult.* – Hääletasin Euroopa Politseikolledži raamatupidamiskontode sulgemise poolt, mida olin möödunud aastal keeldunud heaks kiitmast, sest see on tavapärane menetlus, mis peaks toimuma igal aastal kohe, kui Euroopa Kontrollikoja raporti põhjal on selge, et täiendavat kohandamist pole vaja, sõltumata asjaolust, kas eelarve täitmisele on heakskiit antud või mitte. Täheldatud rikkumisi arvestades tuleks Euroopa Politseikolledž sulgeda.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Probleemid Euroopa Politseikolledži haldusmudeliga põhjustasid selle, et Euroopa Parlament keeldus andmast heakskiitu tema 2008. aasta raamatupidamiskontodele. Nimetatud tõsiasi on muret tekitav ja ennekuulmatu, sest see on esimene kord, mil Euroopa ameti puhul on sellisest menetlusest keeldutud. Seepärast on kõnealuse resolutsiooni eesmärk üksnes sulgeda vastavad raamatupidamiskontod kooskõlas Euroopa Parlamendi kodukorra VI lisa artikli 5 lõike 2 punktiga b.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Mäletan, et 7. oktoobril 2010 võttis Euroopa Parlament vastu otsuse mitte anda heakskiitu Euroopa Politseikolledži 2008. aasta raamatupidamiskontodele 618 poolthääle ja mitte ühegi vastuhäälega, kusjuures seitse isikut jäi erapooletuks. Otsus sulgeda 2008. aasta raamatupidamiskontod ei võrdu sellega, et keeldutakse nende täitmist heaks kiitmast, vaid on üksnes tehniline meede, mis tuleneb Euroopa Parlamendi kodukorrast, mille kohaselt peab siis, kui nende täitmisele ei ole heakskiitu antud, toimuma järgmisel istungil ametlik hääletus, kas raamatupidamiskontod sulgeda või mitte. Seepärast hääletasin selle otsuse poolt.

Véronique Mathieu (PPE), *kirjalikult.* – (FR) 7. oktoobril 2010 võttis Euroopa Parlament 618 poolt- ja mitte ühegi vastuhäälega ning seitsme erapooletuks jäänud isikuga vastu otsuse, millega keelduti andmast Euroopa Politseikolledži direktorile eelarve täitmise heakskiitu 2008. majandusaasta kohta. Kooskõlas Euroopa Parlamendi kodukorraga esitatakse juhul, kui eelarve täitmisele heakskiitu ei anta, järgmisel osaistungjärgul ametlik ettepanek raamatupidamiskontod sulgeda. Otsus, mille poolt ma hääletasin, on tehniline meede, mille eesmärk on kõnealuse eelarveaasta raamatupidamiskontode sulgemine ja mitte eelarve täitmise heaks kiitmine. Otsus võetakse vastu praeguse osaistungjärgu jooksul, sest mina ja minu kolleegid eelarvekontrollikomisjonist soovisid kuulata ära Euroopa Politseikolledži direktori, juhatuse esimehe ja Euroopa Komisjoni presidendi, et saada rohkem üksikasju ja selgitusi eelkõige 2010. aasta juulis 2008. aasta kohta tehtud raamatupidamisparanduste ning juhatuse reageerimisvõime kohta.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) On kahetsusväärne, et avaliku sektori vahenditest rahastatud Euroopa asutusel ei pea olema läbipaistvat haldusmudelit, mis võimaldab järelevalveasutusel tema raamatupidamiskontod heaks kiita. Sellise sündmuse harukordsus tingib vajaduse analüüsida põhjuseid ning leida lahendused, mis takistavad seda kordumast. Seepärast on kõnealuse resolutsiooni ainus eesmärk sulgeda need raamatupidamiskontod vastavalt Euroopa Parlamendi kodukorra VI lisa artikli 5 lõike 2 punktile b.

Alexander Mirsky (S&D), *kirjalikult.* – Politseikolledžile eraldatud vahendite ebatõhus kasutamine on juba põhjustanud väikeste ametite rahalise toetamise häireid. Esineb vahendite mittenõuetekohase kasutamise juhtumeid, mis sarnanevad finantskuritegedega. Kõik need rikkumised võivad juhtuda siis, kui puudub piisav komisjonipoolne kontroll. Euroopa Parlamendi otsus selles küsimuses saadab selge signaali kõikidele teistele ametitele ja institutsioonidele, et tuleb kinni pidada finantsdistipliinist ning olla neile pandud kohustuste täitmisel vastutustundlikum. Samuti on otstarbekas vabastada ametist need komisjoni ametnikud, kes on sel ametikohal pikalt olnud ning pole suutnud otsustavalt ja tõhusalt tegutseda. Tean mitut juhtumit, mille puhul komisjoni ametnikud – kas oma ebakonstruktiivse seisukoha või mõnikord koguni laiskuse tõttu – pigistasid silma kinni tõsiste rikkumiste suhtes, mis esinesid Euroopa Liidu finantsprojektides. Leian, et see resolutsioon on väga õigeaegne ja vajalik.

Andreas Mølzer (NI), *kirjalikult.* – (DE) Euroopa Politseikolledži asutati 2000. aastal. Selle eesmärk on edendada tihedat koostööd eri politseijõudude vahel Euroopa Liidus. Euroopa Politseikolledž aitab riikide organitel teha koostööd kuritegevuse ennetamisel ja kuritegevusega võitlemisel. Peale selle teeb ta tihedat koostööd kolmandate riikide politseiasutustega. Minu arvates on Euroopa Politseikolledž vajalik institutsioon, mille tõttu hääletasin ettepaneku poolt.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Euroopa Politseikolledž toob kokku vanempolitseiametnikud kogu Euroopast eesmärgiga edendada piiriülest koostööd võitluses kuritegevusega ning riigis julgeoleku ja korra säilitamisel. Kolledž tegutseb alates 2005. aastast Euroopa Liidu ametina ning on võrgustik, milles korraldatakse liikmesriikides ja liikmesriikide poolt peamiselt riikide koolitusasutustes üritusi – kursuseid, seminare, konverentse ja koosolekuid. Aastas korraldatakse 60–100 kursust, seminari ja konverentsi, kus käsitletakse laias valikus teemasid, mis on Euroopas politsei töövaldkonnas praegu asjakohased. Euroopa Politseikolledži tegevus on väga oluline, et tagada koostoime eri liikmesriikide politseijõudude vahel. Tegelikult on see asutus praegu esmane õppe- ja arengupaik hariduse ja koolituse valdkonnas, et tagada parem koostöö ja politseitöö Euroopas. Eespool nimetatud põhjustel ning eriti arvestades kontrollikoja ja nõukogu soodsaid arvamusi, hääletan selle poolt, et sulgeda Euroopa Politseikolledži 2008. eelarveaasta raamatupidamiskontod.

Paulo Rangel (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Pärast 7. oktoobri 2010. aasta otsust, millega keelduti andmast heakskiitu Euroopa Politseikolledži 2008. eelarveaasta raamatupidamiskontodele kolledži haldamisel avastatud probleemide tõttu, oleme nüüd liikunud edasi raamatupidamiskontode sulgemiseni kodukorra VI lisa artikli 5 lõike 2 punkti b alusel.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult.* – Tähtis on, et uued ametiasutused ja nende juhid täidaksid oma ülesandeid Euroopa kodanike huvides. Seepärast taotlesid rohelised suuremat läbipaistvust suhetes tööstusharu esindajate ning ametiasutuste ja nende juhtide vahel ning meil on hea meel, et kõik kolm kandidaati on kohustunud

kirjalikult seda tagama. Varjatud lobisuhted nõrgestavad nende ametiasutuste usaldusväarsust ja tõhusust ning oluline on, et nad teeksid oma tööd täiesti läbipaistvalt. Peame nüüd liikuma edasi ja tagama, et need ametiasutused saaksid tõhusalt täita oma tähtsat järelevalverolli ELi finantsturgude üle.

Viktor Uspaskich (ALDE), kirjalikult. – (LT) Nagu Euroopa Parlamendi eelarvekontrollikomisjoni hääletus näitas, ei olnud paljud rahul sellega, kuidas Euroopa Politseikolledži juhtis oma vahendeid 2008. aastal ja eelnenud aastatel. See on ainulaadne olukord – tänini pole ühegi Euroopa asutuse eelarve täitmist jäetud heaks kiitmata. Ent nüüd on tähtis vaadata tulevikku. Kindral Bánfi, kes on Euroopa Politseikolledži uus juht, on võtnud üle keerulise olukorra ning peab taastama Euroopa Parlamendi ja maksumaksjate usalduse. Peale selle usun, et käimasolev arutelu kolledži eelarve ja inimressursside ebatõhusa juhtimise üle üksnes juhib meie tähelepanu kõrvale suuremalt probleemilt – ühtsuse ja professionaalsuse puudumiselt politsei- ja julgeolekuasutustes kogu Euroopas, sealhulgas Leedus. Me peame pöörama rohkem tähelepanu püüdlustele parandada politseikolledži põhiülesandeid – me peame hariduse ja eriväljaõppe kaudu võtma jõulisemaid meetmeid, et võidelda kuritegevusega. Nagu ütlesin osaistungjärgu ajal eelmise aasta oktoobris, on Euroopa Politseikolledžil üllad eesmärgid – edendada politseitöö ühtseid norme Euroopas ning tugevdada õigusriiki ja õigusnorme. Pole tähtis, mis saab Euroopa Politseikolledžist tulevikus, aga kõik liikmesriigid peavad tagama, et need eesmärgid saavutatakse.

Derek Vaughan (S&D), kirjalikult. – Hääletasin Euroopa Politseikolledži raamatupidamiskontode sulgemise poolt, sest minu arvates on oluline lõpetada 2008. aasta eelarve täitmise heakskiidu menetlus. Eelarve täitmisele heakskiitu andmata jätmisega saatsid Euroopa Parlamendi saadikud tugeva sõnumi kõikide ELi ametite juhtkondadele, et Euroopa Parlament ei nõustu kehva raamatupidamise ega võltsitud kulutustega. Euroopa Parlamendi liikmed peavad nüüd pöörama tähelepanu 2009. aasta eelarve täitmise heaks kiitmise menetlusele, mis on eelarvekontrollikomisjonis käimas, ning tegema muudatused, et tagada kindlama raamatupidamismenetluse kehtestamine. Kontrollikoja raportis 2008. aasta raamatupidamiskontode puhul esile tõstetud puudujäägid ei tohi korduda. Avaldan heameelt kasulike toimingute üle, mida on teinud Euroopa Politseikolledži uus direktor Ferenc Bánfi, ning loodan, et koostöö eelarvekontrollikomisjoni ja kolledži vahel jätkub ning et astutakse suuri samme, et tagada kolledži tõhus ja kõikidele finantseeskirjadele vastav tegutsemine.

Resolutsiooni ettepanek (B7-0091/2011)

Marta Andreasen (EFD), kirjalikult. – Hääletasin resolutsiooni ettepaneku poolt, et seista Euroopa Pangandusjärelevalve eesistuja ametissenimetamise vastu, mitte seepärast, et ma oleks leidnud mingeid puudusi nimetatud isiku juures, vaid seetõttu, et olen põhimõtteliselt vastu selle uue ameti loomisele. Meile räägitakse, et tuleb vältida majandus- ja finantskriiside teket tulevikus. Tegelikult lisab see veel ühe bürokraatiatasandi olemasolevale järelevalvele. Tekib segadus selles, kes mille eest vastutab. Nende koostatavad eeskirjad ei sobi kindlasti Londoni linnale ning aitavad kaasa töökohtade kaotamisele Ühendkuningriigis. Pealegi ei ole protsess läbipaistev, kui Euroopa Parlamendile esitatakse ainult üks kandidaat ja tagatipuks on lõpphääletus salajane.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Kui meil on hiljutisest kriisist midagi õppida, siis see on asjaolu, et peame reformima institusioonilist järelevalvestruktuuri, luues Euroopa ameteid, ning sellega sõnastama ümber kõik makro- ja mikromajandusliku järelevalve põhimõtted. Just selle tõttu luuakse Euroopa Pangandusjärelevalve. Pankade usaldusväarsus

sai üleilmselt finantskriisilt tugeva hoobi ning on oluline turgude ja eurooplaste jaoks üldiselt hakata taas usaldama pangandusasutuste kindlust ja jõulisust ning eelkõige hakata uuesti usaldama järelevalveasutusi. Seepärast on selle uue Euroopa Pangandusjärelevalve roll tuleviku jaoks nii oluline. Sel põhjusel hääletan selle poolt, et valida Andrea Enria esimeseks Euroopa Pangandusjärelevalve eesistujaks, lootes aktiivset, tegusat ja edukat ametiaega.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Hiljutine finantskriis tõi esile finantsjärelevalve suuremad kitsaskohad nii üksikute juhtumite kui ka finantsüsteemi kui terviku puhul. Järelevalvemudelid lähtusid riiklikust tasandist ega suutnud kohaneda üleilmastunud finantsüsteemidega, milles erinevad finantskontsernid teevad tehinguid piiriüleselt ja millega kaasnevad süsteemsed riskid. Seetõttu on ELi õigusaktide kohaldamises puudunud igasugune koostöö, koosõlastus ja ühtsus. Olen aru saanud, et Euroopa Pangandusjärelevalve loomine on tõhusa järelevalvemudeli saavutamiseks oluline. Ent tuleb astuda veel palju teisi samme, et hoida kordumast täiesti ebamoraalseid olukordi, nagu need, mis esinesid lähiminevikus ja mis on kahjustanud majandust, aktsionäre, hoiustajaid, maksumaksjaid ning süsteemi usaldusväarsust. Seepärast hääletan selle poolt, et valida Andrea Enria esimeseks Euroopa Pangandusjärelevalve eesistujaks ning soovin talle igas mõttes kvaliteetset ametiaega.

Andreas Mölzer (NI), *kirjalikult.* – (DE) Uues keskses Euroopa järelevalveasutuses esindavad riikide huve asutused, mis teostavad järelevalvet finantsturgude üle, Austria puhul näiteks FMA, ja mis on uue asutuse hääleõigusega liikmed. Ka riikide keskpangad võtavad osa ameti koosolekutest, aga neil puudub hääleõigus. Olen vastu sellele, et nimetada kõnealune kandidaat Euroopa Pangandusjärelevalve eesistujaks. Seepärast toetan raportit, sest minu arvates toob see kaasa kulukad topeltstruktuurid, mida näitab muu hulgas asjaolu, et eraldi järelevalveasutused asuvad eri linnades. Peale selle on finantsjärelevalveasutused vaid osa kogu lahendusest. Suure eelarvepuudujäägiga liikmesriikidele suunatud sanktsioonide mehhanisme tuleb samuti karmistada.

Resolutsiooni ettepanek (B7-0092/2011)

Marta Andreasen (EFD), *kirjalikult.* – Hääletasin resolutsiooni ettepaneku poolt, millega avaldatakse vastuseisu Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve eesistuja ametissenimetamisele, mitte seepärast, et ma oleks leidnud mingeid puudusi nimetatud isiku juures, vaid seetõttu, et olen põhimõtteliselt vastu selle uue ameti loomisele. Meile räägitakse, et tuleb vältida majandus- ja finantskriiside teket tulevikus. Tegelikult lisab see veel ühe bürokraatiatasandi olemasolevale järelevalvele. Tekib segadus selles, kes mille eest vastutab. Nende koostatavad eeskirjad ei sobi kindlasti Londoni linnale ja aitavad kaasa töökohtade kaotamisele Ühendkuningriigis. Pealegi ei ole protsess läbipaistev, kui Euroopa Parlamendile esitatakse ainult üks kandidaat ja tagatipuks on lõpphääletus salajane.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Üks kriisi tagajärgi oli vajadus luua sõltumatud Euroopa ametid, et teostada finantsturgudel pankade ja kindlustuse järelevalvet. Need ametid ei asenda riikide järelevalveasutusi, vaid teevad nendega koostööd, kasutades oma volitusi jälgida nõuete täitmist ja teha süsteemset riskianalüüsi, et kaitsta Euroopa riike sama ulatusliku kriisi mõjude eest, mille me läbi elasime.

Olen täna väga uhke, et saan hääletada Portugali kodaniku Gabriel Rodrigo Ribeiro Tavares Bernardino poolt, kellest saab esimene Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve eesistuja. Tema tuntus ausa ja heade tehniliste oskustega töötajana, mida oleme täheldanud kogu range valikuprotsessi jooksul, lubavad tegusat ja aktiivset ametiaega

järelevalveasutuses, mille eesistujaks ta nüüd saab. Tahaksin kasutada võimalust soovida talle tema uuel töökohal palju edu.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) Hiljutine finantskriis tõi esile finantsjärelevalve suuremad kitsaskohad nii üksikute juhtumite kui ka finantssüsteemi kui terviku puhul. Järelevalvemudelid on lähtunud riiklikust tasandist ega ole suutnud kohaneda üleilmastunud finantssüsteemidega, milles erinevad finantskontsernid teevad tehinguid piiriüleselt ja millega kaasnevad süsteemsed riskid. Seetõttu on ELi õigusaktide kohaldamises puudunud igasugune koostöö, kooskõlastus ja ühtsus. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve loomine on oluline tõhusa järelevalvemudeli saavutamiseks koos paljude teiste järelevalvemehhanismidega, mille kohta tehakse otsus ja mis rakendatakse kiireloomuliselt. Mul on muidugi hea meel, et portugallane Gabriel Rodrigo Ribeiro Tavares Bernardino on nimetatud Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve esimeseks eesistujaks. Soovin talle tema ülesannete täitmisel väga palju edu.

Alfredo Pallone (PPE), kirjalikult. – (IT) Olen väga rahul täna hommikul toimunud hääletuse tulemustega, millega Euroopa Parlament andis nõusoleku Portugalist pärit Gabriel Rodrigo Ribeiro Tavares Bernardino nimetamisele Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve eesistujaks. Sellest võidavad Euroopa Liit ja Euroopa Parlament, kes võitlesid kõvasti selle asutuse loomise nimel, aga eelkõige võidavad sellest Euroopa elanikud, keda kaitstakse nüüd kindlasti paremini.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), kirjalikult. – (PT) 2010. aasta novembris võtsid Euroopa Parlament ja nõukogu esimesel lugemisel vastu mitu kõrgete eesmärkidega seadusandlikku ettepanekut, et tugevdada finantsturgude järelevalvet Euroopas. Nende ettepanekutega nähti ette kolme uue Euroopa järelevalveasutuse loomine kindlustuse, väärtpaberite ja panganduse valdkonnas. Euroopa Parlamendil on tähtis roll nende asutuste juhtide nimetamisel: Euroopa Parlament on pädev kuulama ära riiklike järelevalveasutuste nimetatud eesistujad komisjoni koostatud nimekirja alusel ning võib avaldada vastuseisu nende ametissenimetamisele. Kandidaate on kuulunud majandus- ja rahanduskomisjon, mis on andnud oma heakskiidu. Nendele kaalutlustele tuginedes hääletasin Portugali kandidaadi poolt Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve eesistuja ametikohale, kes peab sätestatu kohaselt vastama rangetele eeskirjadele seoses sõltumatusega.

Resolutsiooni ettepanek (B7-0093/2011)

Marta Andreasen (EFD), kirjalikult. – Hääletasin resolutsiooni ettepaneku poolt, millega avaldatakse vastuseisu Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve eesistuja ametissenimetamisele, mitte seepärast, et ma oleks leidnud mingeid puudusi nimetatud isiku juures, vaid seetõttu, et olen põhimõtteliselt vastu selle uue ameti loomisele. Meile räägitakse, et tuleb vältida majandus- ja finantskriiside teket tulevikus. Tegelikult lisab see veel ühe bürokraatiatasandi olemasolevale järelevalvele. Tekib segadus selles, kes mille eest vastutab. Nende koostatavad eeskirjad ei sobi kindlasti Londoni linnale ning aitavad kaasa töökohtade kaotamisele Ühendkuningriigis. Pealegi ei ole protsess läbipaistev, kui Euroopa Parlamendile esitatakse ainult üks kandidaat ja tagatipuks on lõpphääletus salajane.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Kuna finantsturgusid tabas kriis valusalt, siis on tähtis taastada usaldus. Seda tehakse peamiselt järelevalveasutuste täidetava rolli kaudu, mis peavad kasutama oma volitusi pädevalt ja tõhusalt, et anda investoritele ja äriühingutele vajalikku kindlustunnet. Seoses sellega asutati Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve, mille

eesmärk ei ole asendada riigi järelevalveasutusi, kuid millel on oluline roll uues Euroopa järelevalveraamistikus. Seepärast on oluline, et see asutus hakkaks peagi tööle. Hääletan selle poolt, et nimetada Steven J. Maijoor Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve esimeseks eesistujaks, lootes aktiivset, tegusat ja edukat ametiaega.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Hiljutine finantskriis tõi esile finantsjärelevalve suuremad kitsaskohad nii üksikute juhtumite kui ka finantssüsteemi kui terviku puhul. Järelevalvemudelid lähtusid riiklikust tasandist ega suutnud kohaneda üleilmastunud finantssüsteemidega, milles erinevad finantskontsernid teevad tehinguid piiriüleselt ja millega kaasnevad süsteemsed riskid. Seetõttu on ELi õigusaktide kohaldamises puudunud igasugune koostöö, kooskõlastus ja ühtsus. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve loomine on oluline tõhusa järelevalvemudeli saavutamiseks. Ometi tuleb astuda veel palju teisi samme, et hoida kordumast lähiminevikus ilmnenud tõeliselt ebamoraalseid olukordi. Seepärast hääletan selle poolt, et valida Steven J. Maijoor esimeseks Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve eesistujaks ning soovin talle igas mõttes tulemuslikku ametiaega.

Andreas Mölzer (NI), *kirjalikult.* – (DE) Finantsjärelevalveasutused võivad olla palju vajalikumad kui mitmed teised ELi institutsioonid. Ent oleks piisanud ühest organist ühes asukohas selle asemel, et asutada kolm organit kolmes eri linnas, millega kaasnevad kulukad topeltstruktuurid. Euroopa tasandil järelevalve peab hõlmama ka riikide järelevalveasutuste kooskõlastamist. Praeguse jaotatud vastutusega on see keeruline. Peale selle on vaja tõhusat varajase hoiatamise süsteemi koos asjakohase toetusega spekulantidelt ja tabudeta aruteluga. Kuna arvan, et kolme Euroopa finantsjärelevalveasutuse asutamine on raha raiskamine, siis toetan seda, et raportiga ollakse kindlalt vastu Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve eesistujaks esitatud kandidaadi ametissenimetamisele.

Alfredo Pallone (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Hääletasin vastu ja mul on väga hea meel täna hommikul toimunud hääletuse üle, millega Euroopa Parlament andis nõusoleku Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve eesistuja ametissenimetamisele. Hiljutine finantskriis on näidanud, kui suures ulatuses on vaja põhjalikku ja hoolikat järelevalvet sektorites, mis varem suutsid määrustest kõrvale põigelda. Paljude seadusandlike ettepanekutega, mida me majandus- ja rahanduskomisjonis arutame, alates tuletisinstrumentidest kuni lühikeseks müügini, antakse Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele märkimisväärseid järelevalve- ja kontrollivolitusi ning seepärast on oluline, et sellel asutusel lastaks võimalikult kiiresti tööle asuda.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjalikult.* – (PT) 2010. aasta novembris võtsid Euroopa Parlament ja nõukogu esimesel lugemisel vastu mitu kõrgete eesmärkidega seadusandlikku ettepanekut, et tugevdada finantsturgude järelevalvet Euroopas. Nende ettepanekutega nähti ette kolme uue Euroopa järelevalveasutuse loomine kindlustuse, väärtpaberite ja panganduse valdkonnas. Euroopa Parlamendil on tähtis roll nende asutuste juhtide nimetamisel: Euroopa Parlament on pädev kuulama ära riiklike järelevalveasutuste nimetatud eesistujad komisjoni koostatud nimekirja alusel ning võib avaldada vastuseisu nende ametissenimetamisele. Kandidaate on kuulunud majandus- ja rahanduskomisjon, mis on andnud oma heakskiidu. Nendele kaalutlustele tuginedes hääletasin liirimaa kandidaadi poolt Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve eesistuja ametikohale, kes peab sätestatu kohaselt vastama rangetele eeskirjadele seoses sõltumatusena.

Resolutsioonide ettepanekud (B7-0091/2011, B7-0092/2011, B7-0093/2011)

Catherine Grèze (Verts/ALE), *kirjalikult.* – (FR) Täna, neljapäeval, 3. veebruaril 2011 peetud täiskogu istungil toimunud hääletamisel valitses täielik segadus seoses Euroopa järelevalveasutuste eesistujate ametissenimetamisega. Ei Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve (resolutsiooni ettepanek B7-0093/2011), Euroopa Pangandusjärelevalve (resolutsiooni ettepanek B7-0091/2011) ega Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve (resolutsiooni ettepanek B7-0092/2011) puhul polnud ükski nimetatud isikutest naine. Võrdõiguslikkuse nimel, mis on Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsiooni kaitstav põhiväärtus, ei saa ma hääletada selliste ametissenimetamiste poolt.

Arlene McCarthy (S&D), *kirjalikult.* – 2008. aasta finantskriis näitas selgelt vajadust, et Euroopa järelevalveasutused kooskõlastaksid finantssektori reguleerimist ja järelevalvet Euroopa Liidus. Tänapäevase hääletusega kiita heaks nende uute asutuste kolm juhti anname nõusoleku nende tegutsema hakkamisele. Oleme viimase kahe aasta jooksul näinud ka seda, et mõned finantsteenuste valdkonna osad on otsustanud vajalikele uutele eeskirjadele ja määrustele vastu seista. Seepärast palusin ära kuulamise ajal kandidaatidel järgida kõrgeimaid läbipaistvuse ja avatud juhtimise norme. Üldsuse kindlustunde ja usalduse säilitamiseks nende uute asutuste suhtes peavad nad suutma teha oma tööd sõltumatult, õiglaselt ja objektiivselt. Oluline on tagada, et neid äsja asutatud institutsioone ei sunnitaks finantssektori reformimiseks vajalikke põhieeskirju nõrgestama ega õhnestama. Seepärast avaldan heameelt kandidaatide otsuse üle töötada kõrgeimate läbipaistvusstandardite kohaselt, sealhulgas avaldada lobitöötajate ja tööstusharu esindajatega peetud õigusakte käsitlevate korrapäraste koosolekute tulemusel.

Alexander Mirsky (S&D), *kirjalikult.* – (LV) Hääletasin vastu üksnes sel põhjusel, et ma ei teadnud selle kõrgele ametikohale esitatud kandidaadi nime. Mis mulle eriti nii-öelda meeldis, oli see, et Euroopa Komisjoni esindaja ei soovinud avaldada kandidaadi perekonnanime. Võib-olla on meie maailmas midagi muutunud, kui Euroopa Parlamendi liikmetel ei ole õigus teada selle isiku nime ja elulookirjeldust, kes soovib Euroopa Liidus mingile ametikohale asuda.

Andreas Mølzer (NI), *kirjalikult.* – (DE) Kui asutatakse kolm uut ELi ametit asukohaga Londonis, Pariisis ja Frankfurdis koos Euroopa Keskpanga (EKP) riskide nõuandekoguga, siis on tõenäoliselt tulemuseks segadus nende asutuste volituste suhtes. Finantsjärelevalveasutusi võib olla rohkem vaja kui paljusid teisi ELi institutsioone, näiteks seda, mida nimetatakse Euroopa Liidu Põhiõiguste Ametiks. Ent ühest organist oleks piisanud. Peale selle esindavad uued finantsjärelevalveasutused vaid osa kogu lahendusest. Seejuures peavad liikmesriigid muutma oma suhtumist. Praegune juhtimõte „kui te ei tee mulle haiget, siis ma ei tee teile haiget”, mis võimaldab liikmesriikidel päästa teineteist finantskaristustest puudujäägi menetluse alusel, on toonud kaasa katastroofi. Seetõttu hääletasin raporti poolt Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve eesistuja ametikoha kandidaadi vastu.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjalikult.* – (PT) 2010. aasta novembris võtsid Euroopa Parlament ja nõukogu esimesel lugemisel vastu mitu kõrgete eesmärkidega seadusandlikku ettepanekut, et tugevdada finantsturgude järelevalvet Euroopas. Nende ettepanekutega nähti ette kolme uue Euroopa järelevalveasutuse loomine kindlustuse, väärtpaberite ja panganduse valdkonnas. Euroopa Parlamendil on tähtis roll nende asutuste juhtide nimetamisel: Euroopa Parlament on pädev kuulama ära riiklike järelevalveasutuste nimetatud eesistujad komisjoni koostatud nimekirja alusel ning võib avaldada vastuseisu

nende ametissenimetamisele. Kandidaate on kuulunud majandus- ja rahanduskomisjon, mis on andnud oma heakskiidu. Nendele kaalutlustele tuginedes hääletasin Hollandi kandidaadi poolt Euroopa Pangandusjärelevalve eesistuja ametikohale, kes peab sätestatu kohaselt vastama rangetele eeskirjadele seoses sõltumatusega.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult*. – Kogu valikumenetlus oli mitterahuldav segadus ja tähistab uute finantsjärelevalveasutuste edutut algust. Nii komisjon kui ka nõukogu vastutavad selle olukorra eest ja tähtis on, et võetaks õppust ametissenimetamiste järgmise vooru jaoks. Need uued asutused peavad tagama range ja tõhusa ülevaate finantssektorist, et hoiduda varasematest vigadest. See on kahetsusväärne, et kandidaatide staatus polnud kõrgem. Rohelised olid eriti rahulolematud uue kindlustus- ja tööandjapensionide järelevalve eesistuja kandidaadi Gabriel Bernardinoga. On tõsised kartused, et Bernardino ei pühendu sisuka Euroopa järelevalve tagamisele ja temast saab riigi ametiasutuste käepikendus. Tundub, et ta vaikib maha ka võimalikud ohud, mida kindlustussektor põhjustab finantsstabiilsusele. Seetõttu hääletasid rohelised tema kandidatuuri vastu. Oluline on, et uued ametiasutused ja nende juhid täidaksid oma ülesandeid Euroopa kodanike huvides. Seepärast taotlesid rohelised suuremat läbipaistvust suhetes tööstusharu esindajate ning ametiasutuste ja nende juhtide vahel ning meil on hea meel, et kõik kolm kandidaati on kohustunud kirjalikult seda tagama.

Peter Skinner (S&D), *kirjalikult*. – Hääletasin Euroopa Pangandusjärelevalve, Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve ja Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve eesistujate ametissenimetamise poolt, sest nad tõestasid ära kuulamistel, et nad on pädevad ja oma tulevaste ülesannete täitmisel esile kerkivate küsimustega kursis. Samuti arvan, et on kahju, et selle tasandi ametikohale pole naissoost kandidaati, ja loodan, et tegevdirektori ametikoha kandidaatide puhul on valik parem. Samuti on kahju, et kahe fraktsiooni, roheliste ja ALDE liikmed (osad, mitte kõik) suutsid suunata eesistujatele oma vastuseisu teemade suhtes, mis ei olnud seotud ülesannetega, mida eesistujad lahendama peavad hakkama. Järelikult võib ette kujutada, et nende valiku taga on muid küsimusi, mis kinnitavad selle Euroopa projekti puhul tundlikkuse puudumist. Pealegi nõuame, et need Euroopa järelevalveasutused tegutseksid sõltumatult, aga siiski tegutsevad nad selle sõltumatusega vastuolus, tunnistades selle sõltumatu valiku tulemusel kehtetuks soovimatu vastuhääletamisega.

Resolutsiooni ettepanek (RC-B7-0073/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), *kirjalikult*. – (PT) Hääletasin Campania jäätmekriisi käsitleva resolutsiooni ühisettepaneku poolt, sest minu arvates on jäätmekäitluskriisi puhul vaja mitte arvesse võtta eeskirju ja kontrollimeetmeid, sealhulgas näiteks keskkonnamõtjude hindamist ja riigihankeid käsitlevaid õigusakte. Samuti pean vajalikuks, et jäätmeid käsitlevate ELi õigusnormide täitmine Campanias ja teistes Euroopa piirkondades nõuab väga suurt jõupingutust, et vähendada jäätmete hulka ja panna põhiorhk jäätmete tekke vältimisele ning jäätmete vähendamisele, taaskasutusele ja ringlussevõtule ning tagada piisav infrastruktuur, ning et just selles, valdavalt põllumajanduslikus piirkonnas tuleb rohkem tähelepanu pöörata eelkõige orgaaniliste jäätmete taaskasutusele.

Roberta Angelilli (PPE), *kirjalikult*. – (IT) Mõistame komisjoni põhjendusi, aga jäätmekriisi Campanias ei lahenda karistusmaksete kehtestamine ega ka otsus peatada 2006.–2013. aasta perioodist 135 miljoni euro väljamaksmine ega 10,5 miljoni euro väljamaksmine 2000.–2006. aasta perioodist, mille eesmärk oli rahastada jäätmetega seotud projekte.

Kriisi lahendus peitub hoopis poliitiliste ja tegutsemistingimuste parandamises. Uus piirkondlik valitsus, mis asus ametisse alles möödunud aasta juunis, sai kahjuks pärandina viisteist aastat kestnud hooletuse ja viivitused. Sellegipoolest on ta juba algatanud ühtse jäätmete kogumise ja kõrvaldamise kava, mis hõlmab ka vajalike rajatiste loomist ning kokkulepete sõlmimist Itaalia viie piirkonnaga jäätmete ajutiseks üleandmiseks kuni kava täieliku käivitumiseni. Edaspidi võetavad meetmed peavad keskenduma läbipaistvusele ning inimeste ja kohalike omavalitsuste vahelisele dialoogile, sellele, et kodanikud hakkavad vastutama kodumajapidamisjäätmete kõrvaldamise eest, ning orgaaniliste jäätmete paremale kasutamisele.

Loodan, et komisjon hindab uue piirkondliku valitsuse valmisolekut ja pühendumist ning peab varsti sobivaks vabastada sellele piirkonnale mõeldud Euroopa rahalised vahendid, et edendada selle kasvu, rakendades loomulikult nõuetekohast ja ranget kontrolli ja täites ELi õigusnorme.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *kirjalikult*. – (FR) Kui elektri- ja elektroonikaseadmete jäätmeid käsitleva direktiivi hääletus oli üsna tehniline, siis Campania jäätmekriisi käsitleva resolutsiooni ettepaneku hääletus on märgatavalt poliitiline. Lükates tagasi Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni esitatud muudatusettepanekud, mis oleksid teksti moonutanud, hääletas Euroopa Parlamendi enamus selle poolt, et Itaalia peab täitma Euroopa jäätmete töötlemise eeskirju. Selles resolutsiooni ühisettepanekus, mille esitasid Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioon Euroopa Parlamendis, Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsioon, Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsioon ning Euroopa Ühendatud Vasakpoolsete / Põhjamaade Roheliste Vasakpoolsete liitfraktsioon, kutsume Itaaliat üles võtma viivitamata meetmeid, et täita eeskirju, see tähendab võitlust organiseeritud kuritegevuses osalemise vastu piirkonnas, mida loetakse väga tulutoovaks turuks. Tervishoiu ja keskkonna olukord selles piirkonnas on juba väga murettekitav. Seega usume, et Euroopa vahendeid ei tohiks vabastada enne, kui olukorra parandamiseks on midagi tehtud. See on mõeldamatu, et Euroopas töötatakse ühest küljest välja aina rangemaid tervishoiu- ja keskkonnanõudeid ning teisest küljest on meil igasugustest õigusnormidest vabastatud piirkonnad.

Sergio Berlato (PPE), *kirjalikult*. – (IT) Viimasel osaistungjärgul Strasbourgis võttis komisjon sõna arutus vastusena Euroopa Parlamendi suuliselt vastatavatele küsimustele Campania jäätmekriisi teemal. Mul oli hea meel mõttevahetuse üle Euroopa Komisjoni keskkonnavoliniku Janez Potočnikuga, kes suhtus eriti mõistvalt Campania juhtumisse.

Jäätmekriisi mõju turismisektorile on äärmiselt halb, nagu kinnitavad turismiorganisatsioonide poolt hiljuti avaldatud murettekitavad näitajad. Olukord ei ole kahjustanud mitte üksnes transpordiettevõtteid, vaid ka piirkonna väikeseid ja keskmise suurusega ettevõtjaid ning hotelli- ja toitlustusasutusi. Mõju tööhõivele selles sektoris võib veelgi halveneda, kui ei võeta kiiresti nõuetekohaseid meetmeid. Itaalia ametiasutused on juba esitanud komisjonile kava taastada õiguspärasus. Praegu rakendatava poliitika eesmärk on mitte ainult puhastada piirkonna pealinn, vaid eelkõige korraldada ühtne jäätmesüsteem, mis hõlmab eraldi kogumist, tekitatavate jäätmete hulga vähendamist, tänapäevaste rajatiste ehitamist ning varasemate prügilate taastamist. Ootan jäätmete kõrvaldamise probleemile kiiret ja otsustavat lahendust, et kaitsta nii Itaalia kuvandit kui ka turismimajandust.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *kirjalikult*. – (IT) Ma hääletasin Campania jäätmekriisi puudutava resolutsiooni ühisettepaneku poolt. Jäätmeid käsitlevate ELi õigusnormide täitmine Campanias nõuab väga suurt jõupingutust, et vähendada jäätmete hulka ja panna

põhirõhk jäätmete tekke vältimisele ning jäätmete vähendamisele, taaskasutusele ja ringlussevõtule. Rohkem rõhku tuleb panna orgaaniliste jäätmete taaskasutusele, eriti just selles, valdavalt põllumajanduslikus piirkonnas. Peale selle on soovitatav, et kontrollitakse andmeid ja võetakse kasutusele heade tavade vahetamise süsteem. Euroopa Parlament leiab, et Itaalia ametivõimude võetud erandlikud pikaajalised meetmed, sealhulgas erivolinike ametisse nimetamine ning jäätmeheidlate minek „strateegiliselt tähtsate” aladena sõjaväe kontrolli alla, on olnud kahjulikud. Seetõttu nõuab ta mitmesuguste vastutavate asutuste tegevuse läbipaistvuse tunduvat suurendamist. Peale selle on oluline taastada usaldus, milleks saab kasutada struktureeritud dialoogi üldsuse ja mitmesuguste ametiasutuste vahel ning eri valitsustasandite vahel.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Jäätmekäitlus on viimasel ajal tekitanud probleeme paljudes Itaalia piirkondades ja eriti Campanias. Tuleb tagada jäätmete taaskasutamine või kõrvaldamine ilma inimeste tervist ohtu seadmata ning keskkonnoahtlikke protsesse ja meetodeid kasutamata. Kiiresti tuleb selgitada välja jätkusuutlik lahendus jäätmekäitluskava rakendamise kaudu. Oluline on vähendada jäätmete hulka ja panna põhirõhk jäätmete tekke vältimisele ning jäätmete vähendamisele, taaskasutusele ja ringlussevõtule. Kutsun üles pöörama rohkem tähelepanu orgaaniliste jäätmete taaskasutusele eriti just selles, valdavalt põllumajanduslikus piirkonnas, kontrollima andmeid ning võtma kasutusele heade tavade vahetamise süsteem.

Edite Estrela (S&D), *kirjalikult.* – (PT) Hääletasin Campania jäätmekriisi käsitleva resolutsiooni ettepaneku poolt, sest selles tõstetakse esile antud küsimuse olulisust keskkonna seisukohast, eriti seoses Natura 2000 alade kaitsega.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Tuleb leida jätkusuutlik lahendus jäätmekriisile Campania provintsis, kus valitseb kõige keerulisem olukord kõikidest probleemsetest jäätmekäitluse juhtudest Itaalia piirkondades. Tuleb täita ELi kriteeriume, eelkõige rakendada jäätmekäitluskava kooskõlas direktiiviga 2008/98/EÜ. Kiiresti tuleb püüda vähendada jäätmete hulka ja panna põhirõhk jäätmete tekke vältimisele, jäätmete vähendamisele, taaskasutusele ja ringlussevõtule ning tagada sobiv infrastruktuur. Oluline on, et Itaalia valitsus täidaks igal tasandil ühenduse õigustikku ja Euroopa Kohtu kahte viimast kohtuotsust.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Euroopa Liit on otsustanud olla eeskujuks kliimamuutusevastases võitluses ja keskkonna kvaliteedi edendamisel. On hästi teada, et jäätmete nõuetekohasel kogumisel ja töötlemisel tuleb kahekordistada jõupingutusi, et parandada elukvaliteeti ja majanduslikku arengut, jäätmeid paremini käideldes ja kõrvaldades. Seda arvestades toetan meetmeid, mis tugevdavad keskkonnaga seotud häid tavasid Itaalia probleemses piirkonnas Campanias. Rõhutaksin, et kohalikud ohud, see tähendab ohtlikud mõjud, mis tulenevad jäätmete ebapiisavast töötlemisest ja ladustamisest, avaldavad kindlasti mõju üldsuse elukvaliteedile. Üldsuse teadlikkust tuleb suurendada ja ära kasutada selles küsimuses, et nõuetekohane jäätmekäitlus on otsustav tegur keskkonnakaitsel ja nii praeguse põlvkonna kui ka tulevaste põlvete elukvaliteedi parandamisel. Ent kohalike omavalitsuste jõupingutusi ja suutlikkust tuleb tunnustada: nad võtsid erandlikke meetmeid viimase linnajäätmete kriisi ajal 2010. aasta sügisel, et täita Euroopa Liidu Kohtu 4. märtsi 2010. aasta otsust.

João Ferreira (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (PT) Kuna tuleb leida kiire lahendus jäätmekriisi probleemile Itaalias Campanias, siis viidatakse heakskiidetud dokumendis vajadusele „panna põhirõhk jäätmete tekke vältimisele, vähendamisele, taaskasutusele ja

ringlussevõtule". Üks asi, mida Campania jäätmekriis näitab, on oht, et keskkonnajuhtimine ja selle mitmed tahud hakkavad juhinduma vaid kasumlikkusest.

Arvestades jäätmeprobleemi laadi ja ohte, selle ilmseid ja tihedaid seoseid kiiret lahendust vajavate rahvatervise ja keskkonnaküsimustega, on teema näitlik selle poolest, et jäätmekätilus tuleb tagada tõhusate ja kvaliteetsete avalike teenustega, sest ei ole vastuvõetav, et seda mõjutavad turumuutused. Elanikkonna meelepaha, mida on elavalt väljendatud, on sel puhul täiesti arusaadav. Me peame väljendama tõsist muret nende kodanike karistamise üle, kes pidasid rahumeelseid meelevaldusi, ja nende suhtes julgeolekuüksuste poolt kasutatud vägivalda üle.

Carlo Fidanza (PPE), *kirjalikult*. – (IT) Olen tõesti pahane Itaalia vasakpoolsete parlamendiliikmete käitumise üle. Täna hääletus on taas üks näide, kuidas Itaalia vasakpoolsed, ehkki neist on järele jäänud vaid iseenda vari, üritavad halvustada Itaaliat Euroopas, et rünnata Berlusconi valitsust.

Meie 17 muudatusettepaneku eesmärk oli tegelikult pehmedada mõnda resolutsiooni ettepanekus esitatud punkti, mis olid liiga karmid Itaalia suhtes, võtmata muu hulgas arvesse mitut otsustavat tegurit selle kriisilukorra väljakujunemisel ega viimastel kuudel riigi ja kohalike omavalitsuste tehtud pingutusi kriisi lõplikuks lahendamiseks. Resolutsioonis nimetatakse ja kritiseeritakse selgelt meetmeid, mille on võtnud praegune valitsus. Samas unustatakse, et praegune Napoli linnapea Iervolino kuulub vasaktsentristide hulka ning – veelgi hullem – selles unustatakse Bassolino pikk valitsusaeg 1993.–2000. aastal Napoli linnapeana ja 2000.–2010. aastal Campania kubernerina, samuti mitu aastat jäätmekriisi erivolinikuna.

Samuti avaldan kahetsust asjaolu üle, et mõni teise riigi paremtsentrlistist parlamendiliige ei ole saanud aru selle resolutsiooni peidetud sõnumist ja on lasknud end sellel asjaolul juhtida. Me mäletame, et kui meil palutakse näidata fraktsioonis üles solidaarsust nende huvides olevates küsimustes, mille puhul nad on teataval seisukohal, siis oleme palju vähem kaitsvad kui praegusel, Itaaliaga seotud juhul.

Lorenzo Fontana (EFD), *kirjalikult*. – (IT) Vaba ja Demokraatliku Euroopa fraktsiooni esitatud resolutsiooni ettepaneku eesmärk on tagada, et Campania piirkonna ametiasutused võetakse vastutusele oma tegude eest. Jäätmetšükkel ja sellega kaasnevad probleemid kuuluvad vastavalt kehtivatele õigusnormidele kohalike omavalitsuste vastutusalasse. Toetan dokumenti täielikult, kuna selles avaldatakse vastuseisu nendele, kes üritavad süüdistada teisi iseenda hooletuses.

Elisabetta Gardini (PPE), *kirjalikult*. – (IT) Prügisse mattunud Napoli kuvand on levinud üle maailma. Seepärast teab igaüks probleemi ulatust. Ent resolutsioonis kasutatud toon on vastuvõetamatu ja trambib jalge alla subsidiaarsuse põhimõtte, eriti kuna volinik Potočnik ütles, et Itaalia suhtes ei pea rohkem karistusi kehtestama.

Itaalia vasakpoolsed on jälle vigu teinud ja hääletanud Itaalia vastu, manipuleerides Euroopa Parlamendiga oma poliitiliste eesmärkide saavutamiseks. See on vastuvõetamatu. See on tõsine solvang Itaaliale. Nende selline seisukoht on lollitanud paljusid teistest riikidest pärit parlamendiliikmeid, kes ei suuda isegi kujutleda, et keegi asuks nende riiki ründama. See on ebaloogiline, et samad vasakpoolsed, kes on valitsenud Campania piirkonda kümneid aastaid ning juhivad endiselt Napoli linna, väljendades täielikku põlgust kogu Campania kogukonna vastu, hakkavad õpetama ja ründama neid, kes teevad tööd sellele jubedale olukorrale lahenduse leidmise nimel. Seepärast hääletasime, ning meid toetasid kolleegid

Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioonist, selle kildkondliku, politiseerunud ja ründava tooniga resolutsiooni vastu.

Louis Grech (S&D), *kirjalikult*. – Hääletasin Campaniat käsitleva resolutsiooni ühissetepaneku poolt, milles kutsutakse Itaalia valitsust üles tegelema piirkonnas valitseva jäätmekriisiga vajaliku kiiruse ja tõsidusega. Kahjuks ei olnud komisjonil muud valikut kui peatada Campaniale mõeldud ELi struktuurivahendite eraldamine, vahendid, mis vabastatakse alles siis, kui Campania jäätmekäitluskava on ELi õigusega kooskõlas ja sellele vastav. Euroopa Parlament on kutsunud ka Itaalia ametiasutusi üles kontrollima ja kõrvaldama seitse miljonit tonni nn ökopalle, mis on kuhjatud kogumisplatsidele, ning pöörama tähelepanu „ebaseaduslikule sega- ja identifitseerimata jäätmete ladestamisele” piirkonnas. Me ei tohi praegu kindlasti alahinnata piirkonna elanike õigustatud muret ja kaebusi.

Giovanni La Via (PPE), *kirjalikult*. – (IT) Tänapäevase hääletusele seisid väga tugevalt vastu Itaalia ja enamik Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni esindajatest, kes toetasid vasakpoolsete fraktsioonide esitatud Campania jäätmekriisi käsitleva resolutsiooni ühissetepaneku vastast võitlust. Meid on sunnitud olema tunnistajaks, kuidas kriisi kasutatakse subjektiivse dokumendi alusel, mis sisaldab valeandmeid ja mille põhieesmärk on varjata riigi valitsuse ja kohalike omavalitsuste tehtud jõupingutusi, kes on olnud ebaseaduslik olukorras selle tõttu, kuidas piirkonda on varasematel aastatel valesti juhitud. Täiskogul esitatud dokument ei sisalda väga olulist teavet, näiteks käimasolevaid läbirääkimisi valitsusasutuste ja Euroopa Komisjoni vahel. Komisjon on mõne viimase kuu jooksul esitanud vähemalt kolm kohandamis- ja sekkumiskava projekti. Väga palju on juba tehtud ning jätkatakse suuri jõupingutusi, et tagada Napoli ja kogu Campania elanikele taas õigus tervislikule keskkonnale ja rahuldavale elukvaliteedile.

David Martin (S&D), *kirjalikult*. – Avaldan heameelt selle resolutsiooni üle, milles tõstetakse esile mitte ainult keskkonnatagajärgi, vaid ka korrupsiooniga võitlemise tähtsust. Olen ühel nõul nendega, kes kutsuvad Itaalia ametiasutusi üles rakendama täielikult ELi õigust.

Marisa Matias (GUE/NGL), *kirjalikult*. – (PT) Jäätmekriis Campanias ja teistes Itaalia piirkondades näitab selgelt ohte, mis kaasnevad sellega, kui keskkonnajuhtimine usaldatakse eraettevõtetele, kelle ainus eesmärk on kasum. See on näide ka juhtumist, mille puhul valitsus tegutses erahuve kaitses ja mitte ühise hüvangu nimel. Euroopa institutsioonid olid vaikivad kaasosalised selles rünnakus inimeste ja ökosüsteemi vastu. Seepärast hääletasin selle resolutsiooni ettepaneku poolt, lootes, et Itaalia valitsus Silvio Berlusconi juhtimisel täidab seekord Euroopa õigusnorme antud valdkonnas ja sel moel seisab üldsuse huvide eest.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *kirjalikult*. – (FR) Campaniat ja teisi Itaalia piirkondi vaevav jäätmekriis näitab ohtu, mis kaasneb sellega, kui meie keskkonda juhivad vaid kasumist huvitatud äriühingud. See kehtib veelgi enam, kui neid äriühinguid abistavad valitsused, kes kaitsevad nende huve. Allilm kogu oma põlastusvääruses löikab takistamatult kasu selle süsteemi tekitatud aukudest. Samal ajal maksavad inimesed ja kogu meie ökosüsteem hinda euroametnikest kaasosalejate vaikimise eest.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Campania jäätmekriis on olnud jätkusuutmatu juba mitu aastat ja rikub kõikide ELi liikmesriikide vastu võetud eeskirju. Seepärast tuleb kiiresti rakendada jäätmekäitluskava, mille alusel vastavalt direktiivile 2008/98/EÜ on kõige olulisem järgida jäätmehierarhiat. Euroopa Parlamenti tuleb hoida kursis olukorra arenguga,

eriti seoses jäätmekäitluskava rakendamise ja vastavalt Euroopa Liidu Kohtu 4. märtsi 2010. aasta otsusele ja ELi õigusnormidele.

Alajos Mészáros (PPE), *kirjalikult*. – (HU) Campania provintsi vaevav jäätmekriis on põhjustanud viimasel ajal Itaalias tõsiseid probleeme. Seega tuleb piirkonnas rangelt kehtestada jäätmekäitlust käsitlevate ELi õigusnormide täitmine. Minu arvates on kahetsusväärne, et ametiasutused on kasutanud vägivalda uute prügilate avamise vastu rahumeelselt demonstreerivate inimeste suhtes. Itaalia ametiasutused peavad tagama, et võetakse kõik vajalikud meetmed, et tagada nõuetekohane jäätmete kogumine, sorteerimine ja käitlemine. Minu arvates ei peaks reostatud ala puhastamise eest maksma mitte maksimumaksja, vaid – järgides põhimõtet „saastaja maksab” – need, kelle süü läbi reostus on tekkinud. Ent jätkusuutliku lahenduse probleemile võib leida üksnes kodanike aktiivsel kaasamisel kogu protsessi. Olen siiski vastu selle küsimuse politiseerimisele ja selle kasutamisele põhjusena Itaalia valitsuse ründamiseks.

Willy Meyer (GUE/NGL), *kirjalikult*. – (ES) Hääletasin selle resolutsiooni ettepaneku poolt, sest olen nõus, et tuleb kiiresti välja selgitada ELi eeskirjadele vastav jätkusuutlik lahendus – nimelt sellise jäätmekäitluskava rakendamine, mille alus oleks jäätmehierarhiast kinnipidamine. Petitsioonikomisjoni liikmena olen tegelenud paljude petitsioonidega jäätmekriisi ja Itaalia valitsuse kasutatud kahjustavate meetmete teemal. Mul on hea meel, et Euroopa Parlament on võtnud vastu selle resolutsiooni, mis peale selle, et see on tähtis samm probleemi lahendamise suunas Itaalias, on ka mehhanism Euroopa õigusnormide tugevdamiseks ja edaspidi samalaadsete vastuolude ärahoidmiseks. Tunnustan seda, et resolutsioonis väljendatakse kahetsust selle üle, kuidas Itaalia ametiasutused on kohelnud oma kodanikke, kes kasutasid oma õigust rahumeelselt demonstreerida, seejuures kasutati mõnel juhul isegi vägivalda. Samuti leian, et suurt kasu toob üleskutse komisjonile muuta vajalikke direktiive, et keelata prügilate rajamine looduskaitsealadele, rahvusparkidesse, Natura 2000 aladele ja UNESCO maailmapärandi nimekirja kuuluvatele aladele või laiendada olemasolevaid prügilaid neil aladel.

Alexander Mirsky (S&D), *kirjalikult*. – Jäin resolutsiooni suhtes erapooletuks. Tahaksin lisada, et see pole poliitiline, vaid tehniline küsimus. See on kummaline, et Euroopa Parlamendi liikmed peavad kutsuma üles lahendama puhtalt majapidamisküsimusi. Kui see suundumus nii jätkub, siis on võimalik, et EL kutsub üldsust üles mitte vanduma, suitsetama, jooma, päevitama, ebatervislikult toituma ja kaua magama. Tuletõrjujatel palutakse kiiremini tuld kustutada, meditsiinitöötajatel inimesi tähelepanelikumalt ravida, politseinikel kurjategijad tõhusamalt kinni pidada ja õpetajatel paremini lapsi õpetada. Kui teeme jätkuvalt selliseid üleskutseid, siis hakkavad ELi kodanikud mõtlema, milleks neil on vaja Euroopa Parlamenti – kas selleks, et inimestel midagi teha paluda? Või on meil tegelikke probleeme, mida lahendada?

Andreas Mølzer (NI), *kirjalikult*. – (DE) Jäätmekriis Itaalias ja eelkõige Campania provintsis on kestnud aastaid. Ei tehta jõupingutusi tekitatava prügi hulga vähendamiseks või selleks, et tagada tekitatud jäätmete nõuetekohane kõrvaldamine või isegi ringlussevõtt. Tekitatud on tohutud prügimäed, mis kõrvaldatakse ebaseaduslikult, näiteks merre, mis toob kaasa negatiivse mõju. Uurijad avastasid hiljuti, et kogu Napoli ümbruses on Vahemerre visatud töötlemata kodumajapidamisjäätmeid. Ma ei hääletanud resolutsiooni ettepaneku poolt, sest minu arvates on see eelkõige parempoolse valitsuse vastuseisu väljendus ega sisalda erapooletut probleemikäsitlust.

Tiziano Motti (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Hääletasin Campania jäätmekriisi kui pikaajalist probleemi käsitleva resolutsiooni ettepaneku poolt, sest ma ei usu, et praeguse olukorra eest saab vastutama panna vaid ühe valitsuse. See on häbiväärne, et sellele küsimusele pole suudetud leida lõplikku lahendust. Kutsun üles jätma kõrvale poliitilised erimeelsused ja vaen, mis takistavad Campania elanikel hingamast värsket õhku ja söömast täisväärtuslikku toitu oma tervist pidevalt ohtu seadmata. Probleem tuleb lahendada ning küsimuse kasutamine ajakirjanduses ja poliitistel eesmärkidel muudab pikka aega väljakannatamatuna püsinud olukorra veelgi halvemaks. Kodanike, väikeste ja keskmise suurusega turismiettevõtete ja Campania toodete tarbijate prioriteet pole leida tekitatud olukorra eest vastutavat isikut, vaid tagada olukorra lahendamine. Seepärast kiidan Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni esitatud Campania jäätmekriisi käsitleva resolutsiooni heaks ning toetan komisjonile esitatud taotlust vabastada jäätmete käitlemise ja kõrvaldamise abistamiseks ette nähtud kinni peetud Euroopa vahendid, mis külmutati pärast Itaalia vastu rikkumismenetluse algatamist. Samal ajal loodan, et Itaalia suudab lõpuks võtta pikaajalisi strateegilisi meetmeid kooskõlas Euroopa õigusnormidega inimeste ja eelkõige riigi maine hüvanguks kogu maailmas.

Alfredo Pallone (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Kahjuks on jälle kasutatud Euroopa Parlamendi riigi küsimuste arutamiseks. Professionaalsed manipulaatorid, Itaalia ja Euroopa vasakpoolsed, on käivitanud rünnaku Itaalia vastu, kasutades resolutsiooni ettepanekut, mis on täis valesid ja propagandat jäätmemajanduse olukorra kohta Campanias. Campanias praegu valitsev tõsine olukord tuleneb sellest, et jäätmeprobleemi on põhjustanud kolm kindlat nime: Bassolino, Prodi ja Iervolino. Praegu üritavad Itaalia vasakpoolsed siin Euroopas peita oma 15 aastat kestnud täielikult ebatõhusat juhtimist, mis tõi kaasa katastroofi, mille tunnistajaks me oleme; nad teevad seda, kasutades ära Euroopa institutsioone, et lükata oma vastutus paremtsentrilikele riigi ja piirkondlikele valitsustele, mis pingutavad kõvasti, et nende tegematajätmissi ja väärkäitumist parandada.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Euroopa Liidu Kohtu 4. märtsi 2010. aasta otsuses kohtuasjas C-297/08 märgiti seda, et Itaalia on rikkunud ELi õigusnorme, jättes loomata jäätmekäitlusrajatiste ühtse ja piisava võrgu Campanias, et tagada jäätmete taaskasutus ja kõrvaldamine inimeste tervist ohustamata ja keskkonda kahjustamata. Selle resolutsiooni ettepaneku ajend on asjaolu, et Itaalia ei ole veel võtnud meetmeid, mida on vaja Euroopa Liidu Kohtu otsuse täitmiseks. Ma hääletasin poolt, sest olen nõus Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni väidetega.

Rovana Plumb (S&D), *kirjalikult.* – (RO) Hääletasin selle raporti poolt, sest seni tehtud edusammud jäätmemajanduses on olnud minimaalsed. Seepärast kutsun Itaalia valitsust üles täitma ELi määruseid ja komisjoni määratud tähtaegu. Komisjon peaks seda tegevust hoolikalt jälgima ja kehtestama vajaduse korral sanktsioone, et tagada Campania kohalike omavalitsuste poolt ELi jäätmemajandussätete täitmine. Struktuurifondid, mille komisjon on praegu blokeerinud, tuleb vabastada kohe, kui on esitatud ELi õigusnormidele vastav piirkondlik strateegia ja usaldusväärne jäätmekäitluskava. Seoses uute jäätmekogumispunktide/prügilate asukohaga tuleb rakendada rangemat kontrolli, et hoida ära prügilate avamine kaitstud aladel, nagu Vesuviuse rahvuspargis (näiteks Terzigno prügila). Tahan rõhutada vajadust taastada tavakodanike usaldus kohalike elanikega peetava dialoogi kaudu, sest Itaalia ametiasutused ei ole suhtunud tõsiselt avalikesse protestidesse, mida on siiani mitme prügila juures väljendatud.

Paulo Rangel (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Viimastel aastatel on Itaalia piirkond Campania võidelnud tõsiste probleemidega jäätmete kogumisel ja kõrvaldamisel, mis mõjutavad

rängalt kohalike elanike heaolu ning ohustavad tõsiselt keskkonda ja rahvatervist. Seepärast on oluline, et Itaalia ametiasutused võtaksid pärast Euroopa Liidu Kohtu 14. mai 2010. aasta otsust meetmeid, et lahendada lõplikult ja rahuldavalt jäätmekäitluskriis selles piirkonnas, tagades samal ajal täieliku vastavuse ELi õigusele.

Robert Rochefort (ALDE), *kirjalikult*. – (FR) Hoolimata kodanike protestidest, ei ole trööstitu jäätmekäitlusolukord Campanias muutunud – tegelikult pole seal minu arvates mingeid edusamme tehtud. Arvestades praeguse kriisi ulatust, kutsun Itaalia ametiasutusi üles üritama leida tõeline lahendus olukorrale kooskõlas kehtivate Euroopa eeskirjadega. Mis puudutab otsust avada prügilad kaitsealadel, olen samuti arvamusel, et sellistel tingimustel ei tohiks Euroopa piirkondlikke vahendeid kasutusse anda. Samuti on vaja suuremat läbipaistvust, et võidelda organiseeritud kuritegevuse osalemisega ning taastada kohalike elanike usaldus, kui soovime seda enneolematut kriisi lahendada. Aega on vähe, me peame tegutsema kiiresti. Seepärast olen nõus Euroopa Parlamendi Campania jäätmekriisi käsitleva resolutsiooni ettepanekuga.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult*. – Suur enamus Euroopa Parlamendist oli nõus 1) üleskutsega selgitada kiiresti välja ELi kriteeriumidele vastav jätkusuutlik lahendus – nimelt sellise jäätmekäitluskava rakendamine, mille aluseks oleks jäätmehierarhiast kinnipidamine kooskõlas direktiiviga 2008/98/EÜ. Euroopa Parlament palus komisjonil hoida end kursis asjade käiguga, sealhulgas jäätmekäitluskavaga ning Euroopa Kohtu 4. märtsi 2010. aasta otsuse ja ELi eeskirjade täitmise. Euroopa Parlament märkis ka seda, et 2) jäätmeid käsitlevate ELi õigusaktide järgimine Campanias nõuab väga suurt jõupingutust, et vähendada jäätmete hulka ja panna põhiohk jäätmete tekke vältimisele ning jäätmete vähendamisele, taaskasutusele ja ringlussevõtule ning tagada piisav infrastruktuur. Ta märkis, et just selles, valdavalt põllumajanduslikus piirkonnas tuleb rohkem tähelepanu pöörata eelkõige orgaaniliste jäätmete taaskasutusele. Ta soovitas kontrollida andmeid ja võtta kasutusele heade tavade vahetamise süsteem.

Licia Ronzulli (PPE), *kirjalikult*. – (IT) Napoli linna piirkond on juba aastaid elanud jätkuvas jäätmekriisis, mis on suures osas vasakpoolsete 20 aastat kestnud valitsemise tagajärg.

2003. aasta uurimisel jäätmekäitlusalaste rikkumiste kohta avastati vähemalt kaheksa eelmise piirkondliku valitsuse rikkumist, sealhulgas pettused riigihangetel, keskkonnaõigusnormide rikkumisele kaasa aitamine ja kihutamine ning ametiseisundi kuritarvitamine. 2008. aastal õnnestus Berlusconi valitsusel 35 000 tonni teedele jäetud jäätmetega seotud hädaseisundi kriitiline olukord lahendada vaid 58 päevaga. Sellest ajast saadik on ametiasutused suutnud tösta sorteeritud jäätmete määrasid 15%-lt 22%-le, tagades viies prügilas ELi normidele vastavuse ning käivitades seitse jäätmete sorteerimise ja töötlemise tehist. Alates 2010. aastast on viimaks ometi piirkonda juhtinud paremtsentrismide esindaja ning nüüd esitatakse peagi piirkondliku keskkonnavolinikuga kokku lepitud jäätmekäitluskava. Varsti oodatakse kogu piirkonnast tugevat vastukaja: just seda kohalikku ettevõtlikkust, mis vasakpoolsete ebatõhusa juhtimise aastakümnetel puudus ja mida on parandatud alles Silvio Berlusconi valitsuse rakendatud algatustega.

Vilja Savisaar-Toomast (ALDE), *kirjalikult*. – (ET) Lugupeetud juhataja! Lugupeetud kolleegid! Täna toimunud hääletusel toetasin nelja fraktsiooni ühist resolutsiooni Campania jäätmekriisi asjus. Järgnevalt selgitan, miks ma seda tegin. Esiteks on lubamatu, et sellisel olukorral on lastud üldse tekkida ning et Itaalia kohalikud ja riiklikud asutused ei ole suutnud antud olukorda lahendada. Sellisel määral prügi ei teki paari päevaga, see võtab

tunduvalt rohkem aega. Teiseks toetan küll tänast resolutsioon, kuid leian, et Euroopa Parlament ei peaks olema see asutus, kes peab liikmesmaades prügikoristamisega tegelema. Kolmandaks kehtivad Euroopa Liidus direktiivid nii jäätmete, ohtlike jäätmete kui ka prügilate kohta, mis peavad kehtima üle Euroopa, olenemata liikmesmaast. Ootan kiiret ja efektiivset probleemi lahendamist peamiselt Itaalia ametivõimude poolt, aga ka Euroopa Liidu astutustelt. Täna.

Viktor Uspaskich (ALDE), *kirjalikult*. – (LT) Kallid kolleegid! Jäätmekriis Campanias on valmistanud poliitikutele peavalu juba mitukümmend aastat. See on räsitud paljude itaallaste igapäevaelu. Oluline on oma prioriteedid paika panna; pole mõtet otsida süüdlast. Kõige olulisem on praegu luua ühtne jäätmekäitluskava, milles seatakse prioriteetsele kohale jäätmete vähendamine, taaskasutamine ja ringlussevõtt. Mulle tundub käesoleval juhul, et kriis Campanias on oluline õppetund jäätmekäitluse teemal kõikidele eurooplastele, sealhulgas leedulastele. Usun, et jäätmete hulga vähendamine ja nende jäätmete arukas käitlemine on Leedu jaoks olulised keskkonnaprioriteedid. Euroopa Keskkonnaameti 2010. aasta detsembris avaldatud raportis on märgitud, et võrreldes 2004. aastaga on jäätmete koguhulk Leedus kasvanud ning eelkõige kasvab pidevalt ja samade määrade ulatuses olmejäätmete hulk. Nii Campanias kui ka Leedus on probleemi põhjus täielik koostöö puudumine kodanike ja ametiasutuste vahel. Oluline on seda dialoogi taas edendada. Me peame mõtlema kainelt ja tegema loovaid otsuseid. Näiteks Vilniuse lähedal Kariotiškėsi prügilas avati detsembris elektriijaam, mis toodab metaanist elektrit. Sellised jaamu on juba hakatud ehitama Utenas, Marijampolės ja Panevėžyses. See on hea näide, aga me vajame veel rohkem. Nüüd on rohkem kui kunagi varem vaja kiiresti tegeleda jäätmete ringlussevõtu tehaste ehitamise ja rahastamisega (kaasrahastatuna liikmesriikide eelarvest ning ELi ja erasektori fondidest), sest ainult niiviisi on võimalik tõeliselt vähendada kahju, mida praegu keskkonnale ja ühiskonna huvidele tekitatakse.

10. Häälletuse parandused ja häälletuskavatsused (vt protokoll)

11. Registrisse kantud kirjalikud deklaratsioonid (kodukorra artikkel 123) (vt protokoll)

12. Istungil vastuvõetud tekstide edastamine (vt protokoll)

13. Järgmiste istungite ajakava (vt protokoll)

14. Istungjärgu vaheaeg

Juhataja. – Kuulutan välja Euroopa Parlamendi istungjärgu vaheaja.

(Istung lõppes kell 13.00)